

1907

ΗΛΙΑ ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝ. ΜΟΥΖΑΚΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΔΙΞ

ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΩΝ

ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

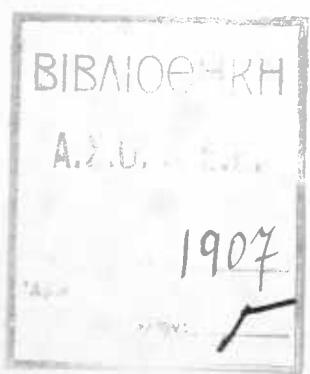
Περιέχων τὴν ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1924—25 νομοθεσίαν, μὲ ἀνάλυσιν τῶν καθ' ἕκαστον προηγούμενον οίκουν. ἔτος ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς των ὡς καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου διαδικασίαν ἐκδικάσεως τῶν Ἐφέσεων.

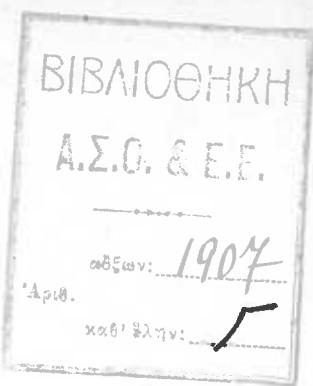

ΕΚΔΟΤΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ΥΠΟΣΤΟΑ ΡΑΖΗ 5-7
ΑΘΗΝΑΙ

108

4
ΗΑΙΑ ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝ. ΜΟΥΖΑΚΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1907

ΚΩΔΙΞ

ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΩΝ

ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

1907

1

Περιέχων τὴν ισχύουσαν ἀπὸ τοῦ οίκον. ἔτους
1924—25 νημοθεσίαν, μὲ ἀνάλυσιν τῶν καθ' ἕκα-
στον προηγούμενον οίκον. ἔτος ισχυουσῶν διατά-
ξεων καὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς των.

ΑΘΗΝΑΙ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Γ. ΜΑΚΡΗ & ΣΙΑΣ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3
1924

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὰς ἴδιοχειρους ὑπογραφὰς ἡμῶν.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Stavros Dimas". The signature is fluid and cursive, with "Stavros" on the left and "Dimas" on the right, connected by a flourish.

BIBLIOTHECA
ANASTATIKH
OIKONOMIKΗ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς εἰσαχθῆ διὰ τοῦ N. 1640, ὑπέστη μεταγενεστέρως, ἀπὸ τοῦ οὐκ. ἔτους 1919, ἀλλεπαλλήλους μεταρρυθμίσεις, ἐφ' ὅσον ἡ πεῖρα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, ἡ ἀνάγκη πάσης δυνατῆς ἀπλουστεύσεως τῶν Ἰδιατυπώσεων, ἀλλὰ καὶ ἵδια τὰ ἐκάστοτε ἐμφανιζόμενα ἐκ τῆς δηγουμένης ποικιλίας τῶν φορολογικῶν σχέσεων ζητήματα, ὑπηγόρευον ἀναποτρέπτως τὴν ἔκδοσιν ἀναλόγων νεωτέρων νομοθετημάτων. Αἱ διατάξεις τούτων, ἐν πολλοῖς αὐτοτελῶν, ἥλοιώσαν οὖσιαδῶς ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου καὶ —διμολογούμενως— εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀκριβής γνῶσις τῶν ἐφ' ἐκάστου θέματος ἴσχυουσῶν διατάξεων, νὰ προϋποθέτῃ συστηματικὴν τὴν ἐνασχόλησιν ἐπὶ τῶν συνεχῶν μεταβολῶν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιβάλλεται προφανῶς· εὖσυνείδητος συγκέντρωσις τῶν σχετικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ἀκριβῆς καθορισμὸς τῶν ἴσχυουσῶν διατάξεων· διότι ἀλλωστε αἱ μεταρρυθμίσεις, ἐπειδὴ κυρίως ἡ ἐφαρμογὴ παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικοῦ φορολογικοῦ συστήματος συνέπεσε μὲ τὸν ἔξαιρετικὸν οἰκονομικὸν δργασμὸν τῆς ἐποχῆς μας, ἀνταποκρίνονται περισσότερον πρὸς τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, παρὰ εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ ἐγχριματισμοῦ τῶν φορολογουμένων εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συστήματος καὶ μοιραίᾳ παρίσταται ἡ ἔξελιξίς των καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τὰς διοίας ἀναποφεύκτως θέλει ἐμφανίσει ἡ οἰκονομικὴ μας πορεία.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας ὁ ἔκδιδόμενος Κῶδιξ ἀποτελεῖ βοήθημα ἀπαραίτητον εἰς πάντα φορολογούμενον πολίτην, διὰ δὲ τοὺς κ. κ. συναδέλφους, τοὺς ἐφαρμοστὰς τῆς φορολογίας, ἐνίσχυσιν τῆς φιλοτίμου προσπάθειας των διὰ τὴν πιστὴν καὶ δικαίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀσφαλῆ ἀφετηρίαν, ἀπὸ τῆς διοίας εὐχερῆς καθίσταται ἡ παρακολούθησις πάσης μελλουσῆς διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας.

Ως πρὸς τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τοῦ Κώδικος παρατηροῦμεν, ὅτι ἀπεμακρύνθημεν τῆς μεθόδου τῆς χρησιμοποιηθείσης κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὑπὸ τοῦ Ὅπουνδρείου τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιηθείσης διοικητικῆς κωδικοποιήσεως, τὴν διοίαν προχειρώσεως ἔξεπονήσαμεν κατὰ τὸ παρελθόν οἰκον. ἔτος, παραθέσαντες εἰς μὲν τὸ κείμενον ἐκάστου ἀρθρου, πᾶσαν σχετικὴν πρὸς αὐτὸν νεωτέραν διάταξιν, κατόπιν δὲ ἐκάστου ἀρθρου οὖσιαστικὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ, περιλαμβάνουσαν τὰ καταργηθέντα κείμενα

τὴν κατὰ⁷ οἰκον. ἔτη ἵσχυν τῶν, ὡς καὶ παρατηρήσεις διασαφιστικάς τῶν καθηκοντούμενων διατάξεων. Τὸ ἐκδιδόμενον συνεπᾶς κείμενον, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' οἰονδήποτε ἐκ τῶν παρελθόντων οἰκον. ἔτῶν, αἱ φρονολογικαὶ ἐκφεμότητες τῶν ὅποιων ἀτυχῶς εἶναι σοβαραῖ. Τοὺς μεταγενεστέρους τῶν 1640 νόμους μέχρι καὶ τοῦ 1992 δὲν διεκρίναμεν ίδιαιτέρως, διότι αἱ τροποποιήσεις τῶν ἵσχυσαν σχεδὸν ἄνευ ἔξαρσεως ἀπὸ τοῦ πρώτου οἰκον. ἔτους. Τοῦ κειμένου προηγεῖται πίναξ τῶν τροποποιητικῶν νόμων, τῆς χρονολογίας, δημοσιεύσεως καὶ ἴσχυος τῶν, ἡ δὲ σαφῆς διάταξις τῆς ὕλης καθιστᾷ περιττὴν οἰονδήποτε ἐπ' αὐτῆς καθοδήγησιν.

Η. ΚΑΡΑΠΑΤΑΣ
ANT. ΜΟΥΖΑΚΗΣ

BIBLIOTHECA
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΟΙΚΕΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΕΙΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΥΠ' ΟΨΕΙ ΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΝΟΜΩΝ
ΚΑΙ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1) Τοῦ **N. 1640** «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» τῆς 3 Ἰαν. 1919, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 4 τῆς 9 Ἰαν. Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

2) Τοῦ **N. 1807** «περὶ ἐδμηνείας καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἔκτάκτων κερδῶν νόμων» τῆς 20 Ἀ)βρίου 1919, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 272 τῆς 24 Δ)βρίου 1919 Φ.Ε.Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

3) Τοῦ **N. 1948** «περὶ ἴδρυσεως τεχνικοῦ σώματος ἐμπειροτεχγῶν» τῆς 25 Ἰαν. 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 28 τῆς 1 Φεβρ. 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

4) Τοῦ **N. 1987** «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 N. Διατάγμ. περὶ μεταφρονθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἔκτάκτων κερδῶν καὶ καθαρῶν προσόδων» τῆς 28 Ἰαν. 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰαν. 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ 13 Ἀπριλ. διπότε ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν N. Διάταγμα.

5) Τοῦ **N. 1990** «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 N. Διατάγμ. περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ α'. ἐδαφίου τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 45 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων 1640 νόμου» τῆς 28 Ἰαν. 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰαν. [1920] Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς 19 Ἰουνίου 1919 διπότε -ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν N. Διάταγμα.

6) Τοῦ **N. 1991** «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1919 N. Διατάγμ. περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων καὶ πληρωμὴν φρόνων κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἔκτάκτων κερδῶν κλπ. νόμους» τῆς 28 Ἰαν. 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰαν. 1920 Φ. Ε. Κ., καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1919 διπότε ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν N. Διάταγμα.

7) Τοῦ **N. 1992** «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1919 N. Διατάγμ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων φορολογιῶν νόμων» τῆς 28 Ἰαν. 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 28 τῆς 1 Φεβρ. 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀφ' ἡς ἥρξατο ἰσχύων καὶ ὁ τροποπ. N. 1640, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρ. 11 § 4 τοῦ τροπ. N. Δ. (περὶ ὑπὸ-

χρέων πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων ἐπὶ ἀνηλίκων κ. λ. π.) ἡς ἡ ἴσχυς ἥθετο ἀπὸ τῆς δημοσ. τοῦ N. 1992.

8) Τοῦ **N. 2173** «περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν ἔκτάκτων κερδῶν καὶ ἑτέρων κειμένων φόρων καὶ περὶ καθορισμοῦ νέων συντελεστῶν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων» τῆς 30 Ἀριλίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 99 τῆς 30 Ἀπριλ. 1920 Φ. Ε. Κ., ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ὡς πρὸς δὲ τὰς δι’ αὐτοῦ καταργήσεις φορολόγων καὶ τροποποιήσεις τοῦ N. 1640 ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920.

9) Τοῦ **N. 2331** «περὶ τροποποιήσεως τῆς διαδικασίας τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» τῆς 25 Ἰουνίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 140 τῆς 27 Ἰουν. 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ τεθέντος ἐν ἴσχυει διὰ τοῦ Β. Διατάγ. τῆς 8 Αὐγούστου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 182 τῆς 12 Αὐγούστου 1920 Φ. Ε. Κ.

10) Τοῦ **N. 2411** «περὶ δεκαπενταετοῦ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου Α΄ κατηγορίας (οἰκοδομῶν) τοῦ N. 1640 κ.λ.π. τῶν ἐντὸς τῆς ἔκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν» τῆς 23 Ἰουνίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 150 τῆς 5 Ἰουλίου 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

11) Τοῦ **N. 2647** «περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» τῆς 10 Αὐγούστου 1921, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 140 τῆς αὐτῆς χρονολογίας Φ. Ε. Κ. καὶ ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ὅπτοδες τὰς ὑπὸ αὐτοῦ προβλεπομένας καταργήσεις ἀπὸ τοῦ οἴκ. ἔτους 1921-22 καὶ τοῦ ἐπομένου 1922-23.

12) Τοῦ **N. 2494** «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπουργίων» τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 208 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

13) Τοῦ **N. 2541** τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἔκπτώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων διὰ τοὺς ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς παθόντας μονίμους κατοίκους τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας», δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 233 τῆς 11 8)βερίου 1920 Φ. Ε. Κ. καὶ ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς 21 8)βερίου 1920.

14) Τοῦ **N. 2749** «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκ. δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 1,600,000,000» τῆς 25 Μαρτίου 1922, δημοσιεύθεντος αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 43 Φ. Ε. Κ. καὶ ἴσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του.

15) Τοῦ **N. 2966** «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ» τῆς 30 Ἰουλίου 1922, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ.

τῆς 3 Αύγουστου 1922 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεήσεως.

16) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ φορολογίας τῶν αἰγαίων ἀτών καὶ χοίρων» τῆς 24 Δεκεβίου 1922, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 284 τῆς αὐτῆς χρονολογίας Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

17) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐντάσεων καὶ ἔφεσεων κατὰ φορολογιῶν καταλόγων ἐκτάκτων κεφῶν ἐπιτροπῶν» τῆς 11. Ἱαν. 1923, δημ.οσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 13 τῆς 12 Ἱαν. 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

18) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ ἀπαλλαγῆς..... καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν μελῶν τῶν φιλανθρωπικῶν ἀποστολῶν τοῦ Φ. Κ. Π. ΣΤ'. κατηγορίας καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ συνθετικοῦ» τῆς 11 Ἱαν. 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 13 τῆς 12 Ἱαν. 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

19) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ N. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τούτου νόμων» τῆς 19 Μαρτίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 93 τῆς 20 Μαρτίου 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

20) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κ. λ. π. τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν» τῆς 26 Ἀπριλ. 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 113 τῆς 4 Μαΐου 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

21) Τοῦ **B. Δ.** «περὶ καταργήσεως τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας τοῦ $\frac{1}{10}$ ἐκ τοῦ βεβαιουμένου φόρου Κ. Π. κατηγορίας Α'. (οἰκοδομῶν) τῆς 9 Ἰουνίου 1923, ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 2 § 6 τοῦ N. 2173, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 155 τῆς 12 Ἰουνίου 1923 Φ. Ε. Κ. ἰσχύοντος ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1924-25.

22) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου», τῆς 4 Ἰουλίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 184 τῆς 6 Ἰουλίου 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ τεθὲν εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἱαν. 1924 Β. Διατάγματος.

23) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἔλαιου καὶ ἔλαιων καὶ ἄλλων φορολογικῶν νόμων» τῆς 21 Ἰουνίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 167 τῆς 23 Ἰουν. 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

24) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ N. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» τῆς 30 Ἰουλίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 212 τῆς 1 Αύγουστου 1923 Φ. Ε. Κ. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

25) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ καταργήσεως καὶ ὀντικαταστάσεως τοῦ φόρου ὑπερεισοδήματος» τῆς 8 Σ)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 255 τῆς 11 Σ)βρίου 1923 Φ. E. K. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

26) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ μειώσεως τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων διατάξεων» τῆς 15 8)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 292 τῆς 15 8)βρίου 1923 Φ. E. K.

27) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως τοῦ N. 184 περὶ συστάσεως Ἐμπορ. καὶ Βιου. Ἐπιμελητηρίων ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ N. 1863 κλπ. τῆς 2 N)βρίου 1923», δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 325 Φ. E. K. τῆς 10 Νοεμβρίου 1923 καὶ ἰσχύοντος ὡς πρὸς τὴν κατάργησην τῆς βεβαιώσεως τοῦ προσθέτου φόρου ἀπὸ τοῦ οὐκ ἔτους 1924—25.

28) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ συνθετικοῦ φόρου τοῦ N. 1640 ὡς ἵσχυει τροποποιηθεῖς διὰ μεταγενεστέρων νόμων» τῆς 28 N)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 304 τῆς 1 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ 10 Δ)βρίου 1923.

29) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς πολέμους καταστραφεῖσαν ἔκτασιν τῆς πόλεως Σερρῶν τῆς Ἰσχύος τῶν σχετικῶν διατάξεων, τοῦ N. 2411 . . .» τῆς 6 Δ)βρίου, 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 357 τῆς 10 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K. καὶ ἰσχύοντος ὡς πρὸς τὰς περὶ Σερρῶν διατάξεις ἀπὸ 1 Ἀπολίου 1923.

30) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ φόρων καθαρᾶς προσόδου κερδῶν ἀνωνύμων ἐταιφειῶν» τῆς 12 Δ)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 361 τῆς 13 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K.

31) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ὑπερεισοδήματος κλπ.» τῆς 12 Δβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 361 τῆς 13 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K.

32) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίῶν» τῆς 17 Δ)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 382 τῆς 28 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

33) Τοῦ **N. Δ.** «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ N. 2965 περὶ προσθέτου φορολογίας τῶν κερδῶν ἀνωνύμων ἐταιφῶν» τῆς 29 Δ)βρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 384 τῆς 29 Δ)βρίου 1923 Φ. E. K. καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

34) Ἐτέρων εἰδικῶν Νόμων καὶ N. Δμάτων προσθέτων φορολογίῶν κλπ. καὶ B. Δμάτων ἐκτελεστικῶν ἢ κατὰ ἔξουσιοδότησιν.

ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΝ

Η φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων εἰσαχθεῖσα τὸ πρῶτον διὰ τοῦ N. 1640 ίσχυσεν ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1919 καθ' ἄπαν τὸ Κράτος. Μεταγενεστέρως ἐφημρόσθη τυμηματικῶς καὶ ἐν Θράκῃ, ἐπεκταθείσης :

α') Τῆς φορολογίας τῆς στ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἀπὸ πρώτης Νοεμβρίου 1921, διὰ τοῦ ἀπὸ 10 N)βρίου 1921 Β. Δ. εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ N. 2492 τοῦ 1920 καὶ

β') Τῶν φορολογῶν καθαρῶν προσόδων ἐκ γαιῶν, ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923—24 διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 9 Μαρτίου 1923, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ N. Δ. τῆς 7 Μαρτίου 1923 «περὶ Ισυγχωνεύσεως τῆς οίκου. ὑπηρεσίας τῆς Γεν. Διοικ. Θράκης μετὰ τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' οὗ οίκου. ἔτους κατηγήθη ἡ ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ δυνάμει τοῦ ΔΡΔΔ' νόμου ισχύουσα ἀντίστοιχος τῇ εἰσαχθείσῃ ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων φορολογίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Ο ΝΟΜΟΣ 1640

ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Ώς τροποποιηθείς ύπό μεταγενεστέρων νόμων, ίσχύει από τοῦ οίκουνομ. ἔτους 1924—1925

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

"Αρθρον 1.

1. Καταργοῦνται από πρώτης Ἀπριλίου 1919.

α') 'Ο ἐν Μακεδονίᾳ, 'Ηπείρῳ καὶ ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου δυνάμει τοῦ ΔΡΛΔ' Νόμου τοῦ 1913 ίσχύων κτηματικὸς φόρος.

β') 'Ο ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, δὲ ἐπιβληθεὶς διὰ τοῦ ΣΖ' τοῦ 1864, τοῦ τροποποιηθέντος διὰ τῶν νόμων ΣΜΖ' τοῦ 1866, ΣΟΓ' τοῦ 1867 καὶ 205 τοῦ 1892.

γ') 'Ο ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ τοῦ ἐνοικίου, δὲ ἐπιβληθεὶς διὰ τοῦ 403 νόμου τοῦ 1901 τροποποιηθέντος διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 359 τοῦ 1910.

δ') 'Ο δυνάμει τοῦ νόμου ΚΒ' τοῦ 1863 καὶ τῶν μετέπειτα τροποποιησάντων αὐτὸν νόμων ΨΙΓ' τοῦ 1878, 'ΒΟΕ' τοῦ 1892, ΤΡΝΣΤ. (3156) τοῦ 1906, 'ΤΤΚΔ' (3324) τοῦ 1909, 'ΤΩΕΗ' (3868) τοῦ 1911 καὶ 760 τοῦ 1917 ίσχύων ἐν τῷ Κράτει φόρος τῶν οἰκοδομῶν.

ε') 'Ο κατὰ τὸν νόμον ΤΩΛΑ' (3831) φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν σπειρομένων γαιῶν, ὡς καὶ ἡ ἀντὶ τούτου δυνάμει τοῦ νόμου 1238 τοῦ 1918 ἐν ίσχυΐ φορολογία τῶν ἀροτρώντων κτηνῶν ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι.

στ') 'Η κατὰ τὰ ἀρθρα 32—49 τοῦ νόμου 'ΒΠ' τοῦ 1892 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων, ἐφαρμοζομένη ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι φορολογία τῶν περιβολίων.

ζ') Οἱ κατὰ τὸν νόμον ΨΙΓ' τοῦ 1878, 'ΒΠ' τοῦ 1892 (ἀρθρα 33 καὶ 86), 'ΒΣΜΕ' τοῦ 1894 (ἀρθρα 2 καὶ 3), 'ΒΥΚΖ' τοῦ 1896 καὶ 968 τοῦ 1917 (ἀρθρον 4) εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης ἔξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἔγγειοι δημόσιοι φόροι καὶ δδικὸς τοιοῦτος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ λοιπῶν διπλοφόρων δένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Ἀνδρου, Νάξου, Τήνου, Ἐρμιονίδος, Τροιζηνίας, Καρυστίας καὶ Σκοπέλου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

η') Οι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τῆς Ἡγεμονίας τῆς Σάμου εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Σάμου ἔξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς νήσου Σάμου, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἐλαίου τοῦ σάπωνος, τῶν ἔηρῶν σύκων καὶ τῶν σταφίδων ἐν γένει.

θ') Οι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης ἔξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἐν Κρήτῃ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν ἔγχωριων φυσικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν ἐν γένει, τοῦ ἐλαίου πυρηνελαίου, σάπωνος ἔξι ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, σταφίδων ἐν γένει ὡς καὶ τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 391 τοῦ 1914 φόρου ἐπὶ τῶν κουκουλίων, δύοιν καὶ ἀφιονοπόρου.

2. Ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1919.

α') Ό δυνάμει τοῦ νόμου 'ΓΦΛΣΤ' (3536) τοῦ 1910 ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων.

β') Οι δυνάμει τῶν ἄρθρων 7—11 τοῦ 'ΓΤ'νΓ' (3393) νόμου τοῦ 1909 καὶ τῆς πρώτης καὶ τελευταίας παραγοράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 'ΓΥ'νΓ' (3493) τοῦ 1909 ἰσχύοντες φόροι ἐπὶ τῶν καθαρῶν χερδῶν τῶν ἀνωνύμων, ἑτεροօρχύθμων κατὰ μετοχὰς καὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν.

γ') Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρων 16, 42 καὶ 50 τοῦ ΑΧΚΕ' νόμου τοῦ 1887 ἐπιβληθέντα τέλη μερισματαποδεῖξεν τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν.

δ') Ό ἐν ἐπτανήσῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § β' τοῦ νόμου 'ΓΚΗ' τοῦ 1904 εἰσπραττόμενος ἔγγειος εἰς εἶδος φόρος 200)ο ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτοῦ πρὸς τοπικὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπτανησιακῶν προϊόντων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἐν Ἐπτανήσῳ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, ἐλαίου, μυρογελαίου, πυρηνελαίου, σάπωνος καὶ τοῦ δυνάμει τῆς μετὰ τῆς προνομιούχου Ἐταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος συμβάσεως τοῦ 1905 εἰσπραττομένων φόρων, εἰσφορῶν κλπ. ὡς καὶ τῶν δυνάμει τῶν νόμων 'ΔΝΔ' τοῦ 1912 καὶ 4·5 τοῦ 1914 ἐν Κερκύρᾳ εἰσπραττομένων φόρων.

ε') Οι κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν διὰ ἔηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰδικοὶ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐπαρχιῶν Γυμθείου αἱ Ὀίτυλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ Δήμου Μελιτίνης τῆς Δακεδαι-

μονος, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ζώων, τῆς σταφίδος, τῶν ἔηρῶν σύκων, τῶν κουκουλίων, τῶν ἔλαιων, τοῦ ἔλαιου, τοῦ μυργελαίου, τοῦ πυρηνελαίου καὶ τοῦ σάπωνος.

στ') Ο δυνάμει τοῦ νόμου ΓΩΛ' τοῦ 1911 ισχύων συμπληρωματικὸς φόρος ἐτὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ζ) Ο ὑφιστάμενος κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμους, φόρος ἐπιτηδεύματος ὑπαλλήλων.

3. Ἀπὸ πρώτης δὲ Σεπτεμβρίου 1919.

Ο κατὰ τοὺς νόμους 455 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ 956 τοῦ ἔτους 1917 ἐπιβαλλόμενος ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τῶν δήμων φόρος ἐπὶ τῶν λοχαγικῶν καὶ ἀπωρικῶν.

[N. 2173 ἄρθρο. 1 Καταργοῦνται:

Α) Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 οἱ ἔξης ἐπὶ μεταλλείων φόροι.

α) Ο διὰ τοῦ νόμου 982 τοῦ 1917 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων χρωμάτου καὶ λευκολίθων, β') ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ δρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τῶν πρὸ τούτου νόμων ὡς καὶ τῶν σχετικῶν νόμων τῆς Κρητικῆς Πολιτείας γ') ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ δρυχείων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐπιβαλλόμενος ἀναλογικὸς φόρος δυνάμει τῶν ισχυόντων διθωμανικῶν καὶ τῆς τέως Σαμιακῆς πολιτείας νόμων δ') τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ καταβαλλόμενον «εἰς τὸν ἴδιοκτήτην τῆς γῆς ή τῆς ἐπιφανείας» μέρισμα ε') ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 ἐπιβαλλόμενος φόρος 5 ο) ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν δυνάμει ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐφευνῶν ή ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει ἔξօρυχμέντων μεταλλευμάτων στ') ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ δρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν, ὁ δυνάμει τοῦ νόμου 531 πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ταμείου, ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου Δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ή ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ δρυχείων καὶ λατομείων τῶν Ν. Χωρῶν καὶ τῶν Νήσων Κρήτης καὶ Σάμου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν λατομείων πρόσθετος φόρος ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ὑπὲρ αὐτοῦ ζ') ὁ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρος 2 ο) ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἀξίας τῶν προϊόντων λατομείων κατ' ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 587 καὶ οἱ κατὰ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἀναλογικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν λατομείων τῶν Ν. Χωρῶν.

Β) Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 ἡ κατὰ τοὺς νόμους ΓΧΛΒ' τοῦ 1910,

722 τοῦ 1916, 968 τοῦ 1917 καὶ 1238 τοῦ 1918 φορολογία ἐπὶ τῶν βιοσηκόσιμων γαιῶν καὶ ἡ κατὰ τοὺς νόμους ΒΦΟΘ' τοῦ 1899, ΒΧΟΓ. τοῦ 1900, ΒΩΞΖ' τοῦ 1903, 722 τοῦ 1916 καὶ 1639 τοῦ 1918 φορολογία μεγάλων ζώων].

”Ανάλυσις ἄρθρου. Εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἄρθρου ἐπηνέχθησαν αἱ ἔνδεις τροποποιήσεις :

1. Προσετέθη τὸ ἑδάφιον ζ' τῆς § 2 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον δεύτερον N. 1992, δ' οὐ κατηγορήθη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ὑπαλλήλων καὶ
2. Παρετέθη ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρο, 1 N. 2173, περιέχον καταργήσεις, αἱ ὅποιαι καὶ κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ N. 2173 θεωροῦνται συμπληρωματικαὶ τῶν ἀρχικῶν τοῦ N. 1640.

”Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1919 καὶ ἑκάστου ἐφεξῆς ἔτους ἐπιβάλλεται.

α') Ἀναλυτικὸς φόρος, ἐπὶ εἰδικῷ κατὰ κατηγορίαν συντελεστῇ, ἐπὶ πασῶν τῶν καθαρῶν προσόδων πάσης κατηγορίας, τῶν προκυπτουσῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ, κατὰ κανόνα, ἐντὸς ἑκάστου ἀμέσως προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐφόσον δὲν ḥνθιμᾶται ἄλλως διὰ περαιτέρω διατάξεων τοῦ νόμου τούτου. Κατὰ τὸ πρῶτον φορολογικὸν ἔτος 1919—20 ὡς προηγούμενον Οἴκου. ἔτος νοεῖται τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1918 μέχρι 31 Μαρτίου 1919 δωδεκάμηνον διάστημα.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου θεωροῦνται ἐν Ἑλλάδι προκύψασαι καὶ αἱ πρόσδοδοι αἱ διπουδήποτε δι' ἐκμεταλλεύσεως ἑλληνικῶν πλοίων προκύπτουσαι ὡς καὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀσκούμενων ἐν ἄλλοδαπῇ δι' ὑποκαταστημάτων, πρακτορείων, ἡ ἀντιπροσώπων ἔξαρτωμένων ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐξ Ἑλλάδος διευθυνομένων. Ἐτι δὲ καὶ αἱ ἐν ἄλλοδαπῇ προκύπτουσαι ἐκ κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐξ ἀμοιβῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπὸ ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἢ ἐπὶ ἔξαμηνον τούλάχιστον διαμενόντων κτώμεναι.

β') Συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν Κεφαλ. I. συνισταμένης καὶ διπωσδήποτε καὶ διπουδήποτε κατὰ κανόνα καθ' ἄπαν τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι κατοικούντος ἢ ἐπὶ ἔξαμηνον τούλάχιστον ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμείναντος φυσικοῦ προσώπου, ἢ καὶ ἐν γένει ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ προσώπου ἔστω καὶ ἔλασσον τῶν ἐξ μηνῶν ἢ καὶ οὐδόλως ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἰνάτιον οἰκονομικού πανεπιστήμου αθηναϊκού πανεπιστημονίου αποτελεῖται.

Ιδιοκτήτης ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι ή ἔλληνικοῦ πλοίου καὶ ἐφ' ὅσον πρός τούτοις οὐδένα ἀντίστοιχον φόρον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατέβαλεν.

[Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 ἀρθρ. 11 § 3 ή αὐθεντικὴ δὲ ἔμμηνεία τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων εἶναι ὅτι αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτώμεναι πρόσοδοι τῶν κατηγοριῶν ΣΤ' καὶ Ζ' (ἕξ ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἕξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων) περιλαμβάνονται εἰς τὴν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ 1640 νόμου].

γ') Εἰς τὸν συνθετικὸν συμπληρωτικὸν φόρον ὑπόκειται καὶ η ἔκκειμένη κληρονομία.

δ') Οἱ μὴ κατοικοῦντες, οὐδὲ διαμένοντες ἐν Ἑλλάδι, οὐδὲ κεκτημένοι ἀκίνητον ἐν Ἑλλάδι ή Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκεινται εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον διὰ μόνας τὰς ἐν Ἑλλάδι παραχθείσας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φορολουμένας προσόδους αὐτῶν.

2. Θεωρεῖται διαμείνας ἐπὶ τίνα περιόδον χρόνου ἐν Ἑλλάδι πᾶς δστις, ἔστω καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἔχων, ἐτήρησεν οὐχ ἡτον εἰς διάθεσιν αὐτοῦ πρός διαμονήν, καθ' ὅλην τὴν περιόδον η ἐπὶ χρονικὰ διαστήματα μὴ συναπτὰ μὲν ἀλλ' δν τὸ ἄθροισμα ἴσοῦται πρός τὸ μέγεθος τῆς περιόδου, ἐν η πλείονα ἐνδιαιτήματα ἐν οἷς ἡ ιδιοκτήτης ἡ ἀλλοτριώ η ἐν ἑνοδοχείω, ἀνεξαρτήτως τοῦ διαφοροῦ η μὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι πραγματικῆς διατοιβῆς αὐτοῦ.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνες ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται διὰ τὴν φορολογίαν ταύτην ως κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἑδάφιον α' τῆς πρώτης § ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ προκυψασῶν προσόδων ἕξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἕξ ἀμοιβῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπιβαλλομένου φόρου, ἐκπίπτεται μέχρι συμψηφισμοῦ τούτου πᾶς τυχὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καθαρῶν προσόδων καταβληθεὶς φόρος, τέλος η δικαίωμα.

4: Οὐδεμία ἔξαιρεσις ἐκ τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς φυσικοῦ η νομικοῦ προσώπου τοιαύτη ἀναγνωρίζεται ἀν μὴ ὁρτῶς ἀνεγράφη ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ.

[Ν. 2749 ἀρθρ. 10 § 3. Εἰς τὸν ἐκάστοτε ὑφισταμένους ἀμέσους η ἔμμέσους φόρους, (πλὴν τοῦ συνθετικοῦ τοιούτου καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. τῶν Μονοπωλίων καὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἐφ' ὅσον διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἄπαξ ἐκδοθησομένου δὲν ηθελον ὑπαχθῆ καὶ αὐτοὶ) προστίθεται ποσοστὸν 10%) καὶ τὸ προϊόν τούτου διατίθεται ἐπίσης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου].

‘Ανάλυσις ἀρθρου Α’. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. 1992 καὶ ὡς ιοχυσεν ἀπὸ τοῦ 1919 μέχρι τοῦ 1922 εἶχεν ὡς ἔξῆς:

“**Ἀρθρον 2. 1.** Ἐπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1919 καὶ ἐκάστου ἐφεξῆς ἔτους ἐπιβάλλεται.

α) Ἀναλυτικὸς φόρος, ἐπὶ εἰδικῶν κατὰ κατηγορίαν συντελεστῇ, ἐπὶ πασῶν τῶν καθαρῶν προσόδων πάσης κατηγορίας, τῶν προκυπτουσῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ κατὰ κανόνα, ἐντὸς ἐκάστου ἀμέσως προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐφόσον δὲν ἔνθιμος εἴη ἀλλας δὰ περαιτέρῳ διατάξεων τοῦ νόμου τούτου. Κατὰ τὸ πρῶτον φροντολογικὸν ἔτος 1919—20 ὡς προγύμνενον Οἰκ. ἔτος τοεῖται τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1918 μέχρι 31 Μαρτίου 1919 δωδεκάμηνον διάστημα.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου θεωροῦνται ἐν Ἑλλάδι προκύψασαι καὶ αἱ πρόσοδοι αἱ δύονδήποτε δὶ ἐκμεταλλεύσεως Ἑλληνικῶν πλοίων προκύπτουσαι ὡς καὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀσκονμένων ἐν ἀλλοδαπῇ δὶ δποκαταστημάτων, πρακτορείων, ἢ ἀντιρροσώπων ἔξαρτωμένων ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐξ Ἑλλάδος διευθυννομένων. Ἐπὶ δὲ καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ προκύπτουσαι ἐκ κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐξ ἀμοιβῶν διπηρεσιῶν καὶ ὑπὸ ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἢ ἐπὶ ἔξαμπτων τοῦλάχιστον διαμενόντων κτώμεναι.

β) Συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν Κεφ. I. συνισταμένης καὶ δύωσδήποτε καὶ δύονδήποτε, κατὰ κανόνα καθ' ἀπαντὸν ἀμέσως προηγούμενον ἔτος κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδουν ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι κατοικούντος ἢ ἐπὶ ἔξαμπτων τοῦλάχιστον ἐντὸς τοῦ προγηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμείναντος φυσικοῦ προσώπου, ἢ ἐν γένει ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ προσώπου ἐστω καὶ ἔλασσον τῶν ἐξ μηρῶν ἢ καὶ οὐδόλως ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἴναι ἴδιοκτήτης ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι ἢ Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ἐφ' ὅσον πρὸς τούτους οὐδέντα ἀντίστοιχον φόρον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατέβαλεν.

2. Θεωρεῖται διαμείνας ἐπὶ τινα περιόδον χρόνου ἐν Ἑλλάδι πᾶς δστις, ἐστω καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἔχων, ἐτήρησεν οὐχ' ἦτορ εἰς διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς διαμονήν, καθ' ὅλην τὴν περίοδον ἢ ἐπὶ χρονικὰ διαστήματα μὴ συναπτὰ μὲν ἀλλ' ὥν τὸ ἄθροισμα ἰσοῦται πρὸς τὸ μέγεθος τῆς περιόδου, ἐν ἢ πλείονα ἐνδιαιτήματα ἐν οἷς ἴδιοκτήτως ἢ ἀλλοτρίως ἢ ἐν ἔνοδοχείω, ἀνεξαρτήτως τοῦ διαρκοῦς ἢ μὴ τῆς ἐν Ἑλλάδε πραγματικῆς διατριβῆς αὐτοῦ.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἑδάφιον αἱ τῆς πρώτης § ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ προκύψασῶν προσόδων ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐξ ἀμοιβῶν διπηρεσιῶν, ἐπιβαλλομένου φόρου, ἐκπίπτεται μέχρι συμ-

γηγεισμοῦ τούτου πᾶς τυχὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καθαρῶν προσόδων καταβληθεὶς φόρος, τέλος ἢ δικαίωμα.

4. Οὐδεμία ἔξαιρεσις ἐκ τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου τοιαύτη ἀναγνωρίζεται, διὰ μὴ ὁγήσις ἀνεγράφη ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ.

Β' Ως πρὸς τὸ οἶκον. ἔτος 1922 σχετικὰ μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου τούτου δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 § 4 N. 2966, ἣντις ὅμιλεν δτι :

«Ἄι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κείμεναι πρόσοδοις τῶν κατηγοριῶν ΣΤ' καὶ Ζ'. τοῦ N. 1640 ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παροχῆς προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπόκειται ἐφ' ἔξης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον».

Η ἐν λόγῳ ὅμως παράγραφος οὐδιστικῶς παρέμεινε ἀνεφάρμοστος, διότι διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 § 3 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 κατηγήθη αὐτῇ, ἐδόθη δὲ ἡ αὐθεντικὴ ἐφιμνεία, δτι αἱ ὧν ὅμως πρόσοδοι περιλαμβάνονται εἰς τὴν συνολικὴν καθαρὰν τοιαύτην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ N. 1640, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς παρατεθείσης εἰς τὴν § 1 ἐδ. β'. τοῦ κειμένου τοῦ κώδικος σχετικῆς διατάξεως τοῦ εἰδημένου N. Δτος.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 10§3 N. 2749 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων ποσοστῶν ἐπὶ τῶν φόρων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν' αἱ διατάξεις αἵτιναι ὡς σχετικὰ μὲ τὸ ἄρθρον 2 παρετέθησαν ἐν τέλει αὐτοῦ.

Γ' Απὸ τὸν οἶκον. ἔτους 1923 διὰ τοῦ N. Δ. 19 Μαρτ. 1923, ἄρθρ. 2 § 1.2, προσετέθησαν εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ'. τῆς § 1 καὶ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος.

Α'. Πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων.— Πλὴν τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκ. δανείου τοῦ N. 2749, αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὅποιον περιελήφθησαν εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος, ἐπιτρέπεται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ N. 2435 «περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβολή, ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιόδον, προσθέτων φόρων ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου καθαρᾶς προσόδου».

α) τῆς κατηγορίας Α'. μέχρι 50 ἐκατοστῶν τοῦ δημοσίου φόρου

β') τῆς κατηγορίας Β'. μέχρι 35 ἐκατοστῶν

γ) τῆς κατηγορίας Δ'. μέχρι 50 ἐκατοστῶν καὶ

δ) τῆς κατηγορίας Ζ'. ἐπίσης μέχρι 50 ἐκατοστῶν, σιιιβεβιαιούμενοι καὶ συνεισπραττόμενοι μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου.

Ως πρὸς τὴν Β'. κατηγορίαν εἴναι πρόφατες δτι ὁ ἐν λόγῳ πρόσθετος δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος είναι ἀνεξάρτητος τοῦ ὅμοιον τοῦ ἐπιβαλλομένου παγίως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 2 N. 2173.

Παραδειγματικῶς ἀναφέρομεν, δτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αθηναίων ἐπεβλήθησαν, ἀπὸ τοῦ οἶκονομ. ἔτους 1924— 25 δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω N. 2435, πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ τοῦ Δήμου Αθηναίων: α) 25 ο) ἐπὶ τοῦ δημο-

σίου φόρον τῶν κατηγοριῶν Α', Δ'. καὶ Ζ' τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ β) 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρον τῆς κατηγορίας Β'.

Παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ πρόσθετοι οὗτοι φόροι, ὡς εἰδικοί, δὲν ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ ηὔξημένου φορολογ. συντελεστοῦ 1 ο)ο τῶν κατηγοριῶν Α' καὶ Β', συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 1 N. Δ. 8 Σεπτεμβρίου 1923, αἱ διατάξεις τοῦ δούλου περιελήφθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 12 τοῦ κώδικος.

”Αρθρον 3.

1. Αἱ φορολογητέαι ἐν γένει πρόσοδοι κατατάσσονται εἰς ἕπτὰ κατηγορίας.

Α'. Εἰσοδήματα ἔξ οἰκοδομῶν.

Β'. Εἰσοδήματα ἐκ γαιῶν.

Γ'. Εἰσοδήματα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

Δ'. Κέρδη ἔξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ε'. Κέρδη ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων. (φορολογούμενα κατὰ τοὺς περὶ τούτων εἰδικοὺς νόμους).

ΣΤ'. Ἀμοιβαὶ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Ζ'. Ἀμοιβαὶ ἔξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

Ανάλυσις ἄρθρου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν μεταβλήθη εἰμὴ διὰ τῆς προσθήκης τῆς ἐν παρενθέσει φράσεως εἰς τὴν Ε'. κατηγορίαν, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 § 3 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923. “Η προσθήκη τῆς ἐν λόγῳ περιόδου καταργεῖ κατ' οὐσίαν τὴν Ε'. κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου, διότι δὲν ὑφίσταται πλέον πρόσοδος ἐκ τῆς κατηγορίας Ε'. ὑποκειμένη εἰς τὸν ἀναλυτικὸν φόρον τοῦ N. 1640, ἀφοῦ μάλιστα ὁπτῶς κατηγορήθησαν, ὡς κατηφέρων ἥγηστα, διὰ τοῦ N. 2647 καὶ N. Δ περὶ φορολογίας αἰγαποροβάτων καὶ χοίρων, πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν φορολογίαν τῆς Ε'. κατηγορίας διατάξεις τοῦ Κεφαλ. Ζ'. ἄρθρ. 21—23 N. 1640. “Η διάκρισις ὅμως καὶ ὄνομασία τῆς Ε'. κατηγορίας διετηρήθη ἐν τῷ κειμένῳ ὑπὸ τοῦ N. Δ. 19 Μαρτ. 1923 διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ νόμου, ἢτοι διὰ τὴν διάκρισιν τῶν προσόδων τῆς Ε'. κατηγορίας, ἐφόσον αἱ πρόσοδοι αὐτῆς σχετίζονται. 1) πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἐννοίας τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἄρθρ. 19 καὶ 2) πρὸς τὰς ἀπαλλαγὰς τοῦ ἐδ. γ' § 5 τοῦ ἄρθρ. 24 καὶ ἐδ. γ' § 2 ἄρθρ. 30, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν δούλων αἱ ἀπαλλαγαὶ χωροῦσι, ἐὰν οἱ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενοι δὲν ἀσκοῦσι ἐπιχειρησιῶν Ε'. κατηγορίας καίτοι ή τοιαύτη ἐπιχειρησιῶς δὲν ὑπόκειται ἡδη εἰς τὸν φόρον τοῦ N. 1640.

”Αρθρον 4.

1. Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς πρόσοδος φορολογούμενη ἐν τῇ κατηγορίᾳ Δ' καὶ τῷ συνθετικῷ συμπληρωματικῷ φόρῳ.

α') Τὸ ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως ἐμπορικῆς ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ἐπωνυμίας κλπ. προκύπτον κέρδος, τὸ διφειλόμενον εἰς τὴν καλὴν πορείαν τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀέρας).

β') Πᾶσα ὡφέλεια ἔξι ἐκχωρήσεως πάντος ἐν γένει δικαιώματος, οἷον δικαιώματος μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως, προνομίου, δικαιώματος συναφοῦς πρὸς τὴν ἔξασκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ πλ.

γ') Ή πραγματοποιηθεῖσα αὐτόματος ὑπερτιμήσις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένου κεφάλαιου, ώς καὶ ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα τοιαύτη, ἐφ' ὅσον περιελήφθη ἐν τῇ ἀπογραφῇ, ἔξαιρέσει τῆς ἐξ ἀκινήτων προκυψάσης καὶ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους περὶ φορολογίας αὐτόματου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων φορολογηθείσης τοιαύτης.

2) Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσόδου φορολογοῦνται τὰ τέσσαρα πέμπτα, τοῦ ὑπολοίπου ἀπαλλασσομένου, ἐνεργοῦνται δ' ἐξ αὐτῆς αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 19 ἐκπτώσεις, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

[Ν. Δ. 12 Δ]βρίου 1923. Ἀρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς βιομηχανικὰς ή γεωργικὰς ἀνωνύμους Ἐταιρίας τὰς συσταθείσας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1920, δπως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦνόμου τούτου καὶ ἐφεξῆς, ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, ἀπὸ δραχμάς εἰς ξένον νόμισμα ὑγιέστερον τῆς δραχμῆς, ἔκτιμωσι τὰς βιομηχανικὰς ή γεωργικὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῶν εἰς τὸ νόμισμα τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μετατροπῆς ἀξίας αὐτῶν ἔξαριθμονένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἅρθρου 9 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων Ἐταιρεῶν».

2. Ἡ ἐκτίμησις αὗτη τῶν ἔγκαταστάσεων δὲν δύναται νὰ εἰναι ἀνωτέρα τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ ἰσολογισμῷ τῆς Ἐπιφείας ἀναγραφομένης ἀξίας αὐτῶν εἰς δραχμάς, λογιζομένας εἰς τὴν ἀρχικήν των ἀξίαν εἰς γουσόν.

3. Τὸ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης προκύπτον ὑπεροτίμημα τῶν ἔγκατα-
στάσεων ὑπόκειται εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων περιοριζόμενον εἰς
20, ἀπαλλάσσεται δέ τῆς προσιτέου φορολογίας τῶν κερδῶν τῶν
ἀγωνύμων Ἐταιοειῶν.

4. Τὸ ὑπερτίμημα ἐγκαταστάσεων βιομηχανικῆς ἢ γεωργικῆς ἀνωνύμου Ἐταιρείας συγχωνευομένης εἰς νέαν συνιστωμένην ἀνώνυμον ἔταιρείαν, ὃς καὶ τὸ τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει πάσης ἐπιχειρήσεως ἔταιρικῆς ἢ ἀτομικῆς, εἰσφερομένων εἰς συνιστωμένην ἀνώνυμον γεωργικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἔταιρείαν, ὑπόκειται ἐπίσης εἰς τὸν ἀνωτέον φόρον 2^οο ἀπαλλάσσεται δὲ τοῦ φόρου ἐκτάκτων κερδῶν.

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100

Ανάλυσις ἀρθρου. Τὸ δὲ ἀρχικὸν ἄρθρον 4, ὃς ἴσχυσε μέχρι τοῦ οἰκουμενικοῦ Στους 1923, περιέχον γενικάς διατάξεις περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ψόου εἶχεν ὡς ἔπη :

”**Αρθρον 4.** 1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ φόρου ἐνεργοῦνται κατὰ κανόνα.

α') Διὰ τὰς κατὰ μέρος προσόδους τῶν κατηγοριῶν A. B. Λ. E. καὶ Z. καὶ διὰ τὴν συνολικὴν ἐν γένει πρόσοδον, τὴν ὑποκειμένην εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φόρον, διὰ φορολογικῶν καὶ χρηματικῶν καταλόγων, καταρτιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει καὶ μετ' ἔλεγχον δηλώσεων τῶν φορολογικῶν.

β') Διὰ τὰς προσόδους τῆς κατηγορίας ΣΤ' καὶ τῶν κλάσεων α' καὶ β' τῆς κατηγορίας Γ' διὰ καταλόγων καταρτιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει ἔλεγχομένων δηλώσεων τῶν παρακρατούντων τὸν φόρον προσώπων κατὰ τὰς περαιτέρω σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

γ') Διὰ δὲ τὰς προσόδους τῆς κλάσεως γ' τῆς κατηγορίας Γ' δι' εἰδικοῦ φοροσήμουν.

2. Τὰ περὶ ἔλεγχον τῶν δηλώσεων τῶν φορολογικῶν καταλόγων, τὰ περὶ ἐμπροσθέσιμων δηλώσεων, καὶ συντάξεων ἐκθέσεων κατὰ τῶν μὴ δηλούμενων, ἐντάξεων ἐφέσεων καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν κλπ. δοίξονται συμφώνως τοῖς ἄρθροις 33 καὶ ἐφεξῆς τοῦ κεφ. ΙΑ' τοῦ νόμου τούτου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ ὡς ἄγω ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 2 § 4 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923, ἰσχύοντος ἀπὸ τοῦ Οἰκ., ἔτους 1923.

Ως σχετικαὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 4 παρετέθησαν εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν ἀνωνύμων Ἐταιριῶν κλπ. τῆς 12 Δεκεμβρίου 1923, αἱ προβλέπουσαι ὑπερτίμησιν ἐξ ἐπιτρεπομένης μετατροπῆς κεφαλαίων κλπ. καὶ μείωσιν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κώδικος.

”**Αρθρον 5.**

1. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν διὰ τοῦ φόρου παρακρατεῖται ὑπὸ τρίτων προσώπων, ταῦτα, ὑποχρεούμενα εἰς δήλωσιν ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ φορολογικούμενου, ὑπέχουσι καὶ πάσας τὰς ἐκ νόμου τούτου εὐθύνας ὡς πρὸς τὴν μὴ ἀκινήτη τήρησιν τῶν σχετικῶν περὶ δηλώσεων καὶ λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ διπλασία περιπτώσεις εἰς τοῦ πραγματικοῦ φορολογικούμενου τοῦ βάρους προσανέγκεισες ὑπεροχημερίας ἢ προστίμου ἐπιβληθέντος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων, εἰς τὸν παρακρατοῦντα τὸν φορόν.

”**Ανάλυσις ἄρθρου.** Τὸ ἄρθρ. 5 οὐδεμίαν ὑπέστη τροποποίησιν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων τοῦ 1840 νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐκπτώσεις ἐλαχίστου συντηρήσεως

(Ἄρθρον 6—8)

Ἀνάλυσις ἄρθρων. Α'. Διὰ τοὺς ἀρθρους 2 § 5 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 κατηργήθησαν τὰ ἄρθρα 6—8 τοῦ Ν. 1640 ἵτοι αἱ περὶ ἐκπτώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως διατάξεις, τοῦ Κεφαλαίου Β'.

Αἱ καταργηθεῖσαι αὗται διατάξεις κατόπιν τῶν τροποποιήσεων τοῦ Νόμου 1992 εἰχον ὡς ἔξῆς:

Άρθρον 6. 1. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν κατηγορίαν ΣΤ' φορολογούμένων καθαρῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἀπαλλήλων, ἐκπίπτονται, μένουσαι ἀφορολόγητοι, ἐκατὸν πεντήκοντα δραχμαί, ἐκ δὲ τῶν ἐφαγακῶν ἡμερομέθιων 6 δραχμαί.

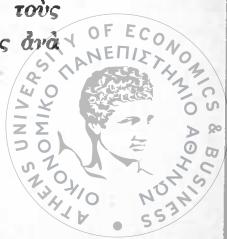
2. Ἐπίσης ἐκπίπτεται ποσὸν 1200 δραχμῶν, ἀφαιρούμενον ἐφάπτας μέχρις ἔξαντλήσεως αὐτοῦ, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν ἐτησίων προσόδων τοῦ φορολογούμένου τῶν κατηγοριῶν Ι', Ε' καὶ Ζ', λαμβανομένων κατὰ τὴν οὕτωσι σημειουμένην τάξιν.

3. Ἐὰν συνολικὴ ἐτησία καθαρὰ πρόσοδος φορολογούμένου φυσικοῦ προσώπου, προερχόμενη ἐκ μόνων τῶν κατηγοριῶν Α, Β, καὶ Γ, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμ. ἀποδείκνεται δὲ οὗτος ἀνίκανος ἐξ ἡθικῆς ἢ φυσικῆς ἀδυναμίας νὰ καρπωθῇ προσόδους τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν, ἐκπίπτεται ἐπίσης ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτοῦ τῶν δύο κατηγοριῶν Α καὶ Β καὶ μέχρι συμψηφισμοῦ αὐτῶν ποσὸν 1200 δραχμῶν.

4. Ἐκ τῆς συνολικῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου ἐκάποτον φορολογούμένου διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πρόσοδος αὐτῇ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 12000 δραχμ., ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον διὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ τούτου φόρου, ποσὸν 3000 δραχμῶν.

5. Ἐπὶ ἀναπτήρων πολέμου αἱ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους ἐκπτώσεις, δοίζονται εἰς δραχ. 880 μηνιαίως, διὰ τὴν κατηγορίαν ΣΤ', εἰς δρ. 10.000 διὰ τὰς κατηγορίας Α, Β, Δ, Ε, Ζ, ἐκπιπτομένας ἐκ τοῦ συνόλου αὐτῶν ἐφάπτας κατὰ τὴν οὕτωσι ἀλφαριθμητὴν σειρὰν καὶ εἰς δρ. ἐπίσης 10.000 διὰ τὴν διὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου φορολογούμένην συνολικὴν πρόσοδον.

Άρθρον 7. 1. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1-4 τοῦ προηγούμενου ἀρθρου δοιζόμεναι ἐκπτώσεις, αὐξάνονται δι᾽ ἔκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογούμένου συνομούντων, μέχρις ἐν δλω πέντε προσώπων, διὰ μὲν τοὺς ἀπαλλήλους ἀνὰ 20 δραχμὰς μηνιαίως καὶ ἀπομον., διὰ τὸν διογάτας ἀνά

80 λεπτά καὶ ἄτομον διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀνὰ 240 δραχ. ἐτησίως: καὶ ἄτομον.

2. Θεωροῦνται βαρύνοντα, ἐκ τῶν συνοικούντων, τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

Μήτηρ, πατὴρ ὑπερεξηκούντοντης ἢ ἀνάπτηρος. ἀδελφαὶ ἄγαμοι, ἀνήλικοι ἀδελφοί, σύζυγος καὶ τέκνα νόμιμα, φυσικὰ ἢ θετά, πάντες ἐφόσον οὐδεμίαν ἔχοντων ἰδίαν πρόσοδον.

3. Οἱ κατὰ τὰς παραγγάφους 3-4 τοῦ προηγουμένου καὶ τὴν παραγγάφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιούμενοι εἰς ἐκπτώσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων πρὸς ἔξακριβωσιν τοῦ βασίμου τοῦ δικαιώματος αὐτῶν τούτου.

Άρθ. 8. 1. Ἐξαιρεῖται τοῦ εὐεργετήματος τῶν διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου παρεχομένων ἐκπτώσεων πᾶς ὅστις ὑπόχρεως ὁν εἰς δήλωσιν κατὰ τὰς περαιτέρω διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, ἀπέφυγε νὰ ὑποβάλῃ, ἔστω καὶ ἐκπρόθεσμον τοιαύτην, μέχρι κλήσεως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἔφόρουν ἢ ἐδήλωσε πρόσοδον κατὰ 15 o)^o ἐλάσσονα τῆς πραγματικῆς.

Β'. Αἱ ἀνωτέρῳ διατάξεις ἐτροποιήθησαν ὡς πρὸς τὴν συνοικήν καθαρὰν πρόσοδον διὰ τοῦ κατωτέρῳ ἄρθρο. 4 τοῦ Νόμου 2173 ἀπὸ 1 Απριλίου 1920.

Άρθ. 4. — Απὸ 1 Απριλίου 1920 καταργοῦνται [αἱ ἐκπτώσεις αἱ διαβαθμίζονται ποσοτικῶς, κατὰ τὴν § 1 — β' τοῦ ἄρθρου 30, τὴν διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου φορολογούμενην συνοικήν καθαρὰν πρόσοδον], τὸ [δὲ] ἐκπιπτόμενον ἐλάχιστον συντηρήσεως ἐκ 3000 δραχμῶν, προσηνέμενον κατὰ τὰς ἐνδεχομένας ἐκπτώσεις οἰκογενειακῶν βαρῶν αὐξάνεται εἰς δρ. 6000 ἀνεν περαιτέρω λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν προσανεξήσεως ἐκπιπτομένων δὲ πάντοτε ἀνεξαιρέτως.

2. Ἡ ἔξαιρετικὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1640, ὑπὲρ ἀναπτήρων πολέμου ἐκπτωσις 10.000 δραχμῶν ἐπεκτείνεται, διοικῶς ἀπὸ 1 Απριλίου 1920, καὶ ἐπὶ συνοικῆς προσόδου τῶν τοιούτων ἀναπτήρων ὑπερβαλλούσης τὸ ὑφιστάμενον ὅριον τῶν 12.000 δραχμῶν.

Γ'. Τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρο, 4 τοῦ N. 2173 κατηργήθη ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1922 διὰ τοῦ ἄρθρο. 5 τοῦ N. 2966 ὅστις ἐρύθμισε διαφόρως τὴν ὑπὸ τοῦ N. 2173 χαρακτηριζομένην ὡς ἐκπτωσιν ἐλαχίστου συντηρήσεως, περιλαβὼν ταύτην εἰς τὴν φορολογικήν κλιμακα ὡς πρῶτον ἀφορολόγητον κλιμάκιον ἐκ δρ. 6.000.

Δες πρὸς τοὺς ἀναπτήρους πολέμου, διὰ τὴν ἐκπτωσιν τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως τῶν ὅποιων γεννῶνται προφανῶς ἀμφιβολίαι μετὰ τὸν ὃς ἄνω N. 2966 δέον νὰ θεωρηθῶσιν ισχύουσαι διὰ τὸ ἔτος 1922 αἱ ἀρχικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρο. 6 Νόμου 1640, (ὅταν ἀνάτυξιν ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ ἄρθρου 30).

Δ'. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρο. 1 τοῦ N. 2541 «τερὶ αὐξήσεως τῶν

ἐκπτώσεων τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως κλπ.» τῆς 24 Σ)βρίου 1920, ηὔξηθησαν εἰδικῶς διὰ μόνον τὸ ἔτος 1920 τὰ ποσὰ τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως ὡς κατωτέρῳ :

Διὰ τὸν μονίμους κατοίκους τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπαρχίας Νιγρίτης, δσων αἱ οἰκίαι ἢ τὰ καταστήματα ὑπέστησαν καταστροφάς· καὶ διὰ μόνον τὸ φορολογικὸν ἔτος 1920 — 1921, δριζονται τὰ κατὰ τὸν νόμον 1640 καὶ τὸν τροποποιήσαντας αὐτὸν ἐκπιπτόμενα ἐλάχιστα συντηρήσεως μετὰ τῶν προσανέγησεων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν ὡς ἀκολούθως :

α) Διὰ τὴν ἀναλυτικὴν φορολογίαν διόπου συντρέχει περίπτερως εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων δριζομένου.

β) Διὰ τὴν συνθετικὴν φορολογίαν εἰς 12.000 ἀντὶ 6.000 δραχμῶν.

Τὸ κείμενον τοῦ ὡς ἀνωτέρῳ ἄρθρον καίτοι περιέχει διατάξεις μεταβατικάς δὲν περιελήφθη εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος ὡς ἀναφερόμενον εἰς τὰς περὶ ἐλαχίστου συντηρήσεως κατηγορημένας διατάξεις (ὅρα καὶ § 9 ἄρθρ. 45).

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ' Εἰσοδήματα ἢξ οἰκοδομῶν.

”Αρθρον 9.

1. Ο ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἢξ οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται καθ' ἔκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ τοιούτου, διεργού ἐκτήσατο εἴτε δι' ἔκμισθώσεως εἴτε ἔμμεσως δι' ἴδιοκατοικήσεως, ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων οἰκοδομῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι, πᾶς ἴδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειούχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής, ἢ ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη ἢ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαιώματα χρήσεως ἢ οἰλήσεως αὐτῶν προκειμένου δὲ περὶ ὑπεκμισθώσεως δικαιώματος.

2. Τὰ γῆπεδα, τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθῆκαι, ἐφγοστάσια ἢ ἐργαστήρια καὶ τὰ παρόμοια ἢ ὡς περιοχαὶ θερινῶν θεαμάτων, καφενείων, γυμναστηρίων καὶ παρομοίων, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκοδομῶν, καθ' ἥν καὶ φορολογοῦνται τὰ ἢξ αὐτῶν εἰσοδήματα.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν προτιγούμενην παράγραφον 1 φορολογούμένων, οἱ ἔκμισθοῦντες μετὰ πλήρους ἐπιπλώσεως ἢ μηχανικῆς ἔξαρτήσεως δλόκληρον τὴν οἰκοδομὴν ἢ μέρος αὐτῆς, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν αὐτῇ ἔνοδοχειακὴν ἐπιχείρησιν, συνυπολογίζουσιν εἰς τὴν ἢξ οἰκοδομῶν πρόσοδον καὶ τὸ τυχὸν μίσθωμα συνενοικιαζομένων ἐπίπλων ἢ μηχανημάτων.

Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως λογίζεται καὶ φορολογεῖται ὡς πρόσοδος ἢξ οἰκοδομῶν τὸ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ εἰσπραττόμενον ὑπεκμισθωμα.

Ἐπὶ ἐπιφανείας καὶ ἐν γένει ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἄλλοτρίας κυριότητος λογίζεται καὶ φορολογεῖται ὡς πρόσοδος ἐξ οἰκοδομῶν τὸ ἐτησίως παρεχόμενον εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους δικαίωμα.

Λογίζεται καὶ φορολογεῖται κατὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς μίσθωμα καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεως της ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀνεγερθείσης ἐπὶ ἐδάφους τῆς κυριότητος τοῦ ἔκμισθωτοῦ δαπάναις τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως τοῦ ἐδάφους περιέρχηται αὕτη κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἔκμισθωτήν. Τὸ ἐτησίον δὲ φορολογητέον μίσθωμα ἔξευρίσκεται, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν διὰ τῆς συμβάσεως ὁρισθέντος ἀνταλλάγματος διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεως της ἀξίας αὐτῆς, διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ὑπολοίπου τούτου εἰς μέρη ἵσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑτάρων, καθ' ἣ διαφορεῖ ἡ μίσθωσις τῆς γῆς. Οἱ τοόποις τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἐπὶ ἄλλοτρίας κυριότητος ἐδάφους ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς κανονισθήσεται διὰ Β. Διοτάγματος.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστής ὁρίζεται εἰς 10⁰)ο ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

[Ν. Δ. 8. Σ]βρίουν 1923 ἅρθρ. 9. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1924—25 καταργεῖται διὰ τοῦ νόμου 1642 ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερεισοδήματος, δὲ διὰ τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς μετερργυθμίσθη διὰ νεωτέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, ὁρίζόμενος εἰς 10⁰)ο φορολογικὸς συντελεστής ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, αὐξάνεται εἰς 11⁰)ο.

Ἐπὶ τὸν προσθέτον τούτου φόρου δὲν ἐπιβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 «περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου» καθοριζόμενον πόσοστόν, οὐδὲ ὑπόκειται οὔτος εἰς προσανέξησιν λόγῳ δημοτικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ φόρου].

4. (κατηγορήθη).

5. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου :

α') Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μὴ ίδιωτικῆς φύσεως καθιδρύματα καὶ χοησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ καθιδρύματος, ἐτι δὲ τὰ ἀνήκοντα εἰς ἔνα θρησκεύματα καὶ δόγματα καὶ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν λειτουργῶν αὐτῶν καὶ διεκπεραίωσιν τῶν θρησκευτικῶν των ὑποθέσεων.

β') Οἱ ναοὶ καὶ αἱ ἱεραὶ μοναῖ.

γ') Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος αἱ ἐν Ἑλλάδι κείμεναι οἰκοδομαί, αἱ ἀνήκουσαι εἰς ἔνα Κράτη καὶ χρησιμοποιούμενα ὡς μέγαρα τῶν Πρεσβειῶν τῶν Κρατῶν τούτων.

δ') Αἱ ὑπὸ αὐτῶν τῶν φορολογουμένων πρὸς οἰκησιν χρησιμοποιούμεναι οἰκοδομαί, ἐφ' ὅσον ἡ ἔξι αὐτῶν ἀκαθάριστος πρόσοδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 600 δραχμάς ἐπησίως.

ε') Οἰκοδομήματα κείμενα ἐντὸς ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ μετ' αὐτῶν συνεχόμενα χρήσιμα πρὸς διεξαγόραγήν τῶν ἔργων τῆς ἐπιχειρήσεως.

στ') Ἐφ' ὅσον δὲν ἔκμισθοῦνται, βιομηχανοστάσια μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἔξαρτημάτων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεχομένων ἀποθηκῶν καὶ οἰκοπέδων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἀποθήκευσιν πρώτων ὑλῶν καὶ πρώτην ἐναπόθεσιν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ως τοιαῦτα θεωροῦνται οἰκοδομήματα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ἐν οἷς ὑφίστανται προσηρμοσμέναια μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

ζ) Ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς ἀνωνύμους ἢ ἀποκλειστικῶς κατὰ μετοχὰς ἔτεροφρούθμοις Ἐταιρείας, ὃν ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἔκμετάλλευσις αὐτῶν τούτων τῶν ἀκινήτων.

6. (κατηγορήθη).

Ανάλυσις ἀρθρον. N. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθροῦ τούτου μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. 1992, ὡς ἴσχυσεν τὸ οὐκ. ἔτος 1919 εἶχεν ὡς ἔξῆς:

Ἀρθρον 9. 1. Ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ τοιούτου, δπερ ἐκτήσιο, εἴτε δὶς ἐκμισθώσεως εἴτε ἐμμέσως δὶς ἰδιοκατοικήσεως, ἐκ μᾶς ἢ πλειόνων εἰνοδομῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι, πᾶς ἴδιοκτήτης νομεύς ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπιναρπωτής, ἢ ὁ εἰς δν μετεβιβάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαίωμα χρήσεως ἢ οἰκήσεως αὐτῶν.

2. Τὰ γῆπεδα, τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθῆκαι, ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια καὶ τὰ παρόμοια, ἢ ὡς περιοχαὶ θερινῶν θεαμάτων, καφενείων, γυμναστηρίων καὶ παρομοίων, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκοδομῶν, καθ' ἥν καὶ φορολογοῦνται τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παραγραφὸν 1 φορολογουμένων, οἱ ἐκμισθοῦτες μετὰ πλήρους ἐπιπλώσεως ἢ μηχανικῆς ἔξαρτήσεως διλόκληρον τὴν οἰκοδομὴν ἢ μέρος αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν αὐτῇ ἐνοδοχειακὴν ἐπιχείρησιν, συνυπολογίζουσιν εἰς τὴν ἐξ οἰκοδομῶν πρόσοδον καὶ τὸ τυχὸν μίσθωμα συνενοικιαζομένων ἐπίπλων ἢ μηχανημάτων.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς δρᾶται εἰς 12 ο/ο, ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ἀφοῦ προηγούμενως ἐνεργηθῶσιν.

α') Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον Κεφ. B' ἐκπτώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις. (πρόκειται περὶ τῶν ἐκπτώσεων ἔλαχίστου συντηρήσεως).

β) Πάντας αἱ ἐπόμεναι τακτικὰ ἐκπτώσεις.

37 1/2 τοῖς ο/ο ἐπὶ εἰσοδήματος μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 900 δραχμάς.

25 ο/ο ἐπὶ εἰσοδήματος κείμενον μεταξὺ 900 καὶ 2701 δραχμῶν.

12 1/2 τοῖς ο/ο ἐπὶ εἰσοδήματος κείμενον μεταξὺ 2700 καὶ 7201 δραχμῶν..

4. Ἐκ τοῦ βεβαιουμέτρου κυρίου φόρου τὸ 1/10 ἀποδίδεται εἰς τοὺς οἰκείους δήμους ἢ κοινότητας.

5. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου.

α') Τὰ εἰσοδήματα ἐν γένει ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ ἀνηκόντων εἰς φιλανθρωπικὰ ἢ μὴ ἴδιωτικῆς φύσεως ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα, χρησιμοποιουμένων δὲ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ ἐξηπηρέτησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ σκοποῦ τοῦ καθιδρύματος, ἔτι δὲ εἰς ἔνα θρησκεύματα καὶ δόγματρ ἐφ' ὃσον τὰ ἀκίνητα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν λειτουργῶν αὐτῶν καὶ διεκπεραίσσων τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων, β') τὰ κατώτερα τῶν 200 δραχμῶν τεκμαιρόμενα συνοικικὰ ἐτήσια καθαρὰ εἰσοδήματα ἐξ ἀκινήτων οἰκουμένων ἢ χρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν παραγάραφον 2 ὑπὸ αὐτῶν τούτων τῶν ἴδιοκτητῶν αὐτῶν, ἐὰν δὲν καρπάνται ἐξ ἄλλων οἰκοδομῶν ἵδια εἰσοδήματα, γ') οἱ ναοὶ καὶ αἱ ἱεραὶ Μοναὶ, δ') οἰκοδομήματα κείμενα ἐντὸς ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ μετ' αὐτῶν συνεχόμενα, χρήσιμα πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ἔργων τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, ε') ἐφ' ὃσον δὲν δέν ἐκμισθοῦνται, βιομηχανοστάσια εἰδικῶς ἐγκατεστημένα διὰ τῆς μεγάλην βιομηχανίαν μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἐξαρτημάτων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεχομένων ἀποθηκῶν καὶ οἰκοτέρων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἀποθήκευσιν πρώτων ὅλων, καὶ πρώτην ἐναπόθεσιν τῶν βιομηχανιῶν προϊόντων, σ') εἰσοδήματα ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς ἀνωνύμους ἢ ἀποκλειστικῶς κατὰ μετοχὰς κατὰ ἐτεροφρύθμους ἐταιρείας, ἀποτελοῦνται δὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεώς των. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ μερίσματα καὶ τὰ τοκομερίδια τῶν μετοχῶν καὶ δμολογιῶν τῶν ἐταιρειῶν τούτων ὑποβάλλονται εἰς φόρου τῆς Γ' κατηγορίας, λογιζόμενον πρὸς 12 ο/ο ἀντὶ τοῦ τῷ 14ῳ ἀρθρῷ δομιζόμενον τοιούτου πρὸς 8 ο/ο.

6. Τὰ ἐξ ὑπεκμισθώσεως εἰσοδήματα ἀκινήτων φορολογοῦνται κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ'.

B'. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920 διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 Ν. 2173 ἐπηγένεθεν εἰς τῷ ἀνωτέρῳ κείμενον αἱ ἔτῆς τροποποίήσεις:

α) Ο φορολογικός συντελεστής της § 3 έμειώθη είς 10 %, αι δὲ ύπό του έδαιφος β'. της αυτής παραγγάφου προβλεπόμεναι τακτικαὶ ἐκπτώσεις αἱ διαβαθμί-ζουσαι τὴν φορολογητέαν πρόσοδον κατηγήθησαν.

β) Ή ἐν τῇ § 5 ἐδ. β'. ἀπαλλαγὴ τῶν ἰδιοκατοικουμένων κ. λ. π. ἀκινήτων ἐπε-
ξετάθη εἰς τὰ μέχρι ἔξακοσίων δραχμῶν ἐτήσιμα τοιαύτα.

γ) Ο ἐν τῷ ἐδ. στ'. της αυτής § 5 ἀτεφερόμενος συντελεστής 12 % έμειώθη
εἰς 10 %, καὶ.

δ) Ἐπετράπη ἡ διὰ Β. Δ., προκαλουμένων ύπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ὀἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, κατάργησις τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς οἰκείους δήμους ἡ κόνινότητος τοῦ $\frac{1}{10}$ τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας ταύτης (ἴδε κατωτέρω-οίκ. ἔτος 1924-25).

Τὸ οὕτω τροποποιηθὲν κείμενον ἴσχυσεν καὶ διὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1921 καὶ 1922.

I^o. Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923 διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ N. Δ)τος 19 Μαρτίου 1923 ἐτροποποιήθη ὡς ἔξης τὸ ἄρθρ. 9:

α) Προσετέθη ἡ τελευταία φράσις τῆς § 1 καταργηθείσης τῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1923 ἴσχυοντος § 6 τοῦ ἰδίου ἄρθρου, καθ' ἣν ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐκμισθώ-σεως καὶ ὑπεκμισθώσεως ὑπήγετο εἰς τὴν Δ'. κατηγορίαν.

β) Προσετέθησαν τὰ ἐδάφια τρίτον καὶ τέταρτον τῆς § 2. ἐν συνεχείᾳ δὲ τούτων προσετέθη καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς αυτῆς § μετατεθὲν ἐκ τοῦ περὶ γαιῶν ἄρθρ. 12 τοῦ νόμου.

γ) Ἀντεκατεστάθη ἡ ὡς ἄνω τροποποιηθεῖσα ύπὸ τοῦ N. 2173 § 3 διὰ τῆς τεθείσης ἐν τῷ Κώδικι § 3.

δ) Ἐπίσης ἡ ὡς ἄνω τροποποιηθεῖσα, ύπὸ τοῦ N. 2173, § 5 ἀντεκατεστάθη. διὰ τῆς τεθείσης ἐν τῷ κώδικι § 5.

Δ^o. Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1924-25 διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 § § 1 καὶ 3 τοῦ 8 Σ)βρίου 1923 N. Δ)τος «περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ φόρου ὑπερεισοδήματος, ηδὲ ἡ διαφορά τοῦ φόρου τῆς αυτής συντελεστῆς εἰς 11 %.»

Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ N. Δ)τος ὁρίζει:

Οἱ παραλιπόντες τὸν ἐγχείρησαν δηλώσεως ὑπερεισοδήματος διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος, δύνανται ἀντὶ τῆς δηλώσεως ταύτης, νὰ δηλώ-σωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐ. ξτ. διτὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρο. 1 περὶ προσανξήσεως τοῦ φόρου A [καὶ B] κατηγοριῶν τοῦ νόμου 1640, ἴσχυονταν ἐν περιπτώσει τοιαύτης δηλώσεως, ἔξαιρετικῶς δι' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

Διὰ τοῦ N. Δ. τῆς 12 Δ)ρίου 1923 ἄρθρ. 4. προσετέθη παράγραφος δευτέρα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἔχουσα οὕτω:

Τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πλεονεκτήματος δύνανται
ν ἀπολαύσωσι καὶ οἱ ἐγχειρίσαντες προηγούμενως δηλώσιν ὑπερεισοδή-
ματος διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος, ἐὰν ποιήσωνται μέχρι τέλους
Ιανουαρίου 1924 τὸ βραδύτερον περὶ τούτου δηλώσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον
Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώ-

·σεως ὑπερεισοδήματος ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω προσανξήσεων βεβαια-
θεὶς φόρος ἐκπίπεται ή ἐπιστρέφεται ἢν ἔχῃ καταβληθῆ.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ὡς μεταβατικαὶ δὲν περιελήφθησαν εἰς
τὸ κείμενον τοῦ κώδικος.

Ἄπο τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δυνάμει τῆς ἀνωτέρω μνημονεύθείσης ἔξουσιοδοτήσεως
τοῦ N. 2173, κατηγήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1923 B. Δ. ἡ ἀπόδοσις τοῦ
δημοτικοῦ φόρου. Λόγῳ τῆς καταργήσεως ἡ § 4 ἀπειλήφθη τοῦ κειμένου. Τὸ
ἄρθρον μόνον τοῦ ἐν λόγῳ B. Δ. ἔχει οὕτω :

"Ἀρθρον μόνον" Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924—25 καταργεῖται ἡ κατὰ
τὴν διάταξιν τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας
·τῶν καθαρῶν προσόδων ἀπόδοσις εἰς τὸν δῆμον ἢ τὰς κοινότητας.
τοῦ 1)10 (ἕν δέκατον), ἐκ τοῦ βεβαιωμένου κυρίου φόρου ἐξ εἰσοδημάτων
τῆς κατηγορίας Α' (οἰκοδομῶν), ἀπομένοντος ἐφεξῆς καὶ τοῦ δεκάτου
τούτου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ε'. Σχετικαὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 9 περὶ εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν εἶναι καὶ
εἰδικαὶ τινες ἀπαλλαγαὶ αἵτινες ὡς μεταβατικαὶ διατάξεις περιελήφθησαν εἰς τὸ
κείμενον τοῦ ἄρθρ. 45. (ὅρα ἄρθρ. 45 κώδ. καὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ).

ΣΤ'. *Εἰδικὸν τέλος ὑπὲρ-Ταμείου μονίμων δόσοςτρωμάτων.* Διὰ τοῦ ἄρθρ.
5 ἐδ. α' τοῦ N. Δ. τῆς 31 Ἰουλίου 1922 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου διὰ
τὴν κατασκευὴν μονίμων δόσοςτρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας δόδους Ἀθηνῶν, Πει-
ραιῶς καὶ περιχώρων» ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1922-23, ὡς πόρος τοῦ
Ταμείου, εἰδικὸν τέλος 10 ο) ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου φόρου καθαρᾶς προσόδουν
εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ τῶν προαστείων
Φαλήρων καὶ Κηφισιᾶς (δυναμένον νὰ αὐξηθῇ ὑπὸ ὡρισμένους δόρους μέχρι
20 ο)). Τὸ εἰδικὸν τούτο τέλος συμβεβαίωται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ ἐκτελ. B. Δ. τῆς 10 Δ)βρίου 1922, τὰς ὁποίας ἐτροποποίησεν
νεώτερον B. Δ. τῆς 4 Φεβρουαρίου 1923 καθορίσαν ταῦτοχρονον βεβαιώσιν τοῦ
τέλους ἀμφοτέρων τῶν οἰκον. ἔτῶν 1922-23 καὶ 1923-24.

Σημειοῦμεν ἐν τέλει, ὅτι τὸ τέλος δέον νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου
10 ο) οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1924—25 αὐξήσεως τοῦ φορολ. συν-
τελεστοῦ τῆς Α'. κατηγορίας κατὰ 1 ο), συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρο-
1 τοῦ ἀπὸ 8 Σ)βρίου 1923 N. Δ)τος (ὅρα κείμενον ἄρθρ. 9 § 3 κώδικος).

"Ἀρθρον 10.

1 Τὸ καθαρὸν εἰσόδημα εὑρίσκεται ἀφαιρουμένων τῶν βαρῶν καὶ
δαπανῶν τοῦ ἀκίνητου ἐκ τοῦ συμπεφωνημένου ἐνοικίου.

2. Ἐν ᾧ περιπτώσει ἀκίνητον ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 200 χιλ. δρα.,
κατωφαγήθη ἡ ἀλλως ἔχοντιμοπούμηθη ὑπὸ τοῦ ἴδιοκτήτου, νομέως, ἐπιφα-
νειούχου, ἐπικαρπωτοῦ κλπ. ἦ, τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ, ὑπὸ τρίτου ἀνεν
ἀνταλλάγματος, ἔξευρισκεται ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ ἀξία, ἐπ' αὐτῆς
δὲ ὑπολογίζεται 5 ο) ὡς ἀκέραιον ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα,
οὗτινος λαμβάνεται κλάσμα ἀνάλογον πρὸς τὸ χρονικὸν

καθ' ὅ πραγματικῶς κατάφερθη ἢ παρέμεινεν ἐπιπλωμένον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φορολογουμένου ἢ ἀλλως ἔχονται μοποιηθή τὸ ἀκίνητον.

3. Εἳναν ἡ Ἰδιοκατοικουμένου ἢ Ἰδιοχρησιμοποιουμένου κατὰ τὴν πρόσηγουμένην παράγραφον ἀκινήτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200 χιλιόδραχμῶν, τὸ τε ἐνοίκιον καὶ αἱ δαπάναι καὶ τὰ κανονικὰ βάρη αὐτοῖς δούλευονται διὰ συγκρίσεως πρὸς ἐκμισθούμενα ἀκίνητα. Άλλ. ἐὰν δὲ τοιοῦτος προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος προσκρούῃ εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας ἢ ἄγη εἰς, ἀποτελέσμα ἀμφίβολον, ὑπολογίζονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐν τῇ § 2, ὡς ἀκέραιον εἴτησιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα, τὰ ἐπτὰ ἔκατοστὰ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

4. Ἀφαιρετέα βάρη καὶ δαπάναι τοῦ ἀκινήτου λογίζονται.

α') Πᾶς ἀμεσος δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς καὶ διδικὸς φόρος ἢ δικαίωμα ἢ τέλος βαρύνον αὐτό, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ κατὰ τοὺς καταργηθέντας νόμους ἐπιβεβλημένου φόρου οἰκοδομῶν καὶ κτηματικοῦ.

β') Οἱ τόκοι ἐνύποθήκων δανείων ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

γ') Ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἀλλοτρίας κυριότητος ἐδάφους, τὸ ἐτησίως παρεχόμενον εἰς τὸν Ἰδιοκτήτην τῆς γῆς δικαίωμα.

δ') Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως τὸ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτήν καταβαλλόμενον μίσθωμα.

ε'.) Διὸ ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα ἐπισκευῆς πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀκινήτου 7 οἱ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐκμισθουμένων μετ' ἐπίπλων ἢ μηχανημάτων 12 οἱ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίας κυριότητος 25 οἱ ἢ 30 οἱ (μετ'. ἐπίπλων καὶ μηχανημάτων), ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἰσοδήματος, ἐὰν ἢ ὑπὲρ τοῦ καρπουμένου τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀκινήτου διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη μέχρι δέκα πέντε ἑτῶν, 20 οἱ ἢ 25 οἱ ἐὰν ἢ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἑτῶν, 15 οἱ ἢ 20 οἱ ἐὰν ἢ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 30 μέχρι 40 ἑτῶν, 10 οἱ ἢ 15 οἱ ἐὰν ἢ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 40 μέχρι 50 ἑτῶν, 7 οἱ ἢ 12 οἱ ἐὰν ἢ διάρκεια ὡρίσθη διὰ περίοδον μεγαλειτέραν. Ἐν περιπτώσει παρατάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους διὰ νεωτέρας συμβάσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς ἐκπτώσεως δούλευται ἐπίσης εἰς 7 ἢ 12 οἱ.

στ'.) Τὰ κατὰ πυραϊᾶς ἢ ἀλλων κυνδύνων ἀσφάλιστρα.

Ανάλυσις ἀρθρου. Τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, ὃς εἶχε τροποποιηθῆ ὑπὸ τῶν νόμων 1987 καὶ 1992, ἵσχυε ἀπὸ τὸ οἰκον. ἔτους 1919. πλὴν τοῦ ἐδ. δ' § 4, περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος, τὸ διοποῖον προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 3 § 5 N. Δ)τος 19 Μαρτίου 1923 καὶ ἵσχε ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1923. Λόγῳ τῆς προσθήκης μετεβλήθη καὶ ἡ ἀριθμητικὴ τῶν ἐπομένων ἐδαφίων εἰς ε' καὶ στ'.

Τάξις 11.

1. Αἱ δηλώσεις ἐπιδίδονται ὑπὸ μὲν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι οὐκὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς κυρίας αὐτῶν διαμονῆς, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Ἀττικῆς, ἐφάπαξ κατὰ τὸν πρῶτον Ἀπρίλιον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἢ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, ὅστις ἔπειται τοῦ ἔτους, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐπραγματοποιήθη ἐκμίσθωσις ἢ χρησιμοποίησις ἄλλως τοῦ ἀκινήτου. Υπόχρεως πρὸς δήλωσίν εἶναι ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἑκατέρου τῶν προμηνυμονεύθεντων Ἀπριλίων ἴδιοκτήτης, νομεὺς, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφύτευτής, ἐπικαρπωτής ἢ ὁ εἰς δὲν μετεβιβάσθη ἢ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαιώματα χρήσεως ἢ οἰκήσεως, τοῦτον δὲ καὶ βαρύνει διφόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος πραγματοποιηθέντος ἐκ τοῦ ἀκινήτου εἰσοδήματος.

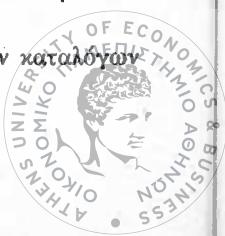
2. Τὸ μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων προκοπτὸν πραγματικὸν καθαρὸν εἰσόδημα ἰσχύει, ἀνηγμένον εἰς τὸ ἀκέραιον ἐτήσιον, ἐὰν δὲν εἶναι τοιοῦτον, καὶ διὰ τὰς ἐπακολούθους ἐτησίας βεβαιώσεις τοῦ φόρου, ἐφόσον δὲν ὑποβληθῇ τροποποιητικὴ δήλωσις ἢ δὲν ἐνεργηθῇ ἀναθεώρησις τῶν φορολογικῶν καταλόγων κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφοις 3 καὶ 5.

3. Ἐὰν ἐντὸς ἔτους τινός, εἴτε ἐνεκα μεταβολῆς τῶν δρων τῆς ἐκμισθώσεως ἢ τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν, εἴτε ἐνεκα δλικῆς ἢ μερικῆς λύσεως ταύτης ἢ καταπαύσεως ἄλλως ὑφισταμένης χρήσεως ἢ κατεδαφίσεως, καθιζῆσεως, καταρρεύσεως ἢ πυρπολήσεως ἀκινήτου, ἐπέλθῃ αὔξησις ἢ μείωσις καθαροῦ εἰσοδήματος, ὑπερβαίνουσα τὰ 10 o) αὐτοῦ διφορολογούμενος δικαιοῦται καὶ δφείλει νὰ ἐπιδώῃ τροποποιητικὴν δήλωσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

4. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ καρπουμένου τὸ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἀκινήτου, ἐνεκα μεταβιβάσεως κυριότητος ἢ ἄλλως, διάδοχος εἰσόδηματίας ὑποκοθίσταται, ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγένετο ἢ ἀντικατάστασις, εἰς τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τοῦ νόμου τούτου δικαιώματα καὶ εὐθύνας τοῦ πρώτου.

5. Διὰ. B. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐνεργήται κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐπίδοσις νέων δηλώσεων καὶ ἀνασύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων, εἴτε ἐν δλφ εἴτε ἐν μέρει καὶ τμηματικῶς, δι' ὀρισμένας περιφερείας, πόλεις ἢ κατωτέρους συνοικισμούς.

Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀνασύνταξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων

καθ' ἄπαν τὸ Κράτος, ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καθορισθῇ ὅπως ἡ ὑποβολὴ τῶν δηλώσεων ἐνεργῆται εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόδον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

6. Ὁ φόρος καταβάllεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς τοεῖς ἵσας δόσεις, ὃν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει ἡ μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ἐὰν δὲν συμπίπτῃ κατὰ τὸ ἔτος ἐπίδοσις δηλώσεως, ἡ δευτέρα μέχρι τέλους Ιουλίου, καὶ ἡ τρίτη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Ανάλινσις ἀρθρου. Τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον ὡς εἶχε τροποποιηθῆν ὑπὸ τοῦ Ν. 1992 ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1919, πλὴν τοῦ ἐδαφίου δευτέρου τῆς § 5 αὐτοῦ, προστεθέντος διὰ τοῦ ἀρθρ. 3 § 6 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923.

Ἐπὶ τῇ βάσῃ τῆς § 5 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1924 Β. Διάταγμα «περὶ ἀνασυντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν κλ.» τοῦ ὁποίου τὸ ἀρθρον 1 ἔχει ὡς ἔξης :

1. *Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιου 1924 ἐνεργηθήσεται καθ' ἄπαν τὸ Κράτος, πλὴν τῆς ἀντικῆς Θράκης, ὑποβολὴ νέων δηλώσεων προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν καὶ ἀνασύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων οἵτινες θέλονται ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1924—1925 κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ γόμου.*

2. *Αἱ δηλώσεις ὑποβληθήσονται εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορείας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ ἀκίνητα. Διὸ ἄπαντα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἀκίνητα τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου θέλει ὑποβληθῆν μία δῆλωσις, περιγράφουσα ἴδιαιτέρως ἔκαστον ἀκίνητον.*

Τυποσημειοῦμεν ἴδιαιτέρως ὅτι διὰ τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1924 μεταβάλλεται ἡ ἀρμοδιότης τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόδου, τῶν δηλώσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὰς Οἰκονομικές Ἐφορείας τῆς τοποθεσίας τῶν ἀκινήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰσοδήματα ἐκ γαιῶν

Ἀρθρον 12.

1. Ὁ φόρος τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιβάllεται, καθ' ἔκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἐκτήσατο ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἥ, κατὰ τὴν περίπτωσιν, γεωργικοῦ ἔτους. διὸ ἐκμισθώσεως μιᾶς ἡ πλειόνων γαιῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι πᾶς ἴδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής ἡ ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἡ ἔχων δικαιώματα

χρήσεως αὐτῶν ἢ ἐπὶ υπεκμισθώσεως δι μισθωτὸς ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσπραττομένου υπεκμισθώματος.

2. Ό φορολογικός συντελεστής δρίζεται εἰς 10 ο) ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθηματού εἰσοδημάτος ἔξενοισκομένου κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 13.

[Ν. Διατάγματος 8 Σεπτεμβρίου 1923 ἀρθρ. 1]

Ωσαντώς ἀπὸ τοῦ οἰκου. ἔτους 1924—25 αὐξάνεται καὶ δ. φρο-
λογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν ἐκ γαιῶν εἰσόδημάτων εἰς 11 ο).ο.

⁷ Επὶ τοῦ προσθέτου τούτου φόρου δὲν ἐπιβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 «περὶ ἀνάγκ. δανείου» καθοριζόμενον ποσοστόν, οὐδὲν ὑπόκειται οὕτος εἰς προσαύξησιν λόγῳ δημοτικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ φόρου.]

[N. 2173 ἀριθμ. 285 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας (ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1920, ώς η § 4 τοῦ αὐτοῦ ἀριθμού.) ἐπιβάλλονται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρόσθετα ποσοστὰ δοιζόμενα εἰς 15 ο(ο) ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τῆς κατηγορίας B'.]

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου,

α') Τὰ ἔκμισθούμενα μεταλλεῖα καὶ λατουμεῖα.

β') Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς Δῆμους ἢ Κοινότητας, ἔτι δὲ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοὶ ταμείουν καὶ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν Κρήτης καὶ Σάμου ἐξαρτωμένας ιερὰς μονὰς ὡς καὶ τὰ ἐισδόματα, ὅσα ὑσνιστῶσι περιουσίας ἀποτελούσας ἵδια νομικὰ πρόσωπα, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου ή¹, τροποποιήσαντος τὸν νόμον, ΔΝΖ' περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ανάλυσις ἄρθρου Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀντοτέρῳ ἄρθρου ὡς εἶχεν τροποποιηθῆ διὰ τοῦ N. 199I καὶ λογούσε διὰ τὸ οἰκον. ἐτος 1919 εἶχεν ὡς ἔξης:

”Αρθρον 12. 1. Ο φόρος τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιβάλλεται, καθ' ἔκ-
στον ἔτος, ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, διπερ ἐκτίσατο ἐντὸς
τοῦ προηγμέντος οἰκονομικοῦ ἡ, κατὰ τὴν περίπτωσιν, γεωργικοῦ ἔτους,
δι' ἐκμισθώσεως μᾶς ἡ πλειόνων γαιῶν κειμένου ἐν Ἑλλάδι πᾶς ὅδιο-
κτήτης, νομένος, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής ἡ ὁ εἰς δη-
μετεβιβάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἡ ἔχων
δικαίωμα χρήσως αὐτῶν.

Λογίζεται καὶ φορόλογεῖται κατὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς μίσθωμα καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεως τῆς ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀνεγερθείσης ἐπὶ ἐδάφους τῆς κυριότητος τοῦ ἐκμισθωτοῦ δαπάναις τοῦ μισθωτοῦ, ἔαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως τοῦ ἐδάφους περιέχονται αὐτῇ κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἐκμισθωτήν. Τὸ ἑτήσιον δὲ φορόλογητέον

μίσθωμα ἔξενορίσκεται, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν διὰ τῆς συμβάσεως ὁρισθέντος ἀνταλλάγματος διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεως τῆς ἀξίας αὐτῆς, διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ὑπολοίπου τούτου εἰς μέρη ἵσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑτοῖν, καθ' ἄ διαιρεῖ ἡ μίσθωμις τῆς γῆς. Ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ ἐπὶ ἀλλοτρίας κυριότητος ἐδάφους ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

2. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς δοῖται εἰς 10 %, ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ είσοδηματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν.

α'. Αἱ κατὰ τὸ κεφ. Β' ἐκπτώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις. (πρόκειται περὶ τῶν ἐκπτώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως).

β'. Πάντως αἱ ἐπόμεναι τακτικαὶ ἐκπτώσεις

50 %ο ἐπὶ τοῦ α' τημήματος ἀπὸ δρ. 1 μέχρι 5000.

25 %ο ἐπὶ τοῦ β' » » » 5001 μέχρι 10000

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου·

α'. Τὰ ἐκμισθούμενα μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα·

β'. Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Λημόσιον καὶ τὸν Δήμον τῆς Κοινότητας. ἔτι δὲ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιφροπειῶν Κρήτης καὶ Σάμου ἔξαρτωμένας ἱερᾶς μονᾶς ὡς καὶ τὰ είσοδηματα, ὅσα συνιστῶσιν περιουσίας ἀποτελούσας ἕδια νομικὰ πρόσωπα, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 641, τροποποιήσαντος τὸν νόμον ΛΝΖ' περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

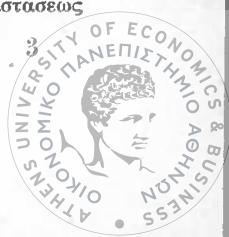
Β'. Ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1920 διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 N. 2173 κατηγήθησαν αἱ ἀνω τακτικαὶ ἐκπτώσεις τοῦ β'. ἐδαφ. § 2 αἱ διαβαθμίζουσαι τὴν φορολογητέων πρόσοδον.

Ἄπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἔτους διὰ τῆς παρατεθείσης εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 2 § 5 N. 2173 ἐπεβλήθη δημοτικὸς φόρος 15 οἱ ἐπὶ τοῦ δημοσίου τοιούτου τῆς κατηγορίας Β'.

Γ'. Ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1923 ἡ ὡς ἀνω τροποποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ N. 2173 § 2 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ κώδικος τεθείσης ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 4 § 2 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οἰκ. ἔτους προστεθή διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 § 1 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 ἡ τελευταία φράσις τῆς § 1 τοῦ κώδικος «ἢ ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως ἢ μισθωτῆς ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἄρθρου 9 τῶν ἔξι οἰκοδομῶν εἰσοδημάτων ὡς ἐλέχθη καὶ ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ ἄρθρου τούτου.

Δ'. Ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1924 ηὗξήθη ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς εἰς 11 οἱ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1. N. Δ. 8 Σ)βρίου 1923 «περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως

τοῦ φόρου ὑπερεισοδήματος», οὗτον αἱ σχετικαὶ διατάξεις παρεντέθησαν εἰς τὴν § 2 τοῦ κώδικος.

Αἱ μεταβατικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀνωτέρου Ν. Διατάγματος ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης, παρατέμπομεν δὲ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ κώδικος, εἰς ἣν παρετέθησαν ὡς ἀφορῶσαι καὶ τὴν Α'. κατηγορίαν. Εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρατέμπομεν σχετικῶς πρὸς μεταγενεστέραν προσθήκην εἰς τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρ. 2 διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Δ)βείου 1923.

E'. Πρόσθετος φόρος ὑπὲρ Ταμείων Ἀγροφυλακῆς. — «Υπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Φεβρ. 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὅπ' ἀριθμ. 121 τῆς 10 Μαΐου 1923 Φ. Ε. Κ., προβλέπεται μεταξὺ τῶν ἀλλων πόρων τῶν Ταμείων Ἀγροφυλακῆς καὶ πρόσθετος φόρος μέχρις 25 ο) τοῦ κατά τὸν παρόντα νόμου φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν, καθοριζόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἀγροφυλακῆς καὶ ἐπιβαλλόμενος διὰ Β. Διατάγματος. Οἱ πρόσθετοι οὕτοι φόροις συμβεβαιώνται καὶ συνεισπράττεται¹ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δημοσίου φόρου (ἄρθρ. 43). Διὰ Β. Διαταγμάτων, κατόπιν ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρῳ Ν. Δ. ἐπεβλήθη ὁ ἐν λόγῳ πρόσθετος φόρος εἰς πλείστας ἀγροτικὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὅποιας, διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου περιλαμβάνονται ὡς ἔξης αἱ κάτωθι Οἰκον. Ἐφοισίαι.

α') Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923—24, μὲ ποσοστὸν 10 ο), ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου (πλὴν τῶν περιφερειῶν τῶν Πρωτοδικείων Ἀρτης, Βόλου, Λεβαδείας καὶ Σάμου, ἐν αἷς τὸ ποσοστὸν ὡρίσθη εἰς 20 ο)), αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι: Ἀρτης, Βόλου, Ἀλμυροῦ, Σκοπέλου, Λεβαδείας, Θηβῶν, Πατρῶν, Αἴγιαλείας, Κυλαρβύτων, Ἡλείας, Ὄλυμπίας, Ἀμαλιάδος, Τριφυλλίας, Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας, Κορινθίας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, Βονίτσης, Σάμου, Καρδοβασίου καὶ Ταμείου Ἰθάκης. Μὲ ποσοστὸν 20 ο), αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι Καρδίτσης καὶ Ἑδέσσης. Μὲ ποσοστὸν 25 ο), αἱ Οἰκον. Ἐφορίαι Μαντινείας, Μεγαλοπόλεως, Γορτυνίας, Κυνουρίας καὶ Νάξου.

β') Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1924—24, μὲ ποσοστὸν 25 ο), αἱ Οἰκονομ. Ἐφορίαι Ναυπλίας, Ἀργον, Κυνουρίας καὶ Πειραιῶς.

Ο πρόσθετος φόρος οὕτος, ὡς εἰδίκος, δὲν ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ηὐξημένου συντελεστοῦ τῆς Β' κατηγορίας 1 ο) ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ 10 ο). (Ν. Δ. ἐν § 2 ἄρθρ. 12 Ν. 1640).

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ καθαρὰ πρόσδοδος τῶν ἔκμισθουμένων γαιῶν ἔξευρίσκεται βάσει τοῦ ἐτήσιου ἐνοικίου αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης εἰς τοῦτο καὶ τῆς ἀποτιμήσεως τοῦ τυχὸν εἰς εἶδος κατ' εἰδικὰς συμφωνίας συνομολογουμένου μισθώματος μετ' ἀφαίρεσιν τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν.

Ἡ ἀποτίμησις τοῦ εἰς εἶδος συμπεφωνημένου μισθώματος, ἐάν δὲν καθορίζεται ἐν τῷ συμβολαίῳ ἔξευρίσκεται ἐκ τῆς εἰς τοὺς, κατὰ τὸν νόμον 2647, πίνακας παραγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους, δριζούμενης τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως. Δι' ὅσα δὲ προϊόντα δὲν συντάσσονται τοιοῦτοι πίνακες παραγωγῆς ὁ φορολογούμενος δριζεῖ ἐν τῇ δηλώσει τοῦ τιμὴν αὐτῶν, ἐν ἀμφισθήτῃσει δὲ ταύτης ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου

ἔφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου περὶ διαδικασίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως.

2. Ἀφαιρετέα βάρη καὶ δαπάναι λογίζονται.

α'.) Πᾶς ἄμεσος δημόσιος δημοτικὸς, κοινοτικὸς ἢ ὁδικὸς φόρος βαρύνων τὸ ἀκίνητον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου.

β'.) 5 ο) ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δι' ἀπόσβεσις καὶ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν καλιεργουμένων γαιῶν καὶ ἐν γένει διὰ πᾶν συναφὲς διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ἔγγειου προσόδου βάρος.

γ'.) Πᾶσα ἀνάλογος ἀπόσβεσις δι' ἀντιπλημυρικὰ ἔργα καὶ ἀποξήραγνοις ἔλῶν οὐχὶ ὅμως καὶ ἔτερα ἔξοδα βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κτήματος, οὕτε καὶ τοιαῦτα ἔξοδα καὶ βάρη ἀφορῶντα εἰδικῶς τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν.

δ'.) Ἐπὶ ἔμφυτεύσεως καὶ ὑπεκμισθώσεως ἀφαιρεῖται ὡς βάρος τὸ εἰς τὸν κύριον ἢ ἐκμισθωτὴν τοῦ ἐδάφους καταβαλλόμενον μίσθωμα ἢ κανών.

ε'.) Οἱ τόκοι τῶν βαρυνόντων τὸ ἀκίνητον ἐνυποθήκων χρεῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον.

3. Ἐν περιπτώσει δυσχερείας περὶ τὴν ἔξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἔφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἀριθμοῦ 10.

4. Οἱ κατὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην φορολογούμενοι ἐπιδίδουσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, διτοις ἔπειται τοῦ γεωργικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ προέκυψεν ἢ ἔξι ἐκμισθώσεως πρόσοδος, ἵδιαν δήλωσιν κατ' Οἰκονομον. Ἔφορίαν δι' ἄπαντα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστης τούτων κείμενα ἀκίνητα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ καταβολῆς φόρου καὶ πᾶσα σχετικὴ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 11 ἔφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῆς κατηγορίας ταύτης.

*Ανάλυσις ἀριθμού. Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀριθμού, ὡς ἴσχυσεν μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. I992, διὰ τὸ ἔτος 1919 εἶχεν ὡς ἔξης :

"**Ἀριθμός 13. 1.** Τὸ καθαρὸν εἰσόδημα εὐρίσκεται ἀφαιρουμένων τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν τοῦ ἀκινήτου ἐκ τῶν συμπεφωνημένων ἐνοικίων, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὰντα καὶ τοῦ εἰς μετρητὰ ἀντιτίμου τῶν τυχὸν εἰς εἰδος, κατ' ειδικὰς συμφωνίας, ἀντιμεσθίων τοῦ ἐκμισθοῦντος.

2. Ἀφαιρέα βάρη καὶ δαπάναι λογίζονται, πρὸς τοῖς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 10 κανονιζομένοις διὰ τὰς οἰκοδομάς, καὶ πᾶσα ἀνάλογος ἀπόσβεσις δαπανῶν καταβληθεισῶν δι' ἀντιπλημυρικὰ ἔργα καὶ ἀποξήρανσιν ἔλῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἔτερα ἔξοδα βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κτήματος.

ἀλλ' οὕτε τοιαῦτα ἔξοδα καὶ βάρη ἀφορῶντα εἰδίκως εἰς τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν, ἀτύπα ἄλλως τε θὰ λαμβάνωνται ὑπὸ ὅψιν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καθαροῦ κέρδους τῆς Ε΄ κατηγορίας. Ἐπὶ μισθώσεως ἡ ἐμφυτεύσεως καὶ ἐν ᾧ περιπτώσει ὁ μισθωτής ἡ ἐμφυτευτής ἐκμασθοῖ τὸ δάναντον, ἀφαιρεῖται δὲ βάρος τὸ ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους καταβαλλόμενον μίσθωμα ἡ ἐδαφονόμιον.

3. Ἐν περιπτώσει δυσχερείας περὶ τὴν ἔξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως· αἱ περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἀρθροῦ 10.

4. Ἐπίσης ἐφαρμόζονται καὶ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῆς κατηγορίας ταύτης αἱ περὶ δηλώσεων, καταβολῆς φόρου, καὶ ἀπασαὶ ἐν γένει αἱ διατάξεις περὶ οἰκοδομῶν τοῦ ἀρθροῦ 11.

Β. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920, διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 § 4 N. 2173, τὸ ἀφαιρετέον δι’ ἀποσθέσεις κλ. ποσοστὸν τῆς § 2 ὠδοίσθη εἰς 5 o).ο).

Γ. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923 διὰ τοῦ ἀρθρ. 5 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 ἀντεκατεστάθη διόλκληφον τὸ οὕτω τροποποιηθὲν κείμενον ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ κώδικι τεθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰσοδήματα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

*Ἀρθρον 14.

1. Οἱ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν φόρος, ὁριζόμενος εἰς 10 o),ο, ἐπιβάλλεται.

Κλάσις α'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων ἔξι ὑδρυτικῶν τίτλων, μετοχῶν καὶ ἑτεροδρούθμων μεριδίων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων καὶ κατὰ μετοχάς ἡ ἀπλῶν ἑτεροδρούθμων ἑταιρειῶν, ὃς καὶ ἔξι ὅμοιογιῶν καὶ χρεωγράφων ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ἑλληνικῶν Δήμων ἡ Κοινοτήτων καὶ ἡμεδαπῶν πάσης φύσεως ἑταιριῶν συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ τῶν ποσοστῶν τῶν διοικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν.

Κλάσις β'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω τίτλων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως.

Κλάσις γ'. Ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ ἐφεξῆς τόκων παντὸς τίτλου ἐντόκου τοῖς μετρητοῖς κατοθέσεως ἡ ἐγγυήσεως, ὃς καὶ παντὸς τίτλου χρεωστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐνεχύρῳ ἡ οὐ, ἐκ τὸν μὴ περιλαμβανομένων ἐν ταῖς προηγγείσαις κλάσεσιν.

2. Καθαρὸν μέρισμα ἡ τόκος νοεῖται τὸ προκῦπτον ὑπόδοιπον μετ' αὐταρίσειν παντὸς τέλους ἡ φόρου βαρύνοντος τὸ μέρισμα ἡ τόκον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου.

3. Εἰς τὴν κατὰ τὰς κλάσεις α' καὶ β' πρόσοδον περιλαμβάνονται καὶ τὰ μερίσματα τὰ προερχόμενα ἐξ ὑπολοίπων ἡ ἀποθεματικῶν φορολογηθέντων ἥδη κατὰ τοὺς καταργηθέντας νόμους ΤΤΗΓ' καὶ ΓΥΗΓ'.

4. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἡ συγχωνεύσεως ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἡ κατὰ μετοχὰς ἐτερορργήματον ἐταιρείας, θεωρεῖται ὡς διανεμόμενον μέρισμα φορολογηθέον κατὰ τὴν παρούσαν κατηγορίαν, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ μεταξὺ τοῦ μερισθέντος τοῖς μετόχοις ἀντιτίμου μετοχῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ἡ συγχωνεύσεως καὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος ὑπὸ τῶν μετόχων ποσοῦ τοῦ μῆπτος ἐπιστραφέντος αὐτοῖς.

[Ν. 2173 ἄρθρο. 3. Σὺν τῷ βεβαιουμένῳ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920^ο κατὰ τὸν 1640 νόμον φόρῳ τῆς κατηγορίας Δ' ἐπὶ καθαρῶν κερδῶν ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων, λατομείων καὶ ὀρυχείων, συμβεβαιουνται ὑπὸ Ἰδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ πέντε πρόσθετα δέκατα ἐπὶ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου ὑπὲρ τῶν ταμείων τῶν μεταλλευτῶν.

Ἐπὶ ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων, ὃν φορολογοῦνται τὰ μερίσματα, κατὰ τὴν Γ' κατηγορίαν τοῦ αὐτοῦ νόμου 1640, τὰ ὡς ἀνω πρόσθετα ποσοστὰ λογίζονται ἐπὶ τοῦ κυρίου φόρου ἐπὶ τοῦ μερίσματος, συμπαρακρατούμενα μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν οἰκείων νομικῶν προσώπων, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῷ 15 § 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1640 ὀρίζομενα].

Ανάλυσις ἀρθρου. Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου, ὃς εἶχε τροποποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Ν. 1992 καὶ ἵσχυεν μέχρι τοῦ 1920, εἶχεν ὡς εξῆς:

Άρθρον 14. 1. Ο ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν φόρος, ὁριζόμενος εἰς 8%, ἐπιβάλλεται.

Κλάσις α'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων, μετοχῶν καὶ ἐτερορργήματων μεριδίων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων καὶ κατὰ μετοχὰς ἡ ἀπλῶν ἐτερορργήματων ἐταιρειῶν, ὡς καὶ ἐξ ὅμολογῶν καὶ χρεωγράφων ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ἑλληνικῶν Δήμων ἡ Κοινοτήτων καὶ ἡμεδαπῶν πάσης φύσεως ἐταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων.

Κλάσις β'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω τίτλων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως.

Κλάσις γ'. Ἐπὶ τῶν ληξιτροθέσμων καὶ ἀπατητῶν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ ἐφεξῆς τόκων παντὸς τίτλου ἐντόκου τοῖς μετρητοῖς καταθέσεως ἡ ἔγγυήσεως, ὡς καὶ παντὸς τίτλου χρεωστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐν-

χύρωφ ή οὕ, ἐκ τῶν μὴ περιλαμβανομένων ἐν ταῖς προηγηθείσαις κλάσεσιν.

2. Καθαρὸν μέρισμα ἡ τόκος νοεῖται τὸ προκῦπτον ὑπόλοιπον μετ' ἀφαίρεσιν παντὸς τέλους ἡ φόρον βαρύνοντος τὸ μέρισμα ἡ τόκον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου.

B. ³ Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 N. 2173 ὁ φορολογικὸς συντελεστής ηὐξῆθη εἰς 10 ο).ο.

Ἄπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ισχύουσι καὶ αἱ παρατεθεῖσαι εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος σχετικαὶ πρὸς τὴν Γ'. κατηγορίαν διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 3 N. 2173, περὶ συμβεβαιώσεως προσθέτω ποσοστῶν ὑπὲρ τῶν ταμείων τῶν μεταλλευτῶν ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων λατο-μείων καὶ δρυχείων.

G. ⁴ Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923, διὰ τοῦ Ν. Δ. 19 Μαρτ. 1923, ἀρθρ. 6 εἰς τὸ ώς ἀνα τροποποιηθὲν κείμενον προσετέθησαν:

a') Εἰς τὴν ἀ. κλάσιν ἡ φρᾶσις «ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ τῶν ποσοστῶν τῶν διοικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διενθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν»

Ἡ προσθήκη αὗτη εἶνε σχετικὴ πρὸς ἀνάλογον τροποποίησιν τῆς ΣΤ'. κατηγορίας.

β.) αἱ τεθεῖσαι ἐν τῷ κώδικι, μετὰ τῆς ἀνωτέρῳ προσθήκης, τρίτη καὶ τετάρτη παράγραφοι.

Ως πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς τετάρτης παραγράφου μνημονεύομεν σχετικῶς τὸ ἀρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 8 Δεκίου 1923 N. Δητος «περὶ καταγγήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ φόρου ὑπερεισοδήματος», διὰ τοῦ ὅποιου ηρμηνεύθη αὐθεντικῶς ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος, ἔχον οὕτω:

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1923 N. διατάγματος «περὶ τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 164θ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.» εἶνε ὅτι «ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἐν διαλύσει ἡ συγχωνεύσει ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἡ κατὰ μετοχὰς ἐτεροδρούθμων ἐταιρειῶν διανεμομένων πλέον τοῦ μήπω ἐπιστραφέντος τοῖς μετόχοις μετοχικοῦ κεφαλαίον μερισμάτων θέλοντος φορολογεῖσθαι κατὰ τὴν Κατηγορίαν Γ'. (κλάσιν A') τῶν καθαρῶν προσόδων μόνον τὰ μετὰ τὴν ισχὺν τοῦ ὅρθεντος N. Διατάγματος, ἢτοι μετὰ τὴν Ιην⁵ Απριλίου 1923, ἔξαργυρούμενα».

Ἀρθρον 15.

1. Ὁ ώς ἀνω φόρος. ἐπὶ μὲν τῶν εἰσοδημάτων τῆς α' κλάσεως παρακρατεῖται ὑπὸ τῶν ἐκδοσάντων τὴν σχετικὴν ἀξίαν νομικῶν προσώπων κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν πρὸς ἔξαργυρωσιν τῶν μερισμάτων καὶ τόκων πιστώσεων, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον ἐντὸς δεκαπεντημέρου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δρισμείσης | διὰ τὴν ἐναρξ

τῆς ἔξαργυρώσεως τῶν μερισμάτων ἢ προμερισμάτων καὶ τοκομεριδίων, σὺν τῇ ἐπιδόσει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας ἐν ἣ ταῦτα ἐδόενοντι, σχετικῆς δηλώσεως μετὰ ἴσολογισμοῦ καὶ ἀναλύσεως τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ ζημίαι». Ἄνα δὲ ἐπερον ἀντίτυπον ἀμφοτέρων τούτων πέμπεται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰσοδημάτων τῆς β' κλάσεως, παρακρατούμενος καθ' ἔκαστον οἰλονομικὸν ἔτος, ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι πιστωτικοῦ ἢ προεξοφλητικοῦ ἰδρύματος, τραπεζίτου ἢ ἀργυραμοιβοῦ κτλ., ἐνεργοῦντος τὴν ἔξαργυρωσιν μερισμάτων ἢ τόκων ἢ εἰσοδήπατον τοῦτος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μερίσματα ἢ τόκους κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰσοδηματίου, καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, σὺν τῇ ἐπιδόσει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τῆς σχετικῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἰκονόμον. Ἐφορον τῆς περιφερείας αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάπτων τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ φόρου.

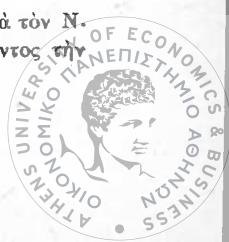
Οἱ πραγματοποιῶν ἀμέσως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἵδια εἰσοδήματα τῆς δευτέρας κλάσεως ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπίδοσιν ἀτομικῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἔξαμηνον διαμονὴν ἢ κατοικεῖ ἐν Ἑλλάδι, καταβάλλων συνάμα τὸν ἀνήκοντα φόρον.

3. Καὶ τέλος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς γ' κλάσεως βεβαιοῦται διὰ φοροσήμου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀπόδειξεως ἢ, τοιαύτης μη ἐθίζομένης κατὰ τὴν περίπτωσιν, ἐφ' οἰουδήτινος ἐγγράφου δηλωτικοῦ τῆς πληρωμῆς ἢ ἀπολήψεως ἢ ἐγγραφῆς εἰς πίστωσιν τοῦ φορολογούμενον πιστωτοῦ.

Διὰ Β. Δ. κανονισθήσονται δὲ τύπος καὶ ἡ κατ' ἀξίαν διαβάθμισις τοῦ ὡς ἄνω φοροσήμου, ἀμελουμένων ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τῶν ἐλασσόνων τῶν 50 λεπτῶν κλασμάτων τοῦ καταλογιστέου φόρου.

4. Οἱ πραγματοποιοῦντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἵδια εἰσοδήματα τῆς γ' κλάσεως ὀφείλουσι, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἔξαμηνον διαμονὴν ἢ κατοικοῦσιν ἐν Ἑλλάδι, νὰ καταβάλλωσι τὸν ἐπὶ τούτων φόρον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον, ἐπίσης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, σὺν τῇ ἐπιδόσει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τῶν σχετικῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκονόμον. Ἐφορον τῆς περιφερείας αὐτῶν.

**Ανάλυσις ἄρθρου.* Τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου δὲν ἐτροποιήθη, μετὰ τὸν N. 1992, εἰμὴ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 § 2 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923, ἀπαλείψαντος

εξῆς φράσιν ἐκ τῆς § 1, τὴν ἀκολουθοῦσαν τὰς λέξεις «πρὸς ἔξαφγύρωσιν τῶν μερισμάτων καὶ τόκων πιστώσεων».

«ἀγεξαρτήτως τοῦ ἐὰν εἰς τὰ διανεμόμενα μερίσματα περιλαμβάνονται ὑπόλοιπα ἢ ἀποθεματικὰ φορολογηθέντα ἥδη κατὰ τοὺς καταργηθέντας Νόμους ΓΤ^ηΙΓ^η καὶ ΓΥ^ηΙΓ^η».

”Αρθρον 16.

1. Ἐπὶ παραλείψει τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἀνήκοντος φοροσήμου τῆς γ' κλάσεως, δὲ φορολογούμενος πιστωτὴς καὶ δικαιούμενος πιστωτὴς ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου ἔκαστος. Ἐν ἀρνήσει τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φοροσήμου, δικαιούμενος πιστωτὴς δικαιούτα νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῶν τόκων τὸν ἀνήκοντα φόρον καὶ ἐπικολλήσῃ τὸ φορόσημον.

2. Ἀπογορεύεται ἡ δι' ἴδιωτικῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ διπλασίου πετάμεσις τοῦ φορολογικοῦ βάρους τῆς γ' κλάσεως ἐπὶ τοῦ χρεώστου ἐπὶ ποινῆς προστίμου ἀπὸ διπλασίου μέχρι δεκαπλασίου τοῦ φόρου.

3. Τὰ πρόστιμα ταῦτα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Εφόρου. Ἄρμόδιος Ἔφορος εἶνε διπλωτὸς ἐπιληφθεὶς τῆς ὑποθέσεως.

4. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις δύναται ν' ἀναθέωρητῇ ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῆς προσφυγὴ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποίησεώς της, ἐπιβάλλει δικαίωμα. Ἔφορος εἰς βάρος τοῦ φορολογούμενου πιστωτοῦ καὶ τὸν μὴ καταβληθέντα φόρον.

”Ανάλυσις ἀρθρον. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου, ὃς ἵσχεν τοποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ N. 1992 ἀπὸ τοῦ 1919 ἐτοποποιήθη μόνον διὰ τοῦ ἔρθρ. 6 § 4—5 τοῦ N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 διὰ τοῦ δούλου προσετέθησαν αἱ ἐν τῷ κώδικι τεθεῖσαι τελευταῖαι περίοδοι τῶν παραγράφων 1 καὶ 3, ἵσχουσαι ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923.

”Αρθρον 17.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ἀντιστοίχων πρὸς τὰς κλάσεις αὐτῶν φόρων τῆς κατηγορίας ταύτης.

α') Οἱ τόκοι τῶν ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐν ὅψει καταθέσεων παρ' ἀνωνύμοις τραπεζιτικαῖς Ἐταιρείαις ἢ καὶ τοιαύταις συνεστημέναις ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρόθμου ἢ ἐτερορρόθμου Ἐταιρείαις ἐὰν εἰς τὰς τελευταῖας ταύτας ἔχορηγήθησαν διὰ Β. Δ)τος τὰ περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων κατὰ τοὺς νόμους ΩΚΘ.. ΒΤΗ' καὶ ΓΨΙΓ' πλεονεκτήματα ὡς καὶ οἱ τόκοι ἀλληλοχρέων ἐν γένει λογαριασμῶν, ἐφ' ὅσον κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, τὸ ἐπιτόκιον δὲν ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον τοῦ ἐκάστοτε πατο-

τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος ὅριζομένου διὰ τὰς καταθέσεις ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἦ, ἀν ὑπερβαῖνον τοῦτο, δὲν εἶναι ἀνώτερον τοῦ 2 ο).ο.

Αλληλόχρεως λογαριασμὸς νοεῖται ὁ ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτοῦ δυνάμενος νὰ παρουσιᾶῃ ὅτε μὲν χρεωστικόν, ὅτε δὲ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον.

β') Οἱ τόκοι συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἐφ' ὅσον πηγάζουσιν ἔξι ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, φορολογούμενοι ἐν τούτοις κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ'.

γ') Οἱ τόκοι καταθέσεων παρὰ δημοσίους ταμιευτηρίους καὶ τοιοῦτοις τραπεζιτικοῖς.

δ') Τὰ ἔξι εἰσοδημάτων τῆς γ' κλάσεως ἐν γένει ἵδια ἔσοδα τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν.

ε') Ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἀμοιβαιότητος τὰ ἔξι ἀλλοδαπῶν τίτλων τῆς β' καὶ γ' κλάσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραγματοποιύμενα εἰσοδήματα ἀλλοδαπῶν Πρεσβειῶν, Διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ πρακτόρων, Προξένων καὶ προξενικῶν Πρακτόρων.

σ') Τὰ δι' ἐντόκων γραμματίων ὡς καὶ δι' ὁμολογιῶν ἐθνικὰ δάνεια ἐν γένει.

[N. 2173 ἀρθρ. 5. Ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἀμοιβαιότητος ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς Γ' κατηγορίας [καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου] ἐφ' ὅσον πραγματοποιούμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι τὰ εἰσοδήματα β' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας παντὸς ἀλλοδαποῦ, ἔστω καὶ πλέον τοῦ ἔξαμήνου ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἀποδεικνύῃ ὅτι τηρεῖ κατοικίαν (domicile) ἐν ἀλλοδαπῇ].

Ομοίᾳ ἀπαλλαγὴ καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους χωρεῖ καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας ἐφ' ὅσον, προκύπτοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν εἰσπράττονται ἢ δὲ εἰσάγογται ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ δήλωσις εἶναι πάντως ὑποχρεωτική.

2. Ἐπὶ Τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἴδιωτικῶν ἢ συνεοτημένων ὑπὸ τὸν τύπον διμορφύθμου ἢ ἐπερορρύθμου ἐταιρίας ἢ καὶ ὑπὸ τύπον ἀνωνύμου ἐταιρίας, προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον ἔχορηγήθησαν διὰ Β. Διατάγματος, τὰ περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων κατὰ τοὺς νόμους ΩΚΘ', ΒΤΗ' καὶ ΓΨΙΓ' πλεονεκτήματα, ἐπιστρέφεται. ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ ἴσολογισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς, συγχρόνως ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ καταναλωθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως φοροσήμου διὰ τοὺς εἰστραχθέντας ὑπὸ αὐτῆς τόκους, καὶ μέχρι συμψηφισμοῦ αὐτοῦ τὸ ἀντιστοιχοῦν, πρὸς 10 ο), ποσὸν ἐπὶ τῶν τόκων, οὓς κατέβαλε διὰ τὰς παρὰ αὐτῇ καταθέσεις.

3. Ἐπὶ ἑτεροδρούμων ἐταιριῶν ὁ ἐπὶ τοῦ ἑτεροδρούμου μερίσματος φόρος ὑπολογίζεται μετ' ἔκπτωσιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτὸ τμῆματος ἐκ τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εἰσοδημάτων γ' κλάσεως, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐν τῇ περιπτώσει η' τῆς § 1 τοῦ ἀρθρου 19 ὁρίζομενα.

Ἀνάλυσις ἀρθρου. Α'. Τὸ κείμενον τοῦ ἀρθρου, ὃς ἀνωτέρῳ διατυπώται, εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀρχικόν, ὃς ἵσχυσεν ἀπὸ τοῦ 1919, τροποποιημένον διὰ τῶν νόμων 1987 καὶ 1992, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι μέχρι τοῦ ἔτους 1923 τὸ ἄδ. γ. § 1 εἰχεν ὡς ἔξης:

«Οἱ τόνοι καταθέσεων παρὰ δημοσίους ταμιευτηρίους καὶ τοιούτοις τραπεζιτικοῖς, ἐφόσον παρὰ τοῖς τελευταίοις τούτοις τὰ ποσοτικὰ ὅρια καταθέσεων δὲν ὑπερβαίνονται τὰ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κανονιζόμενα».

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 τὸ ἀρθρον 6 § 6 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 ἀπήλευψε τὸν ὅρον τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν τόκων καταθέσεων τῶν τραπεζιτικῶν ταμιευτηρίων, τροποποιήσαν τὸ ἑδάφιον τοῦτο ὡς ἐν τῷ κώδικι.

Β'. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος παρενεβλήθησαν ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀπαλλαγῶν τῆς § 1, αἱ σχετικαὶ ἀπαλλαγαὶ τοῦ ἀρθρου 5 Ν. 2173, αἱ ἴσχύσασαι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920.

Ἐπίσης δὲ ὁ ἀναφερόμενος ἐν § 2 συντελεστῆς 8 ο) ηὗξηθή εἰς 100ο), ὃς ἐν τῇ § 2 τοῦ κώδικος ἐτέθη, καθ' ὅσον ἡ αὐξήσις αὗτη καίτοι μὴ φητῶς προβλεπομένη ἔχυπακούεται ἀπὸ τοῦ 1920 κατόπιν τῆς διὰ τοῦ Ν. 2173 αὐξήσεως τοῦ φορολογ. συντελεστοῦ ἀπὸ 8 ο) εἰς 10 ο).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς κατηγορίας ταύτης φόρος ἐπιβάλλεται καθ' ἔκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύψαντος καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐπιχειρηματίου, ἐντὸς τοῦ διεχειριστικοῦ αὐτοῦ ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγηθὲν τῆς φορολογίας ἡμερολογιακὸν ἔτος.

2. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 8 ο), ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀφοῦ προηγούμενως ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων ἔκπτωσις ἐλαχίστου συντηρήσεως δραχμῶν 4000 ἀνευ προσανέξεως λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν.

[Ν. 2173 ἀρθρ. 3. Σὺν τῷ βεβαιουμένῳ ἀπὸ 1ης Απριλίου 1920, κατὰ τὸν 1640 Νόμον, φόρῳ τῆς κατηγορίας Δ'. ἐπὶ καθαρῶν κερδῶν ἔκμεταλλεύσεως μεταλλείων, λατομείων καὶ δρυχείων, συμβεβαιοῦνται ὑπὸ Ἄδιον ἀρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ πέντε πάσσος]

Θετα δέκατα ἐπὶ τοῦ κύριου δημοσίου φόρου ὑπὲρ τῶν ταμείων τῶν μεταλλευτῶν.

Προκειμένου περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, ὃν ἡ ἔκμετάλλευσις παρεχωρήθη ἡ παραχωρηθήσεται· δι’ εἰδικῶν νόμων καὶ συμβάσεων, διὰ ταῦτα, ὑποκείμενα πάντως εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον 1640 φορολογίαν Δ'. κατηγορίας καί, ἐφ’ ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ἐν τῇ οἰκείᾳ συμβάσει, καὶ εἰς τὰ πρὸσθετα ὑπὲρ τῶν μεταλλευτῶν 5)10, ἵσχυόνσι παραλλήλως αἱ εἰδικαὶ περὶ τῶν ὅρων παραχωρήσεως αὐτῶν διατάξεις].

3. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας ταύτης.

α') Αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι καὶ ἔτεροργονθμοι ἔταιροι· ὃν τὰ κέρδη, διανεμόμενα μὲν κατὰ μετοχὴν ἡ καὶ ὡς ἔτεροργονθμα μερίσματα ἀπλῶν ἔτεροργονθμῶν ἔταιριῶν, ὑποβάλλονται κατὰ τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὸν φόρον τῆς Γ' κατηγορίας, διανεμόμενα δὲ ὡς ὁμόρρογονθμα μερίσματα εἰς ὁμορρογονθμοὺς ἔταιροντας ἔτεροργονθμῶν ἔταιριῶν ἐν γένει φορολογοῦνται κατ’ ἴδιαν παρ’ ἕκαστῳ τοιούτῳ ἔταιρῷ.

β') Αἱ λοιπαὶ ἡμεδαπαὶ ἔταιροι καὶ συνεταιρισμοί, ὃν φορολογοῦνται ἐπίσης κατ’ ἴδιαν οἱ ἔταιροι διὰ τὰ μεριζόμενα ἕκαστῳ κέρδῃ.
γ') (κατηγορήθη).

δ') Ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένου κέρδους ἀλλοδαπῶν ἔταιριῶν, ὃν δλόκληρον τὸ χεφάλαιον εἶναι κεκαλυμμένον δι’ ὀνομαστικῶν μετοχῶν, τιμῆμα ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, ὃν τὸ μέρισμα εἰσπράττεται ἐν Ἑλλάδι.

ε') Ὁλόκληρον τὸ ἔξ Ἑλλάδος προκύπτον κέρδος ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, συνιστωμένων ὑπὸ τύπον ἀνωνύμων ἡ ἔτεροργονθμῶν ἔταιριῶν, ἐφ’ ὅσον, κατόπιν αἰτήσεώς των, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφομοιωθῶσι φορολογικῶς πρὸς τὰς ἡμεδαπὰς καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Γ' κατηγορίας.

Ἡ τοιαύτη ἔγκρισις τοῦ Υπουργοῦ ἀναθεωρουμένη ὑπὸ αὐτῷ κατὰ πενταετίαν ἵσχυει ἕκαστοτε ἐπὶ πέντε φορολογικὰ ἔτη.

Ανάλυσις ἀρθρου. Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου, ὃς ἐτραποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1992 καὶ ἵσχυσε διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1919, εἶχεν ὃς ἔξῆς:

Ἀρθρον 18. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς κατηγορίας ταύτης φόρος ἐπιβάλλεται καθ’ ἔκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύπτας καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐπιχειρηματίου, ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ αὐτοῦ ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγηθὲν τῆς φορολογίας ἡμερολογιακὸν ἔτος.

2. Ο φορολογικός συντελεστής δούλεται εἰς 6 %, ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν.

α') Αἱ κατὰ τὸ Κεφ. Β' ἐκπτώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις.

β) Πάντως αἱ ἐπόμενα τακτικαὶ ἐκπτώσεις :

.50 % ἐπὶ τοῦ α' τμήματος ἀπὸ δρ. 1 μέχρι 5000

.25 % ἐπὶ τοῦ β' » ἀπὸ » 5001 μέχρι 10000

3. Εξαιροῦνται τῆς φορολογίας ταύτης:

α') Αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι καὶ ἐτερόφρουθμοι ἐταιρίαι, ὡν τὰ κέρδη διανεμόμενα μὲν κατὰ μετοχὴν ἢ καὶ ὡς ἐτερόφρουθμα μερίσματα ἀπλῶν ἐτεροφρύθμων ἐταιριῶν, ὑποβάλλονται κατὰ τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὸν φόρον τῆς Γ' κατηγορίας, διανεμόμενα δὲ ὡς διμόφρουθμα μερίσματα εἰς διμοφρύθμους ἐταιρίους ἐτεροφρύθμων ἐταιριῶν ἐν γένει φορολογοῦνται κατ' ἴδιαν παρὰ ἐκάστω τοιούτῳ ἐτέρῳ.

β') Αἱ λοιπαὶ ἡμεδαπαὶ ἐταιρίαι καὶ συνεταιρισμοί, ὡν φορολογοῦνται ἐπίσης κατ' ἴδιαν οἱ ἐταῖροι διὰ τὰ μεριζόμενα ἐκάστω κέρδη.

γ') Οἱ πλανόδιοι μικροπωληταὶ καὶ βιοτέχναι, ὡν τὰ ἐτήσια κέρδη μετὰ τὰς ἐκπτώσεις τοῦ ἔλαχίστον συντρηγήσεως δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 1200 δραχμάς.

δ') Ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένου κέρδους ἀλλοδαπῶν ἐταιριῶν, ὡν ὀλόκληρον τὸ κεφάλαιον εἶναι κεκαλύμμένον δὲ δυομαστικῶν μετοχῶν, τμῆμα ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, ὃν τὸ μέροισμα εἰσπράττεται ἐν Ἑλλάδι.

‘Ολόκληρον τὸ ἐξ Ἑλλάδος προκύπτον κέρδος ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, συνισταμένων ὑπὸ τύπον ἀνωνύμων ἢ ἐτεροφρύθμων ἐταιριῶν, ἐφ' δοσον, κατόπιν αἰτήσεώς των, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ‘Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφομοιωθῶσι φορολογικῶς πρὸς τὰς ἡμεδαπὰς καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς α' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας.

‘Η τοιαύτη ἔγκρισις τοῦ ‘Υπουργοῦ ἀναθεωρουμένη ὑπὲρ, αὐτοῦ κατὰ πενταετίαν ἰσχύει ἐκάστοτε ἐπὶ πέντε φορολογικὰ ἔτη.

Β'. Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920 διὰ τοῦ N. 2173, ἀρθρ. 2 § 1. ηγένηθη δι φορολ. συντελεστής ἀπὸ 6 %, εἰς 8 % καὶ κατηργήθησαν αἱ τακτικαὶ ἐκπτώσεις τοῦ ἔδαφ. β'. τῆς § 2 αἱ διαβαθμίζουσαι τὴν φορολογητέαν πρόσοδον.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οἰκον. ἔτους ἵσχυσαν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 3 N. 2173. περὶ συμβεβαώσεως προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ τῶν ταμείων τῶν μεταλλευτῶν, αἵτινες παρενεβλήθησαν εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος μετὰ τὸν φορολ. συντελεστήν.

Γ'. Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923 ἡ ὡς ἄνω τροποποιηθεῖσα § 2 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς ἐν τῷ κώδικι τεθείσεις § 2 ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. N. Δ. 10 Μαρτ. 1923.

Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἄρθρου κατηγόρηθη ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἔδαφ. γ'. τῆς § 3.

Δ'. *Πρόσθετος φόρος ὑπὲρ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων*—. Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρ. 18 N. 184 καὶ 4 καὶ 30 1863 περὶ συστάσεως Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων κτλ.» ἐβεβαιοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920 πρόσθετος φόρος πρὸς 6 ο) ἐπὶ τοῦ δημοσίου Φ. Κ. Π. Δ'. κατηγορίας ὑπὲρ τῶν Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων. Διὰ τοῦ N. Δ)τος ὅμως τῆς 2 N)βρίου 1923 ἐτροποποιήθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ὧς ἄνω νόμων καταργηθεῖσης τῆς προσθέτου ταύτης φορολογίας ἀπὸ τοῦ οἰκου. ἔτους 1924—25. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων τούτων, πολλῷ μᾶλλον διότι κατηγράφησαν, δὲν παρετέθησαν εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος⁴ μνημονεύομεν μόνον αὐτὰς ἐνταῦθα διὰ τὸ ἄρτιον τῆς ἀναλύσεως τοῦ ἄρθρου.

Ε'. Ως πρὸς τὸν φορολ. συντελεστὴν τῆς φορολογίου μένης κατὰ τὴν Δ'. κατηγορίας ὑπερτιμήσεως μετατροπῆς κεφαλαίων ἀνώνυμων Ἐταιρειῶν κτλ. ὅρα ἄρθρ. 4 Κώδικος.

Ἄρθρον 19.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τούτου ὑπὸ τὸν ὅρον «ἐμπορικὴ ή βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις» νοεῖται ἐν γένει πᾶν κερδοσκοπικὸν ή βιοποιστικὸν ἐπιτήδευμα ή ἐπάγγελμα, μὴ εἰδικῶς κατατασσόμενον εἰς τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις ή τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα διὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων (23) καὶ 29 τοῦ νόμου τούτου ὁριζομένων πινάκων, ή οὕτινος ή πρόσοδος δὲν περιλαμβάνεται καὶ⁵ δλοκληρίαν ἐν ἄλλῃ τινὶ κατηγορίᾳ ή περιλαμβανομένη παραπέμπεται φρτῶς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, πρὸς φορολογίαν :

2. Πρὸς ἔξενύρεσιν τοῦ ἔξι ἐμπορικῶν ή βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καθαροῦ κέρδους ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως.

α') Τὰ γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἔξόδων μισθοδοσίας καὶ ἀμοιβῆς προσωπικοῦ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τεκμαρτοῦ ἔνοικίου τῶν ἀνηκόντων τῷ ἐπιχειρηματίᾳ ἀκινήτων τῶν χρησμοποιουμένων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Δὲν ἐκπίπτονται ὡς γενικὰ ἔξοδα αἱ εἰς τοὺς διοικητικοὺς Συμβούλους τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν παρεχόμεναι ἀμοιβαὶ καὶ ποσοστὰ ὡς καὶ αἱ ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀμοιβαὶ καὶ ποσοστὰ τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν αὐτῶν Ἐταιρειῶν.

β') Αἱ δαπάναι πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν μηχανημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσειν, αἱ βαρύνουσαι αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ χρησμοποιούμενα ἰδιόκτητα ἀκίνητα, δόποτε αἱ σχετικαὶ δαπάναι λαμβάνονται ὑπὸ δψιν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῆς Α' ή Β' κατηγορίας κατὰ τὴν περίπτωσιν.

γ') Ή αξία τῶν πρώτων ὑλῶν χρησιμοποιηθεῖσῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπὶ τούτων εἰδικῶν δαπανῶν ἐπεξεργασίας, ἀποθηκεύσεως μεταφορᾶς, ἀσφαλείας κλπ.

δ') Οἱ τόκοι δανείων ἢ πιστώσεων.

ε') Οἱ βαρύνοντες τὴν ἐπιχείρησιν πάσης φύσεως φόροι, τέλη ἢ δικαιώματα, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου ὡς καὶ τῶν προσυπολογιζομένων εἰς τὴν ἄξιαν τῶν πρώτων ὑλῶν.

στ') Αἱ δι' ὅριστικῶν ἐγγραφῶν ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἔξοδων πρώτης ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ, ἐφόσον συμψήφιζουσι μείωσιν πραγματικῆς ἄξιας, αἱ κατὰ τοὺς εἰδικούς δι' ἔκαστην ἐπιχείρησιν δρούσις ἀποσβέσεις φθορᾶς συναφῶν τῇ ἐπιχειρήσει ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἢ μηχανημάτων ἢ φθαρτοῦ ὑλικοῦ καὶ πάσης γενικῶς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔτι δὲ αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ζημιάι ἐκ φθορᾶς, ἀπωλείας ἢ ὑποτιμήσεως κεφαλαίου, ὡς καὶ ἀποθεματικὸν διὰ τὴν τυχὸν ὑφισταμένην καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαν ὑποτίμησιν συστατικῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

ζ') Τὰ μαθηματικὰ ἀποθέματα ἀσφαλιστικῶν ἔταιρειῶν καὶ τὰ ἀποθεματικὰ πρὸς ἀποκατάστασιν ἐνεργητικοῦ περιελευσομένου ἐκ συμβάσεως μετὰ πάροδον χρόνου εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους.

η') Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν δσαί, εἰ καὶ μὴ παραπεμφθεῖσαι δητῶς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην πρὸς φορολογίαν, περιελήφθησαν ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ ἔσοδα αὐτῆς, ἐλαττούμεναι ὅμως ἀναλόγως, ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς φόρου κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθρου 17.

3. Ἐπὶ διμορφύθμων ἔταιρων τῶν ἡμεδαπῶν ἐτεροօρούθμων ἔταιριῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἔταιρων τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταιρισμῶν ἢ σωματείων καὶ τῶν τούτοις ἔξομοιουμένων ὡς ὑποκείμενον εἰς τὴν φορολογίαν τῆς κατηγορίας ταύτης κέρδος δι' ἔκαστον ἔταιρον νοεῖται τὸ ἀπονεμόμενον αὐτῷ ὑφ' οἰονδήποτε τίτλον μερίδιον, ἐκπιπτομένου τοῦ ἀναλογοῦντος τμήματος τῶν ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν προσόδων τῆς ἔταιρίας, συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου κατὰ τὰ ἐν περιπτώσει η' τῆς προηγουμένης παραγράφου δριζόμενα.

4. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι ὡς ἀντικείμενον τὴν παραγωγὴν ἢ καὶ ἀπλῶς τὴν μετ' ἀγορὰν εἰδικὴν κατεργασίαν, συσκευὴν κλπ., πρώτων ὑλῶν, τὸ ἐν Ἑλλάδι προκύπτον κέρδος ἐκ πωλήσεων μὴ ἐνεργουμένων ἐξ Ἑλλάδος ἔξευρίσκεται. ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζεται ἀκριβῶς διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων μεριζομένου τοῦ σηνολικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως κέρδους εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς

τὰ ἀκαθάριστα αὐτῆς ἔσοδα, τὰ ἐκ τοῦ ἀποσταλλέντος πρὸς πώλησιν προϊόντος καὶ τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πωλήσεων αὐτῆς προκύπτοντα.

Ἐπιτρέπεται δὲ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καθορίζεται τὸ κέρδος τοῦτο καὶ λαμβανομένου ὃς ἀκαθάριστου ἔσόδου τοῦ τιμήματος *fob* χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ ἀποσταλλέντος πρὸς πώλησιν προϊόντος, νοούμενης ὡς πραγματοποιηθείσης ἐν τῷ τόπῳ τῆς φορτώσεως.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Υπουργοῦ, ἀναθεωρουμένη ὑπὸ αὐτοῦ κατὰ πενταετίαν, ἵσχει ἐκάστοτε ἐπὶ πέντε φορολογικὰ ἔτη.

Διὰ B. Διατάγμάτων κανονισθήσονται τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὃς ἄνω τιμήματος *fob*. ἐν ἀδυναμίᾳ προσδιορισμοῦ τοῦ κατὰ τὰ ὃς ἄνω τιμήματος *fob* ἐπιτρέπεται ὅπως, ἐγκρίσει τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ κέρδος ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ τιμήματος κώστους τοῦ ἔξαχθέντος προϊόντος.

Τὸ ποσοστὸν τούτο δορίζεται κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ B. Διατάγματος κανονισθησόμενα ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐνὸς Ἐμπειροτέχνου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

δ. Ἐν ᾧ περιπτώσει ἐκλεισθησαν πλείονες τῆς μιᾶς διαχειρίσεις κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας ἡμερολογιακὸν ἔτος, περιλαμβάνονται χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ δωδεκαμήνου ἐν τῇ κατὰ τὸ ἀριθμὸν 20 δηλώσει, περιλαμβάνεται τὸ ἀριθμόματα κερδῶν τῶν διαχειρίσεων τούτων.

Άναλυσις ἀριθμού. — A'. Δὲν παρατίθεται ἐνταῦθα τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀριθμού, καθόσον, πλὴν τῶν διὰ τοῦ N. 1922 τροποποιήσεων, αἵτινες ἵσχουσαν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919, αἱ διατάξεις αὐτοῦ δὲν μετεβλήθησαν, εἰμὴ διὰ τοῦ ἀριθμ. 7 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 διὰ τοῦ δοτού ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 ἐγένοντο αἱ ἔξης εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος συμπεριληφθείσαι προσθήκαι :

α) Τῆς τελευταίας διλοκλήρου περιόδου τοῦ ἐδαφ. α' § 2, ἡ οποίη εἶναι σχετικὴ πρὸς τὰς τροποποιήσεις τῆς ΣΤ' κατηγορίας.

β) Τῆς φράσεως «*εἴτι δὲ αἱ πραγματοποιηθείσαι ζημιαὶ κλπ. μέχρι ἐπιχειρήσως*» τοῦ ἐδαφ. στ. τῆς αὐτῆς παραγράφου.

γ) Τῆς τελευταίας περιόδου τῆς § 4 τῆς καθοριζούσης τὸ κέρδος ἐν ἀδυναμίᾳ προσδιορισμοῦ τιμήματος *fob*, καὶ

δ) Τῆς § 5 διλοκλήρου.

B'. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς § 1 — Μεταξὺ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἀριθμού ἀναφέρεται καὶ τὸ ἀριθμὸν 23 τοῦ νόμου. Τὸ ἀριθμὸν τούτο ἐτέθη ἐν παρενθέσει. Διὰ τῆς παρενθέσεως δὲν ἔχομεν τὴν πρόθεσιν ἀπαλείψεως αὐτοῦ, ἐφόσον τοῦτο διετηρήθη μέχρι σήμερον, ἀλλὰ θέλομεν ἀπλῶς νὰ ὑποδειξωμεν, ὅτι εἶνε ἐκ τῶν κατηγορημάτων, ὡς κατωτέρῳ ἔγηθήσεται, ἀριθμῶν τοῦ κεφαλαίου περὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ νὰ ἀναφέ-

ρωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἀν καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο κατηγορήθη, ὅιετηρήθη ἐν τούτοις ἡ ἐν αὐτῷ διαγραφομένη ἔννοια τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν δοποίαν δέον νὰ διαστείλωμεν τῆς ἐννοίας τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. Πᾶσα συνεπῶς ἐπιχειρησικής φορολογουμένη πρότερον κατὰ τάς περὶ φορολογίας τῆς Ε'. κατηγορίας διατάξεις καὶ μὴ ὅητος ὑπαχθεῖσα εἰς τάς ἀντικαταστησάσας αὐτήν φορολογίας τοῦ N. 2647 καὶ τοῦ N. Δ)τος περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ'. κατηγορίας, ἀλλὰ παραμένει ἀφορολόγητος, ὡς π. χ. ἐπιχειρησικής ἐκμεταλλεύσεως ἀγελάδων, διότι αὕτη δὲν ἀπέβαλε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ὡς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ δὲν ὑπήχθη εἰς τάς ὡς ἄνω νεωτέρας φορολογίας. Τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην ἐκρίναμεν ἀπαραίτητον ὡς συνδεομένην πρός βασικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 18 καὶ ἐπομένων. (ἴδε ἀνάλυσιν ἄρθρο. 3 κάθικος).

Γ. Περὶ καθοδισμοῦ τιμήματος Γ·Ι. — Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς § 4 τοῦ ἀναλυμένου ἄρθρου 19, ἔξεδόθη τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1923 Β. Δ. «περὶ καθοδισμοῦ τοῦ τιμήματος fob καὶ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ τιμήματος κόστους τοῦ ἔξαγομένου προϊόντος κτλ. «οὗτοις τὰς διατάξεις παραθέτομεν:

”Ἄρθρον 1. 1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παράγραφον 4 τοῦ νόμου 1640, ὡς οὗτος ἐπροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, τίμημα «fob» ἔξαγομένων ἐμπορευμάτων ὑπολογίζεται κατὰ τὰς ἀκολούθους παραγράφους:

2. Ἐν ἦ περιπτώσει ἥθελον συσταθῆ ἐν Ἑλλάδι Χοηματιστήρια **”Ἐμπορευμάτων,** ἡ ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χοηματιστηρίου σημειωθεῖσα διὰ τὸ προϊόν τιμὴ παραδόσεως ἐπὶ τοῦ καταστρώματος; «fob» χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπόπλου, λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπόπλου δὲν ἥθελε σημειωθῆ τοιαύτη τιμῇ, λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν ἡ κατὰ τὴν ἔγγυτέραν ἐκ τῶν προγενεστέρων τριάκοντα ἡμέρας σημειωθεῖσα τοιαύτη. Μὴ σημειωνμένης τυχὸν ἐν τῷ Δελτίῳ τιμῆς παραδόσεως ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀλλ ἐτέρας τιγός, μετατρέπεται αὕτη διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐσόδου εἰς τιμὴν παραδόσεως ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον **”Ἐπιτροπῆς.**

3. Μέχρι τῆς συστάσεως Χοηματιστηρίων **”Ἐμπορευμάτων** ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐν ἦ περιπτώσει ὑὲν ἥθελεν ὑπὸ τοῦ Χοηματιστηρίου σημειωθῆ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τοῦ ἀπόπλου τιμή, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 δριζόμενα, τὸ τίμημα «fob» δριζεται ὑπὸ **”Ἐπιτροπῆς** συνισταμένης παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ Οἰκονομικῆς. Εφορείᾳ καὶ ἀποτελουμένης ἐκ: 1) τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ **”Ἐφόρου,** 2) ἐνὸς ἐμπειροτέρου, ἐλλείψει δὲ τοιούτου ἐνὸς ἐτέρου ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου, δριζομένων ὑπὸ τοῦ **”Υπουργοῦ** τῶν Οἰκονομικῶν καὶ 3) ἐνὸς ἀντιπροσώπου **”ΕΦΕ** τῆς ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ **”ATHENS UNIVERSITY OF ECONOMICS & BUSINESS**

περιφερεία Ἐπιμελητηρίου, ἐλλείψει δὲ Ἐπιμελητηρίου ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ ἄλλου καταλλήλου ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου τῆς περιφερείας, δριζομένου ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ Σωματείου.

“Η Ἐπιτροπὴ καθορίζει τοιαύτας τιμὰς «fob» καὶ εἰδος καὶ ποιότητα τῶν ἔξαχθέντων προϊόντων, δὲ ἔκαστον μῆνα, λαμβάνοντα δὲ ὅψει τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς γενομένας ὑπὸ τῶν σοβαροτέρων ἐμπορικῶν οἰκων τῆς περιφερείας πράξεις ἀγοραπωλήσιας ἐπὶ τῶν ὡς εἰρηται προϊόντων ἢ καὶ τὰς καθορισθείσας τοιαύτας τιμὰς παρ’ ἐπιτροπῆς συσταθείσης κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον παρ’ ἐτέρᾳ Οἰκονομικῇ Ἐφορείᾳ.

“Η ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανομένη κατὰ πλειοψηφίαν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ τῶν ἐφέσεων ἐκδικαστικὰς ἐπιτροπάς.

“Ἀρθρον 2. 1. Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 19 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 1640, ὃς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ποσοστὸν κέρδους, διπερ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ τιμήματος κόστους τοῦ ἔξαχθέντος προϊόντος ἐν ἀδυναμίᾳ ἔξενδρεσεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος B. διατάγματος τιμήματος «fob» δρίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸν ἀρθρον 19 παράγραφος 4 ἐδάφιον ἐν τῷ νόμῳ 1640 Ἐπιτροπῆς καθ’ ἔκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, κατὰ περιφερείας ἢ δὲ ἀπαν τὸ Κράτος, δὲ ἔκαστον δὲ προϊόν.

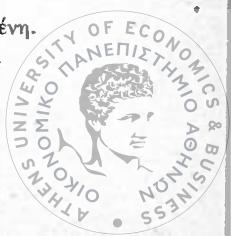
“Η Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπὸ ὅψει διὰ τὸν τοιοῦτον καθορισμὸν τὰς συνηθείας καὶ τὰς ἐν γένει συνθήκας, ὥστε διὰ ἐργάζονται ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ οἱ πράκτορες καὶ οἱ ἐντολοδόχοι ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ αὐτοῦ κλάδου.

“Ἀρθρον 20.

1. Αἱ «Δηλώσεις» τῶν φορολογουμένων, οὓσαι ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς κτωμένους καθαρὰ κέρδη, ὑποπίπτονται εἰς τὸν φόρον καὶ μετὰ τὴν ἐν § 2 τοῦ ἀρθρον 18 ἔκπτωσιν ἐπιδίδονται.

α΄) Ὅπο μὲν τῶν ἀσκούντων ἀτομικῶς ἡμεδαπτὴν ἐπιχειρησιν (*), ίδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν δμοορθύμων ἐταίρων ἡμεδαπῶν ἐτεροορθύμων Ἐταιρειῶν (διὰ τὰ δμόρθυμα μερίσματα αὐτῶν) καὶ τῶν ἐταίρων ἡμεδαπῶν δμοορθύμων ἢ λοιπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 47—50 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου «μετοχικῶν ἐμπορικῶν» καλουμένων, πρὸς οὓς ἔξομοιούνται οἱ ἐπὶ μέρους ίδιοκτῆται ἢ ἐκμεταλλευταὶ ἐλληνικῶν πλοίων, ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὸν Νόμον 602 Συνεταιρισμῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, εἰς τὸν Οἰκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐν ἢ ἔδρεύσιν οἱ ὡς ἀνω φορολογούμενοι τοῦ φόρου

(*) Υπὸ τὸν ὕδον «ἡμεδαπὴ» νοεῖται ἐπιχειρησις ἐξ Ἑλλάδος διευθυνομένη.

καταβαλλομένου τμηματικῶν εἰς δύο ἵσας δόσεις, τῆς μὲν πρώτης σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως, τῆς δὲ δευτέρας ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς δηλώσεως.

Διὰ τοὺς ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει ἴδιοκτήτας ἢ ἔχειταλλεντὰς Ἐλληνικῶν πλοίων, Ἐλληνας ἢ ἀλλοδαπούς, κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ δήλωσεις ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ, σὺν τῇ καταβολῇ ὄλοκλήρου τοῦ φόρου, παρακρατουμένου ὑπὸ αὐτοῦ.

Ἄρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος εἶνε δὲ τῆς ἔδρας τῆς διαχειρίσεως ἐπὶ δὲ διαχειριστῶν, ἔδρευόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δ Οἴκον. Ἐφορος Πειραιῶς, εἰς δὲν οἱ ἐν λόγῳ διαχειρίσται δέον νὰ ἐπιδίδωσι καὶ τὴν ἴδιαν αὐτῶν δήλωσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς διαχειρίσεως Ἐλληνικῶν πλοίων προσόδους αὐτῶν.

β) Ὑπὸ δὲ τῶν πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, τὸ μὲν διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν προσωπικὰ κέρδη τῆς κατηγορίας ταύτης, τὸ δὲ διὰ τὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, εἰς τὸν Οἴκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἔδρευει τὸ κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἢ πρακτορείον, καταβαλλομένου ἐπίσης συγχρόνως καὶ τοῦ φόρου. Επὶ πλειόνων ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων τῆς αὐτῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει σχέσεις ἔξαρτήσεως μεταξὺ των, ἀρμόδιος Ἐφορος εἶνε δὲ τῆς ἔδρας ἐκάστου ὑποκαταστήματος ἢ πρακτορείου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν χωρεῖ ἢ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ ἐκπώσεως διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 παραγρ. 2.

2. Συγχρόνως μετὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων, αἱ φορολογίουμεναι ἀλλοδαπαι Ἐταιρεῖαι δέον νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸν Οἴκον. Ἐφορον λεπτομερῆ ἰσολογισμὸν μετ' ἀναλύσεως τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ ζημίαι», ὡς καὶ πᾶν ἀναγκαῖον στοιχεῖον διασαφήσεως καὶ ἔξαρτησεως. Ἄνα ἐν ἀντίτυπον τούτων πέμπουσι καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ αὐτὰ παραστατικὰ ὑποχρεοῦνται, καλούμεναι, νὰ καταθέτωσι καὶ αἱ ἡμεδαπαι Ἐταιρεῖαι συνεταιρισμοί, ὃν φορολογοῦνται κατ' ἴδιαν οἱ ἑταῖροι.

3. Ἐν ἣ περιπτώσει καθίσταται ἀδύνατον νὰ δηλωθῇ τὸ πραγματικὸν καθαρὸν κέρδος, ἐπιτρέπεται ἵνα ἀντ' αὐτοῦ δηλωθῶσι τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως.

4. Ἐν τοιαύτῃ ὡς καὶ ἐν πάσῃ ἀλλῃ περιπτώσει ἐλλειψεως στοιχείων πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ κέρδους ἢ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας ἢ ἀνακριβείας τῶν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου παρεχομένων τοιούτων τὸ φορολογητέον κέρδος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθαριστῶν

έσόδων, πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ εἰδικοὺς κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων συντελεστάς.

5. Τῶν τοιούτων συντελεστῶν καταρτίζεται εἰς ἐν δλῳ ἥ πλειότεροι κατὰ περιφερείας πίνακες κατὰ τριετίαν, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου τῶν Ἀμέσων Φόρων, ἥ καλυνομένων τούτων, τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν καὶ δύο ἥ τριῶν ἀντιπροσώπων Ἐμπορικῶν Ὀργανώσεων καὶ ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, δριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένος μετὰ τὴν ἔχαρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύων ἐπὶ τρία φρούρια ἕτη.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἥ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ἀναθεώρησις τῶν οὕτωσι καταρτισθέντων πινάκων καὶ ἐφαρμογὴ νέων τοιούτων κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς πρώτης περιόδου. Ἡ ἀναθεώρησις αὗτη προκαλεῖται διὰ B. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντελουμένη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους τοῦ νόμου, ὑφ' οὓς καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ ἀρχικοῦ πίνακος.

Δι' ἐκάστην τῶν κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων ἀναγράφονται ἐν τῷ πίνακι δύο συντελεσταί, ἡτοι ἐλάχιστος καὶ μέγιστος, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἐφορος δριζεῖ κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν ὄπικεῖον δι' ἔκαστον φρούριονύ μενον χρησιμοποιητέον συντελεστήν, ἐντὸς τῶν οὕτω προδιαγεγραμμένων δρίων. Ἐν ἥ δημως περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐκ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτοῦ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων κρίνει διτὶ τὸ διὰ χρησιμοποιήσεως τῶν μεγίστων δρίων τεκμαιρόμενον κέρδος εἶναι ἔλασσον τοῦ πραγματικοῦ, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ συντελεστὴν ἀνώτερον τοῦ μεγίστου δρίου, ὑπέχων δημως τότε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδεξεως. Ο φρούριονύ μενον ἐν ἥ περιπτώσει τὸ πραγματικὸν κέρδος αὐτοῦ εἶναι κατώτερον τοῦ ἔξευρισκομένου δι' ἐφαρμογῆς τοῦ ἐλαχίστου συντελεστοῦ δικαιαιοῦται νὰ ποιησται ἐν τῇ δηλώσει του χρῆσιν συντελεστοῦ κατωτέρου καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ὑπέχων δημως τότε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδεξεως καὶ τὰς συνεπείας τῆς ὀνακριβοῦς δηλώσεως.

6. Ἐν ἐλλείψει παντὸς στοιχείου πρὸς ἔξεύρεσιν τῶν ἀκαθαρίστων ἔσοδων ἥ ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἥ ἀνακριβείᾳ τῶν ὑπὸ τοῦ φρούριονύ μενον παρεχομένων στοιχείων, δ Οἰκονομικὸς Ἐφορος προσδιορίζει τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἥ τὴν φρούριονγητέαν καθαρὰν πρόσοδον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατιθεμένων ὑπὸ αὐτοῦ στοιχείων καὶ πληροφοριῶν.

7. Ό κατά τὰς προηγουμένας παραγγάφους 3—6 προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου δύναται νὰ ἀνατίθηται ἐκάστοτε εἰς Ἐπιτροπὰς δὶ’ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ τῆς συγχροτήσεως καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἔργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τεύτων κανονίζονται διὰ Β. διαταγμάτων.

‘Ανάλυσις ἄρθρου. Τὸ ἀνωτέρῳ ἀριθμὸν διετυπώθη, ὡς ἑτοποιηθῆτη τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ κείμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 καὶ ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923. **Μέχρι τοῦ οἰκον. ἔτους 1923** αἱ τροποποιηθεῖσαι διατάξεις — λαμβανομένων πάντοτε ὥντος τῶν διὰ τοῦ N. 1992 ἀρχικῶν διαρροθμάσεων τοῦ κειμένου — εἰχον ὡς ἔξης :

α.) ‘Η πρώτη περίοδος τῆς § 1 ὠρίζεν : «αἱ δηλώσεις τῶν φορολογουμένων οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς κτωμένους καθαρὰ κέρδη, ὑποπτογενεῖς τὸν φόρον καὶ μετὰ τὰς ἐν κεφαλαίῳ Β' ἐνδεχομένας ἐκπτώσεις (Σ. ἐννοεῖ τὰς μέχρι τοῦ οἰκον. ἔτους 1923 ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ καταργηθέντος κεφαλαίου Β' περὶ ἐκπτώσεων ἐλαχίστοις συντηρήσεως) ἐπιδίδονται.»

β') Τὸ ἕδαφ. β' τῆς § 1 ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτὸν περίοδον, τῆς δευτέρας περίοδου «ἐπὶ πλειόνων ὑποκαταστημάτων κτλ.» μέχρι τέλους προστεθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 § 6 Ν. Δ. 1923.

γ') Αἱ § 3 καὶ 4 ὠρίζον :

3. ‘Ἐν ἣ περιπτώσει ἰδιώτης ἔμπορος ἢ βιομήχανος δὲν δύναται νὰ δηλώσῃ τὸ πραγματικὸν καθαρὸν κέρδος, ἐπιτρέπεται ἵνα ἀντ’ αὐτοῦ δηλώσῃ τὰ ἀκαθάριστα αὐτοῦ ἔσοδα.

4. ‘Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὡς καὶ ἐάν μὴ ἐπιδοθείσης δηλώσεως καθίσταται ἀδύνατος ἀλλως ἢ ἔξακριβωσις τῆς πραγματικῆς καθαρᾶς προσόδου, τὸ φορολογητέον κέρδος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ εἰδικοὺς κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων συντελεστάς.

δ') ‘Η τελευταία περίοδος τῆς § 5 ὠρίζεν :

«Ομοίως ἐν ἣ περιπτώσει ὃ τὸ πραγματικὸν κέρδος τοῦ φορολογουμένου εἶνε ἔτι κατώτερον τοῦ δριζομένου δὲ ἐφαρμογῆς ἐλαχίστων δρίων, δικαιοῦται δὲ φορολογούμενος ἐνιστάμενος κατὰ τὰ ἐν Κεφαλαίῳ IA'. νὰ ἀπαιτήῃ τὴν μείωσιν τοῦ καταλογισθέντος αὐτῷ φόρου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδειξιν στηριζομένην ἐπὶ τῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ καθαροῦ κέρδους καὶ οὐχὶ ἐπὶ τεκμηρίων.»

‘Η ως ἄνω περίοδος ἀντέκατεστάθη διὰ τῆς ἐν τῷ κώδικι τεθείσης ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 7 § 9 Ν. Δ. 19 Μαρτ. 1923.

ε.) Αἱ δύο τελευταίαι § 6 καὶ 7 προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 7 § 10 καὶ 11 τοῦ αὐτοῦ ως ἄνω Ν. Δ)τος. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς § 7 ἔξειδόθη τὸ ἀπὸ 16 Ν)βρίου 1923 Β. Δ. « περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν προσδιορισμοῦ .

τῆς φορολ. καθ. προσόδου Δ. κατηγορίας Φ. Κ. Π. κλπ.», οὗτινος τὰς διατάξεις παραθέτομεν

*Αρθρον 1. 1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Οἰκονομικῇ Ἐφορείᾳ, δὲ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτροπὴ πρὸς προσδιοισμὸν τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων φορολογουμένων κατὰ τὴν Δ. κατηγορίαν τοῦ νόμου 1640.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παραγράφουν ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ α') τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, β') ἐνὸς ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, δριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ἐνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, καὶ γ') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐφορίας λειτουργούσων ἐμπορικῶν ὁργανώσεων, ὑπὲρ αὐτῶν ὑποδεικνυομένου, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ λειτουργίας τοιαύτης ὁργανώσεως, ἐνὸς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐκ τῶν ἀσκούντων ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ὑποδεικνυομένου, μεθ' ἐνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐφορίας Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ Εἰσηγόρων.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως σύντακται καὶ πλείονες ἐπιτροπαὶ παρ' ἐκάστη Οἰκονομικῇ Ἐφορείᾳ, ἀνὰ μία δὲ ἑκαστον ἐπαγγελματικὸν κλάδον ἢ ἀνὰ μία καθ' ὅμαδας ἐπαγγελμάτων, δριζομένας, διὰ τῆς σχετικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἢ κατὰ κοινότητα, τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τρίτου μέλους δριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας συντεχνίας ἢ συλλόγου ἢ ἄλλης ὁργανώσεως ἢ τῆς οἰκείας ὅμαδος τοιούτων ἢ τῆς οἰκείας κοινότητος.

*Αρθρον 2. 1. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπιτροπὴ συνέχεται, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρον κατὰ χρόνον καὶ τόπον δριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, λαμβάνουσα δὲ ὑπὲρ ὅψιν τὰ ὑπὸ τῆς ὑπήρεσίας τῆς Ἐφορείας ἢ ἄλλων ἀξιοπίστων πηγῶν παρεχόμενα στοιχεῖα περὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν τῶν φορολογουμένων, περὶ ὃν αἱ παραγράφαι 3—6 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ νόμου 1640, ἔξετάζοντα τὰς ὑφ' αἱ ἀσκεῖται ἢ ἐπιχείρησις αὐτῶν συνθήκας καὶ ἀσκοῦσσα τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 33 τοῦ νόμου 1640 δικαιώματα τοῦ Οἴκου. Ἐφόρον καθοδίζει τὴν φορολογητέαν καθαρὰν πρόσοδον αὐτῶν.

2. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἴσοβαθμων ὁ ἀρχαιότερος, τηροῦνται δὲ περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς συνοπτικὰ πρακτικά.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἀν δὲ δὲν συμπέσωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν αἱ γνῶμαι δόσι τοῦλάχιστον μελῶν, λαμβάνεται ὑπὲρ

δι μέσος ὅρος τῶν ἐπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς καθοριζομένων ποσῶν· καθαρᾶς προσόδου.

*Ἀρθρον 3. 1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς δι Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ἐνεργεῖ τὰς δεούσας ἔγγραφάς ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις, δυνάμενος νὰ ἀναγράψῃ ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρὰν πρόσοδον ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθείσης, ἀλλ ἐν τοιαύτῃ περιπώσει ὑπέχει οὕτος τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως.

2. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν οἰκείων ἀποσπασμάτων περὶ τῆς ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἔγγραφῆς τῶν φορολογουμένων ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκηθῶσι τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἐνστάσεως καὶ ἐφέσεως, ἀλλ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη δι ἐνιστάμενος βαρύνεται διὰ τῆς ἀποδείξεως τοῦ περιεχούντος τῆς ἐνστάσεως ἢ ἐφέσεως.

*Ἀρθρον 4. 1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος B. Διατάγματος ἰσχύοντος ἐφ' ὃσον ἀφορῶσι πράξεις διαδικαστικὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἥδη ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν κατὰ τὸ Ἀρθρον 21 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 19 Μαρτίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 ἡλπ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Κέρδη ἐκ γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων.

*Ἀρθρα 21 — 23

*Ανάλυσις ἀρθρων.— ‘Ολόκληρον τὸ κεφαλ, Ζ', ἦτοι πᾶσιν αἱ περὶ φορολογίας τῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων διατάξεις τῶν ἀρθρ. 21—23, κατηγράθησαν:

1. Ως πρὸς μὲν τὰς γεωργικάς ἐπιχειρήσεις διὰ τοῦ N. 2647 «περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» (ἀρθρ. 19) ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1921—23 ἐν Κρήτῃ δὲ ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1922—23,

2. Ως πρὸς δὲ τὰς κτηνοτροφικάς ἐπιχειρήσεις διὰ τοῦ 24 Δ)βρίου 1922 N. Δ)τος «περὶ φορολογίας τῶν αἰγαποθράτων καὶ χοιρῶν» (ἀρθρ. 15) ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923—24.

Τὰς καταργήθεισας οὕτω διατάξεις μετὰ τῶν ἐν συνεχείᾳ τροποποιήσεων αὐτῶν παραθέτομεν κατώτερω.

A'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου, μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. 1992, είχον ὡς ἔξῆς ἰσχύσαν διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1919:

*Ἀρθρον 21. 1. Ο ἐπὶ τῶν γεωργικῶν κερδῶν φόρος (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κτηνοτροφικῶν) ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον ἔτος δεκατετοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύψαντος καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῷ

περιφερείᾳ ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορείας γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ γεωργοῦ, τῶν ἀσκηθεισῶν κατὰ τὴν γεωργικὴν περίοδον τὴν λήγουσαν, κατὰ κανόνα, ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

2. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς δρᾶται εἰς 6 ο), ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀφοῦ προηγούμενος ἐνεργηθῶσι:

α) Αἱ κατὰ τὸ Κεφ. Β' ἐκπιώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις.

β) Πάντως αἱ ἐπόμεναι τακτικαὶ ἐκπιώσεις.

50 ο) ἐπὶ τοῦ α'. τμῆματος ἀπὸ δραχ. 1 μέχρι 5.000

25 ο) ἐπὶ τοῦ β' τμῆματος ἀπὸ δραχ. 5.001 μέχρι 10.000

3. Ὁ οὕτω καταλογιζόμενος φόρος προσαυξάνεται κατὰ τὰ 25 ο) αὐτῶν ἐν ἣ περιπτώσει δὲ ἐκμεταλευόμενος ἰδιοκτήτης, νομεὺς ἐπιφανειοῦχος κτλ. ἡ μισθωτὴς διενεργεῖ τὴν ἐκμετάλλευσιν δὲ ἀντιπροσώπου, αὐτὸς μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἀπονοσάζων ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐξ Ἑλλάδος. Ἡ προσαύξησις αὗτη ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς μερίδος μόνον τοῦ ἐκμεταλλευομένου ἰδιοκτήτου κτλ. ἡ μισθωτοῦ, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιμόρτου καλλιεργείας.

4. Αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἀρθροῦ 18 περὶ ἔξαιρέσεων ἀπὸ τῆς Δ' κατηγορίας ἵσχυοντων ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας Ε'.

5. Χέρσοι, τὸ πρῶτον καλλιεργούμεναι, ἀπαλλάσσονται καθ' δλοκληρίαν τοῦ καταλογιστέου φόρου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς καλλιεργείας αὐτῶν, τὸν 3/4 κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸν 1/2 κατὰ τὸ τρίτον.

Ἄρθρον 22. 1. Τὸ καθαρὸν κέρδος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἔξενρίσκεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐν ἀρθρῷ 19 περὶ κέρδους ἐμπορικῶν ἡ βιομηχανικῶν δριζόμενα, ἀλλ' ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους περιφερείας τυὸς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἐκπίπτεται ὡς βάρος, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ἡ τυχὸν προκύψασα ἡζημία γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσκηθείσης ἐν περιφερείᾳ ἑτέρας Οἰκονομικῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 23. 1. Αἱ δηλώσεις τῶν φορολογούμενων εἴνει διὰ τοὺς συντάσσοντας ἴδιον ἴσολογισμὸν ἡ συμμετέχοντας εἰς ἡμεδαπάς Ἐταιρείας καὶ συνεταιρισμὸν, συντάσσοντας τοιοῦτον, ὑποχρεωτικὰ μόνον ἐφ' ὅσον προκύπτουν καθαρὰ κέρδη, ὑποπλίτοντα εἰς τὸν φόρον καὶ μετὰ τὰς ἐν Κεφ. Β. ἐνδεχομένας ἐκπιώσεις, ἐπιδίδονται δέ, σὺν τῇ καταβολῇ δλοκλήρου τοῦ φόρου εἰς τὸ Λημόσιον Ταμεῖον εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐνθα ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις, ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἡ ἐντὸς τοῦ πέμπτου μηνὸς, προκειμένου περὶ πρακτόρων ἡ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπιτρέπεται δπώς οἵ τελευταῖοι οὗτοι ἐπιδίδωσι τὰς δηλώσεις, κατ' ἐπιλογήν, καὶ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἔδρενει τὸ Κεντρικὸν ἱποκατάστημα ἡ Πρακτορεῖον τῶν Ἐταιρειῶν ἡ συνεταιρισμῶν αὐτῶν.

2. Διὰ τοὺς μὴ συντάσσοντας Ἰδιοὺς ἰσολογισμὸν ἢ μὴ συμμετέχοντας εἰς ἡμεδαπὰς Ἐταιρείας καὶ συνεταιρισμὸνς συντάσσοντας τοιοῦτον, ἢ δήλωσις, οὖσα ὑποχρεωτικὴ, ἐπιδίδεται εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινωνικὸν συμβούλιον τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας, διὰ τὰ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου τοῦ προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ὁκτωβρίου τοῦ τῆς φορολογίας ἔτους συγκομιζόμενα προϊόντα πρᾶξια ἢ ὅψιμα, διὰ δὲ τὰ συγκομιζόμενα βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου τοῦ φόρου καταβαλλομένον εἰς δύο ἵσας δόσεις, ὥν ἡ μὲν πρώτη, σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δὲ δευτέρα μέχρι τέλους Μαρτίου.

Ἐάν εἰς τὴν περιφέρειαν μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐφορείας ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ φορολογούμενον πλείονες γεωργικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐπιδίδεται μία δηλώσις διὰ πάσας εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐνθα δικεῖται ἡ κυρία ἐπιχείρησις.

3. Ἐν ἣ περιπτώσει ἴδιωτης γεωργὸς δὲν δύναται νὰ παράσχῃ ἐν τῇ δηλώσει αὐτοῦ τὰ πρὸς καθορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ καθαροῦ κέρδους ἀναγκαιοῦντα στοιχεῖα, ἐπιτρέπεται ἵνα ἀντ’ αὐτῶν δηλώσῃ κατ’ εἶδος τὰ συγκομισθέντα ἐν ὅλῳ ὅπ’ αὐτοῦ προϊόντα ἢ προκειμένον περὶ κηπουρικῶν προϊόντων (λαχανικῶν, δισπορίων, μποστανίων κλπ.) ἢ καρπῶν καὶ τὴν καλλιεργηθεῖσαν εἰς στρέμματα ἔκτασιν, τὸ ποσὸν τῶν συγκομισθέντων καρπῶν καὶ τὸν ὀριθμὸν δένδρων, ἐπὶ δὲ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν ἀριθμὸν καὶ εἶδος τῶν ζῴων καὶ τὸ κατ’ εἶδος ποσὸν τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, κατὰ τὰ διὰ B. διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων ἐκάστοτε δριζόμενα.

4. Τὰς ἐπιδομένας εἰς τὰ δημοτικά ἢ κοινωνικὰ συμβούλια δηλώσεις τῶν ἴδιωτῶν διαβιβάζονται ταῦτα τὸ βραδύτερον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας. Τὰ Δημοτικὰ ἢ Κοινωνικὰ Συμβούλια καταρτίζονται ἐκάστοτε, κατὰ τὰ διὰ B. διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων ὀριζόμενα, πίνακας τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς περιλαμβάνοντας καὶ τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως.

5. Διὰ B. A. δύνανται νὰ τροποποιῶνται κατὰ περιφερείας ἢ καὶ προϊόντα, αἱ διὰ τῶν προηγούμενων παραγράφων καθοριζόμεναι προθεσμίαι πρὸς ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων, καταβολὴν τοῦ φόρου καὶ σύνταξιν πινάκων παραγωγῆς.

6. Ἐν ἣ περιπτώσει, ἀντὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἐπιδοθῇ ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παραγγαφὸν 3 δήλωσις ἢ ἐὰν οὐδεμίᾳ ἐπιδοθῇ δήλωσις, τὸ φορολογητέον καθαρὸν κέρδος ἔξευρίσκεται διὰ πολλαπλασιάσμον τῆς

άξιας τῶν συγκομισθέντων, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ σπόρου, προϊόντων ἢ καὶ τῶν καλλιεργηθέντων μὲ κηπουρικὰ προϊόντα στρεμμάτων ἢ ἀριθμοῦ καρποφόρων δένδρων ἢ τοῦ ποσοῦ καρπῶν, — ἢ προκειμένου περὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων — τῆς ἀξίας τῆς κατ' εἶδος κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, ἐπὶ εἰδικοὺς συντελεστάς. Τῶν εἰδικῶν τούτων συντελεστῶν καταρτίζεται εἰς ἐν δλῷ ἢ πλειότεροι κατὰ περιφερείας πίνακες κατὰ τριετίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ὡς προέδρου, τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ἢ, τούτων καλυνομένων τῶν νόμιμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐνὸς ἢ δύο ἔτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων κατεχόντων εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ δύο ἀντιπροσώπων γεωργικῶν δραγανῶσεως ἢ ἄλλων ἴδιωτῶν κεκτημένων εἰδικάς γνώσεις πάντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δριζομένων. Οἱ πίνακες οὗτοι ἀναγράφοντες κατὰ κατηγορίας προϊόντων ἀνὰ δύο συντελεστάς, ἐλάχιστον καὶ μέγιστον, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπόνοργον τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιεύομενοι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύοντες ἐπὶ τοίᾳ γεωργικᾷ ἔτη. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἢ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ἀναθεώρησις τῶν οντώσιν καταρτισθέντων πινάκων καὶ ἢ ἐφαρμογὴ νέων ποιούτων κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς πρώτης περιόδου.

‘Η ἀναθεώρησις αὕτη προκαλεῖται διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντελουμένη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρούς τοῦ νόμου, ὑφ' οὓς καὶ δικαστισμὸς τοῦ ἀρχικοῦ πίνακος.

‘Ο Οἰκονομικὸς Ἐφορος δρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὰς οἰκίας δὲ ἔκαστον φορολογούμενον διατιμήσεις καὶ συντελεστὰς ἐντὸς τῶν προδιαγεγραμμένων δρίων τῶν πινάκων τούτων καὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 4 Ιημοτικῶν ἢ Κοινωνικῶν τῆς ὅλης περιφερείας.

‘Ἐν ᾧ δικαίωσις περιπτώσει, ἐκ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτοῦ πληροφορῶν καὶ στοιχείων, κρίνει διτὶ τὸ διὰ χρησιμοποιήσεως μεγίστων τινῶν δρίων τεκμαρόμενον καθαρὸν κέρδος είναι ἐλασσον τοῦ πραγματικοῦ, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ διατίμησιν καὶ συντελεστὰς ἀνωτέρους τῶν πινάκων, ὑπέχων δικαίωσις τότε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδείξεως. Όμοίως, ἐν ᾧ περιπτώσει τὸ πραγματικὸν καθαρὸν κέρδος τοῦ φορολογουμένου ζίναι ἔτι κατώτερον τοῦ δριζομένου δι' ἐφαρμογῆς ἐλαχίστων δρίων, δικαιαιοῦται δικαστισμός, ἐνιστάμενος κατὰ τὰ ἐν Κεφ. ΙΑ', ν' ἀπατήσῃ τὴν μείωσιν τοῦ καταλογισθέντος αὐτῷ φόρου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδειξιν, στηρίζομένη ἐπὶ τῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ καθαροῦ κέρδους καὶ οὐχὶ ἐπὶ τεκμηρίων.

‘Ἐκ τῶν δικαιοδόποτε καταλογιζομένων φόρων τῆς κατηγορίας

ταύτης ἀποδίδονται εἰς τὸν δῆμον ἢ τὰς κοινότητας τὰ 15 ἐκατοστὰ ἔξ αὖ τὰ δέ ἐκατοστὰ χορηγοῦνται εἰς τὸν οἰκείον διπλήλους τῶν δήμων ἢ γραμματεῖς κοινοτήτων ὡς ἀμοιβὴ τῆς σχετικῆς ἐργασίας αὐτῶν.

8. Ὁποιοι δὲν ὑπάρχει κοινοτικὸν συμβούλιον, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου τούτου καθήκοντα ἀσκεῖ τοιμελής ἐπιτροπὴ διοίκουμένη ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς περιφερείας, κατὰ τὸ εἰδικώτερον διὰ

B. Διαταγμάτων ἢ ἐγκυκλίων διατησόμενα.

B. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920, διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 N. 2173 ηὗξήθη ὁ φορολογ. συντελεστής εἰς 8% καὶ κατηργήθησαν αἱ ἐκπτώσεις τοῦ ἔδαφ. β. §2, αἱ διαβαθμίζουσαι τὴν φορολογητέαν πρόσοδον.

Ἄπο τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ τοῦ N. 2331, ὡς οὗτος παρατίθεται μετὰ τῶν ἔκτελ. αὐτοῦ B. Διαταγμάτων, ἐτροποποιήθη ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

N. 2331. Ἀρθρον 1. 1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 τοῦ νόμου 1640 τῇ 3 Ιανουαρίου 1919 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» πίνακες γεωργίκης κτηνοτροφικῆς κλπ. παραγωγῆς, καταρτίζονται, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920-21 καὶ ἐφεξῆς, παρὰ ἐπιτροπῆς, ἡ δοκία μεταβαίνοντα ἐπὶ τόπου καὶ λαμβάνοντα δὲν δψει τὰς δηλώσεις τῶν φορολογουμένων, ἐφ' δοσον ἔχονταν ἐπιδοθῆ τοιαῦται, τὰς περὶ τῆς παραγώγης ἐν γένει πληροφορίας, τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, ὑποχρεουμένων νὰ συγκεντρώνωσι τοιαύτας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς, καὶ τέλος τὰς ἰδίας τῶν μελῶν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τόπου μετάβασίν των πληροφορίας, καταρτίζει κατὰ πλειοψηφίαν, καθ' ἔκαστον ἔτος, κατὰ χωρίον ἢ ουριοικούμδον καὶ κοινότητα ἢ δῆμον καὶ κατὰ φορολογούμενον καὶ εἶδος προϊόντων πίνακας τῆς γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς κλπ. παραγωγῆς μετὰ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως, ἐκτιθέμενον εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν κατάστημα καὶ τοιχοκολλουμένον εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ἐπὶ δέκα τούλαχιστον ἡμέρας.

2. Ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δεκαημέρου προθεσμίας δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὡς καὶ πᾶς τρίτος νὰ φέρωσιν ἐγγράφως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τὰς ἀντιρρήσεις των, ἐγχειριζομένας ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τούτων νὰ τὰς παραλάβωσι, κοινοποιοῦνται αὐτοῖς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ ἐπιδοτηρίου συντασσομένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, τῶν δὲ δικαιωμάτων τοῦ αλητῆρος διοίκουμένων εἰς λεπτὰ 75, ἢ ἐγχειρίζονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τῆς Κοινότητος, διφεύλουσαν νὰ τὰς διαβιβάσῃ αὐθημερόν εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς Κοινότητος. Αἱ ἀντιρρήσεις αὗται ἐπαληθεύονται παρουσίᾳ τῶν πρὸς τοῦτο καταλλήλως εἰδοποιουμένων

ἐνδιαφερομένων ἢ ἀντιρροσώπων αὐτῶν δὲ ἀπίλης ἐπιστολῆς ἢ προφορικῶς διοριζόμενων ἐφόσον θελον παραστῆ παρ' ἐπὶ τόπου ἢ εἰς πλησιέστερον χωρίον μεταβανούσης Ἐπιφοπῆς, δικαιονμένης νὰ ἔξετάζῃ καὶ ἐνόρκως μάρτυρας καὶ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ δόκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν ταῖς ἀντιρρήσεσιν ἰσχυρισμῶν, ὡς καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ οἶκοθεν τὰς ἐν τοῖς πίναξιν ἐγγραφάς.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ πεποίθησιν, ἀλλ' ἡ πιο λογημένως, ἐκδιδομένων ἢ Ἐπιφοπὴ τροποποιεῖ τοὺς πίνακας παραγωγῆς καὶ τὰς διατιμήσεις, κηρύσσει τούτους δριστικοὺς καὶ ἐκτελεστούς, οὐδενὸς ἀλλού ἐνδίκου μέσου ἐπιφερομένου κατὰ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, καὶ παραπέμπει τούτους αὐθημερόν εἰς τὸν Οἰκ. Ἐφορον.

Διὰ B. Διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν πινάκων, ἡ σύνθεσις τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν καὶ τὴν προηγούμενην παράγραφον Ἐπιφοπῶν ἢ πρόσθετος ἀποζημίωσις τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ τῶν γραμματέων δὲ ἐκάστην ἡμέραν πορείας καὶ ἐργασίας ἢ συνεδριάσεως, τὰ τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἀντιρρήσεων, ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιφοπῆς καὶ ἡ τηρητέα διαδικασία ἐν γένει κατὰ τὴν ἐκδίκασην αὐτῶν ἐνεργηθησομένη ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἀνώτερῷ συντασσόμενοι πίνακες ἀποτελοῦσι στοιχεῖα ἐλέγχου τῶν δηλώσεων, ἐνεπίδεκτα περαιτέρῳ ἀμφισβητήσεως, δινάμει τῶν δποίων, ἀνειλικρυῶν τυχὸν ἐλεγχομένων τῶν δηλώσεων, ἐγγράφονται τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου IA'. τοῦ νόμου 1640 οὗ τε δηλώσαντες ὡς καὶ οἱ ἐλλιπῶς ἢ μηδόλως δηλώσαντες εἰς συμπληρωματικὸν κατάλογον.

4. Ὁ βεβαιούμενος φόρος πληρώνεται, ἂν μὲν εἶναι κατώτερος τῶν δραχ. 100, εἰς μίαν δόσιν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνὸς, ἂν δὲ ἀνώτερος, εἰς δύο ἵσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τῆς δὲ δευτέρας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τὴν πρώτην δριζομένης προθεσμίας.

Ιιὰ τὸν τυχὸν προσάγοντας πρὸς συμψηφισμὸν τοῦ φόρου ἀντί μετρητῶν ἀποδείξεις πληρωμῆς φόρου δεκάτης ἢ συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἢ διπλότυπα πληρωμῆς φόρου δεκάτης ἢ συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἢ διπλότυπα πληρωμῆς φόρου αἴγοπροβάτων καὶ χοίρων, διφόρος προσόδων καταβάλλεται εἰς μίαν δόσιν, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνὸς, ἐφ' δύο αὖτη καλύπτεται δὰ τῶν προσαγομένων ἀποδείξεων καὶ διπλοτύπων πληρωμῆς τῶν φόρων τούτων. Ἐάν δὲ δὲν καλύπτεται τὸ ἐπὶ πλέον τῶν δραχμῶν 100 πρὸς

φόρου προσόδων καταβάλλεται έντος δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τὴν πρώτην δόσιν δριζομένης προθεσμίας.

***Αρθρον 2.** Ἐπιτρέπεται δπως διὰ B. διαταγμάτων, ἐν μέρει ἢ ἐν δλῷ, μετατίθενται αἱ προθεσμίαι τῶν δηλώσεων τῶν νερδῶν ἐκ γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν κλπ. ἐπιχειρήσεων καὶ πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ λήγει ἡ γεωργικὴ περίοδος ἢ καὶ καταργοῦνται αὐταὶ αἱ δηλώσεις.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταῦτην περίπτωσιν, δ φόρος θέλει βεβαιοῦσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκδεδικασμένων καὶ κεκυρωμένων πινάκων κατὰ τὰ ἀριθμοὺς 1 τοῦ παρόντος.

***Αρθρον 3.** Διὰ B. διαταγμάτων θέλουσι τεθῆ ἐν ίσχυΐ ἐν δλῷ ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

B. Διάταγμα 8. Αύγουστου 1920.

***Αρθρον 1.** Τίθεμεν ἐν ίσχυΐ καθ' δλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις τὸν 2331 νόμον «περὶ τροποποίησεως τῶν διατάξεων τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.»

***Αρθρον 2.** Οἱ κατὰ τὸ ἀριθμὸν 23 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐπροπονήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων, πίνακες γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς κλπ. παραγωγῆς, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτον καὶ ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου παρεχομένον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Περιλαμβάνονται δὲ πλὴν τοῦ δυνόματος καὶ τῆς κατοικίας τοῦ φορολογούμενον, τὴν καλλιεργηθεῖσαν ἔκτασιν εἰς στρέμματα ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν διωροφόρων δένδρων, τὸ εἴδος τοῦ προϊόντος, τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου, τὴν μέσην κατὰ στρέμμα παραγωγὴν καὶ τὰ συγκομισθέντα κατ' εἶδος προϊόντα, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζέων ἢ κυνηγῶν, τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα καὶ τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων χονδρικῆς πωλήσεως.

***Αρθρον 3.** — Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀριθμὸν πίνακες τῆς γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς κλπ. παραγωγῆς μετὰ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως, καταρτίζονται κατὰ χωρίον ἢ συνοικισμὸν καὶ κατὰ κοινότητα ἢ Δῆμον, παρ' ἐπιτροπῆς, ἀποτέλουμένης ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ δριζομένου ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλουν, ἐκ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος δύον ὑπάγεται τὸ χωρίον ἢ δ συνοικισμὸς ἢ τυρος δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου ὑπὸ τούτων δριζομένου καὶ ἐξ ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλουν ἐκ τῶν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ὑπηρετούντων ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δριζομένου ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἐκ τυρος τῶν ἐν πλησιεστέρᾳ κοινότητος ἢ δήμου ὑπηρετούντων τοιούτων.

***H** ἐπιτροπὴ αὗτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων καὶ διὰ ἕταν

μελῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως δῆλος ἡ διπλαῖς σημείοις
ἐφοριακὸς ἑπτάλληλος.

”Αρθρον 4. — Ή πατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐπιτροπὴ μεταβαί-
νουσα, ἐν χρόνῳ δριζομένῳ ἐκάστοτε δὲ ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
Ἀμέσων Φόρων, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης κοινότητος ἥτις καὶ εἰς
ἐκαστον χωρίον, ἀν ἥθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ λαμβάνουσα ὑπὸ δψεω-
τὰς ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἥτις κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν
κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς συγκεντρωθείσας πληροφορίας ὡς καὶ
τὰς παρ’ αὐτῆς διὰ τῶν ἴερέων, ἀγροφυλάκων, συνεταιρισμῶν καὶ ἄλλων
καταλήγων προσώπων συγκεντρωθείσας τοιαύτας, καταρτίζει τοὺς πίνακας
ἐν οἷς ἀναγράφει κατὰ φροντογόνους καὶ κατ’ εἶδος προϊόντων τὴν
καλλιεργηθείσαν ἐκτασιν, τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου καὶ τὴν συγκομισθείσαν
ἀκαθάριστον ποσότητα προϊόντων ἥτις καρπῶν καὶ προκειμένου περὶ κτηνο-
τροφικῶν τὸν ἀριθμὸν καὶ εἶδος τῶν ζῴων, καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀκαθά-
ριστον πρόσοδον κατ’ εἶδος καὶ τέλος τὴν μέχρι τοῦ χρόνου τῆς συντά-
ξεων τῶν πινάκων ἐλαχίστην καὶ μεγίστην τιμὴν αὐτῶν χονδρικῆς
πωλήσεως.

”Αρθρον 5. Οἱ πίνακες οὗτοι συντασσόμενοι κατὰ πλειοψηφίαν ἀνεν-
σθισμάτων ἥτις ξεσμάτων κλπ., ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς
ἐπιτροπῆς, τοῦ μειοψηφοῦντος δικαιουμένουν νὰ διατυπώσῃ ἔγγραφω-
τὰς ἀντιρρήσεις του, δὲ ἵδιας ἐκθέσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ἐκτίμησιν
τῆς κατὰ τὸ κατωτέρῳ ἀρθρον 7 ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀντιρρήσεων
ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸ δημοτικὸν ἥτις κοινοτικὸν κατάστημα ἐπὶ
δέκα τούλαχιστον ἡμέρας. Ἀντίγραφον δὲ τούτου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ
τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκου. Ἐφόδου τοιχοκολλᾶται ἐπιμελείᾳ τούτου
ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν τοιχοκολλήσεων τῆς πρωτευούσης
ῶς καὶ τῶν χωρίων διὰ τοῦ ἀγορικοῦ διανομέως, δπως λάβωσι γνῶσιν
οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

”Αρθρον 6. Εντὸς τῆς αὐτῆς, ὡς ἄνω προθεσμίας δικαιοῦνται οἱ
ἐνδιαφερόμενοι νὰ φέρωσιν ἔγγραφως ἐφ’ ἀπλοῦ χάρτον τὰς ἀντιρρήσεις
των, ἔγχειροις ομένας εἰς τὸν δημάρχον ἥτις πρόεδρον τῆς κοινότητος, οἵτιες
δοφείλουσιν ἀφοῦ μεταγράφωσι ταύτας εἰς ἴδιον βιβλίον μεταγραφῆς
ἀντιρρήσεων, νὰ δώσωσιν αὐτοῖς ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἐφ’ ἀπλοῦ χάρτον..

Αργονυμένον δὲ τὸν δημάρχον ἥτις πρόεδρον τῆς κοινότητος νὰ παρα-
λάβῃ ταύτας, ἥτις κοινοποιοῦνται αὐτοῖς διὰ δικαιοτικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς
διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῶν ἐπιδοτηρῶν συντασσομένων
ἐφ’ ἀπλοῦ χάρτον, τῶν δὲ δικαιωμάτων τοῦ κλητῆρος δριζομένων
εἰς λεπτὰ 50 δὲ ἐκάστην ἐπίδοσιν ἥτις ἔγχειροις ονται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν

Αρχήν, ἐφ' ὅσον ἀδρεύει τοιαύτη ἐν τῇ ἀδρᾳ τῆς Κοινότητος, δφείλουσαν ἡδρ' ἐνὸς μὲν νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ τὰς ἀποστείλῃ ἀμέσως εἰς τὸν οἰκεῖον δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος ἐπὶ ἀποδείξει.

Ο δήμαρχος ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος συγκεντοῦσιν εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῶν τὰς ἔγχειρισθείσας αὐτοῖς ἀντιρρήσεις, γνωστοποιοῦντες τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τὸν ἀριθμὸν τούτων.

Ἀρθρον 7. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀριθμὸν ἀντιρρήσεις ἐκδικάζονται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ νομογεωπόνου ἢ ἑτέρου γεωπόνου ὑπὸ αὐτοῦ δοιζομένου, καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ἐκάστον χωρίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου τούτου ἐφοριακοῦ ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου νομίμως συγκεκριτημένων γεωργιῶν δργανώσεων ἢ συνεταιρισμῶν δοιζομένου ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ προσκλήσει τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἢ τοιούτων μὴ ὑπαρχούντων ἢ ἀρνηθέντων νὰ δρίσωσι ἀντιπρόσωπον, ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου ιερέως ἢ ἴμαμη τοῦ χωρίου καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, κωλυομένου ἢ ἀρνηθέντος ἐξ ἐνὸς οἰουνδήποτε γεωργοῦ ἢ κτηνοτρόφου ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν δοιζομένου. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει ὁ νομογεωπόνος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ τούτων κωλυομένων ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ισοβάθμων ὁ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἀρχαιότερος.

Ἀρθρον 8. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μεταβαίνοντα εἰπὶ τόπου ἐνεργεῖ τὴν ἐπιαλήθευσιν τῶν ἀντιρρήσεων διὰ παντὸς μέσου, μεθ' ὁ προθιάνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τούτων, εἰς τακτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν δοιζομένην δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρότερον διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐν συνεννόήσει μετὰ τοῦ Οἰκον.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀνακοινοῦται εἰς τὸν οἰκεῖον δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος, δφείλοντα νὰ γνωστοποιήσῃ ταύτην ἔγκαιρως διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν χωρίων ἐπὶ ἀποδείξει.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἐπιδοθεῖσαι ἀντιρρήσεις εἶναι ἐλάχιστοι, δύνανται ἔγκρισει τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἐκδικασθῶσιν αὗται εἰς πλησιέστερον χωρίον κατὰ τὴν εἰς τοῦτο μετάβασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρθρον 9. Τόπος τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς δοιζεται διὰ τῆς ὡς ἄνω πρᾶξεως τοῦ προέδρου αὐτῆς τὸ Ἐφοριακὸν ἢ Εἰρηνοδικεῖα.

κὸν ἢ Κοινωνικὸν κατάστημα καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν γραμματέων τῆς Οἰκου. Ἐφορείας ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκ. Ἐφορείας, ἄλλως ὁ γραμματεὺς ἢ ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, καὶ προκειμένου περὶ χωρίων μὴ δυτῶν ἔδρᾳ δήμου ἢ κοινότητος, ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 10. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀντιρρήσεων, δικαιοῦται ὁ ἔνδιαιφερόδημενος νὰ παρίσταται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δὲ ἀντιπροσώπου, διοριζόμενον δὶ αὐτῆς ἐπιστολῆς ἢ καὶ προφορικῶς ἐν περιπτώσει συμπαραστάσεως αὐτῶν. Ἔάν δὲ τυχὸν δὲν ἥθελεν ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν, ἢ ἐπιτροπὴ προβάίνει εἰς συζήτησον τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀπόντος τούτου.

Άρθρον 11. Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιουμένη νὰ ἔξετάζῃ ἐνόρκως καὶ μάρτυρας, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ δρον περὶ τῆς διηθείας τῶν ἐν ταῖς ἀντιρρήσεσιν ἴσχυρισμῷν.

Κρίνει δὲ κατὰ πεποίθησιν ἐπὶ ἐκάστης ὑποθέσεως καὶ ἀποφαίνηται ἥτιολογημένως ἐπὶ ἐκάστης ἀντιρρήσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συντάσσουσα συνοπτικὸν κατὰ συνεδρίασιν πρακτικὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἐκδικάσεως κηρύσσει δριστικὸν καὶ ἐκτελεστοὺς τὸν πίνακας τῆς γεωργικῆς κτηνοτροφικῆς κλπ. παραγωγῆς, οὐδενὸς ἄλλου μέσου ἐπιτρεπομέρου κατὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, καὶ ἀποστέλλει τούτους αὐθημερὸν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ἀντίγραφον ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τῶν πινάκων τούτων κατὰ χωρίον κεκυρωμένον παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς χορηγεῖται ἀμέσως εἰς τὸν δῆμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος.

Άρθρον 12. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πινάκων τούτων προβαίνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου τῆς Ε. κατηγορίας «κέρδη ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 23 § 5 τοῦ νόμου 1640 τοῦ 1919 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συγεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων, οἰκείων διατιμήσεων καὶ συντελεστῶν, συμμορφούμενος κατὰ τὰ λοιπὰ πρός τὰς περὶ βεβαώσεως καὶ εἰσπράξεως σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Άρθρον 13. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 3 καὶ 7 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπιτροπῶν παρέχεται, πλὴν τῶν κατὰ νόμων ὁδοποδιῶν ἔξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, καὶ πρόσθετος ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μέχρι δραχμῶν ἔξ δὲ ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ἢ δὲ ἐκάστην

ή μέραν συνεδριάσεως, εἰς δὲ τὸν γραμματέα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὃσον προσλαμβάνεται τοιοῦτος, μέχρι δοαχμῶν τεσσάρων δὶ ἑκάστην ἡμέραν συνεδριάσεως, μετὰ τῶν τυχὸν ὀδοιπορικῶν ἐξόδωντοι.

B. Διάταγμα 16 Σ)βείου 1920.

Άρθρον 1. 1. Αἱ προθεσμίαι πρὸς ὑποβολὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παραγγαφοὶ 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐπροποιήθη διὰ μεταγενεστού ἔρων νόμων, δηλώσεων καθαρᾶς προσόδου Ε'. κατηγορίας μετατίθενται δι' ἀπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑποχρέους εἰς τοιαύτην δήλωσιν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὅστις ἔπειται τοῦ οἶκον. ἔτους, καθ' ὃ συγκομίζεται ἡ πρόσοδος.

2. Ομοίως μετατίθεται διὰ τοὺς ἀσκοῦντας γεωργικήν, κτηνοτροφικὴν καὶ ἄλλην ἀποχείρωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡ πρὸς δήλωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου προθεσμία.

Άρθρον 2. 1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπόχρεοι ἐντὸς τοῦ ἀπριλίου 1921 πρὸς δήλωσιν τῆς κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1920—1921 συγκομισθείσης προσόδου των τῆς Ε'. κατηγορίας, διείλονται νὰ ἐπιδώσωσι τὴν διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920—1921 δήλωσιν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1920, περιλαμβάνοντες εἰς τὴν δηλωθησομένην συνολικὴν αὐτῶν προσόδου τὸ ἄθροισμα τῶν προσόδων, ἃς τυχὸν ἐπραγματοποίησαν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920, ἐξ ἀλλων κατηγοριῶν πλὴν τῆς Ε', ἢς τὴν πρόσοδον θέλουνται περιλάβει εἰς τὴν καὶ Ἀπρίλιον 1921 δοθησομένην δήλωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

2. Οἱ τυχὸν μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1920 ἐπιδόσαντες ἥδη δηλώσεις ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ φόρου διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1920—1921 δὲν θὰ ἐπιδώσωσι νέας τοιαύτας διὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1921.

Άρθρο. 3. Οσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 3. τοῦ B. δια)τος τῆς 8. Αὐγούστου 1920 «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύι τοῦ νόμου 2331 ιλπ.» διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόδου δριζόμενός ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἐλλείπει, ἀπονοιάζει ἥ κωλύεται ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἥ καὶ τούτου ἐλλείποντος, ἀπόντος ἥ κωλυομένου ὑπὸ τυνος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόδου ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Ή ἐπιτροπὴ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ B. διατάγματος τῆς 8 Αὐγούστου 1920 ενδρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων καὶ δύο τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως ὁ ἐφόδος ἥ δι παρ' αὐτοῦ ὀρισθεὶς ὑπάλληλος.

B. Διάταγμα 29 Μαρτίου 1921.

Άρθρο. μόνον. Ἀπὸ τοῦ Οἴκον. ἔτους 1921-22 καὶ ἐφεξῆς καταργοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 1640 ὡς ἐπροποιήθη διὰ τοῦ νόμου

1991 τῆς 28^ο Ιανουαρίου 1920, δηλώσεις τῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν κτηνοτροφικῶν κλπ. ἐπιχειρήσεων (Κατηγορία E.) μόνον διὰ τὸν μὴ συντάσσοντας ἴδιον ίσολογισμὸν ἢ μὴ συμμετέχοντας εἰς ἡμεδαπάς ἢ ἀλλοδαπάς. Εταιρείας ἢ καὶ συνεταιρισμὸν συντάσσοντας τοιούτους, ἀλλὰ δηλοῦντας τὰ εἰς εἶδος συγκομιζόμενα ὑπὲρ αὐτῶν προϊόντα, ἢ δὲ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων τῆς Κατηγορίας ταύτης θέλει ἐνεργεῖσθαι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. β'. τοῦ νόμου 2331 τῆς 25^ο Ιουνίου 1920 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου 2331 ἐκδεκτασμένων καὶ κεκυρωμένων πινάκων παραγωγῆς.

Διὸ ἂς ὅμως Ἐπαρχίας χωρίᾳ ἢ συνοικισμὸν δὲν κατέστη δυνατὴ ἐν ἔτει τούτῳ ἢ ἔγκαιρος σύνταξις καὶ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τὸ ἀνατέρῳ πινάκων παραγωγῆς, δύναται δὲ Ὅπουν γός τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάσσῃ τὴν ἐπίδοσιν δηλώσεων δὶς ἀποφάσεώς τον, δὶς ἢς θέλει καθορίζεσθαι δὲ χρόνος τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Άμοιβαὶ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ ἐκ μισθῶν, ἡμερομισθίων. ἐπιχορηγήσεων, ἐπιδομάτων, συντάξεων καὶ πάστης ἐν γένει ἀμοιβῆς, παρούσης ἢ παρωχημένης ὑπηρεσίας, τῶν κτωμένων ἐντὸς ἑκάστου μηνὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἔτι δὲ καὶ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν ἐπιβάλλεται φόρος πρόσθιος:

3 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν παρεχομένων ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων,

2 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει παρεχομένων ὑπὸ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ὑπὸ ἰδιωτικῶν τοιούτων διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους, καὶ

1 ο)ο διὰ τὰ ἐργατικὰ ἐν γένει ἡμερομίσθια, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν αἱ κατωτέρω ἐκπτώσεις ἐλαχίστων συντηρήσεως ἀνευ περαιτέρου λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν προσαυξήσεων.

α') Ἐκ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων δρ. 500.

β') Ἐκ τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων δρ. 20.

Διὰ τούς ἀνατηρους πολέμου αἱ ὡς ἄνω ἐκτώσεις δρίζονται εἰς τὸ τριπλάσιον.

Ο φόρος τῶν διπλωματικῶν, προξενικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων

τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὃν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἔνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογίζεται ἐπ' αὐτῷ πρὸ τῆς εἰς ἔνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα μετατροπῆς των, τῆς χρυσῆς δραχμῆς θεωρουμένης ὡς ἵστοτίμου πρὸς τὴν χαρτίνην. Τὸ οὕτω δὲ προκύπτον ποσὸν φόρου καταβάλλεται εἰς χαρτίνας δραχμάς.

2. Αἱ πέραν τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀμοιβαὶ τοῦ πρωσαπικοῦ ὡς καὶ τὰ ποσοστὰ τούτου φορολογοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐργοδότου κατηγορίαν καὶ ἐπὶ τῷ κατὰ ταύτην εἰδικῷ συντελεστῇ ἄνευ ἐκπτώσεως ἐλαχίστου συντηρήσεως. ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἔτυχε τοιαύτης κατὰ τὴν παροῦσαν κατηγορίαν. Ὁ φόρος ὅμως εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 26 ὁρίζομενα.

3. Ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς ἐργοδότων, αἱ ἐκπτώσεις ἐλαχίστου συντηρήσεως ἐνεργοῦνται ἐφ' ἄπαξ, ἐν συνόλῳ μὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐργοδότου, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ αὐτοῦ παρεχομένη μηνιαίᾳ ἀμοιβὴ καλύπτει τὸ ἐκπεστέον ποσόν, τημματικῶς δὲ καὶ διαδοχικῶς, μέχρις ἔξαντλήσεως ἐφ' ἄπαξ κατὰ μῆνα τῆς ὀλικῆς μηνιαίας ἐκπτώσεως, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐργοδότων.

4. Παρὰ δημοσίαις ὑπηρεσίες θεωρεῖται ὡς ἴδιος ἐργοδότης πᾶσα ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία, ἐκκαθαρίζουσα ἀμοιβάς. Ως κύριος δὲ ἐργοδότης θεωρεῖται ἡ ἀρχὴ ἢ ἡ ὑπηρεσία ἢ ἐκκαθαρίζουσα τὰς τακτικὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὰς μηνιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις.

5. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου.

α') Ἡ Βασιλικὴ χορηγία.

β') Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

γ') Ὁσαύτως ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Πρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεις, ἀποφερούσας αὐτοῖς προσόδους τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

δ') Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μετακαλούμενων ἀλλοδαπῶν ὁργανωτῶν, ἐφ' ὅσον Ἐξαιροῦνται ρητῶς διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

ε') Πᾶσα ἀποζημίωσις παρεχομένη κατ' ἀποκοπὴν ἔναντι δαπανῶν ἀνάληφθείσης ὑπηρεσίας.

σ') Αἱ εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ εἰς θύματα ἢ εἰς οἰκογενείας θυμάτων πολέμου παρεχόμεναι συντάξεις καὶ περιθάλψεις πάσης φύσεως.

[N. Δ. 11 Ιανουαρίου 1923. Ἀρθρ. 4 Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν ΣΤ' κατηγορίαν τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, φορολογίας ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν (δις καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν συν-

Θετικοῦ) τὸ ἔξ ἀλλοδαπῶν προσωπικὸν ἀνεγνωρισμένων ἔένων Φιλανθρωπικῶν ἀποστολῶν (Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κτλ.) ἐφ' ὅσον χρόνον θέλει διαρκέσει ἡ ἐν Ἑλλάδι παραμονή των.]

***Ανάλυσις ἄρθρου.** Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου, ὃς εἰχε τροποποιηθῆ διὰ τοῦ Ν. 1992 καὶ ἵσχε τὸπο τοῦ 1919 εἶχεν ὃς ἔξης:

"**Άρθρον 24.** 1. Ἐπὶ τοῦ καθαροῦ συντολικοῦ ποσοῦ ἐκ μισθῶν, ἡμερομισθίων, ἐπιχορηγήσεων, ἐπιδομάτων συντάξεων καὶ πάσης ἐν γένει ἀμοιβῆς, παρούσης ἢ παρωχημένης ὑπηρεσίας, τῶν κτωμένων ἐντὸς ἑκάστου μηνὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ὅπο δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν παλλήλων (συμπεριλαμβανομένων ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτη καὶ διαχειριστῶν καὶ Διευθυντῶν καὶ μελῶν διοικητικῶν Συμβούλιων, ἔτι δὲ καὶ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν) ἐπιβάλλεται φόρος πρὸς 4 ο), ἀφοῦ προηγούμενως ἐνεργηθῶσιν.

α') Αἱ κατὰ τὸ κεφ. Β' ἐκπιώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις. (πρόσειται περὶ τῶν ἐκπιώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως).

β') Πάντως αἱ ἐπόμεναι τακτικαὶ ἐκπιώσεις.

50 ο) ἐπὶ τοῦ α' τμήμ. ἀπὸ δρ. 1 μέχρι 400 μηνιαίως.

25 ο) » » β' » » 401 » 830 »

2. Τὰ ἐργατικὰ ἡμερομίσθια, μετὰ τὰς ἐνδεχομένας ἐκπιώσεις τοῦ Κεφ. Β' φορολογοῦνται πρὸς 1 ο) ἔξ δλοκλήρου.

3. Ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς ἐργοδοτῶν, αἱ μὲν ἐκπιώσεις ἐλαχίστου συντηρήσεως ἐνεργοῦνται ἐφ' ἄπαξ ἐν συνόλῳ μὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐργοδότου, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ παρεχομένη μηνιαία ἀμοιβὴ καλύπτει τὸ ἐκπεστέον ποσόν, τμηματικῶς δὲ καὶ διαδοχικῶς, μέχρις ἐξαντλήσεως ἐφ' ἄπαξ κατὰ μῆνα τῆς δλικῆς μηνιαίας ἐκπιώσεως, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐργοδοτῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τακτικαὶ ἐκπιώσεις ἐνεργοῦνται ὑφ' ἐκάστου τοῦ ἐργοδότου ἐπὶ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μόνον παρεχομένης ἀμοιβῆς, ἀνεν συσχετίσεως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐργοδοτῶν παρεχομένας τοιαύτας.

4. Παρὰ δημοσίαις ὑπηρεσίαις θεωρεῖται ὡς ἴδιος ἐργοδότης πᾶσα ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία, ἐκκαθαρίζοντα ἀμοιβάς. Ως κύριος δὲ ἐργοδότης θεωρεῖται ἡ ἀρχὴ ἢ ἡ ὑπηρεσία ἢ ἐκκαθαρίζοντα τὰς τακτικὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὰς μηνιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις. Παρὰ ταῖς αὐταῖς ὑπηρεσίαις ἡ τακτικὴ ἐκπιώσις ἐπὶ ἐκτάκτων ἀποδοχῶν, μή συμπεριλαμβανομένων εἰς μισθοδοτικὴν μηνιαίαν κατάστασιν, δρᾷται εἰς 50 ο) ἐν ὅλῳ ἀνεὺ ἐτέρας διαβαθμίσεως.

5. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου.

α.) *H Βασιλικὴ χορηγία.*

β.) Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

γ'.) Ὡσαύτως ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Πρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεις, ἀποφερούσας αὐτοῖς προσόδους τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

δ.) Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μετακαλούμένων ἀλλοδαπῶν ὁργανώτῶν, ἐφ' ὅσον ἔξαιροῦνται ὅητῶς διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

ε'.) Πᾶσα ἀποζημίωσις παρεχομένη κατ' ἀποκοπὴν ἔναντι δαπανῶν ἀναληφθείσης ὑπηρεσίας.

Β'. Άπὸ τοῦ ἔτους 1920. διὰ τοῦ N. 2173, α') κατηγρήθησαν αἱ τακτικαὶ ἐκπιτώσεις τοῦ ἔδαφ. β'. τῆς § 1ι αἱ διαβαθμίζουσα τὴν φορολογητέαν πρόσοδον καὶ β'). δ φορολογικὸς συντελεστῆς ὥρισθη ὡς ἔξης:

6 ο) ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν διοικητικῶν συμβούλων, ἐταιρειῶν ἢ ποσοστῶν διευθυτῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν αὐτῶν ἐταιρειῶν.

3 ο) ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ἀποδοχῶν παρεχομένων ὑπὸ ἰδιοτικῶν ἐν γέσει ἐπιχειρήσεων, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῷ ἔδαφίῳ περιπτώσεων.

2 ο) ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει παρεχομένων ὑπὸ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ὑπὸ ἰδιωτικῶν τοιούτων διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τοῦ Κράτους, καὶ

1 ο) διὰ τὰ ἐργατικὰ ἐν γένει ἡμερομίσθια.

Γ'. Τὸ οὕτω τροποποιηθὲν κείμενον ἴσχυσεν μέχρι τοῦ ἔτους 1923, ἀπὸ τοῦ δποίον ἴσχυει τὸ ἐν τῷ κώδικι κείμενον, διαμορφωθὲν ὡς ἐν αὐτῷ διετυπώθη, κατόπιν τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ N. Δ. 19 Μαρτ. 1923.

Ἐκ τῆς § 1 τοῦ κώδικος ἀπτηλείφθη ὡς ἐν τῷ N. 2173 ὀνταφερόμενος συντελεστῆς 6 ο), καίτοι μὴ ὅητῶς καταργηθεῖς, διότι αἱ ὑποκείμεναι εἰς τοῦτον πρόσοδοι ἔξι ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν διοικητικῶν Συμβούλων Ἐταιρειῶν κλπ. αἱ πέραν τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν μετετάχθησαν εἰς ἀς κατηγορίας καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ ἐργοδότου διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ παραγγάφου 2, φορολογούμενα μὲ τὸν συντελεστὴν τῶν κατηγοριῶν τούτων. Σχετικαὶ μὲ τὴν ἐν λόγῳ μετάταξιν εἶναι καὶ αἱ προσθήκαι ἀναλόγων διατάξεων εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 19 τοῦ κώδικος διὰ τοῦ N. Δ. 19 Μαρτίου 1923.

Ἐν τέλει τῆς § 1 προσετέθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12 N. Δ. 21 Ιουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως... φορολογικῶν νόμων» αἱ ἀφορῶσαι τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου τῶν εἰς ἔνον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἀμοιβομένων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, τῶν δποίων ἢ ἴσχυς ὡς πρὸς τὴν ΣΤ' κατηγορίαν ἦρξετο, κατὰ ὅητὴν διάταξιν ἀπὸ Ιουνίου 1923.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν § 2 τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ ὡς ἀνω N. Δ)τος ἔχουσαν οὕτω :

2. Πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς κείμενους νόμους κρατήσεις ἐπὶ τῶν εἰς ἔνον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἀμοιβομένων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, τῶν δποίων ἢ ἴσχυς ὡς πρὸς τὴν ΣΤ' κατηγορίαν ἦρξετο, κατὰ ὅητὴν διάταξιν ἀπὸ Ιουνίου 1923.

νόμισμα ή συνάλλαγμα καταβαλλομένων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπολογίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου (§ 1 εἶναι ἡ περιληφθεῖσα ἐν τῷ κώδικι).

Δ'. Μεταξὺ τῶν ἀπαλλαγῶν περιελήφθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Ιανουαρίου 1923 N. Δ)τος, τῶν δύοιν τῇ ἔφαρμογῇ ἔξαρταται ἐκ τῆς ἐκδόσεως σχετικῆς ὑπονομιακῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 25

(Κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 § 5 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923). Τοῦ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου, μὴ τροποποιηθὲν ἀπὸ τῆς ισχύος του, εἶχεν ὃς ἔξῆς :

1. Τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἀμοιβῶν ὁρίζεται ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὡς ἄνω ἀποδοχῶν τοῦ φροντιστηρίου πάσης, κατὰ τὸν Νόμον ἢ κατὰ τὰ κεκανονισμένα παρ’ ἐταιρείας ἢ ἐμπορικοῖς οἴκοις, υφασμάτων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν καὶ ἴδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὃς καὶ πάσης δαπάνης ἢ τέλους καταβαλλομένου διὰ τὴν εἰσπραξὴν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀμοιβῆς, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου.

Ἄρθρον 26.

1. Ο φόρος ἐπιβαλλόμενος εἰς βάρος τῶν κτωμένων ἀμοιβᾶς ὑπηρεσιῶν, παρακρατεῖται κατὰ τὴν εἰσπραξὴν παρὰ μὲν τῶν δημοσίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν Δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Ταμείων, παρὰ δὲ τῶν ἴδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπὸ ἐταιρειῶν, ἴδιωτικῶν οἴκων καὶ παντὸς ἐν γένει ἀπασχολοῦντος συστηματικῶς ἔμμισθον ἢ ἡμερομίσθιον προσωπικὸν καὶ καταβάλλεται ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον, εἰς μίαν ἐτησίαν δόσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου συνυποβαλλομένης σχετικῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ εἰσπραξὴς.
2. Οσοι μισθωτοὶ ἢ ἡμερομίσθιοι, (οἶνον, κοσμηματογράφοι, χειρόνακτες, κτίσται κλπ.), ἐργάζονται εἰς ἐργοδότας μὴ ἀπασχολοῦντας συστηματικῶς προσωπικόν, ἢ ὅσοι κτῶνται ἀμέσως ἀμοιβᾶς ἐκ τοῦ ἔξωτερου, ἐπιδίδουσιν αὐτοὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾧ διαμένουσι, δήλωσιν διὰ τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος κτηθείσας ἀμοιβᾶς, καταβάλλοντες συχρόνως δλόκληρον τὸν φόρον.

* Ανάλυσις ἀρθρου. Τὸ ἀνωτέρῳ ἀρθρον ισχύει ἀπὸ τοῦ 1919 ἀνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, πλὴν τῶν ἀρχικῶν διὰ τῶν N. 1992 καὶ 2411.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Αμοιβαὶ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

”Αρθρον 27.

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν οἰωνδήποτε καθαρῶν ἀμοιβῶν ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, οīα τὰ τῶν ιατρῶν, ἀρχιτεκτόνων, μηχανικῶν, καλλιτεχνῶν κλπ. ἀμίσθιων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς οī συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες κλπ., καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης καθαρᾶς προσόδου μὴ δυναμένης νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἄλλην κατηγορίαν ἐπιβάλλεται καθ’ ἕκαστον ἔτος φόρος πρὸς 6 ο)ρ ἀφ’ οὗ προηγούμενως ἐνεργηθῇ ἐκπτωσις ἐλαχίστου συντηρήσεως δραχμῶν 4000 ἀνευ περαιτέρῳ λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν προσαυξήσεων.

2. Καθαρὰ ἀμοιβὴ λογίζεται ἡ μετ’ ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἀκαθαρίστον παντὸς φόρου, τέλους ἡ δικαιώματος καὶ ἐν γένει πάσης δαπάνης καταβληθείσης πρὸς παροχὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπόληψιν τῆς ἀμοιβῆς, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου.

”Ανάλυσις ἀρθρου. Α'. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον ὡς ἵσχυσε διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1919 εἰχεν ὡς ἔξης:

”Αρθρον 27. 1. Ἐπὶ πασῶν τῶν οἰωνδήποτε καθαρῶν ἀμοιβῶν ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, οīα τὰ τῶν ιατρῶν, ἀρχιτεκτόνων, μηχανικῶν, καλλιτεχνῶν κτλ., ἀμίσθιων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς οī συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες κτλ., καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης καθαρᾶς προσόδου, μὴ φορολογουμένης κατὰ τὰς προηγηθείσας κατηγορίας, ἐπιβάλλεται καθ’ ἕκαστον ἔτος φόρος 4 ο)ο ἀφοῦ προηγούμενως ἐνεργηθῶσιν.

α) Αἱ κατὰ τὸ Κεφ. Β’ δριζόμεναι ἐκπτώσεις, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις.

β) Πάντως αἱ ἀκόλουθοι ἐκπτώσεις.

50 ο)ο ἐπὶ τοῦ α' τιμήματος ἀπὸ δραχ. 1—5000

25 ο)ο ἐπὶ τοῦ β' τιμήματος ἀπὸ δραχ. 5001—10000

2. Δὲν θεωρεῖται πρόσοδος οὐδὲ ὑπόκειται εἰς τὴν φορολογίαν τῆς τε κατηγορίας ταύτης καὶ πάσης ἄλλης, ἡ αὐτόματος ὑπερτίμησης κεφαλαίου ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα δἰ ἀγοραστικούς. Ἀλλὰ καὶ πραγματοποιηθεῖσα, φορολογεῖται κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν καὶ μόνον ἐφόσον ἡ ἀγοραπαλησία δὲν ἀποτελεῖ πρᾶξιν μεμονωμένην ἀλλ’ ἀθροισμα πολλαπλῶν ἡ διαδοχικῶν τοιούτων, δυναμένων νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀσκηθεισῶν.

3. Καθαρὰ ἀμοιβὴ λογίζεται ἡ μετ’ ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἀκαθαρίστον παντὸς φόρου, τέλους ἡ δικαιώματος καὶ ἐν γένει πάσης δαπάνης κατα-

βληθείσης πρὸς παροχὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπόληψιν τῆς ἀμοιβῆς, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου.

Β'. *Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτος 1920* διὰ τοῦ N. 2173 κατηργήθησαν αἱ ἐκπτώσεις τοῦ ἑδαφ. β'. § 1 αἱ διαβαθμίζουσαι τὴν φορολογιτέαν πρόσοδον καὶ ηὑξήθη ὁ φορολ. συντελεστὴς ἀπὸ 4 ο) εἰς 6 ο).

Γ'. *Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923* τὸ κείμενον διαμορφώθη ὡς ἐτέθη ἐν τῷ κώδικῃ, κατόπιν τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἄρθρου 9 § 1 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 (ὅρᾳ ἀνάλυσιν ἄρθρου 40).

"Αρθρον 28

1. Αἱ δηλώσεις οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς κτωμένους καθαρὰς ἀμοιβὰς ὑποπτούσας εἰς τὸν φόρον καὶ μετὰ τὴν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 27 ἔκπτωσιν, ἐπιδίδονται εἰς τὸν Οἰκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας ἐν ἥ διαμένει ὁ φορολογούμενος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὃ δὲ φόρος καταβάλλεται εἰς δύο ἵσας δόσεις, ὥν ἡ πρώτη σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως, ἡ δὲ δευτέρᾳ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

"Ανάλυσις ἄρθρου. Τὸ ἄρθρον ἐτροποποιήθη μόνον διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 § 3 Ν.Δ. Μαρτ. 1923 ἀντικαταστήσαντος ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου τὴν ἐν αὐτῷ ἀρχακήν φρᾶσιν «καὶ μετὰ τὰς ἐν κεφαλ. B' ἐνδεχομένας ἐκπτώσεις» διὰ τῆς «φράσεως «καὶ μετὰ τὴν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 27 ἐκπτώσεων», ἦτοι τὴν ἔκπτωσιν τῶν δρ. 4000 τὴν ἀντικαταστήσασαν τὰς ἐκπτώσεις ἐλαχίστου συντηρήσεως τοῦ καταργηθέντος κεφαλ. B'.

"Αρθρον 29.

1. Μὴ ἐπιδοθείσης δηλώσεως ἥ ἐὰν ἡ ἐγχειρισθεῖσα κρίνεται παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀνακριβῆς καὶ ἐν ἐλλείψει παντὸς ἄλλου στοιχείου πρὸς προσδιορισμὸν τῶν πραγματικῶν καθαρῶν ἀμοιβῶν, δύναται ὁ Οἰκ. Ἐφορος νὰ καθορίζῃ τεκμαρτῆν καθαρὰν πρόσοδον ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων «καθορισμοῦ καθαρᾶς προσοόδου ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων». Οἱ πίνακες οὗτοι, καταρτιζόμενοι κατὰ τρειάν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς προέδρου, τοῦ ἀρμόδιου τμῆματάρχου τῶν Ἀμέσων Φόρων, ἢ τούτων καλυνομένων, τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐνὸς ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζομένου, καὶ ἐκ δύο προσέτι μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μεταξὺ ἀσκούντων ἐν γένει ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα (ἰατρῶν, δικηγόρων, ἀρχιτεκτόνων κλπ.) ἀναγράφουσι κατ' ἐπάγγελμα τὴν τεκμαρτῆν καθαρὰν πρόσοδον κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, ἐν ἥ ἀσκεῖται τοῦτο, καὶ ἐτέρων ἐπαρκῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τεκμηρίων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευόμενοι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύοντες ἐπὶ τοία φορολογικὰ ἔτη.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παρα-

γραφον πινάκων δύναται νὰ καθορίζηται ή φροντολογητέ α καθαρὰ πρόσοδος ἐνὸς ή πλειόνων φροντολογουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργασιῶν αὐτοῦ ή καὶ ἑτέρων ἐπαρχῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτων τεκμηρίων ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, δοκιμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἔργασιῶν των κανονίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

3. Οἱ κατὰ τὴν § 1 πίνακες ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναθεωρῶνται διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς τριετοῦ περιοδικῆς ἴσχυος αὐτῶν, ἀνασυντασσόμενοι ὑφ' οὗ.δ.δρονς καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἀρχικῶν πινάκων.

‘Ανάλυσις ἀρθρου. Α’. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου, ὃς ἵσχυσε μέχρι τοῦ οἰκον. ἔτους 1923 μετὰ τροποποίησιν τοῦ N. 1992, εἶχεν ὡς ἔξῆς :

“**Ἀρθρον 29. 1.** Μὴ ἐπιδοθείσης δηλώσεως. καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τεκμαρτὴ καθαρὰ ἀμοιβή, ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων κατατάξεως τῶν διαφόρων ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων εἰς κλάσεις. Οἱ πίνακες οὗτοι καταρτιζόμενοι κατὰ τριετίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς προέδρου; τοῦ ἀρμοδίου τηματάρχον τῶν ἀμέσων Φόρων, ἢ τούτων κωλυομένων, τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνὸς ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δοκιμένου, καὶ ἐκ δύο ἢ τριῶν ἐπὶ πλέον μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μεταξὺ καθηγητῶν τῶν ἐν Ἐλλάδι Πανεπιστημίων καὶ λοιπῶν ἀσκούντων ἐν γένει ἐλευθερίᾳ ἐπαγγέλματα (ἰατρῶν, δικηγόρων, ἀρχιτεκτόνων κλπ.) ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιεύμενοι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἵσχυοντες ἐπὶ τρία φροντογικά ἔτη. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἡ ὑπὸ τῆς ὧς ἀναθεώρησις τῶν οὕτωσὶ καταρτισθέντων πινάκων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ νέων τοιούτων κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς πρώτης περιόδου.

“**Ἡ ἀναθεώρησις** αὗτη προκαλεῖται διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντελουμένη ὑπὸ τὸν οὗτον δρονς τοῦ νόμου, ὑφ' οὗς καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ ἀρχικοῦ πίνακος.

Β. Ἀπὸ τὸ οἰκον. ἔτους 1923 τὸ ἀνωτέρῳ κείμενον τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 9 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 διετυπώθη ὃς ἐν τῷ κώδικι.

(“Ορα ἀπαρατήτως σχετικάς διατάξεις ἀρθρ. 40 § 8 καὶ ὀνάλυσιν αὐτῶν.)

Γ'. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1923 Β. Δ «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς δὰ τὴν φροντογιαν τῆς γορίας Ζ'. τῶν καθαρ. προσόδων» οὗτόνος τὰς διατάξεις παραθέτωμεν

Αρθρον 1. 1. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ἑκάστης Οἰκονομίας Ἐφορείας ἀνιστάται Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἡ α') ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἡ β') τριών αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, β') ἐξ ἐνὸς ἐτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ὃν οἱ ζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ἐνὸς ἡ ἀναπληρωτῶν, καὶ γ') ἐξ ἐνὸς φορολογούμενου, ἀσκοῦντι καὶ ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, ὑποδεικνυμένου μεθ' ἐνὸς ἡ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Σωματείου συλλόγου ἡ ἄλλης Ἐνώσεως τῶν ἐπαγγελματῶν, ὃν πρόκειται γὰρ καθορισθῆ ἡ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος." Αν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτων Σωματείου ἡ Ἐνώσις ἡ ἀν τὰ ὑπὸ τούτων δρισθέντα μέλη δὲν προσέλθωσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχει εἰς τῶν μᾶλλον φορολογούμενων ἐκ τῶν ἀσκοῦντων ἐλευθέριον ἡ ἄλλο ἐπάγγελμα, δριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Προκειμένου νὰ καθορισθῇ ἡ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος δικηγόρων, ὡς δεύτερον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ διορίζεται δικαστικὸς λειτουργὸς βαθμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ Πρωτοδίκου.

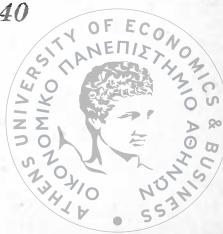
3. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρους καὶ ἐπὶ ισοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν. "Αν δὲν συμπέσωσι ἐπὶ τὸ αὐτὸν γνῶμαι δύο τοντλάχιστον μελῶν, λαμβάνεται ὑπὸ δημοσίου δρος τῶν ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς καθοριζομένων ποσὸν καθαρᾶς προσόδου.

5. Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικά, συντασσόμενα ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἡ ὑπὸ τυνος τῶν παραπάνω τοῦ δριζομένων ὑπαλλήλων τῆς Ἐφορίας.

Αρθρον 2. 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὗτη συγκεντροῦσά τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ λοιπὰ στοιχεῖα, συνέρχεται ἐν τῷ Ἐφοριακῷ καταστήματεπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου καὶ ἐπιμελεῖται τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διάκις οὗτος (ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος) ἥθελε κρίνει ἀνεπαρκεῖς τοὺς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρ. 29 τοῦ 1640 νόμου, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, πίνακας καθορισμοῦ καθαρᾶς προσόδου ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ καθορίζει τὴν φορολογητέαν καθαρὰν πρόσοδον ἐνὸς ἡ πλειόνων φορολογούμενων κατὰ τὴν κατηγορίαν Z (ἀμοιβαὶ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἡ καὶ ἐτέρων ἐπαρκῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεκμηρίων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀσκῇ τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 33 τοῦ 1640 νόμου δικαιώματα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

"Αρθρον 3. 1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιρροπῆς, διατυπούμένων μόνον ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ μὴ κοινοποιουμένων ἰδιαιτέρως, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος συντάσσει τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους, καθ' ὃν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποσπασμάτων ἐπιτρέπονται αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δοριζόμεναι ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις, ἀκόλουθουμένης τῆς ἐν τῷ νόμῳ διαδικασίας.

2. Ὁ ἐνιστάμενος καὶ ἐγγραφῆς ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ, στηριζόμενος εἰς ἀπόφασιν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιρροπῆς, βαρύνεται τῇ ἀποδείξει τοῦ περιεχομένου τῆς ἐνστάσεως.

3. Δύναται ἐν τούτοις ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος νὰ καθορίσῃ ἐν τῷ φορολογικῷ καταλόγῳ φορολογητέαν καθαρὰν πρόσοδον ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιρροπῆς καθορισθείσης, ὑπέχων ὅμως τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδείξεως.

"Αρθρον 4. 1. Λἱ ἀποφάσεως τοῦ Ὅποντος τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ συνιστῶνται πλείονες τῆς μᾶς Ἐπιρροπαὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον συντιθέμεναι.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἴσχύουνται καὶ ἐπὶ τῶν ἥδη ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγενετο ἐγγραφὴ ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ (Ν. Δ. τῆς 19 Μαρτίου 1923 ἀρθρον 21).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνοικικῆς καθαρᾶς προσόδου.

"Αρθρον 30.

. Ἐκ τῆς συνοικικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν 12.000 δραχμῶν, προσαυξανόμενον κατὰ δραχμὰς 1000 ἐτησίως δι' ἔκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα. Ἡ σύζυγος, ἡ μήτηρ, ὁ ὑπερεξηκοντούντης ἢ ἀνίκανος πατήρ, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἀδελφαί, τ' ἀνήλικα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ οἱ ἀνήλικαι ἀδελφοὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, πάντες ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἔχουσιν ἵδιαν πρόσοδον. Οἱ δικαιούμενοι εἰς τὰς λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν προσαυξήσεις ὑποχρεούνται εἰς ὑποβολὴν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ βασίμου δικαιώματος αὐτῶν τούτου.

Ο ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας σινολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος καθιστᾶται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ νόμῳ 2966 φορολογικῆς κλίμακος.

Φορολογικὴ κλίμακα ἀρθρ. 1 §§1.2 Ν. 2966.

Τμήματα ἡ κλίμακα προσόδου	Ποσοστον φορολογίας οὐσιών κατά την κατηγορίαν	Αναλογῶν συνθετικού φόρου		
		Φόρος καταθέσεων προσόδου	Σύνολον:	Δραχ.
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Τὰ πρῶτον κλιμάκιον μέχρι δρ. 12,000 ἀφορολόγητον			12.0 0	—
Ἐκαστον ἐπόμ. κλιμ. μέχρι δρ. 6.000	5.20%	312	18.000	312
» » » • » 6.000	6.50%	390	24.000	702
» » » » 6.000	7.80%	468	30.000	1.170
» » » » 12.000	9.10%	1.092	42.000	2.262
» » » » 12.000	10.40%	1.248	54.000	3.510
» » » » 12.000	11.70%	1.404	66.000	4.914
» » » » 12.000	13. %	1.560	78.000	6.474
» » » » 18.000	14.30%	2.574	96.000	9.048
» » » » 18.000	15.60%	2.808	114.000	11.856
» » » » 18.000	16.90%	3.042	132.000	14.898
» » » » 18.000	18.0%	3.276	150.000	18.174
» » » » 24.000	19.50%	4.680	174.000	22.854
» » » » 24.000	20.80%	4.992	198.000	27.846
» » » » 24.000	22.10%	5.304	222.000	33.150
» » » » 24.000	25.40%	6.096	246.000	39.246
» » » » 30.000	26.70%	8.010	276.000	47.256
» » » » 30.000	28. %	8.40	306.000	55.656
» » » » 30.000	29.30%	8.790	336.000	64.446
» » » » 30.000	30.60%	9.180	366.000	73.626
» » » » 36.000	31.90%	11.484	402.000	85.110
» » » » 36.000	33.20%	11.952	438.000	97.062
» » » » 36.000	34.50%	12.420	474.000	109.482
» » » » 36.000	35.80%	12.888	510.000	122.370
» » » » 36.000	37.10%	13.356	546.000	135.726
» » » » 50.000	38.40%	19.200	596.000	154.926
» » » » 60.000	39.70%	23.820	656.000	178.746
» » » » 70.000	41. %	28.700	726.000	207.446
καὶ ἄνω				1/3

2. Διάτονς δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους τὸ πρῶτον φορολογύμενον κλιμάκιον ἐκ δραχ. 6.000 ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τοῦ ἀνωτέρῳ πίνακα ποσοστοῦ φορολογίας. ἢτοι εἰς 2,60 ι/º.]

Ο φόρος τῶν διπλωματικῶν προξενικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους, ὃν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογίζεται ὑπὸ αὐτῶν πρό-

τῆς εἰς ξένον νόμισμα συνάλλαγμα μετατροπῆς των, τῆς χρυσῆς δραχμῆς θεωρουμένης ως ίσοτίμου πρὸς τὴν χαρτίνην. Τὸ οὕτω δὲ προκύπτον ποσὸν φόρου καταβάλλεται εἰς χαρτίνας δραχμάς.

[Ν. Δ. 17 Δ] βρίον 1923 ἀρθρ. 85. Ἐπὸ 1 Ἀπριλίου 1924 καὶ ἐφεξῆς ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστὸν 1 % ἐπὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τὸ πρόσθετον τοῦτο ποσοστὸν συμβεβαιοῦται καὶ συνεισαγάπηται μετὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου καὶ ἀναποδίδεται τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ κατὰ τὰ διὰ Β' Δ)τος δοιζόμενα.

*Ἀρθρ. 86. Τοῦ ἀνωτέρῳ προσθέτου ποσοστοῦ ἀπαλλάσσονται οἱ μὴ χριστιανοί, ἐκ τῶν χριστιανῶν δὲ οἱ ἑτερόδοξοι.]

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου,

α') Ἡ Βασιλικὴ χορηγία.

β') Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ διφῷ ἀμοιβαιότητος.

γ') Ὡσαύτως, ἐπὶ τῷ διφῷ ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Προξενοὶ καὶ Προξενικοὶ πράκτορες, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχείρησιν ἀποφέρουσαν αὐτοῖς πρόσοδον τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

[Ν. 2173 ἀρθρ. 5. 1. Ἐπὶ τῷ διφῷ ἀμοιβαιότητος ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας [τῆς Γ' κατηγορίας καὶ] τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐφ' ὅσον πραγματοποιούμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι τὰ εἰσοδήματα β' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας παντὸς ἀλλοδαποῦ, ἔστω καὶ πλέον τοῦ ἔξαμήνου ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐὰν δὲν τοιοῦτος ἀποδεικνύῃ ὅτι τηρεῖ κατοικίαν (domusile) ἐν ἀλλοδαπῇ.

2. Ὄμοια ἀπαλλαγὴ καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους χωρεῖ καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας ἐφ' ὅσον, προκύπτοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν εἰσπράτονται ἡ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι.

3. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ δήλωσις εἶναι πάντως ὑποχρεωτική.]

δ') Αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις, αἱ παρεχόμενοι εἰς ἀναπτήρους πολέμου καὶ εἰς θύματα ἡ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου.

[Ν. Δ. 11 Ἰανουαρίου 1923 ἀρθρ. 4. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔξαιρεῖται [τῆς κατὰ τῆς στ' κατηγορίαν τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, φορολογίας ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ] τοῦ ἐπ' αὐτῶν συνθετικοῦ, τὸ ἔξι ἀλλοδαπῶν προσωπικὸν ἀνεγνωρισμένων ξένων φιλανθρωπικῶν ἀποστολῶν (Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κλπ.), ἐφ' ὅσον χρόνον θέλει διαρκέσει ἡ ἐν Ἑλλάδι παραμονή των.]

***Ανάλυσις ἄρθρου.** Α. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου ὃς ἵσχυσε διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1919, μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. 1992, εἶχεν ὃς ἔξῆς:

1. Ὁ ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συμπληρωτικὸς φόρος δογζεῖται εἰς 5 οὐο, ἐπιβαλλόμενος, ἀφοῦ προηγούμενως ἐνεργηθῶσιν.

α') Αἱ ἐν Κεφ. Β' δογζόμεναι ἐκπτώσεις, ἐάν· σύντορέχη περίπτωσις.

β') Πάντως αἱ ἀκολούθοι τακτικαὶ ἐκπτώσεις.

75 οὐο ἐπὶ τοῦ ιοῦ, αἱ τμήματος ἀπὸ δραχ.

1—5000

50 οὐο » » β' » »

5001—10000

*Ἐπιβάλλεται δὲ πρὸς τούτους καὶ πρόσολετος φόρος 10 οὐο ἐπὶ τοῦ πέραν τῶν 100,000 δραχ. κείμενον τμήματος πάσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου. ὑπερβαλλούσης τὸ ποσὸν τῶν ἐκατῶν χιλ. δραχμῶν.

2. ***Απαλλάσσονται τοῦ φόρου**

α') ***Η Βασιλικὴ χορηγία.**

β') Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ δρῳ ἀμοιβαιότητος.

γ') ***Ωσάντως,** ἐπὶ τῷ δρῳ ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Πρόξενοι καὶ Προξενικοὶ πράκτορες, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχείρησιν, ἀποφέρονταν αὐτοῖς πρόσοδον τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

Β'. α'. ***Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1920** διὰ τοῦ παρατιθεμένου ἄρθ. 4 N. 2173 ἐπινέχθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω κείμενον τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὰς διαβαθμίσεις τῆς φορολ. καθαρᾶς προσόδου, τὸν φορολογ. συντελεστὴν καὶ τὰς ἐκπτώσεις ἐλάχιστου συντηρήσεως.

***Αρθρ. 4. N. 2173. 1. Ἀπὸ 1^ο Απριλίου 1920 καταργοῦνται αἱ ἐκπτώσεις αἱ διαβαθμίζονται ποσοτικῶς, κατὰ τὴν § 1—β τοῦ ἄρθρου 30, τὴν διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου φορολογούμενην συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον, τὸ δὲ ἐκπιπτόμενον ἐλάχιστον συντηρήσεως ἐκ 3000 δραχμῶν, προσηνηγμένων κατὰ τὰς ἐνδεξόμενας ἐκπτώσεις οἰκογενειακῶν βαρῶν, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 6000 ἀνεν περιπτέρῳ, λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν, προσανξήσεων, ἐκπιπτομένων δὲ πάντοτε ἀνεξαιρέτως.**

***Η οὕτως ἀπομένονος φορολογητέα πρόσοδος φορολογεῖται πρὸς 50ο^ο** ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 14.000 δραχμάς. ***Εφ' ὅσον ὅμως ἡ φορολογητέα πρόσοδας κεῖται μεταξὺ 14.000 καὶ 614.000 δραχμῶν δι φορολογικὸς συντελεστὴς δογζεῖται προοδευτικὸς, αὐξανόμενος διαδοχικῶς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἡ φορολογητέα πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰς 14.000 δραχμάς, κατὰ τὸν ἀκολούθοντα πίνακα.**

Πάσα φορολογητέα πρόσοδος ἀπὸ 614.000 δραχμῶν καὶ ἄνω φορολογεῖται πρὸς 25ο^ο παγίως.

2. ***Η ἔξαρσετικὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1640, ὑπὲρ ἀνα-**

πήρων πολέμου ἔκπτωσις 10.000 δραχμῶν ἐπεκτείνεται, δύμοίως ἀπὸ 1^ο Απριλίου 1920, καὶ ἐπὶ συνολικῆς προσόδου τῶν τοιούτων ἀναπήρων ὑπερβαλλούσης τὸ ὑφιστάμενον δριον τῶν 12.000 δραχμῶν.

Τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ § 1 πίνακα δὲν παραθέτομεν λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς του· ὁ ὑπολογισμὸς ὅμως τοῦ φόρου εἰνεὶ εὐχερῆς καὶ ἄνευ τοῦ πίνακος, καθόσον δι’ αὐτοῦ καθορίζεται, ὡς καὶ ἐν τῇ σχετικῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τοῦ νόμου 2173 ἀναφέρεται, αὕξησις τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ κατὰ ἐν ἑκατοστὸν (ἐν λεπτὸν) ἀνὰ πᾶσαν αὔξησιν τῆς φορολογητέας προσόδου κατὰ 300 δραχμάς πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 14.000 ἐπίσης δὲ καθορίζεται, ὅτι διὰ τὰς μεταξὺ δύο ποσῶν τοῦ πίνακος κειμένας φορολογητέας προσόδου λαμβάνεται ὁ ἀντίστοιχος πρὸς τὸ μικρότερον ποσὸν συντελεστής. Συνεπῶς, δεδομένου ἂτι ὁ συντελεστής τοῦ N. 2173 δὲν ὑπολογίζεται κατὰ κλίμακα, ἀλλὰ ἐφ’ διοκλήσου τοῦ ποσοῦ τῆς φορολογητέας προσόδου, ἀποτελεῖ οὗτος προφανῶς τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τῆς φορολογητέας προσόδου ἥλαττωμένης κατὰ δραχ. 14.000 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 300, σὺν τῷ ἀρχικῷ ποσοστῷ 50). τῶν δρ. 14.000 π. χ. Ἐπὶ φορολολητέας προσόδου δραχ. 382.525 (ἐννοεῖται μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἔλαχίστου συντηρήσεως τῶν δρ. 6000) δ φορολ. συντελεστής εἶνε : 382.525 — 14.000 = 368.525 : 300 = 12.28+5 = 17.28.

β'. Ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἔτους 1920 ἵσχυονσι καὶ αἱ περιληφθεῖσαι ἐν τῷ κώδικι ἀπαλλαγαὶ τοῦ ἀρθρ. 5 N. 2173, μετὰ τοῦ ἐδαφ. γ § 2.

Γ'. Ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1922 :

α'.) διὰ τοῦ ἀρθρ. 10 § 2 N. 2749 κατηγρήθησαν οἱ ὡς ἄνω φορολ. συντελεσταὶ τοῦ N. 2173, καθωρίσθη δὲ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου εἰς τὸ διπλάσιον φορολ. συντελεστῶν ἑτέρας προοδευτικῆς κλίμακος. Τὴν κλίμακα ταύτην δὲν παραθέτομεν, διότι αἱ ἀφορῶσαι τὸν συνθετικὸν φόρον διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ ὡς ἄνω νόμου κατηγρήθησαν ἀπὸ τοῦ ἰδίου οίκου. ἔτους 1922 διὰ τοῦ ἀρθρ. 5 N. 2966.

β'. Ὁ N. 2966, διατηρήσας ἐπίσης τὴν κατάργησιν τῶν φορολ. συντελεστῶν τοῦ ἀρθρ. 4 N. 2173 ἐν ἀρθρῷ 1 δοῖται :

1. Ο κατὰ τὸν νόμον 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγεστέρων τοιούτων καὶ δὴ τῶν νόμων 2173 τοῦ 1920 καὶ 2749 τῆς 25 Μαρτίου 1922 «περὶ συνάρθως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 1.600 ἑκατομμυρίων» ἐπιβαλλόμενος συνθετίκος φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καθορίζεται ἀπὸ τοῦ οίκου οικονομικοῦ ἔτους 1922—1923 καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπομένης φορολογικῆς κλίμακος.

Τμήματα ή κλιμάκια προσόδου	Ποσοστ. φορολ κατά κλιμάκ.	Φόρος κατά κλιμάκ.	Σύνολον καθαρᾶς προσόδ.	Αναλογ συνθετ. φόρος		
				Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Τὸ πρῶτον κλιμ. μέχρι δρ. 6.000 ἀφορολόγ.			6.000		6.000	
Ἐκαστὸν ἐπόμενον κλιμ. μέχρι δρ.	6.000	5.20%	312	12.00	312	
» » » » »	6.000	6.50%	390	18.000	702	
» » » » »	6.000	7.80%	468	24.000	1.170	
» » » » »	12.000	9.10%	1.092	36.000	2.262	
» » » » »	12.000	10.40%	1.248	48.000	3.510	
» » » » »	12.000	11.70%	1.404	60.000	4.914	
» » » » »	12.000	13. 0%	1.560	72.000	6.474	
» » » » »	18.000	14.30%	2.574	90.000	9.048	
» » » » »	18.000	15.60%	2.808	108.000	11.856	
» » » » »	18.000	16.90%	3.042	126.000	14.898	
» » » » »	18.000	18.20%	3.276	144.000	18.174	
» » » » »	24.000	19.50%	4.680	168.000	22.854	
» » » » »	24.000	20.80%	4.992	192.000	27.846	
» » » » »	24.000	22.10%	5.304	216.000	33.150	
» » » » »	24.000	25.40%	6.096	240.000	39.246	
» » » » »	30.000	26.70%	8.010	270.000	47.256	
» » » » »	30.000	28. 0%	8.400	300.000	55.656	
» » » » »	30.000	29.30%	8.790	330.000	64.446	
» » » » »	30.000	30.60%	9.180	360.000	73.626	
» » » » »	36.000	31.90%	11.484	396.00	85.110	
» » » » »	36.000	33.20%	11.952	432.000	97.062	
» » » » »	36.000	34.50%	12.420	468.000	109.482	
» » » » »	36.000	35.80%	12.888	504.000	122.370	
» » » » »	36.000	37.10%	13.356	540.000	135.726	
» » » » »	50.000	38.40%	19.200	590.000	154.926	
» » » » »	60.000	39.70%	28.820	650.000	178.746	
» » » » »	70.000	41. 0%	28.700	720.000	207.446	
καὶ ἄνω						

2. Λιὰ τὸν δημοσίου καὶ δημοτικὸς ὑπαλλήλους τὸ πρῶτον φορολόγοντον κλιμάκιον ἐκ δραχμῶν 6.000 ὡς ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ πίνακα ποσοστοῦ φορολογίας, ἣτοι εἰς 2.60%.

Κατὰ ταῦτα διὰ τὸ οἶκον ἔτος 1922 ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρῳ πίνακος τοῦ N. 2966. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ N. 2966 είχον ἐπιδοθῇ δηλώσεις καὶ είχε καταβληθῆ ὁ φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1922 ἰσχύοντος N. 2749, τὸ ἀριθ. 3 τοῦ N. 2966 περιέλαβεν ἐν § 2 τὴν ἀκόλουθον μεταβατικὴν διάταξιν:

2. Ο τυχὸν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2749 κατεβληθεῖς ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν ὅλῳ ὀφειλομένου συνθετικὸς φόρος ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλλόντας, ἀν ἦθελε ζητηθῆ ἡ ἐπιστροφὴ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23.

γ'.) Ο. Ν. 2966 δὲν διετήρησεν μόνον τὴν κατάργησιν τῶν φορολ. συντελεστῶν τοῦ ἀριθμ. 4 Ν. 2173, ἀλλὰ κατήργησαν δὲ πολλούς τῷ ἀριθμὸν τοῦτο, ἡ § 2 τοῦ ὅποιον πααγματεύεται περὶ τῶν εἰδικῶν ἐκπτώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως τῶν ἀναπήρων πολέμου. Κατόπιν τῆς καταργήσεως ταύτης δέον νὰ θεωρηθῶσιν ισχύονταί ὁς πρὸς τὸν ἀναπτήρος πολέμου, διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1922, αἱ περὶ ἐκπτώσεως ἐλαχίστου συντηρήσεως σχετικαὶ διατάξεις τοῦ κατηργημένου ἀριθμοῦ 6 § 4 ἢ 5 Ν. 1640, ἦτοι ἐφόσον ἡ συνοικικὴ πρόσοδος τῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 12.000 γίνεται ἐκπτώσεις δρ. 10.000, ἀλλως ἐκπιέζονται αἱ δρ. 6000 τοῦ Ν. 2966, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν φορολογουμένων, συμφώνως καὶ πρὸς σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομ. Συμβονίλου.

δ'.) Ἐν τέλει παραθέτοδεν τὸ ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1922 ισχὺον ἀριθμ. 4. Ν. 2966:

1. Ὁ εἰσπραττόμενος συνθετικὸς φόρος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 καὶ ἐφεξῆς διατίθεται διὰ τὴν τακτικὴν τοκοχρεωλυτικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἐκτακτὸν τοιαύτην τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τῆς 25 Μαρτίου 1922 συναφθέντος ἐσωτερικὸν ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ δράχμῶν 1.600 ἐκαπομνυότων.

2. Τὸ ποσόν τοῦτο κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καθ' Ἡξαμήνιαίς δόσεις εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθήσομενα.

Δ', Ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1923 ἡ ὡς ἄνω τροποποιηθεῖσα § 1 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ἐν τῷ πίνακι ποσὰ τοῦ συνόλου τῆς καθαρᾶς προσόδου, διότι ἡ τοιαύτη αὐξήσις, καίτοι μὴ ὅγτως προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ν. Δ)τος, ἐξυπακούνεται ὅμως καὶ ἀκολουθεῖ κατ' ἀνάγκην τὴν αὐξήσιν τοῦ πρώτου κλιμακίου. Προσθέτομεν δὲ, ὅτι, ἐπειδὴ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. Δ)τος ἐτὶ περαιτέρω αὐξήσεις τοῦ ἀφορολογήτου κλιμακίου λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν, πρὸς χρησιμοποίησιν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τοῦ πίνακος δέον ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς δηλούμενης συνοικικῆς καθαρᾶς προσόδου νὰ ἀφαιρῶνται προηγουμένων αἱ πέραν τῶν 12.000 δραχ. προσαυξήσεις καὶ τὸ ὑπόλοιπον νὰ προσαρμόζηται εἰς τὰ ποσὰ τοῦ συνόλου τῆς προσόδου τοῦ πίνακος, δεδομένου ὅτι ταῦτα ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀφορολογήτου κλιμακίου μόνον τῶν δρ. 12.000.

Μετὰ τὴν φορολ. κλιμακαὶ καὶ τὰς ἀκολουθούσας αὐτὴν διατάξεις περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐτέθησαν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ καθαρικοῦ αἱ διατάξεις περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου τῶν εἰς ἔνον νόμισμα κτλ. ἀμοιβωμένων ὑπαλλήλων αἱ προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἀριθμ. 12 Ν. Δ. Ιουνίου 1923. Η ἰσχὺς αὐτῶν ὀρίζεται ἡγιῶς ἀπὸ 1ης Απριλίου 1923 (σχετικάς διατάξεις ὅπα καὶ εἰς ἀνάλυσιν ἀριθμοῦ 24).

Τὸ ἔδαφ. δ'. τῆς § 2 τοῦ καθαρικοῦ προστεθέθη διὰ τοῦ ἀριθμ. 10 § 2 τοῦ Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923.

Ἐν τέλει τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τοῦ φόρου παρετάθησαν ἐν τῷ κώδικι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Ιανουαρίου 1923 Ν. Δ)τος, ἄρθρ. 4, ἢν η ἐφαρμογὴ ἔξαρταται ἐκ τῆς ἐκδόσεως σχετικῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ε'. Άπο τοῦ οίκου. ἔτους 1924 ἐπεβλήθη πρόσθετον ἐπὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείουδια τοῦ Ν. Δ. 12 Δ)βρίου 1923, οὗτονος τὸ σχετικὸν ἄρθρον 4 παρετέθη ἐν τῷ κώδικι εἰς τὰ περὶ φορολ. συντελεστοῦ.

"Ἄρθρον 31.

1. Πρὸς ἔξεύρεσιν τῆν συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἀθροίζονται πρὸς πάσης ἐπ' αὐτῶν ἐκπτώσεως, αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας οἰκον. ἔτος κτηθεῖσαι καθαρὰὶ τοῦ φορολογουμένου πρόσοδοι τῶν κατηγοριῶν Α, Β, Γ. ΣΤ. καὶ Ζ' ὡς καὶ ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφ. ἐπιχειρήσεων, ἢ τῆς κατηγορίας Δ'. καθαρὰ πρόσοδος, ἢ κτηθεῖσα κατά τὴν ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεις περίοδον καὶ φορολογουμένη κατὰ τὸ αὐτὸ οἰκον. ἔτος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ ὅπωσδήποτε καὶ δπούδηποτε κτηθεῖσαι καθαρὰὶ πρόσοδοι, καθ' ἃς περιόδους καὶ αἱ προμημονεύμεναι τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν. Ἡ ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καθαρὰ πρόσοδος προσδιορίζεται κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις, ἐφ' ὅσον δ' αὕτη τυχὸν δὲν προσδιορίζεται διὰ τούτων ἔξευρίσκεται ἐκπιπτομένων ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν δαπανῶν παραγωγῆς.

Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος δὲ τούτου ἀφαιροῦνται.

α') Ἡ τυχὸν προκύψασα ἐκ τινος τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν πρόσοδων καθαρὰ ἔημία.

β') Οἱ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα προσόδων καταβλητέοι φόροι κατά τε τὸν παρόντα νόμον καὶ τοὺς περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ οἵ τυχὸν καταβλητέοι τοιοῦτοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δι' διοίας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσόδους.

γ') Τὰ προσωπικὰ τοῦ φορολογουμένου ἡ τῶν βαρυνόντων αὐτὸν συνοίκων ἀσφάλιστρα ζωῆς ἡ θανάτου ἡ κατὰ κινδύνων τυχαίων συμβεβηκότων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀσφαλιστήριος ἀποζημίωσις κατ' ἄτομον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχ.

δ') Οἱ καταβληθέντες τόκοι ἀποδεδειγμένων χρεῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψει κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθ' ἔκαστα προσόδων.

[N. 2173 ἄρθρ. 6. Ἐκ τῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπιπτεται καὶ πᾶσα ἀποδεδειγμένη ἔημία ἐκ φθορᾶς, ἀπωλείας ἡ πραγματοποιηθεῖσης ὑποτιμήσεως κεφαλαίου προκύψασα κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας οἰκονομικὸν ἔτος

καὶ μέχρι τῆς νομίμου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ ἐφ ὅσον ἡ ἐν λόγῳ ζημία δὲν καλύπτεται ὑπὸ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας, προικὸς ἡ ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου, αἵτινες ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν δύο προηγουμένων τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ μέχρι τῆς νομίμου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ἔτι δὲ, προκειμένου περὶ ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου, καὶ ἂν αὕτη μὴ πραγματοποιηθεῖσα, ὑφίσταται οὐχ ἡττὸν πράγματι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς νομίμου πρὸς δήλωσιν προθεσμίας.

Ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου φορολογικοῦ τίνος ἔτους δὲν δύναται νὰ ἐκπεσθῇ ζημία ἔξι ὑποτιμήσεως κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔξεπέσθῃ ἐκ τῆς τοῦ προηγουμένου φορολογικοῦ ἔτους.

Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς λανθανούσης ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου λαμβάνεται ὡς ὅρος συγκρίσεως ἡ συνολικὴ αὐτοῦ ἀξία κατὰ 1^ο Απριλίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐπῆλθεν ἡ ζημία, μὴ συνυπολογίζομένης τῆς ἀξίας τοῦ ἀπολέσθέντος κεφαλαίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρνητοῦ ἀρχεται ἀπὸ 1^ο Απριλίου 1920].

2. Διὰ τοὺς δηλοῦντας συνολικὴν προσόδον ἐν συνόλῳ ἡ ἐν μέρει απηθεῖσαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἐν γένει ὡς καὶ διὰ τοὺς οὐδεμίαν τοιαύτην δηλοῦντας, δι' οὓς δύμως ὑφίστανται ἐνδεξεῖς ὅτι ἀποκομίζουσι προσόδους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἡ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἐν γένει ὁ Οἰκονομικὸς ἐφορος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸν καθορισμὸν τοῦ πληρωτέου συμπληρωτικοῦ φόρου, κατ' ἐπιλογὴν εἴτε ἐπιδιώκων τὴν ἔξενύρεσιν τῆς πραγματικῆς καθαρᾶς συνολικῆς προσόδου, εἴτε βασιζόμενος ἐπὶ τοιαύτης τεκμαιρομένης ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐνοικίων μιᾶς ἡ πλειόνων κατοικιῶν τοῦ φορολογουμένου, προσσηνχημένου κατὰ τὰ 2)10 αὐτοῦ δι' ἔκαστον ὑπὸ αὐτοῦ συντηρούμενον αὐτοκίνητον ἡ ἄμαξαν καὶ κατὰ τὸ 10)10 αὐτοῦ δι' ἔκαστον ἀρρενα ὑπηρέτην, περιπλέον δὲ καὶ κατὰ τηῆμα αὐτοῦ μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 10)10, δύσκις ἐκ τῆς ἐν γένει πολυτελοῦς παραστάσεως ἡ ἐμφανίσεως τοῦ φορολογουμένου μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τεκμαίρεται, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, ἔτι ἀνωτέρα πρόσοδος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ φορολογουμένου ὑπέχοντος πάντοτε τὰς ἐκ τῆς μὴ δηλώσεως ἡ ἀνακριβοῦς δηλώσεως τῆς καθαρᾶς αὐτοῦ προσόδου εὑθύνας, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος, τὰ μὲν ἐνοίκια ἔξενυρίσκει εἴτε ἐκ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἡ ἄλλου ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου ἡ τῆς ἴδιατέρας μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου ἡ οἰκοτροφείου συμφωνίας, εἴτε, ἐφόσον δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἡ δ φορολογούμενος

κατοικεῖ ὕδιον κτῆμα, διὰ συγκρίσεως πρὸς ἄλλας οἰκοδομὰς ἐνοικιαζόμενας, ὡς τεκμαιρούμενην δὲ καθαρὰν πρόσοδον λαμβάνει.

Α'. Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κάτω τῶν δέκα χιλ. κατοίκων

1) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἑτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχ. 3.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁρίζομένου προστηξημένου ἀθροίσματος.

2) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000 μέχρι 3.000 δραχ., τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ.

3) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κατωτέρω τῶν 2.000 δραχ. τὸ ἔξαπλάσιον αὐτοῦ.

Β'. Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.000 μέχρι 35.000 κατοίκων

1) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἑτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχ. 4.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁρίζομένου προστηξημένου ἀθροίσματος.

2) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 3.000 μέχρι 4.000, τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ.

3) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000 μέχρι 3.000, τὸ ἔξαπλάσιον αὐτοῦ.

4) Ἐπὶ ἀθροίσματας ἐνοικίων κατωτέρου τῶν δραχ. 2.000 τὸ πενταπλάσιον αὐτοῦ.

Γ'. Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 35.000 κατοίκων

1) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἑτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχ. 5.000, τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁρίζομένου προστηξημένου ἀθροίσματος.

2) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 4.000—5.000 δραχμ. τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ.

3) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 3.000—4.000 δραχ. τὸ ἔξαπλάσιον αὐτοῦ.

4) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000—3.000 δραχ. τὸ πενταπλάσιον αὐτοῦ.

5) Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κάτω τῶν δύο χιλιάδων, τὸ τετραπλάσιον αὐτοῦ.

Δ') Ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἑτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχ. 10.000, τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁρίζομένου προστηξημένου ἀθροίσματος.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων ἀπὸ 8.000—10.000, τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ,

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων ἀπὸ 6.000—8.000 τὸ ἔξαπλάσιον αὐτοῦ,

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων ἀπὸ 4.000—6.000, τὸ πενταπλάσιον αὐτοῦ,

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κατωτέρου τῶν δραχ. τεσσάρων χιλ. τὸ τετραπλάσιον αὐτοῦ.

3. Ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος τῆς συζύγου. συνεστῶτος τοῦ γάμου, προστίθεται εἰς τὴν τοῦ συζύγου, δῖτις φορολογεῖται διὰ τὸ ἀνθροισμα, πρὸς τοῦτο δὲ ἡ ἔχουσα ἴδιας προσόδους σύζυγος ὑποχρεοῦται, συνεστῶτος τοῦ γάμου, νὰ ἐγχειρίζῃ εἰς τὸν σύζυγον, τὸ βραδύτερον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, σημείωμα τῆς συνολικῆς αὐτῆς προσόδου, ὑπέχουσα πάσας τὰς εὐθύνας τῶν παραβάσεων τοῦ ἄρρενος 42.

*** Ανάλυσις ἄρθρου.**

Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου ὡς ἵσχουσε μέχρι τοῦ οἰκου. ἔτους 1923 εἶχεν ὃς ἔξῆς :

1. Πρὸς ἔξενύρεσιν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἀθροίζονται, πρὸ πάσης ἐπ' αὐτῶν ἐκπτώσεως, αἱ κατὰ τὰς κατηγορίας A, B, Δ, E· καὶ Z, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι περιόδους κτηθεῖσαι καθαραὶ τοῦ φορολογούμενου πρόσοδοι, αἱ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος κτηθεῖσαι καθαραὶ πρόσοδοι τῶν κατηγοριῶν Γ καὶ ΣΤ, καὶ λοιπαὶ τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ διπλαδήποτε καὶ ὄπουδήποτε κτηθεῖσαι καθ' ὃς περιόδους καὶ αἱ προμηνυμένοιεν μεραι τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν.

* Εκ τοιούτου δὲ ἀθροίσματος ἀφαιροῦνται

α.) Ἡ τυχὸν προκύψασα ἐκ τυνος τῶν κατηγοριῶν καθαρὰ ζημία.

β.) Οἱ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα κατηγοριῶν καταβλητέοι κατὰ τὸν νόμον τοῦτον φόροι.

γ.) Ἐκ τῶν προσωπικῶν δαπανῶν τοῦ φορολογούμενου, τῶν μὴ ὑπολογισθεῖσῶν πάντως ἐν τῷ καταλογισμῷ τῶν κατὰ κατηγορίας ἐπιβληθέντων φόρων :

I) Τὰ ποσωπικὰ αὐτοῦ ἢ τῶν βαρυνόντων αὐτὸν συνοίκων ἀσφάλιστρα· ζωῆς ἢ θανάτου καὶ κατὰ κινδύνων τυχαίων συμβεβηκότων.

II) Οἱ τόκοι ἀποδεδειγμένων προσωπικῶν χρεῶν.

Ἐπίσης μέχρι τοῦ οἰκου. ἔτους 1923 ἡ § 2 προέβλεπε τὸν τεκμαρτὸν ὑπολογισμὸν τῆς καθαρᾶς προσόδου μόνον διὰ τοὺς ἀποκομίζοντας προσόδους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

Διὰ τοῦ ἄρρενος 11 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923, ἡ μὲν § 1 διετυπώθη ὃς ἐν τῷ καώδικι, εἰς δὲ τὴν § 2 προσετέθησαν καὶ αἱ πρόσοδοι ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, ὃς αἱ σχετικαὶ φράσεις ἐτέθησαν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ κώδικος.

Ἐν τέλει προσθέτομεν, διὰ 1 Ἀπριλίου 1920 ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρρενος 6 Ν. 2173, παρεμβληθεῖσαι ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ κώδικος ἐν συνεχείᾳ τῆς § 1.

Αἱ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρρενος εἰδικαὶ διατάξεις προσδιορισμοῦ τῆς ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καθαρᾶς προσόδου εἴνε αἱ ἔξῆς :

1. Τὸ ἄρρενος 17 τοῦ Ν. 2647 «περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς».. καθ' ὃ «πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συντθετικοῦ,

·φόρον επί τῆς καθαρᾶς προσόδου θεωρεῖται ὡς φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος τὸ τρίτον τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον (τὸν 2647) ἔξενοφι· σκομένης ἀξίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς». Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἴσχυε ἐν μὲν τῇ Κερήτῃ ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1922, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1921, ὡς καὶ ὁ N. 2647. συνεπῶς διὰ μὲν τὴν παραγωνὴν τῆς Κερήτης ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923, διὰ δὲ τὴν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκον. ἔτους 1922.

2. Ως πρὸς τὴν ἔξενορεσιν τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐκ προϊόντων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐν τῇ Δ. Θράκῃ φορογίαν τῆς δεκάτης (διότι ἐν Θράκῃ δὲν ἴσχυε ή φορολογία τοῦ N. 2647), ἀπόφασις περιληφθεῖσα εἰς τὴν ὑπὲρ ἄριθ. 114 τοῦ 1923 ἐγκύρων τοῦ ‘Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐκδοθεῖσα συμφώνως πρὸς τὸ ἄριθ. 2 § 3 N. Δ. 8 Μαρτ. 1923 ‘περὶ συγχωνεύσεως τῆς οἰκον. ὑπηρεσίας Γεν. Διοικήσεως Θράκης μετὰ τῆς ὑπηρεσίας Υπ. Οἰκονομικῶν’, ὡρισεν, ὅτι ὡς καθαρὸν κέρδος δέον νὰ λογίζεται τὸ τρίτον τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πλήρους συγκομιδῆς ἀγροιαίς ἀξίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

3. Τὸ ἄριθ. 14 N. Δ. 24 Αγροίου 1922 ‘περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων’ ὡς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ ἄριθ. 23 § 3 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923, καθ’ ὃ δ συνθετικὸς φόρος δρίζεται, ἐπὶ μὲν τῶν αἰγοπροβάτων εἰς δραχ. 80 κατὰ κεφαλήν, ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων εἰς δραχ. 100, κατὰ μέσον δρον, κατὰ κεφαλήν, τοῦ καθορισμοῦ τούτου τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἄριθ. 8 N. Δ. 15 Οκτωβρίου 1923 εἰς δραχ. 50 κατὰ κεφαλήν ἐπὶ αἰγοπροβάτων καὶ δρ. 100 ἐπὶ χοίρων. Ο τελευταῖος οὗτος καθορισμὸς ἴσχυε διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ συνθετικοῦ ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1924 — 1925.

4. Ως πρὸς τὰς λοιπὰς γεωργικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰς δοποίας δὲν ὑφίστανται εἰδικαὶ διατάξεις καθορισμοῦ τῆς καθαρᾶς προσόδου (ἀπαλλασσόμενα ἐκ τοῦ N. 2647 προϊόντα, κτηνοτροφικαὶ ἐπιχειρήσεις μὴ ὑπαγόμεναι εἰς εἰδικὴν φορολογίαν κλπ.) ἴσχυε ή διάταξις τῆς § 1 ἄριθ. 31, καθ’ ἣν ἡ καθαρὸς πρόσοδος ἔξενορίσκεται ἐκπιπτομένων ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν δατανῶν παραγωγῆς.

Τέταρτον 32

1. Αἱ δηλώσεις, οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου οἰκον. ἔτους.

2. Ο φόρος καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἵσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου, πλὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δύνανται νὰ καταβάλλωσι τοῦτον εἴτε ἐν συνόλῳ σὺν τῇ δηλώσει εἴτε εἰς δέκα ἵσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, διὰ παρακρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. εἰδικώτερον δρισθησόμενα.

3. Αρμόδιος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων, τὸν ἔλεγχον τούτων

τὴν ἔξαρξίβωσιν τῶν μὴ δηλωσάντων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συνθετικοῦ φόρου εἶναι ὁ Οίκον. "Ἐφορος τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου ἢ ὁ Οίκονομικὸς" Ἐφορος Ἀττικῆς, προκειμένου περὶ προσώπων μὴ κατοικούντων μηδὲ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὁ Οίκον. "Ἐφορος τῆς ὧς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας διαμονῆς αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου τούτου δηλώσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρετούντων διπλωματικῶν, προξενικῶν καὶ παντὸς ἐν γένει κλάδου ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐγχειρίζονται ἔναντι ἀποδεξεως εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ δηλοῦντος εἰς ἣν καταβάλλεται καὶ ὁ φόρος, ὑποχρεουμένην, ὅπως διαβιβᾶῃ ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸν Οίκον. Ἐφορον Ἀττικῆς καὶ ἀποστέλλῃ συγχρόνως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

"Ανάλυσις ἀρθρου. Α'. Διὰ τὰ οίκον. ἔτη 1919, 1920 καὶ 1921 ἴσχυσε τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου, ὃς τούτο παρατίθεται μετὰ τὰς ἐν αὐτῷ τροποποιήσεις τοῦ Ν. 1992.

"Ἀρθρον 32. 1. Αἱ δηλώσεις, οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν κτωμένους ἐτησίαν καθαρὰν συνολικὴν πρόσοδον, ὑποπίπτουσαν ἐις τὸν φόρον καὶ μετὰ τὰς ἐν Κεφ. Β'. ἐνδεχομένας ἐπιτάσσεις, ἐπιδίδονται εἰς τὸν Οίκονομικὸν Ἐφορον τοῦ κυρίου τῶν φορολογουμένων ἐνδιαιτήματος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἢ ἐάν διφορολογούμενος ἔχῃ προσόδους ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἢ πέμπτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, καταβαλλομένου συνάμα τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐκτὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες καταβάλλουσι τὸν φόρον εἰς τρεῖς ἵσας δόσεις, τὴν πρώτην σὺν τῇ δηλώσει, τὴν δευτέραν ἐντὸς τοῦ τετάρτου μηνὸς καὶ τὴν τρίτην ἐντὸς τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας.

Τὰ ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ προϊοντων συγκομιζομένων μετὰ τὸ τέλος Ὁκτωβρίου συνυπολογίζονται διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον εἰς τὸ συνολικὸν καθαρὰν εἰσόδημα τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἀρμόδιος Ἐφορος πρὸς παραλαβὴν τῶν δηλώσεων καὶ βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμενόντων διπλωματικῶν

προξενικῶν καὶ πατὸς ἐν γένει κλάδου ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἶναι δὲ οἰκονομικὸς Ἐφορος Ἀττικῆς. Αἱ δὲ κατὰ τὴν προηγούμενην § 1 περὶ τούτου δηλώσεις ἔγχειρις ὄνται ἔναρτι ἀποδείξεως εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ δηλοῦντος, εἰς ἣν καταβάλλεται καὶ δὲ φόρος, ὑποχρεούμενην, δῆπας διαβιβάζῃ ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Ἀττικῆς καὶ ἀποστέλλῃ συγχρόνως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

B'. Διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1922 ὃς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῶν ἐπιδοσιν τῶν δηλώσεων ἰσχύουν αἱ παρατιθέμεναι κατωτέρῳ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 2966.

"Ἀρθρὸν 2. 1. Ὁ συνθετικὸς φόρος καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἵσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρᾳ ἐντὸς τοῦ τετάρτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἐπίσης τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας πλὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δύνανται νὰ καταβάλλωσι τοῦτον εἴτε ἐν συνόλῳ σὺν τῇ δηλώσει εἴτε εἰς δέκα ἵσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰονίων διὰ παραχρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ

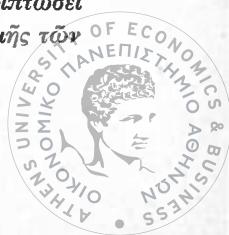
B. Διατάγματος εἰδικώτερον δρισθησόμενα.

"Ἀρθρὸν 3. 1. Ἐξαυρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—23 αἱ δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδοθῶσι μέχρι τέλους Αὐγούστου 1922, δὲ φόρος καταβληθήσεται εἰς τρεῖς ἵσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρᾳ μέχρι τέλους Νοεμβρίου καὶ ἡ τρίτη, μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες θέλουσι καταβάλει τοῦτον διὰ παραχρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ εἰς ἐπτά ἵσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

2

"Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ἀνωτέρῳ διατάξεις παραθέτομεν τὰς κατωτέρῳ εἰδικὰς διατάξεις περὶ καταβολῆς τοῦ διφειλομένου συνθετικοῦ φόρου τῶν χρήσεων 1919. 1920 καὶ 1921 τοῦ ἀρθρ. 3 § 3 N. 2966.

3. Ὁ διφειλόμενος συνθετικὸς φόρος τῶν χρήσεων 1919—1920, 1920—1921 καὶ 1921—1922 ἐφόσον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 30.000 δραχμῶν, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου νὰ καταβληθῇ εἰς τέσσαρας ἑξαμηνίας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ βεβαιώσει τοῦ φόρου, ἐκάστη δὲ τῶν λοιπῶν τριῶν μετὰ ἑξ μηνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς προηγουμένης δόσεως προθεσμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει δημοσίως ταύτῃ ἀπαιτεῖται νὰ παρασχεθῇ ἐγγύησις περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν

δόσεων κατά τὰ δριζόμενα ἐν ἀρθρῷ 10 τοῦ «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ 1641 νόμου περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ.» Β. Διατάγματος τῆς 10 Μαΐου 1919, ἐν περιπτώσει δ' ὑπερημερίας δόσεώς τυνος διλόκληρος διφόρος καθίσταται ἀπαιτητός.

Γ'. Απὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923 ισχύει τὸ ἐν τῷ κώδικι κείμενον ὃς τοῦτο διετυπώθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 12 § 1 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως.

Αρθρον 33.

1. Ο Οίκον. Ἐφορος ὑποχρεοῦται νὰ ἔξελέγῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπιδιδομένων δηλώσεων καὶ νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς τὴν ἔξακρίβωσιν τῶν μή δηλωσάντων, δικαιούμενος πρὸς τοῦτο.

α') Νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν δηλωσαντα ἡ οὐ νὰ παράσχῃ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε καὶ δι' ἐντολοδόχου, δριζόμενου δι' ἄπλης ἐπιστολῆς, τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἐπιδεικνύων πάντα λογαριασμὸν καὶ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φύρου.

β') Νὰ ζητῇ οἰανδήποτε πληροφορίαν ἢ ἔγγραφον παρὰ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Ἀρχῶν.

γ') Νὰ καλῇ οἰανδήποτε πρόσωπον, δυνάμενον νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον του διὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν.

δ') Νὰ ἐνεργῇ οἰανδήποτε κρίνῃ ἀναγκαίαν ἐπὶ τόπον ἔξετασιν, παρουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, νομίμως καλουμένων, εἴτε μόνος εἴτε δι' ἄλλης Αρχῆς εἴτε δι' ἐμπειροτεχνῶν εἴτε δι' ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ

ε') Νὰ λαμβάνῃ παρὰ Τραπεζῶν, ἑταιρειῶν, τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῶν μελῶν τούτου καὶ ἐν γένει παρὰ πάσης δργανώσεως ἐπαγγελματικῆς, ἐμπορικῆς, βιοτηχανικῆς, γεωργικῆς κλπ. οἰασδήποτε πληροφορίας ἥθελον νομίσει ἀναγκαίας διὰ τὸ ἔργον του.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο δικαιώματα τοῦ Οίκονομικοῦ Ἐφόρου ἔχουσι ἐπίσης οἱ Οίκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί.

3. Διὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰ ἔργα ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δύνανται νὰ χοησμοποιηθῶσιν οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ διδάσκαλοι ἢ καὶ πᾶς ἔτερος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς τοιοῦτος, προσλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οίκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οίκονομικῶν, ἐπὶ προσθέτῳ ταῖς ἀποδοχαῖς των ἀντιμισθίᾳ, μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰς δραχμὰς 20 δι' ἑκάστην ἡμέραν ἔργασίας.

4. Ὁ Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔγκρίνει καὶ ἐντέλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἄλλης ἀναγκαίας δαπάνης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

***Ανάλυσις ἀρθρου.** Τὸ ἄρθρον μετὰ τὸ N. 1992 δὲν ἐτροποποιήθη, ὡς μὴ μόνον εἰς τὴν § 3 αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἀρθρ. 13 N. Δ. Μαρτ. 1923, τῆς τροποποίησεως ταύτης ισχυούσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923. Ἡ ἀρχικὴ § 3 εἶχεν ὡς ἔξης:

3. Αἱ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰ ἔργα ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δίνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ἵπαλληλοι καὶ οἱ διδάσκαλοι ἢ καὶ πᾶς ἔτερος ἢ ἕδρα κοινότητος ἢ πρωτευούσης δήμου δημόσιος ἵπαλληλος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς τοιοῦτος, προσλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὅμιλου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ προσθέτω ταῖς ἀποδοχαῖς των ἀντιμισθίᾳ, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς δραχμὰς πέντε ἡμερησίων.

Κατὰ χερόν τοῦ ισχύος διατάξεων διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ φόρου — Τὸ παρατιθέμενον ἀρθρ. 21. N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 δοῖται τὰ ἔξης:

***Ἄρθρον 21. Αἱ διατάξεις τῆς διαδικασίας τῆς βεβαιώσεως τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς μετερρυθμίσθησάν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ισχύοντιν μετὰ δύμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἦδη ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἔτῶν διὰ τὰς μήπω συντελεσθείσας διαδικαστικὰς ἐνεργείας.**

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν τῆς βεβαιώσεως ισχύοντιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν φορολογίας τῶν δημοσιεύσεων αὐτοῦ τῆς 20 Μαΐου 1923. Ἐπομένως προκειμένης ἐφαρμογῆς τοιούτων διατάξεων ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης δέον νὰ λαμβάνηται πάντοτε ὑπ' ὅψει τὸ ἀνωτέρῳ ἀρθρ. 21.

***Ἀρθρον 34.**

1. Ἐπιδοθείσης, κατὰ τὰ οἰκεῖα ἀρθρα τοῦ παρόντος νόμου, ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ὁ Οἰκ. Ἐφοροος, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, καλεῖ τὸν δηλώσαντα διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ ἐπὶ ἀποδείξει δι' ὀργάνου τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας νὰ δώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐντολοδόχου ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως, τὰς δεούσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον διασαφήσεις.

2. Ἐὰν ἐν τοῦ γενομένου ἔλέγχου διατάξεως, ἐγγράφει τὸν δηλώσαντα εἰς τὸν κύριον φορολογικὸν κατάλογον, ἐὰν δύμως ἢ καθαρὰ πρόσωπος κριθῇ ἀνωτέρᾳ τῆς δηλωθείσης, ὁ δηλώσας ἐγγράφεται εἰς τὸν συμπληρωτικὸν κατάλογον.

3. Ὁπου, ὡς ἐν ταῖς κατηγορίαις Α' καὶ Β', ἡ φορολογικὴ περίοδος περιλαμβάνει πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔτους, αἱ μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐμπροθέσματα

έπιδιδόμεναι είλικρινεῖς τροποποιητικαὶ δηλώσεις, ἐγγράφονται εἰς τὸν φορολογικὸν τῆς περιόδου κατάλογον, εἰς δὲ εύρισκεται ἥδη ἐγγεγραμμένος ὁ δηλώσας, εἴτε διαρκῆς κύριος κατάλογος τῆς περιόδου τυγχάνει εἴτε εἰς ἐκ τῶν ἑτησίων συμπληρωτικῶν αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ τροποποιητικὴ δηλώσις κριθῇ ὑπὸ τοῦ Οίκου. Ἐφόρου ἀνειλικρινής, τότε ὁ ἐπιδώσας ἐγγράφεται εἰς τὸν συμπληρωτικὸν κατάλογον τοῦ ἔτους διαγραφόμενος διὰ πρᾶξεως τοῦ ἐφόρου ἐκ τοῦ καταλόγου ἐν ψευδήται ἐγγεγραμμένος.

4. Εἰς συμπληρωτικὸν ὕσαύτως κατάλογον, μὲν προσανέξησιν μέχρι 25 ο) ἐπὶ τοῦ καταλογιστέου φόρου ἐγγράφονται οἱ μὴ συμμορφωθέντες ἐντὸς τῆς εἰκοσαπτημέρου προθεσμίας εἰς τὰς διατάξεις τῆς 1 § τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἐπίσης ἐγγράφονται εἰς συμπληρωτικὸν κατάλογον αἱ δηλώσεις δσαι, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου τούτου, ἀναγράφουσι τὰ ἀκαθαρισταῖς ἔσοδα ἀντὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Οἱ τε κύριοι καὶ συμπληρωτικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι, καταρτίζονται τμηματικῶς κατὰ κοινότητα ἢ καὶ εύρυτέραν περιφέρειαν καὶ κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν φορολογουμένων, τῶν συμπληρωτικῶν κηρυσσομένων ἐκτελεστῶν, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, διὰ πρᾶξεως τοῦ Προέδρου τῆς ἐν ἄρθρ. 39 Ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ανάλυσις ἄρθρου.—Τὸ ἄρθρον διετυπώθη ἐν τῷ κώδικι ὡς εἰλεγένος τῆς ισχύος τοῦ N. 1640, πλὴν τῆς § 5, ἀντικατασταθείσης ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 14 § 1N. Δ. 19 Μαρτ. 1923. ἡ ἀντικατάστασις ἀφορᾷ τὴν ἀπάλεψιν τοῦ καταργηθέντος ἄρθρου 23.

Ω πρὸς τὴν § 3 παρατηροῦμεν, ὅτι αὕτη προφανῶς νοεῖται ἔχουσα ἐφαρμογήν, ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923, μόνον ἐπὶ τῆς κατηγορίας Α'. καταργηθείσης τῆς περιοδικῆς ίσχύος τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῆς κατηγορίας Β'. διὰ τοῦ ἄρθρ. 5. N. Δ. 19 Μαρτ. 1923 τοῦ τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρ. 13 N. 1640.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις καὶ ἐκποιθέσμον δηλώσεως ἐγγραφομένης ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ καὶ ἐπαλήθυευμένης ὡς καὶ αἱ ἐμπρόθεσμοι ταιαῖται, ἀλλ᾽ ὁ βεβαιούμενος φόρος προσανέται μέχρι τῶν 35 ο) αὐτοῦ ἢ καὶ μέχρι τῶν 50 ο), ἐν ᾧ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος, ἀληθείς, δὲν παρέσχεν ἐντὸς τῆς 20ημέρου προθεσμίας τὰς ἐνδεχομένως αἰτηθείσας συμπληρωτικὰς πληροφορίας.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίων πληροφοριῶν ἡ ἐκθέσεων δημοσίων ὀργάνων περὶ μὴ ἡ ἀνακριβοῦς δηλώσεως ὑπὸ τίνος τῆς πραγματοποιηθείσης προσόδου ἡ τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως ταύτης, ὁ Οίκον. Ἐφόδας ἐγγράφου.

φει τοὺς ἀνακριβῶς δηλώσαντας καὶ τοὺς παραλιπόντας τὴν δήλωσιν· ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ μετὰ προσανέψησεως τοῦ κυρίου φόρου, τοῦ ἔνεκα τῆς ἀνακριβείας ἢ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως ὁφειλομένου, μέχρι τῶν 75 ο) αὐτοῦ.

* Η τοιαύτη ὅμως ἔγγραφή δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς λῆξεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως προθεσμίας.

3. Εἰς τοὺς ὑποδεικνύοντας ἀποχρυβεῖσαν φορολογητέαν πρόσοδον, χρονηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀμοιβὴ ἵση πρὸς τέταρτον τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καὶ προσανέψησες αὐτοῦ, καταβάλλεται δὲ μετὰ τὴν ὄριστικὴν βεβαίωσιν τούτων.

***Ανάλυσις ἀρθρου.**— Τὸ ἀρθρὸν διετυπώθη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν § § 2· καὶ 3 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1923, διὰ τοῦ ἀρθρ. 14 § 2 N. Δ. 19 Μαρτίου 1933, δὰ τοῦ δικοίου προσετέθη ἡ § 2 καὶ ἡ τελευταῖα ἔλαβεν τὴν ἀριθμητικὴν 3. Αἱ καταργηθεῖσαι παραγραφοὶ εἶχον ὡς ἔξης, μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ N. 1992:

2. *Ἐφόσον οὕτε ἐκπρόθεσμος δήλωσις ἐπεδόθη, δ Οἰκον. *Ἐφορος δικαιοῦται, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίων πληροφοριῶν ἢ ἐκθέσεων τῶν δημοσίων δογάνων περὶ μὴ δηλώσεως ὑπὸ τυνος πραγματοποιηθείσης προσόδου ἢ καὶ ἐπελθούσης αὐξήσεως τοιαύτης, καὶ πρὸ τῆς παρόδου πενταετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς λῆξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν τῶν κανονικῶν δηλώσεων, νὰ καλέσῃ τὸν μὴ δηλώσαντα διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ δὲ δογάνου τῆς δημοσίας ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς 20· ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αὐλήσεως, αὐτοπροσώπως ἢ δὲ ἐντολοδόχον, ἐκπρόθεσμον δήλωσιν μετὰ παντὸς ἀναγκαίου πρὸς ἔξακριβωσιν τῆς προσόδου στοιχείου.

3. Καὶ ἐὰν μὲν δὲ αὐλήθεις ὑποβάλῃ ἐντὸς 20ημέρου τὰ αἰτούμενα, δ Οἰκονομικὸς ἔφορος ἔγγραφει αὐτὸν εἰς τὸν συμπληρωτικὸν κατάλογον μὲ προσανέψησιν μέχρι 50 ο) ἐπὶ τοῦ καταλογιστέον φόρου. *Ἐὰν δὲ οὕτε εἰς τὸν συμπληρωτικὸν κατάλογον μετὰ προσανέψησες τοῦ καταλογιστέον φόρου, μέχρι τῶν 75 ο) αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 36

1. *Ἐὰν δὲ φορολογούμενος ἢ δὲ ὑπόχρεως πρὸς παρακράτησιν φόρου ἀπεβίωσε, χωρὶς νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν. ὑπόχρεοι ἀλληλεγγύως πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου καθίστανται οἱ κληρονόμοι του ἢ δὲ κηδεμῶν τῆς κληρονομίας, παρακρατοῦντες παρ’ ἐκάστου τῶν κληρονόμων, κληροδόχων, δωρεοδόχων, κτλ. τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν μερίδαν

αὐτοῦ κλάσμα τοῦ φόρου ἡ δὲ προθεσμία πρὸς δήλωσιν παρατείνεται ἐπὶ ἔξι μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔξι μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ἀριθμός Οίκον. ἔφορος πρὸς δὲν δέον νὰ ἐπιδίδηται ἡ δήλωσις καὶ ὅστις προβαίνει εἰς ἐγγραφὴν οἴκοθεν ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ, ἐπὶ παραλείψει ταύτης, εἶναι δὲ οἴκονομικὸς ἔφορος, εἰς ὃ ἔδει νὰ ἐπιδώσῃ τὴν δήλωσιν ὁ κληρονομούμενος,

2. Ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διοικώντες εἰς καταβολὴν τοῦ ἀνήκοντος φόρου εἰσὶν ὁ κηδεμών τῆς κληρονομίας, οἱ κληρονόμοι, κληραδόχοι, αἵτια θανάτου δωρεοδόχοι κτλ., παντός, ὅστις ἐδήλωσε, κατὰ τὰ πέντε πρὸ τοῦ θανάτου ἔτη, πρόσσοδον κατωτέρων κατὰ 20 ο) τῆς πραγματικῆς, ἔξαιριθουμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καιαληφθείσης ὑπὸ αὐτοῦ περιουσίας

3. Ἐπὶ ἀνηλίκων, δικαιοτικῶς ἡ νομίμως ἀπτηγορευμένων καὶ ἀσώτων, ὑπόχρεος πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι, κατὰ περίπτωσιν, δὲ κατὰ τὸν νόμον ΧΘΠ' περὶ ἀνηλίκων, ἐπιτροπίεις αὐλής. ἐπίτροπος ἡ κηδεμόν ἡ ἀντιλήπτωρ, ὑπέχων οὕτος πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένας εὐθύνας.

Ατάλυσις ἀριθμού: Τὸ ἀριθμὸν ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀριθμοῦ δευτέρου N. 1992 καὶ τοῦ ἀριθμ. 14 § 3 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923, καταργήσαντος τὸ β' ἐδάφιον τῆς § 3 ἔχον οὕτον:

«Ἐν ᾧ περιπτώσει οἱ ἐπιτροπευόμενοι, ἀνήλικοι δύτες, εἶναι πλείονες τοῦ ἔνος, ἡ ἐκπτωσις ἐλαχίστον συντηρήσεως, ἐκπίπτεται ἀπαξ ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῆς προσόδου, προσανέκανομένη δὲ ἐκαστον τῶν ἀνηλίκων κατὰ 240 δραχμάς.»

Τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον μεθ' ὀλοκλήρου τῆς § 3 τῆς προστεθείσης διὰ τοῦ N. 1992 ἵσχε, κατὰ ὥρην τοῦ νόμου διάταξιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἦτοι **Ἀπό Φεβρουαρίου 1920**

* Αριθμον 37.

1. Ἡ ἐν τῷ συμπληρωτικῷ καταλόγῳ ἐγγραφομένη πρόσοδος. δέον νὰ ἔξευρισκηται κατὰ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐνδεικτικοὺς κανόνας ἡ τεκμήρια, ἐφόσον διατίθενται τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τὸ πρῶτον ἡ ἐν ανεπαρκείᾳ τούτων προβλέπεται ἡ χρῆσις τεκμηρίων, ἄλλως δὲ οἴκονομικὸς ἔφορος καθορίζει ταύτην κατὰ τὴν ἔξι δὲν διαθέτει στοιχείων ἡ πληροφοριῶν ἰδίαν ἀντίληψιν.

2. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς συμπληρωτικοῖς καταλόγοις ἐν γένει περιληφθέντας, ἔξαιρέσει τῶν ἐπιδοσάντων εἰλικρινῆ τροποποιητικὴν δήλωσιν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἀριθμοῦ 34, ἡ καὶ εἰλικρινῆ ἐπιδοσάντων

ἐν γένει δίλωσιν, κοινοποιεῖται ἀπόσπασμα αὐτῶν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ή διὸ ὁργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ ἀποδεῖξει η̄ διὰ δικαιοτικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τῆς τοιχοκολλήσεως καθ' ἥν περίπτωσιν ἐπιβάλλεται αὕτη, ἀντικαθιστωμένης διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν τοιούτων ἀποσπασμάτων εἰς τὸν Δήμαρχον η̄ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Ἐπὶ τῶν φορολογουμένων τῶν δοποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, η̄ τοιαύτη ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον η̄ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας η̄ τῆς τελευταίας διαμονῆς αὐτῶν, θεωρουμένων τούτων ὡς νομίμων ἀντικλήτων των.

Ἐὰν δικαίωσι, ἔχουσι διορίση ἀντίκλητον αὐτῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, τότε η̄ ἐπίδοσις γίνεται μόνον πρὸς τὸν τοιούτον ἀντίκλητον αὐτῶν.

3. Ἡ βεβαίωσις εἰδικῶς τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐνεργεῖται βάσει ἀρχικῶν φορολογικῶν καταλόγων, εἰς οὓς ἐγγράφονται οἱ ἐμπροθέσμως εἰλικρινῶς δηλώσαντες καὶ δυνάμει συμπληρωτικῶν καταλόγων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται οἱ ἐκπροθέσμως ἀνακριβῶς η̄ μηδόλως δηλώσαντες. Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους περιλαμβάνεται η̄ συνολικὴ καθαρὰ πρόσδοσις, ἔξευρισκομένη κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 31 δοιζόμενα. Ὅσων δὲ φορολογουμένων η̄ ἔξεύρεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀναφερομένου ἀρθρου, τὰ ποσὰ τῶν καθ' ἔκαστα προσόδων τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀναφερομένων κατηγοριῶν η̄ εἰδικῶν διατάξεων φορολογίας γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων λαμβάνονται ἐκ τῶν δοιστικῶν στοιχείων τῶν κατηγοριῶν η̄ φορολογιῶν τούτων. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς συμπληρωτικοῖς καταλόγοις τοῦ συνθετικοῦ ἐγγραφέντας, ἔξαιρέσει τῶν ἐπιπροθέσμως εἰλικρινῶς δηλωσάντων, κοινοποιοῦνται ἀντίγραφα τῶν φύλλων ἐλέγχου, βάσει τῶν δοποίων ἐνηργήθησαν αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαί.

4. Πρὸς τῇ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κοινοποιήσει ἀπόσπασματος φορολογικοῦ καταλόγου η̄ φύλλου ἐλέγχου προκειμένου περὶ καταλόγου συνθετικοῦ φόρου ο Δοκόν. Ἐφόρος συντάσσει ὀνομαστικούς πίνακας τῶν φορολογουμένων ἐκ προσόδων προερχομένων ἐξ ἀμοιβῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐκ κερδῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν φορολογουμένων διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον πάντων τούτων η̄ καθαρὰ πρόσδοσις (ἀναλυτικὴ η̄ συνολικὴ) προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ νόμον τεκμηρίων. Οἱ πίνακες οὗτοι ἐμφαίνουσι κατ' εἶδος ἐπαγγέλματος τήν τε τυχὸν δηλωτήσαν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου η̄ τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὰ

άρθρα 20 § 7 καὶ 29 § 2 Ἐπιτροπῶν προσδιορισθεῖσαν καθαρὰν πρόσοδον, ἐκτίθενται δὲ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. δρισθησόμενα εἰς τὸν Ἐφοριακὸν Κατάστημα ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν οἰκείων στοματείων ἢ ἐπαγγελματικῶν δργανώσεων.

***Ανάλυσις ἀρθρου:** Τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ ἀρθρου ἀπετελεῖτο μόνον ἐκ τῆς § 1 καὶ τοῦ πρώτου ἑδαφίου τῆς § 2.

Τὸ δεύτερον ἑδαφίον τῆς § 2 'περι κοινοποιήσεων πρὸς φορολογουμένους ἀγνώστου διαμονῆς προσετέθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 30 Ἰουλίου 1923 καὶ ἰσχύει ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1923.

Ἡ § 3 τοῦ ἀρθρου προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 1. Ν. Δ. 28 Νοβεμβρίου 1923 καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923, κατὰ ὥρην δὲ τοῦ Ν. Δ. τος διάταξιν ἀναδρομικῶς ἐπὶ πάσης ἐκκρεμοῦς φορολ. ἱποθέσεως, ἐφόσον οἱ φορολογ. κατάλογοι καταρτίζονται μετὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου 1923.

Ἡ § 4 προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 15 § 1 Ν. Δ. 19 Μαρτ. 1923, ἰσχύουσα ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1923. Ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος προσετέθη ὡς § 3, μετεβλήθη δὲ εἰς § 4 διὰ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω Ν. Δ. 28Νοβεμβρίου 1923, διὰ τοῦ ὅποιού ἡ ἀρχικὴ φράσις αὐτῆς «Πρὸς τῇ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποιήσει ἀποσπάσματος τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου» ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς τεθείσης ἐν τῷ κώδικι φράσεως τῆς ἀντικαταστάσεως ἰσχυούσης ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ὡς ἀνωτέρω ἀναδρομικῶς.

*Ἀρθρον 38.

1. Κατὰ τῆς ἐν συμπληρωτικῷ καταλόγῳ τοιαύτης ἐγγραφῆς των δικαιοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ ἐγχειρίσωσιν ἐπὶ ἀποδεῖξει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἢ νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ ἀλητῆρος ἐνστασιν, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ καταλόγου ἢ φύλλον ἐλέγχου, δι' ἣς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσωσι τὰ καθ' ἕκαστα ποσὰ τῶν προσδόδων τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἀρθρου 37 ἀναφερομένων δριστικῶν στοιχείων.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκμέσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ προηγούμενον ἀρθρου πινάκων, δικαιοῦται καὶ πᾶς τρίτος νὰ ἐγχειρίσῃ ἢ ἐπιδώσῃ τῷ Οίκου. Ἐφόδῳ ἐνστασιν καθ' οἰασδήποτε τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, κοινοποιουμένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν φορολογούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

***Ανάλυσις ἀρθρου:** Α'. Τὸ ἀρθρον 38 μέχει τοῦ 1923 εἶχεν ὡς ἔξῆς:

1. Κατὰ τῆς ἐν συμπληρωτικῷ καταλόγῳ τοιαύτης ἐγγραφῆς των δικαιοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ ἐγχειρίσωσιν ἐπὶ ἀποδεῖξει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἢ νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ

κίλητήρος ἔνστασιν, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸνς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ καταλόγου.

2. Οὐδεμία ἔνστασις γίνεται δεκτὴ καὶ συζητεῖται, ἐὰν ὁ ἔνσταμενος δὲν ἔγχειρίσῃ συγχρόνως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον γραμμάτιον παραλαβῆς τοῦ Ἀημοσίου Ταμείου παραβόλον ἵσου μὲν τὸ ἐν δέκατον (1)10 τοῦ ἀμφισβήτουμένου φόρου, δπερ, ἐὰν μὲν ἡ ἔνστασις γίνῃ ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει δεκτή, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἔνσταμενον, ἐὰν δὲ ἀπορριφθῇ, καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ἀημοσίου, ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει, δὲ ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἀρθρου προβλεπομένης Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

B'. *Απὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ § 2 ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τῆς ἐν τῷ κώδικι τεθείσῃς, διὰ τοῦ ἀρθρ. 16 § 1 N. Δ. 19 Μαρτ. 1923, καταργηθέντων τῶν παραβόλων τῶν ἔνστασεων, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ § 1 συνεπληρώθη ὡς ἐν τῷ κώδικι, διὰ τοῦ N. Δ. 28 N)βρίου 1923, τῆς συμπληρώσεως ἰσχουόσης ἀπὸ 10 Δ)βρίου 1923· ἐννοεῖται διτὶ ἡ συμπλήρωσις ἰσχεῖται κατὰ ὥιτην διάταξιν τοῦ N. Δ)τος ἀναδρομικῶς, ἦτοι ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 10 Δ)βρίου 1923, συντασσομένων φορολ. καταλόγων καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ οἰκον. ἔτους εἰς ὁ οὗτοι ἀναφέρονται.*

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ ἔνστασεις αὗται ἐκδικᾶσθαι κατὰ δῆμον ἡ κοινότητα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν μελῶν, ἦτοι.

α') Ἐκ τοῦ Προεδρού τῶν Πρωτοδικῶν ἡ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου Πρωτοδίκου ἡ ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἔδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, ἐὰν ἐν ταίτη δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον.

β') Ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου δριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διτὶς διὰ τῆς αὐτῆς πρᾶξεως δριζεῖ καὶ ἔνα ἡ δύο ἀναπλιγωτάς, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἡ κωλύματος.

[N. 1807 ἀρθρ. 15. Ἐν ταῖς ἐκδικαστικαῖς ἐπιτροπαῖς τοῦ φόρου τῶν (ἐκτάκτων κερδῶν), τῶν καθαρῶν προσόδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως) ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διορίζῃ ὡς μέλη, ἀντὶ τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων προβλεπομένων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, δημοσίους ὑπαλλήλους ἐτέρου κλάδου.

Τὰ ἔξ οἰκονομικῶν ἡ ἐτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικὰ ἡ ἀναπληρωτικὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τούτων διορίζονται δι' ἀτλῆς διαταγῆς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἔδρας των. Ἀναπληρωταὶ ἐκάστου τακτικοῦ μέλους δύνανται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, νὰ δρισθῶσι πλειόνες τοῦ ἐνός.]

Καὶ γ') Ἐνὸς μέλους μετὰ δύο ἡ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, ὑποδε-

κνυομένων τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐφορείας, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἢ Εἰρηνοδίκου, ὑπὸ Ἐμπορικῶν ἢ Βιομηχανικῶν δργανώσεων, ὅπου ὑπάρχουσιν, ἢ ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὅποιου ὑπάγονται αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορεῖαι, ἐκ καταλόγου περιλαμβάνοντος δέκα ἔως εἴκοσιν ἰδιώτας, ὑποβαλλομένου κατ' ἓτος παρὰ τῶν δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἐν ἀρνήσει ἢ παραλείψει ὑποδεξεως τῶν ἀνωτέρω μελῶν καὶ τῶν ἀν-ατληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρέων, ἐκλέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορεία, ἐκ καταλόγου περιλαμβάνοντος 10 ἔως 20 ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν, ὑποβαλλομένοι ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

[N. Δ. 15 Αὐγούστου 1923, ἄρθρ. 2. Προκειμένου περὶ ἐνστάσεων (ἢ ἐφέσεων) δικηγόρων, εἰς (μὲν) τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 1640 ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν συμμετέχει ὡς τρίτον μέλος μετὰ δύο ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν εἰς τῶν δικηγόρων τῆς ἔδρας τῆς Οἰκονό· Ἐφορείας, δοιζόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἢ τούτου μὴ δοίσαντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὅποιου ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορεία.

“Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως].

3. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἀποτελῶν μέλος ταύτης Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκης ἢ Εἰρηνοδίκης, χορέῃ δὲ Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς ἐκ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἔδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς δοιζόμενος.

[N. 1807 ἄρθρ. 16. Γραμματεὺς τῆς ἐκδικαστικῆς καὶ τῆς κατ' ἔφεσιν Ἐπιτροπῆς τοῦ φόρου τῶν (ἐκτάκτων κερδῶν,) καθαρῶν προσόδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως) δοιζεται παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν ὁ κατὰ τὴν κρίσιν του κατάλληλος ὑπάλληλος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου περὶ τῆς ἐκδικαστικῆς τοιαύτης (ἢ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων, προκειμένου περὶ τῆς κατ' ἔφεσιν.)]

[N. 1807 ἄρθρ. 18. Αἱ περὶ ἔξαιρέσεως δικαστοῦ ἐν γένει διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ ἐκδικαστικῇ (καὶ κατ' ἔφεσιν) Ἐπιτροπῇ τοῦ

φόρου (τῶν ἐκτάκτων κερδῶν), τῶν καθαρῶν προσόδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας)].

4. Ἐὰν τὰ δρισθέντα ἐκ τῶν ἰδιωτῶν μέλη κλητευθέντα ἐπὶ ἀποδεῖξει δὲν προσέλθωσι κατὰ τὴν δρισθεῖσαν ὥραν καὶ ἡμέραν πρὸς συνεδρίασιν, ἢ ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν εἶνε ἐφικτὴ ἡ σύμπραξις αὐτῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, καλοῦνται πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν δύο ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων.

[N. 1807 ἄρθρ. 12. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 39, παράγραφος 4, τοῦ νόμου 1640 πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἰδιωτῶν καλούμενοι δύο δημόσιοι ὑπάλληλοι, δὲν μετέχουσιν ἀμφότεροι τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὁ ἔτερος τούτων. Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, δοτις καὶ δριζεῖ τὸν ἕνα ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ ἔτερου].

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶνται πλείονες τῆς μιᾶς Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκον. Ἐφορείας, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρῳ τρόπον συντιθέμεναι.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι, τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἢ ἑέρῳ δημοσίῳ καταστήματι, παρισταμένων τῶν ἐνισταμένων φορολογούμενών αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐντολοδόχου, δριζομένου διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. Τὸ Δημόσιον παρίσταται διὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἐν ἣ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος προσηκόντως προστιλθεὶς δὲν παραστῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐντολοδόχου, ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει καὶ ἀπόντος αὐτοῦ.

7. Ἡ Ἐπιτροπή, ἔχουσα ὄīα δικαιώματα κέκτηται καὶ ὁ Ἐφόρος, κρίνει κατὰ πεπούλησιν καὶ ἀποφαίνεται ἡ τιολογημένως ἐπί τε τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς οὐσίας.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 2 ἐνστάσεως τρίτου ἀποδειχθῆ φορολογητέα πρόσδοσις μεῖζων τῆς διὰ τῆς ἐν τῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς δρισθεῖσης, ἢ Ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὴν ἀνωτέραν ταύτην πρόσδοσον.

[N. 1807 ἄρθρ. 6. Περὶ ἑκάστης συνεδριάσεως τηροῦνται ἐν Ἰδίῳ βιβλίῳ συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου, δύο τούλαχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως].

[N. 1807 ἄρθρ. 12. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας)

ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουσι παρόντων τῶν τριῶν μελῶν, αὐτῶν λαμβάνουσι δὲ τὰς ἀποφάσεις των κατὰ πλειονοψηφίαν.]

8. Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται πρὸς τούτους νὰ ἔξετάζῃ τοὺς μάρτυρας ἐνόρκως καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τῷ φροδολογουμένῳ ὅρκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἴσχυρισμῶν του κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ καθοριζόμενα, τῆς ἐπὶ ψευδορκίᾳ μηνύσεως ἐνασκονμένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων. Εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον οὕτε ἐπάγεται οὕτε ἀντεπάγεται ὅρκος.

[N. 1807 ἄρθρ. 4. ‘Οσάκις ή κατ’ ἔφεσιν η̄ ή ἡ ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐνστάσεων (τοῦ φόρου τῶν ἐκτάκτων κερδῶν) κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἔξετάσῃ ἐνόρκως μάρτυρας κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφιον 6 τοῦ νόμου 1043 ὁρκίζει τούτου ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ο ὑπὸ τῶν ὡς ἀνώ ἐπιτροπῶν ἐπιβαλλόμενος τῷ διαδίκω φόρκος δίδεται ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 373 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

‘Αν διάδικος πρὸς ὃν ἐπεβλήθη ὁ ὁρκος, εἶναι ἀπὸν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ὁρκίζεται δι’ ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ θέμα, η̄ ἡμέρα η̄ ὥρα καὶ διάποστος καὶ η̄ Ἄρχη ἐνώπιον τῆς δποίας θέλει δοθῆ σύντος. Ἡ ἀπόφασις αὗτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενὸν η̄ τὸν ὧδισμένον πληρεξουσίον η̄ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ τούλαχιστον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς ταχθείσης πρὸς δόσιν τοῦ ὁρκοῦ.

Ἐν ἐλλείψει διορισμοῦ πληρεξουσίου η̄ ἀντικλήτου η̄ ἀπόφασις κοινοποιεῖται νομίμως εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

N. 1807 ἄρθρ. 5. Μεθ’ ἑκάστην συνεδρίασιν δι πρόεδρος τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖ τὴν διανομὴν τῶν συζητηθεισῶν ἔφεσεων πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν δημοσίους ὑπαλλήλους δορκίζων τούτους ὡς εἰσηγητὰς δικαστὰς καὶ κρατῶν δίδιος δσας ἥθελεν ἐγκρίνει πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως.

N. 1807 ἄρθρ. 6. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ὡς ἀνώ ἐπιτροπῶν δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

Περὶ ἑκάστης συνεδριάσεως τηροῦνται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπογράφομενα ὑπὸ τοῦ προέδρου, δύο τούλαχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως.]

9. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνε-

δριάσει. Πίναξ δὲ αὐτῶν τοιχοκολλεῖται τὴν ἐπομένην, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως, ἐν τῷ Ἐφοριακῷ καταστήματι ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας.

[N. 1807 ἀρθρ. 7. Αἱ ἀποφάσεις τῆς μὲν ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται , τῆς δὲ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν κεκυρωμένῳ ἐπίσης παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιγράφῳ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἢ εἰς τὸν ἐνιστάμενον ἢ εἰς τὸν ὀρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτων εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιτροπῆς.]

10. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἰκον. Ἐφαρος τροποποιεῖ τὸν παρ' αὐτοῦ συνταχθέντα συμπληρωτικὸν κατάλογον.

***Ανάλυσις ἀρθρου** : Τὸ κείμενον τοῦ ἀρθρου, ὃς ἐτέθη ἐν τῷ κώδικι, εἶνε τὸ ἀρχικὸν τοῦ N. 1640, μεταξὺ τῶν διατάξεων τοῦ δποίου παρενεβλήθησαν αἱ ἀντίστοιχοι τοῦ N. 1897, ὅσαι, εἴτε ὅητῶς, εἴτε δυνάμει τῶν ἀρθρων 10 καὶ 12 τοῦ ἴδιου νόμου, ἰσχύουσικαὶ ἐπὶ τῶν ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν καθαρῶν προσόδων.

Διὰ ταῦ ἀρθρ. 17 N. Δ. 19 Μαρτίου 1923 προσετέθησαν αἱ περιληφθεῖσαι ἐν τῷ κώδικι διατάξεις τοῦ δευτέρου ἑδαφίου τῆς § 7 καὶ ἡ § 9 (λόγῳ τῆς προσθήκης τῆς διοίκησης ἢ τελευταία παράγραφος ἔλαβε ἀριθμησιν § 10.)

"Ἀρθρον 40. (*)

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον Ἐπιτροπῆς, ἀν δι' αὐτῆς προσδιοισθεῖς κύριοις φόρος ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς πεντακοσίας, ἐπιτρέπεται ἐφεσις ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατά τ' ἀνωτέρῳ κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένῃ ἡ κοινοποιουμένη εἰς τὸ ἀρμόδιον Οἰκονομ. Ἐφορον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν προϋπόθεσιν δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει καὶ ὁ Οἰκονομ. Ἐφαρος, κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καθ' ὅν τρόπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ ἐφέσεις ἐκδικᾶσονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἐπομένῃ παρ. Ἐπιτροπῆς.

2). **Η -Ἐπιτρόπη ἀποτελεῖται ἐκ 5 μελῶν, τῶν ἔξης.**

(*) Διὰ τοῦ N. Δ. τῆς 4 Ιούλιου 1923 «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ» ἀρθρ. 8 § 12, ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων **ὑπήχθη** εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 8 § 12 τεθεισῶν ἐν ἰσχū, διὰ τοῦ B. Δ. τῆς 24 Ιαν. 1924, ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1924. Κατὰ ταῦτα ἐφεξῆς αἱ ἐφέσεις δέον νά ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. ὅρα περὶ τῆς διαδικασίας τούτων τὸ ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος παράρτημα.

α') τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
β') τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου νῶν Οἰκονομικῶν.

γ') τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν ἀπονείᾳ ἡ κωλύματι τινὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀναπληροῦται οὗτος ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἡ ὑπὸ ἐτέρου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δοκιμένου.

[Ν. Δ. 11 Ιανουαρίου 1923 ἀρθρ. «Ἐν ἀπονείᾳ ἡ κωλύματι τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου ἡ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων καὶ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληροῦνται οὗτοι ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.]

δ' καὶ ε') δύο μελῶν μετὰ δύο ἡ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεταξὺ τραπεζιῶν. ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ἐκ καταλόγου ὑποβαλλομένου ὑπὸ ναυτικᾶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν δργανώσεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἣν ἐν ἀνυπαρξίᾳ, ἀρνήσει ἡ παραλείψει τούτων, ἐκ καταλόγου τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου Ἀττικῆς.

3. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει ὁ δικαστικὸς σύμβουλος ἡ δ ἀρχαιότερος τῶν διευθυντῶν, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς ἐκ τῶν γραμματέων τῆς διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς δοκιμένος.

[Ν. 1807 ἀρθρ. 10. Οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν ἔχουσιν δλα τὰ δικαιώματα τῶν προέδρων τῶν Δικαστιρίων ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τίκις διαδικασίας καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἔξουσίαν διαρκούσῃς τῆς συνεδριάσεως.]

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δημοσίᾳ. Οἱ φορολογούμενοι καλοῦνται νὰ παραστῶσιν αὐτοπροσώπως ἡ δι' ἐντολοδόχου, δοκιμένου διὰ συστημένης ἐπιστολῆς.

[Ν. 1807 ἀρθρ. 2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθρ. 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1043 ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει νομίμως εἴτε ἐν τῷ καταστήματι καὶ τοῖς παραφτήμασι τοῦ Ὑπουργίου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε καὶ οἰωδήποτε ἐτέρῳ καταστήματι τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν δοκιμένῳ ἡ μεταβαλλομένῳ διὰ πρᾶξεως τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς

Κυβερνήσεως, δέκα τούλαχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.]

5. Οἱ φορολογούμενοι προσκαλοῦνται δι' εἰδικῆς προσκλήσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς καινοποιουμένης 15 ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως των. Ἐν τῇ ἐφέσει ὅριζεται ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβάλλοντος ἴδιώτου καὶ ἀντίκλητος αὐτοῦ διαμένων ἐν Ἀθήναις, πρὸς ὃν ἐνεργοῦνται αἱ κοινοποιήσεις. Ἐν ἔλειψει διορισμοῦ ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

6. Ἡ ἐφεσίς, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον ἀνερχόμενον εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἦ τατώτερον τῶν ἐκατὸν δραχμῶν, καταπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορίνως τῆς ἐφέσεως.

7. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα οἷα δικαιώματα κέπτηται καὶ ἡ ἐκδικαστικὴ ἐπιτροπὴ κρίνει κατὰ τὴν πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ἡ τιολογήμενων ἐπὶ τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς οὐσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὗτη δικαιοῦνται πρὸς τούτοις νὰ ἔξεταζῃ τοὺς μάρτυρας ἐνόρκως καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τῷ φορολογούμενῳ ὅρκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του, κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ καθοριζόμενα. Εἰς τὸν Οίκον. Ἐφόρον, οὗτε ἐπάγεται οὕτε ἀντεπάγεται ὅρκος.

[Ν. 1807 ἄρθρ. 4. 5 καὶ 6 ὡς ταῦτα παρετέθησαν εἰς § 8 ἄρθρ. 39 Κώδικος].

[Ν. 1807 ἄρθρ. 7. Αἱ ἀποφάσεις, τῆς (μὲν) ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται παραγγελίᾳ τοῦ Οίκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀττικῆς, πρὸς ὃν αὗται ἀποστέλλονται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν ἐφεσείοντα, ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τούτων εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

N. 1807 ἄρθρ. 8. Κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς ἀποστέλλονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς εἰς τοὺς Οίκονομικοὺς Ἐφόρους τῶν οἰκείων πρωτευούσων τῶν νομῶν, παρ' αὐτῶν δὲ εἰς τοὺς Οίκονομικοὺς Ἐφόρους τῆς κατοικίας τοῦ φορολογούμενου.]

[Ν. Δ. 28 Νοεμβρίου 1923 ἄρθρ. 1 Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου

1807 κοινοποίησις, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων φόρου καθαρῶν προσόδων ἐπιτροπῆς γίνεται πρὸς τὸν ἄρμόδιον Οἰκον. [Ἐφορόν διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων φόρου καθαρᾶς προσόδου.]

[N. 1807 ἀρθρ. 11. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων (καὶ τὴν αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας) Ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποφάσεις των κατὰ πλειονοψήσιαν, εὐρίσκονται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ δσάκις παρευρίσκονται τρία τούλαχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν, ἔξ ὧν δύο ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐν ἴσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ προσόδου.

N. 1807 ἀρθρ. 13. Αἱ περὶ ἔξαιρέσεως δικαστοῦ ἐν γένει διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ ἐκδικαστικῇ καὶ κατ' ἔφεσιν Ἐπιτροπῇ τοῦ φόρου (τῶν ἐκτάκτων κερδῶν), τῶν καθαρῶν προσόδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας).]

8. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Δ. ὁρίζονται τριετεῖς περίοδοι ἰσχύος τῶν φορολογικῶν καταλόγων προσόδων ἔξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἔξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ τοιαύτη ἔξαιρεσις δὲν δύναται νὰ ἰσχύῃ προκειμένου περὶ προσόδων ἔξαριθμουμένων ἐπὶ τῇ βάσει ἴσολογισμοῦ.

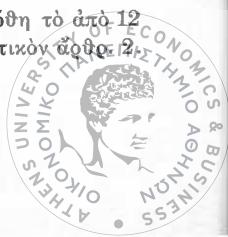
Τῶν τοιούτων καταλόγων ἐπιτρέπεται τροποποίησις κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐν περιπτώσει αὐξομειώσεως τῆς προσόδου κατὰ 15 ο) τούλαχιστον ἢ ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος ἔξ οἰουδήποτε λόγου, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ανάλυσις ἀρθρου. Τὸ ἀρθρον ὡς διετυπώθη ἐν τῷ κειμένῳ εἰνε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀρχικὸν τοῦ N. 1640, παρεμβληθεισῶν εἰς τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις του τῶν σχετικῶν τοῦ N. I807, δσαι, εἴτε θρητῶς εἴτε δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ ἰδίου νόμου 1807, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ως πρὸς τὴν ἀνατλήρωσιν ὅμως τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου κλπ., περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. γ'. τῆς § 2, παρετέθησαν αἱ διατάξεις τοῦ μεταγενεστέρου N. Δ. τῆς 11 Ἰανουαρ. 1923, αἵτινες κατήργησαν τὸ ἀρθρ. 3. N. 1807· τὸ καταργηθὲν δὲ τοῦτο ἀρθρον τροποποιῆσαν τὸ ἀρθρ. 7 N. 1043 ἰσχυει καὶ διὰ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐφέσεων τῶν καθαρῶν προσόδων δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 10 N. 1807 Αἱ παρατεθεῖσαι ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ κώδικος διατάξεις τοῦ ὡς ἀνωτέρω N. Δ]τος ἰσχυσαν ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1923.

‘Η § 1 τοῦ ἀρθρου ἐτέθη ὡς διετυπώθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 18 § 1 N. Δ. 19 Μαρ. 1923, διὰ τοῦ ὅποιον προσετέθη καὶ ἡ φρᾶσις ἐν τῇ § 6 «καὶ μὴ δυναμένου νὰ ἡ κατώτερον τῶν ἐκατὸν δραχμῶν» καὶ διόκληρος ἡ § 8·

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἀμέσως ἀνωτέρω § 8 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου Β. Δ]γμὰ, τοῦ ὅποιον παραθέτομεν κατωτέρω τὸ σχετικὸν ἔθνος.

"Αρθρον 2. 1. Οι φορολογικοί κατάλογοι τῶν προσόδων ἐξ ἐλευθερών ἐπαγγελμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1923 — 1924 θέλουσιν ισχύσει καὶ διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1924 — 1925 καὶ 1925 — 1926, ἢτοι ἐπὶ τριετῆ περιόδου ἀπὸ 1923 — 1925, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιήθωσιν κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις.

2. Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως ἡ μειώσεως κατὰ 15 % τοῦ λάχιστον τῆς ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις ἀναγεγραμμένης προσόδου κατὰ τὸ δεύτερον ἡ τρίτον ἔτος τῆς περιόδου ἡ ἐν περιπτώσει διακοπῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐξ οἰουνὴποτε λόγου, δ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται καὶ δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ τροποποιητικὴν δήλωσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ἥ, ἂν τὴν πρώτην τοῦ Ἀπριλίου τούτου δὲν ἔχῃ δριστικοποιηθῇ δ φορολογικὸς κατάλογος, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δριστικοποιήσεως τοῦ καταλόγου ἡ ἀπὸ τῆς κοινοποίησεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀν διὰ ταύτης δριστικοποιεῖται ἡ ἐν τῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφή.

3. Εἰς δήλωσιν ὑποβλητέαν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ὑποχρεοῦται δριμός δ φορολογούμενος, διτις τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς περιόδου τυγχάνει ὑποβλητέος εἰς φορολογίαν.

4. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀρθρουν δηλώσεις ἐξελέγχονται ως καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ διαδικασίαν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων ως καὶ τοῦ ἐλέγχου ἐνεργεῖται διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς περιόδου μεταρρύθμισις τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ νέαι ἐγγραφαὶ, ἀν συντρέχῃ περίπτωσις.

Ἐν περιπτώσει ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τροποποιητικῆς δηλώσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀναστέλλεται μέχρις ἐπαληθεύσεως αὐτῆς ἡ βεβαίωσις τοῦ διὰ τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου προσδιορισθέντος φόρου.

Ἐλήφθησαν ἐπίσης ὅπερι αἱ περὶ κοινοποίησεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῶν διατάξεις τοῦ N. Δ. τῆς 28 N)βρίου 1923 τεθεῖσα παρὰ τὸ ἀρθρ. 8 N. 1807.

Ἐν τέλει ἐπηνέχθη εἰς τὸ κείμενον τῆς § 6 τοῦ ἀρθρου ἡ τροποποιήσις τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ N. Δ. τῆς 29 Δ)βρίου 1923, τὴν διόποιαν παραδέτομεν μετὰ τοῦ σχετικοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ 1δίου N. Δ. καθορίζοντος τὴν κατὰ χρόνον ισχύν της.

"Αρθρον 3. Ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἀρθρου 40 τοῦ νόμου 1640, ως οὗτος ἐτροποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἡ μετὰ τὰς λέξεις «εἶνε ἀπαράδεκτος ἐάν» φοράσις «δὲν ἐπισυνάπτηται ἀπόδειξις πληρωμῆς τῶν κατὰ τὰ οἰκεῖα ἀρθρα ληξιπροθέσμων κατὰ

κατηγορίας δόσεων τοῦ ἐπιδικασθέντος ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιφρο-
πῆς φόρου καὶ προσαυξήσεως καὶ» διαγράφεται.

”Ἀρθρον 4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 ἀρχεται
ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμοιν 2965, ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρον 3 ἰσχύει
διὰ τὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως ἐπιδιδομένας ἐφέσεις καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ διὰ πάσας
τὰς ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιφροπῆς ἐφέσεις, ἐφ' ᾧν δὲν ἔξεδόθη ἀπό-
φασις μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

”Ἀρθρον 41.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καταβλήτεαι δόσεις τοῦ
κυρίου φόρου, καθίστανται ἀπαιτηταὶ ἐντὸς τῶν ἐκάστοτε εἰδικῶς κατὰ
κατηγορίας δριζομένων προσθεμιῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὅποιων καὶ
βιρρύνει τὸν ὀφειλέτην τόκος ὑπεροχμερίας πρὸς 8 ο). Ὑπολογίζονται
δέ, ἐφόσον δὲν ἔγένετο ἡ δριστικὴ βεβαίωσις τοῦ φόρου, ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς δηλουμένης καθαρᾶς προσόδου ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκο-
νομικοῦ Ἐφόρου καθοριζομένης τοιαύτης κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν
ἀρθρῶν 20 [καὶ 23.] ὁσάκις δηλοῦνται τ' ἀκαθάριστα ἔσοδα ἢ συγκο-
μισθέντα προιόντα ἀντὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου. Ἀντιθέτως καταβαλλο-
μένων τῶν δόσεων τοῦ φόρου πρὸ τῆς λήξεως τῶν οἰκείων προσθεμιῶν,
ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου ὁ ἀνήκων
πρὸς 8 ο) τόκος.

2. Πρὸς τοῦτο ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος συντάσσει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
ἐμπροθέσμων δηλώσεων ὡς καὶ ἐκπροθέσμων τοιούτων, καὶ ἀποστέλλει
τὸ ταχύτερον πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν προσωρινὸν ὄνομαστικοὺς
καταλόγους τῶν ὀφειλετῶν, δυνάμει τῶν ὅποιων καὶ μετὰ προηγου-
μένην ἔκδοσιν τοῦ προσήκοντος ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων,
προβαίνει οὕτος εἰς τὴν ἐπιδιωξιν τῆς εἰσπραξεως τῶν διαδοχιῶν ληξι-
προθέσμων δόσεων μετὰ τοῦ ἀνήκοντος τυχὸν τόκου, ἀνευ οὐδεμιᾶς
προηγουμένης πρὸς τοῦτο ὀχλήσεως.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ἐκάστου, κατὰ κοινότητα ἢ ἐνρυτέραν περιφε-
ρειαν, καταρτισθέντος κυρίου φορολογικοῦ καταλόγου καὶ τῶν ἐγγραφῶν
ἐν συμπληρωματικῷ τοιούτῳ, καθ' ὃν δὲν ἔκοινοποιήθη ἔνστασις ἢ κοι-
νοποιηθεῖσα ἔξεδικάσθη καὶ ἔγένετο, κατὰ τὰ ἀρθρα 39 καὶ 35, ἀναγ-
καίᾳ τροποποίησις καὶ κύρωσις του καταλόγου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος
βεβαιοῖ δριστικῶς τὸν ἀνήκοντα φόρον μετὰ τῶν τυχὸν ἐπιβαλλο-
μένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου προσαυξήσεων,

στέλλει τοὺς οἰκείους χρηματικοὺς καταλόγους εἰς τὸν ἄρμόδιον Ταμίαν. Οὗτος δὲ προβαίνει εἰς τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἐπὶ πλέον βεβαιωθεισῶν διαφορῶν ἢ καὶ ἀκεραίων φόρων (ἐὰν δὲν προτιγήθη προσωρινὴ βεβαιώσις) πάντως μετὰ τῶν σχετικῶν προσανέξησεων καὶ τόκων. Ἐὰν δὲ ὁ δριστικῶς βεβαιωθεὶς φόρος εἶνε μικρότερος τοῦ προσωρινῶς βεβαιωθέντος, ἔκπιπτεται ἢ διαφορὰ ἢ ἐπιστρέφεται, συντασσομένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου καὶ εἰδοποιουμένου εἰδικῶς τοῦ φορολογουμένου περὶ τούτου.

4. Τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 ἐπιτροπῆς τῶν ἐφέσεων, δ Ὁἰκονομικὸς Ἐφορος προβάίνει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς συμπληρωτικὴν βεβαιώσιν ἢ εἰς σύνταξιν πρωτοκόλλων ἐκπτῶσεως ἢ ἐπιστροφῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Ἐπίσης τὰς μεταβολὰς ταύτας ἐνεργεῖ δ Ὁἰκονομικὸς Ἐφορος καὶ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατ' ἔφεσιν ἐπιτροπῆς ἥθελε τροποποιηθῆ δριστικὸν στοιχεῖον, ἐφ' οὐδὲν περισσότερον.

5. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 § 1 καὶ 36 παρ. 3 ὑπόχρεοι εἰς ἔγχειρισιν δηλώσεως διαχειρισταὶ ἢ μεριδιοῦχοι πλοιών, πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπίτροποι, κηδεμόνες ἢ ἀντιλήπτορες εὐθύνονται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν εἰς τὸν φόρον ὑποχρέων διὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ, δικαιουμένοι εἰς ἀναγωγήν.

6. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον διαλύσεως ἢ συγχωνεύσεως ἀνωνύμου Ἐταιρείας Διευθυνταί, διαχειρισταὶ καὶ ἐκκαθαρισταὶ τούτων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας διφειλομένων φόρων.

7. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 προσανέξησι τοῦ κυρίου φόρου λόγῳ ἐκπροσθέμουν, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως κατὰ τὸν πρῶτον ἔτος τῆς φορολογίας, ἀν δὲν ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἴσχυῃ διὰ πλείονα τοῦ ἐνδός ἔτη.

‘Ανάλυσις ἄρθρου. Αἱ § § 5. 6. 7. τοῦ ἄρθρου προσετέθησαν διὰ τοῦ Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923, ἄρθρ. 19 § 1 ἢ δὲ δευτέρᾳ περίοδος τῆς § 4 Ν. Δ. 28 Ν]βρίου 1923.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

“Ἄρθρον 42.

1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, εἴτε μὴ καθοριζόμενα στοιχεῖα βεβαιώσεως, εἴτε

μὴ παρέχων τὰς αἰτουμένας διασαφήσεις, εἴτε μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἔξετασιν, ὃς καὶ ὁ καθ' οὗ ἡθελὸν προκύψει ἐνδεῖξεις κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς βεβαιώσεως ἢ ἐπὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν πρὸς δύλωσιν προθεσμίαν, διτὶ ἀπέκρυψεν διλόνηρον ἢ μέρος τῆς προσύδου του, ὑπερβαῖνον τὰ 20 % ταύτης, ἢ παρέλειψε νὰ ἐπικολλήσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος νόμου φορόσημον ἐκ κακῆς πίστεως, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἰκ.

Ἐφόρου ἐνεργουμένη μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ διπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου ἢ διὸ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἀνεξαρτήτως πάντως τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου μετὰ τῶν σχετικῶν προσαυξήσεων ἢ προστίμων, κατὰ τὰς προηγουμένας τοῦ νόμου διατάξεις.

2. Ἐπιβάλλεται διμοίως ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 2000 δραχμῶν ἢ φυλάκισις μέχρις ἐνὸς μηνὸς ἢ καὶ ἀμφότεραι αὖται αἱ ποιναὶ εἰς πάντα ὅστις ὑποχρεούμενος ἢ καλούμενος δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, νὰ παράσῃ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἔξακοβίσωσιν τῶν πρόσοδων ἢ νὰ συμμετάσῃ ὡς μέλος Ἐπιτροπῆς ἡθελεν ὅπωσδήποτε ἀρνηθῆ ἢ παραλείψῃ, ἀναιτιολογήτως νὰ πρᾶξῃ τοῦτο, εἴτε δημόσιος ὑπάλληλος εἶναι οὗτος εἴτε ἴδιωτης.

”Ἄρθρον 43.

1. Πᾶν πρόσωπον, προσκαλούμενον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας του νὰ ἐπεμβῇ ἐν τῷ καθορισμῷ ἢ τῇ βεβαιώσει ἢ τῇ εἰσπρᾶξει τοῦ φόρου τῶν κατηγοριῶν Δ' καὶ Ζ' ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὸ ἐπαγγελματικὸν μυστικόν, ὑποκείμενον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 452 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένας ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

”Ἄρθρον 44.

1. Παρὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 κατάργησιν κειμένων τινῶν φόρων, θέλουσιν ἔξακολουθήσει βεβαιούμενοι οὗτοι καὶ εἰσπραττόμενοι ὡς καὶ πρότερον κατὰ τοὺς κειμένους σχετικοὺς νόμους, ἐφ' ὅσον ἀναφέρονται εἰς χρήσεις παρωχημένας, καθυστερεῖ δὲ ἢ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξὶς αὐτῶν.

2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἀτινα ἐπιδίδοντα τούς ἰσολογισμούς αὐτῶν.

μετά τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἔδει, κατὰ τὰ καταργούμενα ἀρθρα 16, 42 καὶ 50 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' νὰ καταβάλωσι τὰ τέλη μερισμάταποδεῖξεων 2^ο) μετά τὴν 31 Δεκεμβρίου 1918, ὑποχρεούνται, ἐπιδίδοντα καὶ πάλιν τοὺς ἴσολογισμὸν αὐτῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των, νὰ καταβάλωσι συγχρόνως μόνον τὸν νέον φόρον, πρὸς 8^ο) μὲν κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ' ἢν εἶναι ἡμεδαπά, πρὸς 6^ο) δὲ κατὰ κατηγορίαν Δ' ἢ Ε' ἢν εἶναι ἀλλοδαπά, καὶ ἢν ἔτι αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 15 τοῦ παρόντος νόμου πιστώσεις πρὸς διανομὴν διετέθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1919.

Ανάλυσις ἀρθρου. Τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα 42 43 καὶ 44 κατόπιν τῶν ἀρχικῶν συμπληρώσεών των διὰ τῶν N. 1992 καὶ 1987, δὲν ἐτροποιήθησαν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων νόμων.

Ἀρθρον 45.

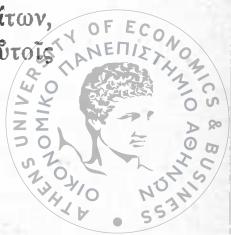
1. Ἐφόσον ἰσχύει ἥ μετά τῆς Προνομιούχου. Ἐταιρείας πρὸστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος σύμβασις τοῦ 1905 καὶ διατηρεῖται ἥ κειμένη ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαίαν φορολογία, ἐκπίπτεται.

α') Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Β' κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἢ ἀυτῆς ἐκπτώσεως, τὸ ἡμισυ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ τυχὸν εἰς αὐτούσιον σταφίδα καὶ ἐλαίας ἢ ἐλαιον, ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ κτήματος, καταβαλλομένου ἐνοικίου.

β') Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Ε' κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἢ ἀυτῆς ἐκπτώσεως, τὸ ἡμισυ τοῦ τυχὸν ἐν αὐτῇ περιεχομένου καναριοῦ κέρδους ἐκ σταφίδος καὶ ἐλαιῶν καὶ ἐλαιον, τῆς περὶ σταφίδος διατάξεως ἰσχυούσης καὶ ἐν Κρήτῃ, ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἐν τῇ νήσῳ ἥ εἰδικὴ ἐπὶ αὐτῆς φορολογία.

2. Ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἱ φορολογηθέντες κατὰ τὰς κατηγορίας Δ' καὶ Ζ' δι' ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ καὶ ἀμοιβὰς ἢ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων δικαιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἀποδεῖξεων πληρωμῆς νὰ τύχωσι τῆς ἐκπτώσεως τῶν καταβληθέντων ποσῶν ἀπὸ τοῦ τυχὸν καταλογιστέου αὐτοῖς φόρου ἐπιτηδεύματος μέχρι συμψηφισμοῦ τοῦ φόρου τούτου.

Ἐφ' ὅσον δὲ διατηρεῖται ὁ ἐν ταῖς νέαις χώραις φόρος αἰγοπροβάτων καὶ χοίων δικαιοῦνται οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' διὰ τὰς κτηνοτροφικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις νὰ προσάγωσιν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τὰς ἀποδεῖξεις καταβολῆς τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων, αἵτινες γίνονται δεκταὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ καταλογιζομένου αὐτοῖς.

φόρου τῆς Ε' κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμψηφισμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κτηνοτροφικῆς ἐπιχειρήσεως φόρου.

3. (κατηγορήθη.)

4. Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ ἐν Κορήτῃ, ἐφόσον διατηρούνται ἡ φορολογία τῆς δεκάτης καὶ ὁ φόρος τῶν συγκομιζομένων ἀημητριακῶν.

α') Πρὸς ὑπολογισμὸν τὰς καταβλητέας δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν, ἐκπίπτεται.

1) Κατὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τοῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις, πλὴν Κορήτης, ἐξ ἐκάστου εἴδους ἀκαθαρίστου προϊόντος, ὃς καὶ ἐξ ἐκείνων ὃν ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ποσὸν ἵσον πρὸς τὸ ἐν τέταρτον 1)4 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται δεκάτη ἵση πρὸς 7 0)0 πλέον ἐνὸς ταῖς ἐκατὸν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἐν δὲ τῇ Κορήτῃ τὸν ἐν πέμπτον ἀντὶ τοῦ ἐνὸς τετάρτου, πάντος ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ ἡ κατώτερον τῶν 500 ὀκάδων καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου, ἐπιβάλλεται δεκάτη 5 0)0 πλέον 2 0)0 ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κορήτης.

2.) Ἀπὸ δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920 καὶ ἐφ' ἐξῆς, ἐκπίπτεται ἐν τε τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἀπάσαις ταῖς λοιπαῖς Νέαις χώραις, τὸ ἐν πέμπτον ἐξ ἐκάστου εἴδους προϊόντων καὶ ἐξ ἐκείνων δι' ἣ δεκάτη ἢ φόρος, καταβάλλεται εἰς χρῆμα ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου, ἐπιβάλλεται ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ λοιπαῖς Νέαις Χώραις, δεκάτη ἵση πρὸς 7 0)0 πλέον 1 0)0 ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐν δὲ τῇ Κορήτῃ φόρος 5 0)0 πλέον 2 0)0 ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κορήτης.

Ἐὰν δημως, φορολογογύμενός τις νομίζει ὅτι τὸ 1)5 τοῦ συνόλου τῶν παρ' αὐτοῦ συγκομισθησομένων προϊόντων, θὰ εἶναι κατώτερον τῶν πεντακοσίων ὀκάδων, τότε δικαιοῦται οὗτος, κατόπιν δηλώσεώς του ἐπιδιδομένης, ἀμα τῇ συγκομιδῇ τοῦ πρώτου προϊόντος καὶ πρὸ τοῦ δεκατισμοῦ αὐτοῦ. εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἢ εἰς τὸν ἀντιτρόσωπόν του ἢ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐν κωλύματι ἔλλειψει ἢ ἀρνήσει τούτου, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ εἰς τὸν Πάρεδρον (Μουχτάρην), ἢ εἰς τὸν ιερέα, ἢ εἰς τὸν διδάσκαλον ἢ εἰς τὸ ἐν τῇ κατοικίᾳ, του ἐδρεύον ἀστυνομικὸν δργαγον, νὰ ἐκπέσῃ πεντακοσίας ὀκάδας, κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐπιλογὴν, ἐξ οἰουδήποτε εἴδους τῶν προϊόντων, εἴτε καὶ ἐκ πλειόνων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν τούτων δὲν ἥθελεν ἔξαρκέση πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεντακοσίων ὀκάδων.

Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ 1)5 τῶν

μετέπειτα συγκομισθησιμένων προϊόντων, τὸ ποσὸν καθ' ὃ ὑπερβάλλουσιν αἱ ἐκπεσθεῖσαι πεντακόσιαι ὀκάδες τὸ 1)5 τῶν συγκομισθέντων τοιούτων.

Ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν συγκομιζομένων προϊόντων φορολογουμένου τινὸς περιλαμβάνει μόνον μποστάνια καὶ λαχανοκήπους, ἥτο προϊόντα, δι' ἣ ή δεκάτη ἢ ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς χρῆμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐκπέσῃ πρόσοδον πεντακοσίων δραχμῶν, ἐφ' ὅσον τὸ 1)5 τῆς ὅλης προσόδου εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τούτου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν προϊόντων περιλαμβάνει προϊόντα δεκατιζόμενα εἰς εἶδος καὶ τοιαῦτα δι' ἣ ή δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, τὰ δὲ πρῶτα δὲν ἔξαρκοῦσιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν 500 ὀκάδων, τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν συμπληροῦται δι' ἐκπιώσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰς χρῆμα δεκατιζομένης προσόδου τόσων δραχμῶν ὅσαι ὀκάδες ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 500.

“Απαντες οἱ κοινοπρακτοῦντες ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐφ' ἄπαξ τὰς πεντακοσίας ὀκάδας.

Ἡ δὲ ἐκπτωσις ἐνεργεῖται μόνον ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ φορολογουμένου.

β'.) Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγχειριζόμεναι εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀποδεῖξεις καταβολῆς δεκάτης ἢ φύρου συγκομιζομένων προϊόντων, προσαγόμεναι ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ ἀποτιμώμεναι διὰ τὴν εἰς εἶδος καταβολὴν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐτησίας διατιμήσεως κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα, γίνονται ἀποδεκταὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ καταλογιζομένου αὐτοῖς φόρου τῆς Ε΄ κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμψηφισμοῦ τούτου.

δ. Ἐφόσον διατηρεῖται ἡ κειμένη φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, ἐκπίπτεται ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Β΄ κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἀλλῆς ἀπ' αὐτῆς ἐκπτώσεως τὸ ἡμίσυον τοῦ τυχὸν ἐν αὐτῇ περιεχομένου καθαροῦ εἰσοδήματος ἐξ ἐκμισθώσεως βισκῶν.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ‘Υπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κατὰ τὸν Νόμους ΓΚΗ’ (ἀρθρ. 1 ἔδ. 2) τοῦ ἔτους 1904 καὶ ὑπὸ ἀριθ. 1094 τοῦ ἔτους 1917 εἰσπραχθέντος ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς ‘Ἐπτανήσου’ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐγγείου φόρου 20 %ο ἐπὶ τοῦ μεταφερθέντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους σταφιδοκάρπου κατὰ τὰ ἔτη 1917—1918.

7. Κατ' ἐξαίρεσιν, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἀντὶ τῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 15 προβλεπομένων ἐτησίων δηλώσεων, ἐπιδίδονται

σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, διὰ μὲν τὴν πρώτην τούμην περίοδον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1919 μέχρι 30 Ιουνίου 1919 κατὰ τὸν μῆνα Ιούλιον τοῦ 1919, διὰ δὲ τὸ ἐννεάμηνον διάστημα διάστημα ἀπὸ 1 Ιουνίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1920 κατὰ τὸν μῆνα μῆνα Ἀπρίλιον 1920. Ὁμοίως ἀντὶ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 26 ἐτήσιων δηλώσεων ἐπιδίδονται, διὰ μὲν τὸ πεντάμηνον διάστημα ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1919, διὰ δὲ τὸ ἑπτάμηνον διάστημα ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1920, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1920.

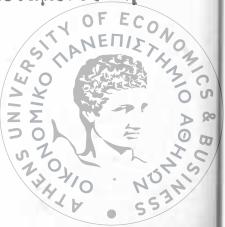
8. Κατ' ἔξαίρεσιν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

α') Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919 — 1920 ὁ φόρος τῆς κατηγορίας Δ' θὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ κέρδους τοῦ προκύψαντος ἐκ διαχειριστικοῦ ἔτους λήγοντος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1918 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919, αἱ δὲ δηλώσεις θὰ ἐπιβληθῶσι διὰ μὲν διαχειριστικὰ ἔτη λήγοντα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1918 μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1919, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1919 ἡ Ιούλιον (προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν πρωτόφων ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων) διὰ δὲ διαχειριστικὰ ἔτη λήγοντα ἀπὸ 1 Μαρτίου 1919 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919 ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἢ ἐντὸς τοῦ πέμπτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων.

β') Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1920 — 1921 θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν δοθησομένην κατ' Ἀπρίλιον δηλώσιν τῆς Δ' κατηγορίας τὰ κέρδη τὰ προκύψαντα ἐκ διαχειρίσεων ληξασῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1919 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1919.

γ') Ὁμοίως κατ' ἔξαίρεσιν διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αἱ δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου θέλοισιν ἐπιδοθῆναι κατὰ τὸ α'. οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1919, καταβάλλομένου σὺν τῇ δηλώσει καὶ δλοκάλησον τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, πλὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες καταβάλλουσι τὸν φόρον εἰς δύο ἵσας δόσεις, τὴν μὲν πρώτην σὺν τῇ δηλώσει τὴν δὲ δευτέραν ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1920. Κατὰ τὸ β' οἰκονομικὸν ἔτος 1920, οἱ ἐκ τῶν φορολογούμενων οὔτε δημόσιοι ὑπάλληλοι, οὔτε γεωργοὶ τυγχάνοντες, θὰ καταβάλωσι τὸν φόρον εἰς τρεῖς ἵσας δόσεις κατ' Ἀπρίλιον Αὐγούστον καὶ Νοέμβριον.

9. Κατ' ἔξαίρεσιν κατὰ τὸ οἰκονομ. ἔτος 1919 ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ παντὸς ὑφισταμένου ἢ

ἐπιβληθησομένου ἀμέσου φόρου, πλὴν τοῦ φόρου τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τοῦ φόρου τῆς δεκάτης τοῦ καπνοῦ, ὡς καὶ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν τῶν μεταλλείων, οἱ μέχρι τῆς ἀνακαταλήψεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας μόνιμοι κάτοικοι ταύτης (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Νιγρίτης).

10. Ἀπαλλάσσονται καθ' ὅλην τὴν δεκαπενταετῆ περίοδον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1935 ἐκ τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας Α' τὰ εἰσοδήματα ἔξι οἰκοδομῶν ἀνεγερθησομένων κατὰ τὴν ἄνω δεκαπενταετῆ περίοδον ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

[Ν. Δ. 6 Δ)βρίου 1923 ἀρθρ. 1 ἐπεκτείνεται καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς πολέμους καταστραφεῖσαν ἐκτασιν Σερρῶν ἥ ἴσχὺς α' τῶν ἀρθρῶν 1 [καὶ 2] τοῦ νόμου 2411.

"Ἀρθρον 2. Ὡς καταστραφεῖσα ἐκτασις τῆς πόλεως Σερρῶν πρὸς ἔφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος νοεῖται ἥ ἐφ' ἡς ἐπεκτείνεται τὸ ἥδη ἔγκεκριμένον σχέδιον τμήματος τῆς πόλεως, ὡς καὶ ἥ τυχὸν καθορισθησομένη ὡς τοιαύτη ἐν τῷ ἔγκριθησομένῳ σχεδίῳ τοῦ ὑπολοίπου αὐτῆς μέρους.

"Ἀρθρον 3. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω διατάξεων καθοριζομένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τὴν ἴσχυν αὐτῶν διὰ τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1923.]

[Ν. Δ. 26 Ἀπριλίου 1923 ἀρθρον μόνον. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου τῶν καθηδῶν προσόδων καὶ παντὸς παρομαρτοῦντος δημοτικοῦ ἥ ἄλλου εἰδικοῦ ἥ τοπικοῦ φόρου ἐπὶ μίαν διλόκληρον εἴκοσι πέντε ἑτῶν περίοδον, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1923—1924 καὶ ἐφεξῆς, οἱ ἰδιῶται ἥ πάσης φύσεως ἐταιρεῖαι καὶ νομικὰ πρόσωπα διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἀνεγερθησομένας οἰκοδομὰς διὰ κατοικίας ἥ διὰ ξενοδοχεῖα ἥ καταστήματα, καθὼς καὶ διὰ τὰς ἐπὶ ἀνεγγερμένων ἥδη οἰκοδομῶν προσθήκας νέου ὀρόφου ἥ ἐπεκτάσεις, ἐφ' ὅπον ἔναρξις τῶν νέων οἰκοδομῶν ἥ τῶν προσθηκῶν τούτων ἥθελεν ἐπιχειρημῆ ἀπὸ 1 Μαΐου 1923 καὶ ἐφεξῆς, ἥ δὲ ἀποπεράτωσίς των καὶ εἰς τὴν δι' ἥν εἰσὶ προωρισμέναι χρῆσιν διάθεσίς των ἥθελε πραγματοποιηθῆ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1924 τὸ βραδύτερον καὶ καθ' ὅρους, διατυπώσεις καὶ λεπτομερείας κανονισθησομένας διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ "Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένου. Κατὰ τὴν αὐτὴν εἰκοσιπενταετίαν αἱ οἰκοδομαὶ αὐται εἶναι ἀπηλλαγμέναι ἐπιτάξεως.]

11. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 αἱ προθεσμίαι πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων πασῶν τῶν κατηγοριῶν αἱ λήγουσαι πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου παρατείνονται μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919.

12. Ἐξαιρετικῶς ἐπίσης αἱ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δόσεις τοῦ φόρου τοῦ οἰκον. ἔτους 1919—1920 καταβάλλονται ἀνευ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρο 41 τόκου ὑπερημερίας, ἐὰν ἔξοφληθῶσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920.

Ἀνάλυσις ἀρθρου. Λ'. Τὸ ἄρθρον διετυπώθη ὡς ἐτροποποήθη ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν νόμων 1990, 1991 καὶ 1992, παρενεβλήθησαν δὲ αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν N. Δ)των περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Α'. κατηγορίας τῶν νέων οἰκοδομῶν καὶ τῶν τῆς καταστραφείσης ἐκτασεως τῶν πόλεων Σερρῶν.

Ως πρὸς τὴν δευτέραν ταύτην ἀπαλλαγὴν ἐπεξηγοῦμεν, ὅτι αἱ παρατεθεῖσαι διατάξεις τοῦ N. Δ. τῆς 6 Δ)βρίου 1923 ἀναφέρονται εἰς τὰς τῆς § 10 τοῦ ἀρθροῦ, τὴν δόπιαν ἀντικατέστησεν δὲ N. 2411, ὡς ἐν τῷ κώδικι διετυπώθη, ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς § 10 τῆς προστεθείσης διὰ τοῦ N. 1990.

Ως πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν νέων οἰκοδομῶν παραθέτομεν διλόκληρον τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1923 **Β. Δ. ἐκτελεστικὸν τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου σχετικὸν Νομοθετικοῦ τοιούτου**, οὗτον τὰ ἄρθρον μόνον περιελήφθη εἰς τὸ κείμενον τοῦ κώδικος.

Ἀρθρον 1. 1. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνεγείρωσιν οἰκοδομὰς ἢ προσθήκας ἐπὶ ἀνεγγεφμένων τοιούτων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ N. διατάγματος τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 καθοριζομένης προθεσμίας, ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ παντὸς παρομαρτοῦτος αὐτῷ δημοτικοῦ ἢ ἄλλον εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς πάσσης ἐπιτάξεως, διφείλουσιν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν ἐπὶ ἀνεγγεφμένης τοιαύτης, νὰ ὑποβάλωσι τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δοπίου κεῖται τὸ ἀκίνητον, δήλωσιν περιέχουσαν α') τὸ δνοματεπώνυμον τοῦ δηλοῦντος, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, β') τὴν νομικὴν σχέσιν, ἐν ᾧ διατελεῖ πρὸς τὸ ἀκίνητον δηλῶν (ἄν εἶναι ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπικαρπωτής, ἐπιφανειοῦχος ἐμφυτευτής ἢ μισθωτής), γ') τὸ δνοματεπώνυμον τοῦ δηλοῦντος ἢ νομέως ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐπιφανειούχον τοῦ ἀκίνητον, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας (πόλιν, δδὸν, ἀριθμὸν) καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ἀν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δηλῶν δὲν ἀσκῇ τι τῶν τοιούτων δικαιωμάτων, δ) τὴν τοποθεσίαν (πόλιν, δδὸν καὶ ἀριθμὸν) καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀνεγερθησμένης οἰκοδομῆς (ἄν εἶναι μονόδοιφος, διώδοιφος κλπ.) ἢ τῶν προσθηκῶν, ε') τὴν χρήσιν, δὲ ἢν προορίζεται αὐτῇ ἢ αἱ προσθῆκαι, καὶ στ') τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν.

Είς τὴν δήλωσιν· ταύτην ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης ἐπὶ καταβολῇ τῶν νομίμων τελῶν ἀδέας οἰκοδομῆς καὶ πρόχειρον σχεδιάγραμμα αὐτῆς ἢ τῶν προσθηκῶν.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως καὶ τῆς διαθέσεως εἰς ἥν προώρισται χρῆσιν τῆς ἀνεγερθησομένης οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν ἐπὶ ἀνεγερθεμένης τουαύτης, ἢν αὗται συντελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 26 Αὐγούστου 1923 τασσομένης προθεσμίας, ὑποβάλλεται τῷ αὐτῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ ἐτέρᾳ δήλωσις, περιέχονσα πρὸς τοὺς ἐν ἔδαφοις α' γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου στοιχείοις τὴν τοποθεσίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν, τὸν χρόνον τῆς διαθέσεως αὐτῆς ἢ τούτων καὶ τὴν χρῆσιν, εἰς ἥν αὕτη ἢ αὗται διετέθησαν.

Καὶ εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην δέον νὰ ἐπισυνάπτηται σχεδιάγραμμα τῆς ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν.

Ἄρθρον 2. 1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλώσεις συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ λάργου, δὲ τύπος αὐτῶν καθορίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὰς δηλώσεις ταύτας ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος καταχωρίζει εἰς εἰδίκιὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, οὗ τηρεῖ ἀλφαριθμικὸν εὑρετήριον.

Ἄρθρον 3. 1. Τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος δηλώσεις ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐπαληθεύει κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων νόμων, εἰσάγει δὲ πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἐκδικαστικὴν ἐπιτροπήν, ἡτις ἀποφαίνεται περὶ τῆς φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῶν προσθηκῶν, ἐφ' ὅσον ἐπηρήθησαν οἱ νόμοις ὅφους καὶ διατυπώσεις, κατὰ τὴν ἐν τοῖς περὶ νόμοις φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τηρουμένην διάδικασίαν.

2. Ἀν διὰ προσθήκας ἐπὶ ἀνεγγερθεμένης ἡδη οἰκοδομῆς, ἀπολανούσης τῆς κατὰ τὸ παρὸν διάταγμα ἀπαλλαγῆς, δὲν συμφωνηθῇ ἰδιαίτερον μίσθωμα, κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καθορίζεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ τοῦ ὅλου τῆς οἰκοδομῆς μισθώματος ἀναλογοῦντος καὶ ἀπαλλασσομένου τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4. Ἄν ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος, ἐν τῇ φερίφερείᾳ τοῦ ὅποιον κεῖται ἢ οἰκοδομή, δὲν εἶναι καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς αὐτῆς προσόδουν ἀρμόδιος ἀποστέλλει ἀμελλητεὶ τῷ ἀρμόδιῳ διὰ ταύτην Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριστικῶν καὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 5. 1. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως οἰκοδομῆς. τυχούσης

ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει τῆς κατὰ τὸ παρόν διάταγμα ἀπαλλαγῆς, ὁ νέος ἰδιοκτήτης κλπ. ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ συμβουλαίου ὃ ποβάλλει τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον, δήλωσιν περὶ τῆς μεταβιβάσεως, ἵνα ἀπολαύσῃ τῆς ἐκ τοῦ φόρου ἀπαλλαγῆς.

2. Καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δηλώσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος.

Β'. Τὸ ἀρθρ. 20 § 1 Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923 κατήγορε τὴν § 3 τοῦ ἀρθρου ἔχουσαν οὕτω «ἐφόσον διατηρεῖται τὸ εἰδικὸν κείμενον τέλος ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὸντο ἐξ αὐτῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας τῆς κατηγορίας Ζ'».

Γ'. Ἐν τέλει παρατηρούμενον διτι:

α') Τὸ ἐδάφ. β'. τῆς § 1 δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς κατηγορίας Ε'. διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὸ δευτερον ἐδάφιον τῆς § 2. καὶ τὸ ἐδαφ. β' τῆς § 4.

β') Η Ἰσχὺς τῆς § 5 ὅμοίως ἀτονεῖ ἀφ' ἣς κατηργήθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 1 § 1 Ν. 2173 ἡ φορολογία τῶν βοσκητίμων γνῶν, ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920.

(ὅρα ἀνάλυσιν ἀρθρ. 6—8 νόμον 2541.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Τελικαὶ διατάξεις

”Αρθρον 46.

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δηλώσεις, εἰδοποιήσεις, ἐνστάσεις ἐφέσεις, τὰ ἀντίγραφα καὶ ἐν γένει ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία, διεξάγεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐπιδιδόντων τὰς εἰδοποιήσεις καὶ προσκλήσεις ὅριζονται μέχρι δραχμῆς μιᾶς δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν.

[Ν. Δ. 28 N)βρίου 1923 ἀρθρ. 2. Τὰ κατὰ τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἐκτάκτων κερδῶν αὐτομάτου ὑπερτιμήματος καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς δικαιώματα τῶν ἐπιδιδόντων εἰδοποιήσεις προσκλήσεις καὶ ἀντίγραφα ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐφέσεων δοκίζονται εἰς δραχ. δύο δι' ἐκάστην κοινοποίησιν].

2. Εφ' ἀπλοῦ χάρτου συντάσσονται ἐπίσης καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων παρεχόμεναι περιλήψεις, ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά. Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνωτέρω δοκίζονται εἰς δραχμὴν δι' ἐκαστον ἀντίγραφον μέχρι τεσσαρῶν σελίδων.

[Ν. 1807 ἀρθρ. 14. Αἱ ὑπὸ τῶν περὶ νόμων περὶ φορολογίας (ἐκτά-

κτων κερδῶν) καθαρῶν προσύδων (καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως) καθοφίζομεναι προθεσμίαι δὲν παρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεώς.]¹

[Ν. Δ. 21 Ἰουλίου 1923 ἄρθρ. 9...2. Ἐπιτρέπεται, δπως δι' ἀποφάσεων ποῦ Ὅπουνγοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατείνονται ἐκάστοτε αἱ πρὸς δῆλωσιν, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, καθωρισμέναι προθεσμίαι τῆς φορολογίας καθαρῶν προσύδων, αὐτομάτου ὑπερεισοδήματος, αἴγοπροβάτων κλπ., ὡς καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ἐφοδιασμὸν δι' ἀδειῶν τέλους ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.]

"Ανάλυσις ἀρθρου Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου δὲν ἔρθοποποιήθησαν εἰ μὴ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν κοινόποιησεων.

Μέχρι τῆς 19 Μαρτίου 1923 ἰσχύσεν ἡ ἀρχικὴ ἀποζημίωσις τῶν λεπτῶν 25 κατὰ κοινοποίησιν. Ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου μέχρι τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923 ἰσχύσεν ἡ ἐν τῷ κώδικι περιληφθεῖσα διάταξις τοῦ ἄρθρ. 20 § 1 τοῦ Ν. Δ. 19 Μαρτίου 1923, καθ' ἣν ἡ ἀποζημίωσις ὁρίσθη μέχρι μᾶς δραχμῆς κατὰ κοινοποίησιν.

Απὸ τῆς 10 Δεκεμβρίου ἰσχύσουσιν αἱ παρατηθεῖσαι ἐν τῷ κώδικι διατάξεις τοῦ ἕικος τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 28 Νοεμβρίου 1923, καθ' ἃς ἡ ἀποζημίωσις ηὔξηθη εἰς δραχμὰς δύο.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου παρατέθησαι αἱ περὶ μὴ παρατάσεως προθεσμῶν διατάξεως τοῦ Ν. 1807.

"Ἀρθρον 47.

1. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 20, (23) 29, 39 καὶ 40 τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσις δι' ἐκάστην ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν,

α') Δραχμαὶ δύο, διὰ τοὺς συμπράττοντας ὡς μέλη τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ δραχμαὶ τρεῖς διὰ τοὺς συμπράττοντας ἰδιώτας.

[Ν. 1807 ἄρθρ. 17. Εἰς τοὺς εἰσηγητὰς δικαστάς, ἐν τε τῇ ἐκδικαστικῇ καὶ κατ' ἔφεσιν ἐπιτροπῇ τοῦ φόρου (τῶν ἐκτάκτων κερδῶν) τῶν καθαρῶν προσύδων (καὶ τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως) παρέχεται ἐπιτρόπους· ἀποζημίωσις ἵση πρὸς τὴν ὁρισμένην ταιαύτην δι' ἐκάστην παρ' αὐτῶν εἰσηγηθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἐφ' ἣς ἔξεδόθη δριστικὴ ἀπόφασις, εἰς δὲ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῆται κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὅπουνγοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ εἰς τὸν γραμματέα τῶν αὐτῶν ἐπιτροπῶν παρεχομένη ἀρχικὴ ἀποζημίωσις καὶ ἡ μέρος ταύτης, δι' ἐκάστην ὑπόθεσιν, εἰς ἣν οὗτος παρέστη ὡς ἐκπροσωπῶν τὸ Δημόσιον.]

β') Δραχμαὶ τέσσαρες, διὰ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων ἐπιτροπῆς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ πέντε διὰ τοὺς ἰδιώτας.

γ') Ἄνα 1000 δοαχμαὶ κατὰ σύνοδον εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ

άρθρα 20, (23) καὶ 29 τεχνικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 § 7 καὶ 29 § 2.

2. Τὸ δημιουρὸν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρέχεται εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐπιτροπῶν.

3. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκ. Ἐφορειῶν καὶ Ταμείων παρέχονται ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου φόρου μέχρις 1 ο)ο κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα.

***Ανάλυσις ἄρθρου.** Εἰς τὸ ἄρθρον τούτο, τοῦ δοπού αἱ διατάξεις δὲν ἔτοπο ποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, εἰμὴ διὰ τῆς προσθήκης τῆς τελευταίας φράσεως τοῦ ἑδαφ. γ' § 1 ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 § 7 κλ.» ὑοδ τοῦ ἄρθρ. 20 § 3 Ν. Δ. 19 Μαρτ. 1923, παρεβλήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 Ν. 1807. Τὸ ἄρθρον 17 ἀναφέρεται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 Ν. 1807 δριζομένους εἰσηγητάς δικαστάς.

‘Η § 3 τοῦ ἄρθρου θεωρεῖται καταργημένη διὰ τοῦ Ν. 1948 τοῦ 1920. καθοσαντος παγίως τὰ ποσοστὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκ. Ἐφοριῶν μέχρι ττῦ ἡμέσεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των, μειωθέντα μεταγενεστέρως εἰς τὸ τρίτον τοῦ παγίου μισθοῦ διὰ τοῦ Ν. 2494 τοῦ 1920 περὶ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Υπουργείων.»

”Ἄρθρον 48.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησονται,

α') ‘Ο κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων καὶ ἔργων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων διαφόρων Ἐπιτροπῶν.

β') ‘Ο τύπος τῶν τηρητέων παρὰ τῶν φιλολογουμένων λογιστικῶν βιβλίων καὶ τὰ κατὰ τὸν τρόπον τῆς τηρήσεως καί θεωρήσεως αὐτῶν.

γ') Αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

‘Ο παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ’ Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὁ νόμος τοῦ Κράτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**ΙΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΚΔΙΚΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΦΕΣΕΩΝ**

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΦΕΣΕΩΝ

κατ' ἀποφάσεων τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τῆς παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ διαιτικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν.

Ἐλέχθη εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἄρθρος 40 τοῦ κώδικος, ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν Ἐκδικ. Ἐπιτροπῶν ὑπήκθη εἰς τὴν ἀρδοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτ. Τὸ ἄρθρο. 8 § 12 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου Τίτλου II τοῦ N. Δ. τῆς 4 Ιουλ. 1923 «περὶ δραγανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου» δοκίμει ὅτι :

«Ἐλεγκτ. Συνέδριον

12) Δικάζει τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν τῆς φροντογίας τῶν καθαρῶν προσόδων,.....κ.λ.π.

Ἡ ὡς ἀντ τὸ § 12 ἐτέθη ἐν Ισχύι, κατὰ τὸ ἄρθρο. 61 τοῦ N. Δ., ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1924 διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ιαν. 1924 Β. Δτος. "Απασαι αἱ παρὰ τῷ Υπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις διεβιβάσθησαν ἥδη εἰς τὸ Ἐλεγκτ. Συνέδριον.

Τὸ ὑπὸ δύο N. Δμα καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν ἄρθρο. Β. Δμα δὲν καταργοῦσσε ἔητας τὸ ἄρθρο. 40 N. 1640, οὔτε τὰς σχετικὰς πρόδης τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων διατάξεις τοῦ N. 1807 καὶ τοῦ ἐκτελ. αὐτοῦ Β. Δτος, ἀλλὰ ἐκ τούτων ἀτονοῦσι πᾶσαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸ N. Δμα διατάξεις (N. Δ. ἄρθρ. 60 ἑδ. 6). πλὴν τῶν ὅσων ἡ Ισχὺς ἐπεφυλάχθη.

Ἐν τῇ ὡς κατωτέρῳ παραθέσει τῶν περὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου διατάξεων τοῦ N. Δτος, ἀναφέρομεν δοσας διατάξεις ἐκ τοῦ ἄρθρ. 40 N. 1640 κλπ. κρίνομεν μὴ καταργηθείσας.

Αἱ ἐπακολούθουσαι τὰ ἄρθρα παρατηρήσεις ἀποσκοποῦσιν ἀπλῶς τὴν διασάφισιν τῆς σχέσεως τοῦ N. Δτος καὶ τῶν N. 1640 καὶ 1807.

Ἐνθέντος ἀμέσως ἀναφέρομεν, ὅτι οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 § 1 N. 1640 δόροι τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἐφέσεως, ἢτοι τὸ ἀγάντερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων προσδιορισθὲν ποσὸν τοῦ κυρίου Φόρου διὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων καὶ ἡ τριακονθήμερος προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, διατηροῦται ἐν Ισχύι, ὡς μὴ ἀντικείμενοι εἰς οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ ὑπὸ δύο N. Διατάγματος.

Ἐπίσης δὲ ἡ σχέση τὸ κατὰ τὸ αὐτὸν ἄρθρον δικαιώματα ἐφέσεως τοῦ Οίκου Εφόρου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δόρους.

A'

Διατάξεις ἐκ τοῦ Νομ. Διατάγματος «περὶ δργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου. Δικαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

ΕΦΕΣΙΣ

"Ἀρθρον 34.

1) Τὴν Δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκεῖ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐν δλομελείᾳ ἢ διὰ τῶν τμημάτων, δικάζον εἴτε κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, εἴτε κατ' ἔφεσιν, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τούτον εἰδικὰς διατάξεις.

"Ἐν δλομελείᾳ ἀποφασίζει τὸ Συνέδριον α') ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα προσφυγῶν, β') ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 33 εὐθύνης τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ γ') ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 205 τοῦ Δογιστικοῦ νόμου, ὡς τοῦτο οννεπληρώθη ἢ ἐποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, εὐθύνης τῶν Δημοσίων ὑπολόγων, διὰ τῶν τμημάτων δὲ ἐπὶ πάσης ἀλλης περιπτώσεως.

2) Αἱα τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 59 Β. Δ. δρίζοται, τὰ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῶν συνεδριάσεων, τὰ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, τὰ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίας καὶ εύταξίας, τὰ τῆς καταρτίσεως δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐν γένει ἢ παρὰ τῷ Συνεδρίῳ δικονομίᾳ, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς δημοσιότητος τῶν δικαστικῶν συνεδριάσεων καὶ τοῦ ἥτιολογημένου τῶν ἀποφάσεων.

Τὸ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον ἀναφερόμενον ἀρθρ. 59 τὸ Ν. Δ. ἔχει ὅτι :

Διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποιχροῦ, κατόπιν γνώμης τῆς δλομελείας τοῦ Συνεδρίου, κανονίζοντα τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἀρθρα 5, 12, 21, 27, 34, 44 καὶ 51 τοῦ παρόντος, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν μὴ δικαστικῶν καθηκότων τοῦ Συνεδρίου, τὰ τῆς θεωρούσεως τῶν παραχωτηρίων ἐθνικημάτων καὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐκδιδομένων εἰς βάρος εἰδικῶν Προϊπολογισμῶν καὶ διαχειρίσεων Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβάλλεται ἡ θεώρησις καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Διὶ δμοίων διαταγμάτων κανονισθήσονται λεπτομερέστερον, τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἀρθρον 8 καὶ τὰ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐκκρεμῶν ἐφέσεων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

"Ἐκ τῶν ἀνωνέτω διατάξεων προκύπτει, διὶ ἡ περὶττωσις τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων ἀποτελεῖ δικαιοδοσίαν ἀσκονμένην διὰ τῶν τμημάτων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ οὐχὶ τῆς δλομελείας του. (Ἡ σύνθεσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου)

·δρίου διαγράφεται ύπό τῶν ἀρχικῶν ἄρθρων, ίδια τοῦ ἀρθρ. 5, τοῦ N. Δ)τος.

Προκύπτει δῆμος ἐπίσης ὅτι πᾶσαι αἱ περὶ συγκροτήσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέ-
σεων Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθρ. 40 § 1 N. 1840 διατάξεις κατηργήθησαν.

Ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος B. Δ)τος παρατίθενται περαιτέρῳ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν
διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων κλπ. διατάξεις.

”Αρθρον 35.

1) Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἀρθρον 29 προσφυγὴ δὲν
ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇσει τοῦ
ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου διαταχθῇ αὕτη δὶ ἀποφάσεως τοῦ
Συνεδρίου πρὸι ἢ τοῦτο ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς οὐδίσας.

2) Τοῦτ' αὐτὸν ἴσχυει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ Συνεδρίου δικα-
ζομένων ἐφέσεων ἐκτὸς ἀν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου δρίζηται ὅτι αὕτη
ἔχει ἀνασταλτικὸν χαρακτῆρα.

3)

Τὸ ἄρθρον περιέχει καὶ § 3 πραγματευομένην περὶ παραβόλου ἄλλὰ τὰ
τὰ περὶ παραβόλου τῆς ἐν λόγῳ παραγράφου δὲν ἴσχυουσι, συμφώνως πρὸς
σχετικὴν διάταξίν της, ἐφόσον ὁ εἰδικὸς N. 1840 προβλέπει περὶ παραβόλου
τῶν ἐφέσεων. Ἡ οὗτοι ἴσχυονσα § 6 ἀρθρ. 40 N. 1840 ἔχει οὕτω:

6. Ἡ ἐφεσις, εἰνε ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ
εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παραβόλον ἀνερχόμενον εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ
ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητούμενον φόρου, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἡ κατώτερον
τῶν ἕκατὸν δραχμῶν, καταπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει
ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἀτηλήθη ἡ περὶ μὴ ἀνασταλτικῆς δυνάμεως
τῆς ἐφέσεως διάταξις, ως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἡς αὕτη ἀποφάσεως,
διότι περὶ τῆς τοιαύτης ἰδιότητος τῆς ἐφέσεως πραγματεύεται τὸ ἀρθρ. 35 τοῦ
N. Δ)τος. Ζήτημα ἐρμηνείας εἰνε προφανῶς, ἀν τὸ Συνέδριον δύναται κατ' ἀναλο-
γίαν νὰ διατάξῃ καὶ ἐπὶ ἐφέσεως καθαρᾶς προσόδου τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελ-
σεως τῆς καθ' ἡς αὕτη ἀποφάσεις· νομίζομεν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Συνε-
δρίου δὲν δύναται νὰ περιστεῖλη ὁ προγενέστερος N. 1840.

Ἐπίσης ἀπήλειφθῇ καὶ ἡ ἀρχικὴ τοῦ ἀρθρου διάταξις περὶ ἀποδεῖξεως
πληρωμῆς τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων τοῦ ἐπιδικασθέντος ὑπὸ τῆς Ἐκδικ. Ἐπι-
τροπῆς φόρου καὶ προσανέγκεων, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 29
Δ)βρίου 1923 N. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ
N. 2965 κλπ.».

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

”Αρθρον 36

1.) Αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον 34 δριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνε-
δρίου εἰναι ἐκτελεσταὶ, ὑπόκεινται δὲ μόνον εἰς τὸ ἔκτακτον ἔνδικον
μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἀσκούμενον ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης τὴν ἀπό-

φασιν δλομελείας ή τμήματος κατά τὰ ἐν ἀρθρῷ 28 δριζόμενα εἴτε ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Συννεδρίῳ Γεν. Ἐπιτρόπου, εἴτε παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου, τοῦ κατατιθεμένου παραβόλου δριζόμενον ὡς ἐν ἀρθρῷ 35 § 3.

Τὸ ἄρθρο. 28 τοῦ Ν. Δ)τος, τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἔχει οὕτω :

Ἀρθρον 28

1.) Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρα ἀρθρα πράξεις τοῦ Συννεδρίου, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν, ἀσκούμενην εἴτε παρὰ τοῦ παρὰ τῷ Συννεδρίῳ Ἐπιτρόπου εἴτε παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, εἴτε οἰκοθεν παρὰ τοῦ Συννεδρίου.

2.) Ἡ αἵτησις ἀναθεωρήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

3.) Ἡ αἵτησις ἀναθεωρήσεως ἐπιτρέπεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνός έτους, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ὑπόλογον κοινοποίησεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

α') Λόγω πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἢ λόγω λογιστικῶν λάθους.

β') Ἀν προσαχθῶσι νέα κρίσιμα ἔγγραφα.

γ') Ἀν ἡ πρᾶξις ἐστηρίχθη ἐπὶ καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

δ') Ἀν ἡ πρᾶξις ἐστηρίχθη ἐπὶ ἔγγραφων κηρυχθέντων πλαστῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Παρελθόντης τῆς ὡς ἀνωτέρας ἐτησίας προθεσμίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις καὶ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἣς ὁ αἰτῶν ἔλαβε γνῶσιν τῆς κηρυξεως ὡς πλαστῶν τῶν ἔγγραφων ἢ τῆς καταδίκης τῶν μαρτύρων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

4.) Τῆς κατ' ἀναθεωρησιν ἐκδοθείσης πράξεως δὲν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις.

Ἐπίσης δὲν είναι δεκτὴ αἵτησις ἀναθεωρήσεως στηριζομένη ἐπὶ ἄλλου λόγου διὰ κεφάλαια τῆς πράξεως δὶ α ἡσοκήθη ἡδη τὸ μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως.

5.)

6.) Ἡ διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιτρόπου ἐτησία προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως, τὸ αὐτὸν ἵσχει καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Συννεδρίου ανταπάγγελτον ἀναθεώρησιν.

7.) Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται διὰ πράξεως.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ ἄρθρου ἀπηλεύφθη ἡ § 5 περὶ παραβόλου τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως, διότι συμφώνως πρὸς τὸ ὅς ἂντα παρατεθὲν ἄρθρ. 36 τὸ παραβόλον ὁνθίζεται ὑπὸ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρ. 35 περὶ ἐφέσεων. Ή ἐν λόγῳ § τοῦ ἄρθρ. 35, ἣτις δὲν περιελεῖφθη εἰς τὸ προγενεστέρως παρατεθὲν τοῦτο ἄρθρον διὰ τὸν εἰς τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ λόγου, ἔχει οὕτω:

3) Αἱ προσφυγαὶ καὶ αἱ ἐφέσεις, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀσκούμενων εἶναι ἀπαράδεκτοι, ἀν δὲν προσαρτᾶται εἰς ταύτας γραμμάτιον Δημοσίου Ταμείου περὶ καταβολῆς τοῦ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους δριζομένου παραβόλου καὶ ἐφ' ὅσον τοιοῦτον δὲν δριζεται δὶ αὐτὸν, παραβόλου ἵσον πρὸς τὸ 1/4 τοῖς οἱ ἐπὶ τοῦ διὰ τούτων ἀμφισβητουμένου ποσοῦ. Τὸ παράβολον τοῦτο ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 50 δραχμῶν, εἰς τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο δριζεται γενικῶς ἐπὶ πάσης προσφυγῆς κατὰ πράξεως περὶ συντάξεως. ἐξαιρέσει τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 32 § 2 προσώπων δὶ ἀ δὲν ἀπαυτεῖται καταβολὴ παραβόλου.

Γενόμενης δεκτῆς ἐν δλῷ ἢ ἐν μέροι τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως, διατάσσεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου ἡ ἐπιοτροφὴ τοῦ παραβόλου, ἀπορριπτομένων δὲ τούτων, διατάσσεται ἡ ἔκπλωσις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ἄρθρ. 36 παρατηροῦμεν, ὅτι ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς § 1 αὐτοῦ προκύπτει, ὅτι κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου, δικάσαντος διὰ Τμήματος αὐτοῦ ἐφεσιν καθαρῶν προσόδων, ἀσκεῖται μόνον τὸ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν Τμήματος, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ N. Δ)τος, διότι ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ ἀναθεωρήσει, τοῦ ἄρθρ. 26 καὶ 28 τοῦ N. Δ)τος, καθ' ἃς τὸ Συνέδριον δὲν ἀσκεῖ δικαστικὴν δικαιοδοσίαν.

Διά τὸν αὐτὸν λόγον δὲν παρεθέσαμεν καὶ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 36, ἡ δοίᾳ πραγματεύεται περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἐπὶ προσφυγῇ ἀποφάσεως, διότι κατ' ἀποφασεων ἐπὶ ἐφέσεων καθαρῶν προσόδων προσφυγὴ δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

”Αρθρον 39.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτον. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρ. εἰναι παρόμιον πρὸς τὸ τοῦ ἄρθρ. 46 τοῦ N. 1640.

B'.

Διατάξεις ἐκ τοῦ ἀπὸ 15 Οκτωβρίου 1923 Β. Δ)τος, ἐκτελεστικοῦ τοῦ N. Δ)τος «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου».

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Δημοσιότης Συνεδριάσεων, Αύτεπάγγελτος ἐνέργεια Συνεδρίου.

”Αρθρον 73.

1. Αἱ δικαστικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου εἶναι δημόσιοι.

2. Αὗται γίνονται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συνεδρίου, παρισταμένων τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Κατὰ ταύτας δύνανται ἐπίσης νὰ παρίστανται καὶ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη καὶ πᾶς ἄλλος βουλόμενος, τηρουμένου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 90.

3) Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ πληρεξούσιον αὐτῶν δικηγόρου ἢ τοῦ κατὰ τὰς εἰδικάς διατάξεις δυναμένου νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ταύτα δημοσίου ὑπαλλήλουν.

Οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι διορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ καὶ δὲ ἀπλῆς ἐπιστολῆς, κατατιθέμενης εἰς τὸ Συνέδριον.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις καταργοῦσι τὰς περὶ δημοσιότητος καὶ τόπου συνεδριάσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς τῆς § 4 ἀρθρ. 40 N. 1640 καὶ τοῦ ἀρθρ. 2 N. 1807 (καὶ τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ ἔκτελ. αὐτοῦ Β. Δ)τος.

Ἐπίσης τροποποιοῦσι τὰς περὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῶν φορολογουμένων διατάξεις τῆς αὐτῆς § 4 τοῦ ἀρθρ. 40 N. 1640. Τὸ ἀρθρ. ὅμως 73, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα, δὲν προβλέπουσι περὶ εἰδικῆς προσκλήσεως τῶν φορολογουμένων ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐκδίκασιν. Συνεπῶς, φρονοῦμεν, ὅτι θὰ ισχύσῃ, ὡς εἰδικῇ καὶ μὴ ἀντικειμένῃ, ἡ σχετική διάταξις τῆς § 5 ἀρθρ. 40 N. 1640, καθ' ἥν

«Οἱ φορολογούμενοι προσκαλοῦνται δὲ εἰδικῆς προσκλήσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως [τῆς Ἐπιτροπῆς], κοινοποιουμένης 15 ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεώς των».

τῆς ἐπιμελείας τῆς προσκλήσεως βαρυνούμενης ἡδη τὸν Γραμματέα τοῦ Συνεδρίου.

”Ἀρθρον 74.

1. Άλι ἀποφάσεως τῆς δλομελείας τοῦ Συνεδρίου δημοσιευμένης τούλαχιστον 30 ἡμέρας πρότερον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δρίζονται ἐκάστοτε αἱ ἡμέραι τῶν τακτικῶν δικασίων συνεδριάσεων, τῆς τε δλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων, ὡς καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

Απόσπασμα τῆς ὡς ἄγω ἀποφάσεως ἀναρτᾶται καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συνεδρίου.

”Ἀρθρον 75.

Αἱ πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων διασκέψεις εἶναι μυστικαῖ.

”Ἀρθρον 76.

Τὸ Συνέδριον δικάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐξετάζον καὶ οδοίαν τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσαγομένας ὑποθέσεις καὶ ἀπολεπτομένων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, χωρὶς ἐκ τῆς ἀπονοσίας τούτων νὰ τεκμαίρηται δμολογία.

Προσφυγαὶ. Αἰτήσεις. Ἐφέσεις. Ὑπομνήματα.

”Ἀρθρον 77.

1. Αἱ κατὰ τὰ ἀρθρὰ 29 — 32 τοῦ N. διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923 «περὶ δραγματισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ἀσκούμεναι προσ-

φυγαὶ κατὰ πράξεων τοῦ Συνεδρίου, ἀπευθυνόμεναι ἐνώπιον τῆς δλομελεῖας αὐτοῦ περιέχουσι.

α') Τὸ δνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν μετὰ προσδιορισμοῦ τῆς συνοικίας, ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ τοῦ προσφεύγοντος ἢ προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου δοκουμένων τὴν ἴδιότητα τούτου.

β') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς πράξεως καθ' ἥς ἢ προσφυγῆς.

γ') Τὸ ἀντικείμενον τῆς προσφυγῆς.

δ') Τὸν λόγονς ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ προσφυγή.

ε') Μνείαν τῶν τυχὸν προσαγομένων ἐγγράφων.

στ') Διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις μετὰ προσδιορισμοῦ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, ὅταν ὁ προσφεύγων δὲν εἴναι κάτοικος Ἀθηνῶν. Διὰ μεταγενεστέρας αἰτήσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔξεδόθη ἡ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασις ἢ διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 83 ἐγγράφων ὑπομνημάτων, δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις τοῦ μὴ διορισμοῦ ἀντικλήτου ἢ νὰ διορισθῇ νέος τοιοῦτος. Ἐλλείψει διορισμοῦ ἀντικλήτου θεωρεῖται διορισθεὶς τοιοῦτος ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

ζ') Χρονολογίαν καὶ τόπον συντάξεως αὐτῶν.

η') Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προσφεύγοντος ἢ τοῦ πληρεξούσιον του.

2. Εἰς τὴν προσφυγὴν ἐπισυνάπτονται.

α') Τὰ πρωτότυπα ἢ τὰ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλούμένων ἐγγράφων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εὑρίσκονται ὑπὲρ ὅψει τοῦ Σώματος καὶ

β') Γραμμάτιον καταβολῆς τοῦ κατὰ νόμον παραβόλου.

Τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 77 παραθέτομεν, διότι εἰς τὸ περιεχόμενόν αὐτοῦ παραπέμπουσι τὰ κατωτέρῳ ἄρθρῳ 79, προκειμένου περὶ τῶν στοιχείων τῶν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ὑποβαλλομένων ἐφέσεων καὶ 78 προκειμένου περὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως.

"Ἄρθρον 78.

Τὰ ἐν Ἑδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ προηγούμενον ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ὡς ἀνω B. διατάγματος αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀπευθυνομένων ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης τιμῆς ἀπόφασιν δλομελείας ἢ τοῦ Τμήματος τοῦ Συνεδρίου.

"Ἄρθρον 79.

1. Τὰ ἐν Ἑδ. 1 τοῦ ἄρθρου 77 στοιχεῖα δέον νὰ περιέχωσι καὶ αἱ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑποβαλλόμεναι ἐφέσεις, ἐπισυναπτομένων ἅμα εἰς ταῦτας τοῦ γραμματίου καταβολῆς τοῦ κατὰ νόμον παραβόλου, τῶν ἐπικαλούμένων ἐγγράφων καὶ ἐπισήμουν ἀντιγράφου τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

2. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐδ. 12. τοῦ N. διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 ὅμως ἐφέσεις περιέχουσι διορισμὸν ἀντικλήτου, ἐφ' ὅσυν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν διεπονσῶν ταύτας εἰδικῶν διατάξεων καὶ κατὰ διατάξεις ταύτας.

Τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρον καταργεῖ τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ ἑκτελ. B. Δ)τος τοῦ N. 1807:

Κατὰ τὴν § 5 ἄρθρ. 40 N. 1640 «ἐν τῇ ἐφέσει ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβάλλοντος ἰδιώτου καὶ ἀντίκλητος αὐτοῦ διαμένων ἐν Ἀθήναις, πρὸς ὃν ἐνεργοῦνται αἱ κοινοποιήσεις. Ἐν ἐλλείψει δὲ διορισμοῦ ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὸν Γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν». Συνεπῶς αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Συνέδριον ἐφέσεις περιέχουσι διορισμὸν ἀντικλήτου κατὰ τὸ ἔδαφ. στ' τῆς § 1 ἄρθρ. 77, ἀφοῦ ἀλλωστὲ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀντικλήτου καὶ κατὰ τὸν N. 1640 γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, Ἰσχύει δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἑκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος καθ' ὃ : «οἱ δρίζοντες ἀντίκλητον [ἢ πληρεξούσιον] φορολογούμενοι διείλονται νὰ ἀναγράφωσι συνάμα ἐπακριβῶς καὶ τὴν διεύθυνσαν τῆς κατοικίας τούτων καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν ἐν καιρῷ πᾶσαν ἀλλαγὴν ταύτης, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸν γραμματεῖς τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτρόπων. Ἐν περίπτωσι μὴ τηρήσεως τῶν ἀνωτέρων ἢ πιστοποιήσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὅτι δὲν εὑρέθη ὁ ἀντίκλητος [ἢ πληρεξούσιος] εἰς τὴν ἀναγραφεῖσαν διεύθυνσάν τον αἱ κοινοποιήσεις γίνονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν γραμματεῖς τῶν οἰκείων Πρωτοδικείων [ἢ Εἰρηνοδικείων κατὰ τὴν περίπτωσιν]».

”Ἄρθρον 81.

1. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 29—32 καὶ 36 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 διατάγματος προσφυγαὶ καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, πλὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀσκούμενων ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συνέδριον.

Τὸ ἐμπρόθεσμον ἢ μὴ τῆς ἀσκήσεως κρίνεται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς εἰς τὸ Συνέδριον περιελέυσεως τούτων.

Περὶ τῆς ὑποβολῆς παρέχεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τον ἀπόδειξις ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου.

Αἱ ὡς ἄνω προσφυγαὶ καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, δύνανται νὰ κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Γραμματέα νοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικαιομάτις.

2. Αἱ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀσκούμεναι προσφυγαὶ καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 67 ἐδ. α—6, δριζόμενα τῆς προσφυγῆς ἢ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀντιγραφομένης ἐξ διοικήσου ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τῆς ἐπιδόσεως, μεθ' ὃ κατατίθενται μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰς τὸ Συνέδριον. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 37

τοῦ ἀπὸ 4 Ιουλίου 1923 Ν. διατάγματος ἀσκούμενον παρὰ τοῦ Γενικοῦ Επιτρόπου αἰτήσεων κοινοποιουμένων εἰς τὸν καθ' ὃν αὗται ὑπαλλήλους.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐδάφ. 12 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923 ἐφέσεις, κοινοποιούμεναι κατὰ τὰς περὶ τούτων ἴσχυούσας εἰδικὰς διατάξεις, κατατίθενται εἰς τὸ Συνέδριον, μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐπιδόσεώς των, ἐν ᾧ ἀντιγράφεται ἐξ ὅλοκλήρου ἡ ἐφεσίς.

Ο ἀριθμὸς Οἶκον. Ἔφορος ὑποβάλλει εἰς τὸ Συνέδριον καὶ δόλοκληρον τὸν σχετικὸν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν φάνελλον.

[4. Τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔδαφῳ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ἀπευθυνούμενων ἐφέσεων.

Αν δημως ἐκ τῶν διεπονσῶν ταύτας εἰδικῶν διατάξεων δὲν ἐπιβάλλεται ἡ κοινοποίησις, αἱ ἐφέσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συνέδριον ἡ κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰ ἐν ἁδ. 1 τοῦ παρόντος δριζόμενα.]

Ἐκ τῆς § 3 τοῦ ἀνωτέρου ἀριθμού προκύπτει, ὅτι διατηροῦνται ὡς ἴσχυ αἱ περὶ κοινοποιήσεως τῶν ἐφέσεων διατάξεις τῆς § 1 ἄρθρ. 40 Ν. 1640 καθ' ἃς:

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδικ. Ἐπιτροπῆς . . . ἐπιτρέπεται ἐφεσίς . . . ἐγχειριζομένη ἡ κοινοποιούμενη εἰς τὸν ἀριθμὸν Οἶκον. Ἔφορον . . . Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει καὶ ὁ Οἶκον. Ἔφορος κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

(Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 Ν. 1807 ἵδε ἄρθρ. 39 Ν. 1640).

Ἐπίσης δὲ διατηροῦνται ἐν ἴσχυι ἐκ τοῦ ἐκτελ. Β. Δ)τος τοῦ Ν. 1807 τὸ ἄρθρον 12 καθ' ὃ:

Ο πρὸς ὃν κοινοποιοῦνται αἱ ἐφέσεις Οἶκον. Ἔφορος ὑποβάλλει ταύτας ἐντὸς ἐξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των [εἰς τὸ] Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. ἥδη εἰς τὸ Συνέδριον] μεθ' ὅλοκλήρου τοῦ φακέλλον τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἐσχηματίσθη οὕτος μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως του ὑπὸ τῆς ἐκδικ. Ἐπιτροπῆς, δι' ἀναφορᾶς του, ἐν ᾧ ἀναπτύσσει ἐν ἀνάγκῃ τοὺς λόγους τῆς ἀποκρούσεως τῆς ἐφέσεως.

Εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀνωτέρῳ παραγράφου ὑπόκειται ὁ Οἶκον. Ἔφορος προκειμένης ἐγέρσεως ἐφέσεως ἐκ μέρους τούτου κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Καὶ τὸ ἄρθρ. 13, καθ' ὃ:

Η παρὰ τοῦ Οἶκον. Ἔφόρον ἐγειρομένη ἐφεσίς κοινοποιεῖται εἰς

τὸν φορολογούμενον ἢ εἰς τὸν πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικαιοδόμιας».

Παρετέθη διλόγιον τὸ ἄρθρ. 81, διότι αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ ἀφορῶσι τὰς ἀσκουμένας ἐπὶ ἐφέσεων καθαρῶν προσόδων αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως.

*Ἀρθρον 82.

1. Αἱ προσφυγαί, αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ἐφέσεις καὶ αἰτήσεις ἔγγράφωνται ἅμα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποβληθῶσιν ἢ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Συνέδριον ἢ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὸν Γραμματέα τούτον, εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον παρὰ τὸν Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου «Βιβλίον δικαστικῶν ὑποθέσεων» ἴδιον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς διομελείας καὶ ἴδιον διὰ τὰς τῶν τμημάτων.

2. Τὸ ὡς ἄνω βιβλίον, συμπληρούμενον ἐκάστοτε περιέχει

α') Αὕτοντα ἀριθμὸν τῶν ὑποθέσεων, β') τὴν χρονολογίαν τῆς ὑποβολῆς καταθέσεως ἢ κοινοποιήσεως, γ') προσδιορισμὸν τοῦ δικογράφου, δ') τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ τὴν ἰδιότητα τοῦ προσφεύγοντος, ἐφεσείοντος, ἢ αἰτοῦντος καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καθ' οὖν ἢ αἰτησις, ε') τὸ ἀντικείμενον τῆς προσφυγῆς αἰτήσεως καὶ ἐφέσεως, σ') τὴν ἡμέραν τῆς ἐπὶ ἀριθμοῖσιν συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ζ') τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων.

3. Αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων ἔγγραφαι γίνονται κατὰ συνέχειαν ἀνεν κενᾶν.

4. Τὸ βιβλίον τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων τηρεῖται κατ' ἔτος. Αἱ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους μήπω συζητηθεῖσαι ὑποθέσεις μεταφέρονται εἰς τὸ νέον. Περὶ τῆς μεταφορᾶς γίνεται μίνεια ἐν τε τῷ παλαιῷ καὶ τῷ νέῳ βιβλίῳ.

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καταργεῖ τὰς περὶ τηρήσεως βιβλίου ἐφέσεων διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ἑκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος.

*Ἀρθρον 83.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν 8 τοῦδικιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δρισθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 89 δικασίμου, ἔγγραφα ὑπομημάτα δὲ ὃν ἀναπτύσσονται αἱ προσφυγαί, αἰτήσεις, ἐφέσεις, ἢ ἀποκρούοντα αἴτια προτείνονται οἱ τυχὸν ἐξεταστέοι μάρτυρες οὐχὶ πλείονες τῶν 5 καὶ κατατίθενται τὰ ἐπικαλούμενα ἔγγραφα.

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καταργεῖ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἑκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος.

*Ἀρθρον 84.

1. Αἱ ὑποβαλλόμεναι προσφυγαί, ἐφέσεις καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως

ώς καὶ τὰ κατὰ τὰ ἀγωτέρω ὑπομνήματα, ἀνακοινοῦνται ἐντολῇ τοῦ ἀρμόδιον Προέδρου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως εἰς τὸν παρὰ τῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον.

2. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ τῇ αἴτησει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἀνακοινοῖ εἰς ταῦτα δὶς ἀπλῆς ἐπιδείξεως δλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως, ἕξ δὲ ταῦτα δύνανται νὰ λάβωσι τὰς ἀναγκαιούσας αὐτοῖς σημειώσεις.

*Ἐξαίρεσις μελῶν Συνεδρίου καὶ Γεν. Ἐπιτρόπου

*Ἀρθρον 85.

Οἱ περὶ ἔξαιρέσεως λόγοι τοῦ ἀρθρον 36 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἵσχονται καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν παρὰ τούτῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. 5 τούτου, καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται λόγος ἔξαιρέσεως τούτων καὶ ἀν διπλασίας συμμετέσχον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως, καθ' ἣς ἀσκεῖται προσφυγή, αἵτησις ἀναθεωρήσεως ἢ ἔφεσις.

*Ἀρθρον 86.

1. Ἡ ἔξαιρεσις προτείνεται τούλαχιστον 3 ἡμέρας πρὸ τῆς δρισθείσης δικασίμον, δὶς ἔγγραφον αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου μέρους πρὸς τὸν Προέδρον τῆς Ὀλομελείας ἢ τὸν Τμῆματος.

2. Ἡ αἴτησις δρεῖται νὰ περιέχῃ τὸν λόγον, δὶς οὖς αἰτεῖται ἢ ἔξαιρεσις καὶ νὰ ἀναγράφῃ τὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν τούτων.

3. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου ἀνακοινοῖ τὴν περὶ ἔξαιρέσεως αἵτησιν εἰς τὸν οὖν ζητεῖται ἢ ἔξαιρεσις, δστις δρεῖται νὰ βεβαιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν ὑπαρξίαν ἢ μὴ τὸν προβαλλομένον λόγον.

4. Ἐν ἣ περιπτώσει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Τμήματος ἔλαβον μέρος καὶ ἄλλα πλὴν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἢ περὶ ἔξαιρέσεως τούτων αἵτησις δύναται νὰ προβληθῇ καὶ προφορικῶς καὶ αὐτὴν τὴν συνεδρίασιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἵτησεως ἔξαιρέσεως ἀποφασίζεται ἢ Ὀλομελεία ἢ τὸ ἀρμόδιον Τμῆμα τοῦ Συνεδρίου

*Ἀρθρον 87.

Ο Γενικὸς Ἐπίτροπος καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου δρεῖλουν καὶ οἶκοθεν νὰ ζητήσωσι τὴν ἔξαιρεσίν των, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 85. Ἐπὶ ταύτης ἀποφαίνεται ἢ Ὀλομελεία ἢ τὸ ἀρμόδιον Τμῆμα ἐν Συμβούλῳ.

Τὰ περὶ ἔξαιρέσεως τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου κ.λ.π. ἀρθρα 85—87 καταργοῦσι ἀναντιρρήτως τὸ ἀρθρ. 13 N. 1807, καθ' ὃ ἀντιθέτως αἱ περὶ ἔξαιρέσεως

δικαστοῦ διατάξεις δὲν ἐψηρμόζοντο εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν. Επιτροπὴν τῶν καθαρῶν προσόδων.

Συζήτησις δικαστικῶν ὑποθέσεων.

**Αρθρον 88.*

1. *Αἱ ὑποθέσεις συζητοῦνται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.*
2. *Δὲν ἐπιτρέπεται συζήτησις ὑποθέσεώς τυνος πρὸν ἢ παρέλθωσι 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων ὡς ἄνω ἐγγραφῆς της.*

3

**Αρθρον 89.*

1. *Οκτὼ τούλαχιστον ἡμέρας πρὸ δικαστῆς δικασίμου συντάσσεται ἀπομελεῖα τοῦ γραμματέως καὶ ἀναρτᾶται εἰς τὴν εἰσοδον τοῦ Καταστήματος τοῦ Συνεδρίου πινάκιον τῶν συζήτηθησομένων ὑποθέσεων.*

2. *Αν ἡ συζήτησις ὑποθέσεώς τυνος ἀναβληθῇ ἢ ἀν ἐξ οἰνοδήποτε λόγον ἡ συνεδρίασις ματαιωθῇ ἢ δὲν καταστῇ δινατή ἡ συζήτησις πασῶν ἢ τυνων τῶν ἐν τῷ πινάκιῳ ὑποθέσεων, ἡ συζήτησις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίασιν τῆς Ολομελείας ἢ τοῦ Τμήματος, εἰς ὃ δὲν πάγεται, ἐφ' ὅσον τὸ Συνέδριον δὲν ὠρισε τὴν συζήτησιν αὐτῶν δὲ ἄλλην ὀρισμένην δικάσιμον τακτικήν ἢ καὶ ἔκτακτον.*

Τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον καταργεῖ τὸ ἀρθρ. 14 τοῦ ἐκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος·

Η § 2 τοῦ ἀρθρου καθορίζουσα τὴν προσεχῆ ἐκδίκασιν τῶν ἀναβληθεισῶν αλπ. ὑποθέσεων, δὲν προβλέπει περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἀναβολῆς δὲ ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων ὅπως τὸ ἀρθρον 17 τοῦ ἐκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος. Θά ἡδύνατο νῦ γίνῃ ἡ σκέψις, διτι τὸ Συνέδριον ἐλευθέρως κρίνει ἐπὶ τῶν λόγων τῶν δικαιολογούμντων ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως ἢ μᾶλλον τῆς ἐκδικάσεως ὑποθέσεώς τυνος ἐπειδὴ δύμως τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει τὴν ἁμαρτείαν, σχέσιν δὲ ἔχει καὶ πρὸς τὴν εἰδικήν εἰδοποίησιν τοῦ ἐφεσίοντος, παραθέτομεν κατωτέρῳ διλόκληρον τὸ ἀρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδικάσεως δὲ ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων ἢ πληροφοριῶν πρὸς συζήτησον, ἐὰν αὕτη ἦθελε ζητηθῆ ὑπὸ μὲν τοῦ προέδρου ἢ τυνος τῶν μελῶν τῆς. Ἐπιτροπῆς προφορικῶς, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐγγράφως κατὰ τὴν δρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως. Η ἀναβολὴ ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ δὲ περὶ ταύτης ἀπόφασις, δρίζουσα συγχρόνως ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τακτὴν ἡμέραν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀναβληθείσης ὑποθέσεως, καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικά.

Περὶ τῆς ἀναβολῆς εἰδοποιεῖται δ φορολογούμενος, εἴτε ἐφεσίων εἴτε ἐφεσίβλητος εἶνε, δὲ εἰδικῆς εἰδοποιήσεως τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποστελλομένης εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ πληρεξούσιον ἢ ἀπο-

κλητον αὐτοῦ ἦ, ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου, εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἔκτος ἀν, ὁ παριστάμενος διάδικος, ἢ ὁ παριστάμενος πληρεξούσιος του, ἔλαβε γνῶσιν ταύτης.

"Ἀρθρον 90.

1. Τὴν συζήτησιν διευθύνει ὁ προεδρεύων ἐκφωνῶν διὰ τοῦ κλητῆρος τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις, δίδων τὸν λόγον εἰς τὸν βουλομένους νὰ διμιλήσωσιν, ἔξετάζων τὸν διαδίκους, παρέχων τὴν ἄδειαν εἰς τὰ μέλη, τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸν διαδίκους ν' ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις, κηρύσσων περαιωμένην τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιμελούμενος τῆς κατὰ τὰς συνεδριάσεις τηρήσεως τῆς εὐκοσμίας καὶ τάξεως, πρὸς τοῦτο δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου πάντα θορυβοῦντα, ἀτακτοῦντα ἢ ἀκόσμως συμπεριφερόμενον.

"Ἀρθρον 91.

Ο λόγος δίδεται πρῶτον εἰς τὸν προσφεύγοντα αὐτοῦντα ἢ ἐκκαλοῦντα· πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς προσφυγῆς, αὐτήσεως ἢ ἐφέσεως καὶ τῶν ἔγγραφων ὑπομημάτων του, εἴτα δὲ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ἢ ἐφεσις ἢ ἐνδιαφερόμενον μέρος.

Τελευταῖος ἀκούεται καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶναι δὲ αὐτῶν ἢ ὁ προσφεύγων.

Τὰ ἀνωτέρω δύο ἀρθρα καταργοῦσι τὰ ἀντίστοιχα ἀρθρα 15 καὶ 16 τοῦ ἔκτελ. τοῦ N. 1807 B. Δ)τος.

"Ἀρθρον 92.

Περαιωθείσης τῆς συζητήσεως, τὸ Συνέδριον διασκεπτόμενον ἢ ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀναβάλλει τὴν ἔκδοσιν ταύτης πρὸς περαιτέρω διάσκεψιν.

"Ἀρθρον 93.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ Γραμματέως καὶ περιέχουσι.

α') Τὸ δυναματεπόνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μετεχόντων μελῶν τοῦ Συνέδριον, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως.

β') Προσδιορισμὸν τῆς συζητηθείσης ὑποθέσεως μετὰ μνείας τοῦ δυναματεπωνύμου τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξούσιων των καὶ ἀν οὗτοι παρέστησαν καὶ περιλήψεως τῶν οὖσιωδῶν τῆς συζητήσεως μερῶν.

γ') Μνείαν παντὸς οὖσιώδους περιστατικοῦ.

δ') Μνείαν τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως.

2. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος, ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Τὸ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ καταργεῖ τὰς περὶ πρακτικῶν διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 6

•
Αποδεικτικὰ μέσα.

”Αρθρον 94

1. Τὸ συνέδριον ἀσκοῦν τὴν δικαιοδοσίαν, δικαιοῦται πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως, νὰ κάμηῃ χρῆσιν, κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν, παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου (δμολογίας, τεκμηρίων, αὐτοψίας πραγματογνωμοσύνης, μαρτύρων, δρονοῦ καὶ ἔγγραφων,) ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν διεπουσῶν τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν εἰδικῶν διατάξεων δὲν καθορίζονται· ὀρισμένα ἀπεδεικτικὰ μέσα ἢ δὲν περιορίζεται ἡ χρῆσις τούτων.

2. Ἐπομένως τὸ Συνέδριον δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἔγγραφα ἢ νὰ διατάσσῃ τὴν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν προσαγωγὴν τοιύτων νὰ διατάσσῃ τὴν ἔνορκον κατὰ τὸ ἀρθρον 335 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐξέτασιν μαρτύρων, τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας, νὰ ἐπιβάλλῃ δρονον.

”Αρθρον 95.

1. Διὰ τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως τοῦ Συνέδριον ὁρίζονται τὰ προσακτέα ἔγγραφα καὶ ἡ προθεσμία τῆς παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν προσαγωγῆς τούτων, τὸ ἀποδεικτέον θέμα, οἱ ἐξεταστέοι μάρτυρες καὶ οἱ παρ' οὐδὲν ἐξετασθήσονται μέλοι τοῦ Συνέδριον, Εἰρηνοδίκης ἢ ἄλλη δημοσία ἀρχή, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ δποῖοι θὰ ἐνεργήσωσι τὴν πραγματογνωμοσύνην ἢ τὸ μέλος τοῦ Συνέδριον, τὸ δποῖον θὰ ἐνεργήσῃ τὴν αὐτοψίαν. ἡ προθεσμία τῆς δόσεως τοῦ δρονοῦ καὶ δὲν ἐνώπιαν τοῦ δποίου θέλει δοθῆ ὄντος, μέλος τοῦ Συνέδριον, Εἰρηνοδίκης ἢ ἄλλη Δημοσία ἀρχή.

2. Ἀν δὲ εἰς ὃν ἐπιβάλλεται δρονος εἶνε παρὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως, οὖτος δηλοῦ ἀμέσως, ἢν ἀποδέχεται τὸν δρονον καὶ δίδει τοῦτο ἐπ' ἀκροατηρίου, γενομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

3. Ὁ τύπος τοῦ δρονοῦ εἶναι δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

”Αρθρον 96.

1. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, ἵτις τυχὸν κατόπιν προσκλήσεως μὴ προσελύσεως τούτων πρὸ ἐξέτασιν, τῆς ἐνεργηθείσης πραγματογνωμοσύνης καὶ αὐτοψίας, τοῦ δοθέντος δρονοῦ, ἢ τῆς μὴ ἐκπός

τῆς ταχθείσης προθεσμίας, δόσεως τούτου, συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις χρονολογούμενη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰς δν ἀνατέθη ἢ ἐξέτασις καὶ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὡς καὶ τοῦ κατὰ ἵταντην παραστάντος ὡς γραμματέως ὑπαλλήλου, τῶν ἐνεργησάντων τὴν πραγματογνωμοσύνην καὶ αὐτοψίαν, τοῦ δρισθέντος διὰ τὴν δροκοδοσίαν ὑπαλλήλου, τοῦ διδοσαντος καὶ τοῦ κατὰ τὴν δροκοδοσίαν παραστάντος ὡς γραμματέως ὑπαλλήλου.

2. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ αὐτοψίας ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται καὶ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

*Αρθρον 97.

1. Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεων ἀνήκει εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συνεδρίου, διεβίλοντα νὰ ἀποστείλῃ δι’ ἔγγραφου του ἐπίσημου ἀπόσπασμα τούτων καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἀρχὴν παρ’ ἡς ζητοῦνται ἔγγραφα ἢ εἰς τὸν παραγγελλόμενον τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας οὗτοι διεβίλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐκτελέσωσιν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, ἀποστέλλοντες τὰ ζητούμενα ἔγγραφα καὶ ὑποβάλλοντες τὰς περὶ ἐξέτασεως τῶν μαρτύρων ἐνέργειας τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ αὐτοψίας ἔκθεσεις.

2. Αἱ δὲ ὅντες ἐπιβάλλεται δροκος ἢ ἡ προσαγωγὴ ἔγγραφων παρὰ διαδίκου ἀποφάσεις κοινοποιοῦνται ἐπιμελεῖά τοῦ Γραμματέως εἰς τὸν εἰς δν ἐπιβάλλεται δροκος ἢ εἰς τὸν βαρυνόμενον διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἔγγραφων κατὰ τὰ ἐν ἀρθρ. 67 ἐδαφ. 1—7 δριζόμενα.

*Αρθρον 98.

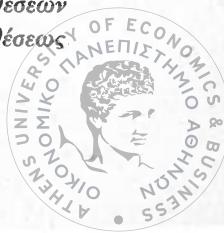
1. Τὸ Συνέδριον ἐκτιμᾶ κατ’ ἀπόλυτον κρίσιν τὰς ἀποδείξεις ἐφ’ ὅσον ἄλλως δὲν δρίζεται ὑπὸ τῶν διεπανσῶν τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσίν εἰδικῶν διατάξεων ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος.

2. Ὁ δοθεὶς δροκός ἀποτελεῖ πλήρη ἀπίδειξιν τοῦ ἀποδεικτέον θέματος καὶ ἡ ἀρνητική τῆς δόσεως τούτου ἢ μὴ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δόσις ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τοῦ ἐναντίου,

3. Ἄν δ’ δροκος δοθῇ τροποποιημένος ἢ συμπεπληρωμένος, ἡ ἐκτίμησις τούτου ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματά του ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Συνεδρίου.

*Αρθρον 99

Μετὰ τὴν παραλαβὴν ὅντες τὸ ἀρθρον 97 ἔγγραφων καὶ ἔκθεσεων ὁ Γραμματέας τοῦ Συνεδρείου ἐπιμελεῖται τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως

πρὸς νέαν συζήτησιν κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 89 δοκίμενα, ἐπιτρεπομένης τῆς ὑποβολῆς ἔγγράφων ὑπομνημάτων ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τρεῖς τούλαχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίου

Σχετικῶς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀρθρ. 94, καθ' ἃς ἐπιφύλλασσονται τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τὰ διέποντα τὰς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεις, νομίζομεν, ὅτι δὲν δύνανται αἰτεῖν νὰ ἀποκλείσωσι τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀποδεικτῶν μέσων τῆς διαδικασίας τοῦ συνεδρίου λόγῳ ὑπάρχεως ἴδιων τοιούτων ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων τοῦ N. 1640. Διότι τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τοῦ N. 1640 δὲν περιορίζονται κατ' ἀρχὴν τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν τοῦ Συνεδρίου. Πρόγαματι παρὰ τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ διαγράφονται λεπτομερῶς τὰ τῆς ἀποδείξεως καὶ κατονομάζονται πλήρως τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐφέσεων ἡδύνατο ἀναμφιβόλως νὰ μετέλθῃ τὰ αὐτὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, διότι εἰλέγει ὅσα δικαώματα καὶ ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐνστάσεων (N. 1640 ἀρθ. 40 § 7), ἥτις ἀσκεῖ τὰ δικαώματα τοῦ Οἴκ. Ἐφόδου (N. 1640 ἀρθ. 39 § 7), ὁ δὲ Οἴκ. Ἐφόδος δύναται ἐν τῇ διοικητικῇ ἀρμοδιότητι τοῦ (N. 1640 ἀρθ. 33) νὰ μετέλθῃ ἀναλόγως τὰ ἐν τῇ δικαστικῇ ἀρμοδιότητι τοῦ Συνεδρίου ἀναφερόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα. Προσέτι δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐφέσεων τοῦ N. 1640 εἰλέγει ἡτοῖς τὸ δικαίομα ἐνόρκου ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ ἐπαγγῆς ὅρκου εἰς τὸν ἐφεσίοντα (N. 1640 ἀρθ. 40 § 7), κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ διατάξις ὅμως τῆς § 7 ἀρθ. 40 N. 1640, καθ' ἥν «εἰς τὸν Οἶκονομον. Ἐφόδον οὕτε ἐπάγεται οὕτε ἀντεπάγεται ὅρκος» διατρέπεται προφανῶς ἐν ἰσχύει, ὡς περιοριστικὴ τῆς περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας τοῦ Συνεδρίου.

Ως πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῆς περὶ δόσεως ὅρκου ἀποφάσεως ἐν ἀπονοίᾳ του εἰς ὃν ἐπεβλήθη ὁ δοκιμαστικός διαδίκτον, τὸ ἀρθρ. 97 § 2 παραπέμπει εἰς τὰ δοκίμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 67, περὶ κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὑπόλογον τὸν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν πρᾶξεων τοῦ Συνεδρίου, τὰ διόπια θέλουσιν ἐφαρμοσθῆναι καὶ προκειμένου περὶ ὅρκου εἰς τὰς ἐφέσεις τῶν καθηρών προσόδων, καταργουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 4. N. 1807.

Ἡ περὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἀποδεικτῶν μέσων «κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Συνεδρίου» διατάξις τοῦ ἀρθ. 98 δὲν διαφέρει κατ' οὐσίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθ. 40 § 7 τοῦ N. 1640 καθ' ἥν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐφέσεων «ἐκρινεις κατὰ πεποιθήσιν». Ἀλλὰ καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως τοῦ δοκού δὲν ἀποτελεῖ περιορισμὸν ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου μέσου, διότι τοιαύτην, νομίζομεν, ἐννοῦσε καὶ ὁ N. 1640 τὴν σημασίαν τοῦ δοκού, ὅστις ἐδίδετο ὅμοιώς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

“Ἀρθρον 100.

1. Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων συμπράττουσι τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν, τῆς ὑποθέσεως παραστάγτα μέλη τοῦ Συνεδρίου.

2. Κωλυμένου ἡ ἐκλιπόντος μέλους τυνὸς ἐκ τῶν παραστάτων κατὰ τὴν συζήτησιν ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν, ἐκτὸς ἀν δ ἐναπομένων ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν παραστάτων εἶναι ἐπαρκής διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς δλομελείας ἡ τοῦ Τμήματος

“Ἀρθρον 101.

1. Κατὰ τὰς πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως διασκέψεις εἰσηγεῖται πρῶτος ὁ ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος δρισθεὶς Εἰσηγητής, ἀκούονται εἴτα αἱ γνῶμαι τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ἐξαντληθείσης τῆς συζήτησεως ἐπακολούθει ψηφοφορία, ψηφίζοντος πρώτου τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ εἴτα τῶν λοιπῶν μελῶν κατ' ἀντίθετον λόγον τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος.

2. Τὸ Συνέδριον ἀποφασίζει καὶ ἀπόλυτον πλειονοψήφιάν τῶν παρόντων, ἐν ἵσχυει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν γνωμᾶν οἵ ἔχοντες μεμονωμένην γνώμην ἢ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν δφείλονται νὰ προχωρήσωσι εἰς τὴν μάκραν ἐπιχρατεστέρων γνωμᾶν.

4. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ὁ Προεδρεύων σημειοῖ ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς ὑποθέσεως δικογράφου περὶληπτην τοῦ διατακτικοῦ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, συντασσομένης ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ, τοῦ Προέδρου δυναμένου ν' ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως εἰς μέλος τῆς πλειονοψήφιας.

*Αρθρον 102.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ἐκδιδόμεναι ἐν ὀνόματι [τοῦ Βασιλέως] περιέχουσι.

α') Τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως τῆς δλομελείας ἢ τοῦ Τμήματος, ἦτοι τὸ δνοματεπώνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μετασχόντων μελῶν καὶ τοῦ ἐκ τούτων εἰσηγητοῦ συντάκτου τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ τὰ τοῦ Γεν. Ἐπιτρόπου καὶ Γραμματέως.

β') Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἥν συνεζητήθη ἡ ὑπόθεσις.

γ') Τὸ δνοματεπώνυμον τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των, γενομένης μνείας ἀν παρεστάθησαν ἢ οὐ κατὰ τὴν συζήτησιν.

δ') Τὴν χρονολογίαν τῆς ἐφ' ἡς ἢ διπόφασις προσφυγῆς, αἰτήσεως ἢ ἐφέσεως καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς καθ' ἡς ἀντη πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

ε') Ἰστορικὸν ἦτοι περὶληψιν τῆς δικασθείσης ὑποθέσεως μετὰ τῶν ἐκπατέρωθεν αἰτήσεων.

στ') Μνείαν, δτι ἡκούσθη δ·Γεν. Ἐπίτροπος

ζ') αἰτιολογικόν, ἀνεν μνείας τῆς τυχὸν μειονοψήφιας.

η') Διατάκτικόν, ἦτοι τὴν παραδοχὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ τὴν ἀπόδοψιν τῆς προσφυγῆς, αἰτήσεως ἢ ἐφέσεως, τὰ κεφάλαια καθ' ἄ τυχὸν μεταρρυθμίζει τὴν καθ' ἡς ἢ προσφυγή, αἰτησις ἢ ἐφεσις, πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν, τὸν τρόπον καθ' ὃν ρυθμίζει τὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως εἴτε δροτικῶς, ἀποφανομένη, εἴτε διατάσσοντα ἀποδεῖξεις καὶ διάταξιν περὶ ἐπιστροφῆς ἢ ἐκπτώσεως τοῦ παραβόλου, δταν ἔχῃ κατατεθῇ τοιοῦτο.

θ') Τὴν χρονολογίαν τῆς ἑκδόσεως αἰτῆς καὶ

ι') Τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἑκδόντων τὴν ἀπόφασιν καὶ τοῦ Γραμματέως.

*Αρθρον 103.

1. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν συνεδριάσει δὲ ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ διατακτικοῦ αὐτῶν.

2. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου δὲν δύνανται νὰ ἀνακληθῶσιν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσιν των.

*Αρθρον 104.

Εἰς τὸ περιθώριον πάσης πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου, καθ' ἡς ἡσκήθη προσφυγὴ ἢ αἰτησις ἀναθεωρήσεως σημειοῦται ὑπὸ

Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἡ αἰτήσεως ἔκδοθείσης δριστικῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ ἀν δὲ αὐτῆς ἀπερρίφθη ἡ προσφυγὴ ἡ αἴτησις ἡ ἐγένετο δεκτὴ καὶ μετεργυθμίσθη ἡ καθ' ἥς αὕτη πρᾶξις ἡ ἀπόφασις.

“Η σημείωσις αὕτη χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ἵπο τοῦ Γραμματέως.

Κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις δριστικῶν ἀποφάσεων.

”Αρθρον 105

1. Αἱ δριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ἀποστέλλονται ἐν ἀντιγράφῳ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως, διὰ τοῦ Γεν. Ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἀρμόδιον. Ὑπογρεῖσιν ἡ ἀλληληγορία “Ἀρχὴν, ἐπιμελούμενην τῆς κατὰ τὸ ἄρχοντος 67 κοινοποίησεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐπιδόσεως τούτων ἀποστέλλονται εἰς τὸν παρὰ τῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπιτρόπον, διστις διαβιβάζει ταῦτα εἰς τὸ Συνεδριον.

2. Αἱ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρχοντος 8 ἑ. 12 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 4 Ἰούλιου 1923 ἐφέσεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, ἀποστέλλονται ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, κοινοποιοῦντα καὶ ἐκτελοῦντα ταῦτα, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν εἰδικῶν νόμων.

Σχετικά πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων διατάξεις εἰνε τῶν κατωτέρω ἄρχοντων τοῦ Ν. 1807.

”Αρθρον 7.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς μὲν ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται παραγγελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀτικῆς, πρὸς ὃν αὗται ἀποστέλλονται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των παρὰ τὸν γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν ἐφεσείοντα, ἡ τὸν πληρεξούσιον ἡ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἡ ἐν περιπτώσει μηδιορισμοῦ τούτων εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

”Αρθρον 8.

Κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς ἀποστέλλονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρους τῶν οἰκείων πρωτευούσων τῶν νόμων, παρὰ αὐτῶν δὲ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρους τῆς καποκήιας τοῦ φορολογουμένου.

Τὸ ἀνωτέρω ἄρχοντος 8 ἐποποιηθή διὰ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρχοντος 28 Νοεμβρίου Ν. Δ)τος «περὶ τροποποίησεως τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ συνθετικοῦ φόρου κ.λ. π.» καθ' ὅ:

“Η κατὰ τὸ ἄρχοντος 8 τοῦ Ν. 1807 κοινοποίησις προκειμένου περὶ ἀπεφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων φόρου καθαρῶν προσόδων Ἐπιτροπῆς, γίνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκον. Ἐφορον διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων φόρου καθαρᾶς προσόδου».

”Αντὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐφέσεων Ἐπιτροπῆς νοεῖται ἐφεξῆς τὸ Ἐλεκτ. Συνέδριον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΝΟΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΕΞΩΝ

ΔΡΑΧ. 20

BIBLIOPHILIA
ΑΝΩΤΑΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

